J-A-Lakshmipathy Lockow

உ

கடவுள்துணை.

அகஸ்தியசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பூரணகாவியம்-ஆ.

இஃது.

திருவாங்கோடுசமஸ்தானம்

பூதப்பாண்டி. மெஞ்ஞானஸ்வரூபராயெழுந்தருளிய

கைலாயபரம்பரை பிரம்மஸ்ரீ கதிர்வேலுஸ்வாமிகள்

மாணுக்கரும் பீர்மொஹைதீன்சாயபு அவர்கள்

குமாரரும் மலையாளம் வைத்தியருமாகிய

சேஹப்துல்காதர்சாயபு

அவர்கள்முயற்சியால்,

கைலாயபரம்பரை ஸ்ரீமான் புதுவை வெங்கடரமண

ஸ்வாமிகள் மாணுக்கரும்

மதிராஸ்ரெயில்வே கம்பினிஜெனரல்ஸ்டோர்

டிபார்ட்மெண்டில் கிளார்க்குமாகிய திருக்கழுக்குன்றம்

கந்தசாமிமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு.

வைத்தியர் மாமிடிபல்லிவெங்கடசாமிநாயுடு

அவர்கள் குமாரர் வைத்தியர்

சுப்பராயலுநாயுடு அவர்கள்

கேட்டுகொண்டபடி,

சென்னை

இட்டா.

குப்புசாமிநாயுடு

அவர்களது

குவலயாஞ்சனி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு. காப்பிஆயிரம்.

1888.

Registered copy right.

உ

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்குந்தெரிவிப்பது யாதெனில் கஅசூஅ-௵ (உரு-வது) ஆக்டின் (உய-வது) பிரிவினில் (சூ-வது) விதியின் பிரகாரங் காப்பிறயிட் இங்கிலீஷ் இலாகாவாகிய மதிராசிலும் பிரெஞ்சு இலாகாவாகிய காரைக்கால் புதுச்சேரியிலும் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட் டிருப்பதால் இந்த அகஸ்தியர் பரிபூரணகாவியம் ஆயிரத்தில் எந்த பாகத்தையும் ஒருவரும் அச்சிடக்கூடாது யாராவது அச்சிட்டவரனுமதியின்றி அச்சிடுவராகில் மேற்கண்ட ஆக்டில்செப்பியிருக்கிறபடி கோர்ட்டின் மூலமாய் அதனாலுண்டாகும் நஷ்டத்தைக்கட்டி வாங்கப்படும்.

இந்த புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாய்க்கன் பேட்டை குஜிலிக்கடுத்த பெரம்புக்கடை ஒத்தவாடையென்று வழங்கும் இருசப்பமேஸ்திரி தெருவில் (ருசூ-வது) இலக்கமுள்ள கிரகத்திலிருக்கும் கண்ணாடி வியாபாரம் பாளையங்கோட்டைக் கடுத்த கோட்டூர் சீ. க. காதருசேன்ரவுத்தரவர்களிடத்தில் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்த முதற்பதிப்பு புத்தகங்களியாவற்றின் டைடில் பேஜில் என்னுடைய நாமதேயக்குறிப்பாகிய ஓர் சீல் பதிப்பிக்கப்பட் டிருக்கிறதாகலின் இச்சீலுடைய புத்தகங்கள் தவிர மற்ற புத்தகங்கள் வெளிப்பட்டால் ம-א-א-ஸ்ரீ, மாஜிஸ்டிரேடாருடைய சட்டப்படி நடத்தப்படும்.

இங்ஙனம்.

மலையாளம் வைத்தியர்

☞ தி. பீ. சேஹுப்துல்காதர்சாயபு.

உ

கடவுள்துணை.

அகத்திய ரருளிச்செய்த பூரணகாவியம்

ஆயிரத்தின் அட்டவணை.

பக்கம்.		பாட்டு.
௰௩	அஷ்டகர்மம்பலிக்க.	௭௫
௰௩	அஷ்டகர்மதோற்றம்.	௭௬
௰௫	அஷ்டகர்மவரிசை.	௮௪
௰௯	அமுர்தமுண்டுநிலைக்க.	௱௯
௨௧	அந்தரங்கமூலம்பார்க்க.	௱௨௰
௨௪	அறுகோணச்சக்கரம்.	௱௪௨
,,	மேற்படிசித்து.	௱௪௩
௰௫	அஷ்டகர்மதேவிசக்கரம்	௮௫
,,	மேற்படியந்திரத்தில்அக்ஷரமடைக்க.	௮௬
௨	அஷ்டமாசித்திமணி.	௭
,,	மேற்படிமணிசொன்னவிபரம்.	௮
,,	மேற்படிமணியின்பெயர்.	௯
௬	அஷ்டமாசித்திமணி.	௩௨
௭	அஷ்டமாசித்திமை.	௩௯
,,	மேற்படிமைதிரம்.	௪௰
௭	அஷ்டசித்துஜாலமாட.	௪௧
,,	மேற்படிசாலமாடபுத்தி.	௪௨
௨௫	அய்ங்கோணம்.	௱௪௫
௮	மேற்படிதிரம்.	௱௪௬
௨௬	அட்சரஞ்சித்திக்க.	௱௫௨
௨௬	அட்சரஞ்சேர்க்கப்புத்தி.	௱௫௪
௨௯	அமுர்தமுண்டவர்வயது.	௱௬௮
௩௪	அக்கினிமண்டலத்தியானம்.	௱௯௯
௪௫	அஞ்சாந்தீட்சை.	௨௬௫
௫௰	அஷ்டசத்திதீட்சை.	௨௯௭
௫௰	அஷ்டபாலர்தீட்சை.	௨௯௮
௫௰	அஷ்டநாகதீட்சை.	௨௯௯
௫௫	அகாரதீட்சை.	௩௨௭
௬௫	அண்டகற்பம்.	௩௮௬
௭௩	அஞ்சனதேவினம்.	௪௩௬
௭௮	அரிதாரவேதை.	௪௬௬

பக்கம்.		பாட்டு.
௮௩	அயச்செம்பு.	௪௯௩
௯௪	அகாரநிறம்.	௫௬௪
௱௭	அஷ்டாங்கயோகப்பேர்.	௬௪௧
௱௯	அவஸ்தைஅஞ்சு.	௬௫௫
௱௰௧	அரிதாரபாஷாணவைப்பு.	௬௬௭
௱௰௩	அண்டச்செயநீர்.	௬௭௭
௱௰௫	அங்கசூட்சநீர்.	௬௮௯
௱௰௮	அய்ம்பூதச்சரக்கு.	௭௱௫
௱௩௬	அயக்களங்கு.	௮௱௰௫
௱௩௯	அண்டகற்பம்.	௮௩௫
௱௪௨	அந்திரவாய்வுக்கு,	௮௫௧
௱௪௧	அண்டவாதத்திற்கு.	௮௪௭
௱௪௮	அஷ்டாங்கசூட்சம்.	௮௮௬
௱௫௧	அமுரியுப்புசுன்னம்.	௯௱௯
௱௫௪	அகாரஉகாரமறிய.	௯௨௩
௱௫௪	அமுர்தங்கொள்ள.	௯௨௪
௰௨	அஷ்டகர்மசத்தி.	௭௰
௱௪௪	அண்டவாதத்திற்கு.	௮௫௩
௰௧	ஆராதிக்கவிபரம்.	௬௩
௰௯	ஆக்கிருஷ்ணம்.	௱௰௨
,,	மேற்படிசித்திக்க.	௱௰௩
௩௯	ஆருந்தீட்சை.	௨௩௨
௫௭	ஆருதிரையறுக்க.	௩௪௧
௱௮	ஆசனம்ஒன்பது.	௬௪௫
௱௪௭	ஆதியந்தம்நாதவிந்து.	௮௮௪
௨௯	ஆதிவஸ்துபூசை.	௱௭௧
௪௫	ஆருந்தீட்சை.	௨௬௪
௩௭	இரண்டாந்தீட்சை.	௨௨௧
௪௩	மேற்படி.	௨௫௭
௯௬	இரத்தினகிரிவளமை.	௫௭௪
௱௭	இயமம்பத்து.	௬௪௩
௱௨௫	இரும்புக்குச்சத்துரு.	௭௪௯
௱௨௫	இரும்புக்குமித்துரு.	௭௫௰
௱௪௨	இரத்தகாசந்திர.	௮௫௫
௱௪௪	இரத்தமூலத்துக்கு.	௮௬௩
௱௪௫	இருமல்யிளைப்புக்கு.	௮௬௯
௱௪௫	இருமல்யிளை.	௮௭௰
௰௭	உச்சாடனம்.	௯௯
,,	மேற்படிதிரம்.	௱
௨௩	உண்மையறிந்தவர்கள்.	௱௩௬

பக்கம்.		பாட்டு.
ச	உப்புசோதனைவாசம்.	உக
,,	மேற்படிமலர்.	உஉ
,,	மேற்படிதிரம்.	உங
ஙஉ	உருத்திரதியானம்.	௱கூ௰
ருஅ	உகாரகற்பம்.	ஙசச
௱உ௰	உபரசம்.	எஉக
௱ஙஅ	உப்புகட்ட.	அஉஎ
உஉ	என்னுளும்வாழ.	௱உஎ
சக	எட்டாந்தீட்சை.	உசக
சசு	மேற்படி.	உஎக
ச௰	எழாந்தீட்சை.	உஙரு
சசு	மேற்படி.	உஎரு
அகூ	ஏமரசமெழுகு.	ருங௰
ஙகூ	ஐந்தாந்தீட்சை.	உஉகூ
௰எ	ஒருபோதுண்டதிரம்.	கூஅ
சக	ஒன்பதாந்தீட்சை.	உசச
சஎ	மேற்படி.	உஅ௰
௱சரு	ஒருதலைவலிக்கு.	அசுஅ
உ௰	ஓங்காரவாள்.	௱௰ரு
சுக	கற்சுன்னம்.	ஙசுரு
சுகூ	கடுக்காய்கற்பம்.	ச௱௰
அக	கல்லுப்புகட்டு.	சஅஉ
அக	கல்லுப்புகுரு.	சஅரு
கூங	கயிலாசவற்கமாற்கம்.	ருருரு
கூங	கயிலாசவற்கவேடம்.	ருருசு
௱ங	கற்பூரவைப்பு.	சுககூ
சு	கமலினிமணி.	ஙக
௱உச	கல்லுப்புசத்துரு.	எசக
௱உச	கல்லுப்புமித்துரு.	எசஉ
௱ருஎ	கருஆமைமைவசியம்.	கூசக
௰	கணபதிபூசை.	ருசு
உ	கமலினிமணி.	சு
எ	கமலினிமை.	ஙஎ
எ	மேற்படிமைதிரம்.	ஙஅ
உஎ	கண்புகைச்சல்மாலைக்கண்சூடுகுந்தஞ்சதைப்படலம்போக.	௱சு௰
ஙக	கணபதிதியானம்.	௱அஉ
,,	மேற்படிசித்தி.	௱அங
௰	கணபதிபூசையின்விபரம்.	ருஎ
௱சு	கற்பூரவைப்பு.	சுஙஎ

பக்கம்.		பாட்டு.
௱௩௩	களிம்பு.	௭௯௯
க	காப்பு.	க
௨க	காலன்விலக.	௱௨௩
௰௭	காவியத்தைப்பார்க்கப்புத்தி.	௱க
௰௮	காவியத்தின்பயனறிந்தவர்.	௱௭
௫௨	காவியம்பார்க்க.	௩௱௰க
௱௰௯	காரசாரம்-௨௫.	௭௱௰க
௱௨௪	காந்தசத்துரு.	௭௪௩
௱௨௪	காந்தமித்துரு.	௭௪௪
௱௨௬	காரீயசத்துருமித்துரு.	௭௫௩
௱௪௫	காமாலைக்கு	௮௬௭
௨	காவியஞ்சொல்ல.	௰
,,	மேற்படிகிரமநூற்சொல்லுகை.	௰க
௱௬௪	கிருணம்.	௯௮௬
௨௩	குருவையறிந்தவர்.	௱௩௫
௭௬	குளிகை.	௪௫க
௮௰	குளப்பாலையில்யீயபற்பம்.	௪௭௪
௱௩௯	குடவன்வேதை.	௮௩௩
௱௪௩	குழந்தைசுரத்திற்கு.	௮௫௯
௱௪௩	குழந்தைவாந்திக்கு.	௮௬௰
௱௪௩	குழந்தைபேதிக்கு.	௮௬க
௰	கும்பஆவாகனம்.	௫௫
௭௭	கெந்தகநீர்.	௪௰௭
௱	கெவுனமணி.	௫௯௮
௱௰க	கெந்தபாஷாணவைப்பு.	௬௬௩
௱௰௩	கெந்தகசெந்தூரம்.	௬௭௪
௱௪க	கெர்ப்பமுண்டாக.	௮௪௮
௨௭	கெற்பம்பிரசவிக்கவெண்ணை.	௱௫௮
௨௮	கெற்பநோய்தீரகெற்பமுண்டாக.	௱௬௩
,,	மேற்படிசித்தி.	௱௬௪
௨௩	கோடியிலொருவன்திரம்.	௱௩௭
௱௪க	சன்னிமுரிய.	௮௪௫
௯	சத்திசக்கிரம்.	௫க
௯	சத்திசக்கரத்திலெழுத்தடைக்க.	௫௨
,,	மேற்படிசக்கரத்தைபூசிக்க.	௫௩
௰	சக்கரவிதி.	௫௪
௰க	சதாபோதஅமுர்தம்பொசிக்க.	௬௰
௨௰	சஞ்சாரச்சமாதி.	௱௰௬
௨௨	சக்கரவட்டந்தோண.	௱௩க
௨௪	சக்கரத்தில்ஓங்காரக்கம்பம்நாட்ட.	௱௩௯

அட்டவணை.

பக்கம்.		பாட்டு.
௨௪	சக்கரசித்து.	௱௪௰
௩௩	சதாசிவத்தியானம.	௱௬௯
௩௯	சற்குருதியானம்.	௨௱௰௪
௫௧	சத்தரிஷிசத்தகன்னிதீட்சை.	௩௱௩
௮௰	சவுக்காரவைப்பு.	௪௭௮
௬௩	சதுரகிரிவளமை.	௫௫௬
௬௮	சஞ்சீவிகிரி.	௫௮௫
௬௮	சஞ்சீவிகரணி.	௫௮௯
௱௨	சருகாமையில்ரசக்குளிகை.	௯௱௰
௱௬	சமாதிஅஞ்சு.	௯௫௨
௨௮	சச்சிதானந்ததீபம்.	௱௯௫
௱௨௩	சாரசத்துரு.	௭௩௯
௱௨௩	சாரமித்துரு.	௭௩௭
௰௩	சாபநிவாரணஓமம்.	௭௪
௨௬	சாபநிவாரணம்யெட்டின்திரம்.	௱௭௨
,,	மேற்படிதிரம்.	௱௭௩
௩௰	மேற்படிசித்தி.	௱௭௪
௩௰	மேற்படிவாக்குசித்தி.	௱௭௫
௬	சிதம்பரசக்கரம்.	௪௮
௰௮	சிவயோகநிலை.	௱௯
௬	சிதம்பரசக்கரமிருக்கவேண்டியகிரமம்.	௫௰
௪௩	சிவசத்திமுதல்தீட்சை.	௨௫௪
௫௬	சிகாரகற்பம்.	௩௫௨
௮௭	சிவசத்தி.	௫௨௰
௱௨	சில்லுடும்பில்ரசக்குளிகை.	௯௱௮
௱௨௨	சிவசத்திபூசை.	௭௩௰
௱௩௰	சிலம்பம்.	௭௮௰
௨௬	சிவசத்திபூசை.	௱௭௰
௩௰	சிவமகிமை.	௱௭௭
௬௨	சீஷனுக்குச்சொல்லுங்கரு.	௫௫௰
௱௨௬	சீஷருக்குச்சொல்ல.	௭௭௧
௱௫௯	மேற்படி.	௬௩௪
௭	சுரூபமை.	௩௯
௨௪	சுழினைசக்கரம் வியாதிமாரணம்.	௱௪௧
௯	சுருபினிமணி.	௩௰
௫௨	சுத்ததீட்சை.	௩௱௬
௯௰	சுயஞ்சோதிகருமானம்.	௩௫௭
௮௨	சுத்திசெய்பவன்.	௪௬௧
௬௭	சுவேதகிரி.	௫௮௧
௧	சுரூபமணி.	௫

பக்கம்.		பாட்டு.
௩௫	சூரியத்தியானம்.	௨௱௫
௱௨௫	சூதசத்துரு.	௭௪௭
௱௨௫	சூதமித்துரு.	௭௪௮
௱௫௩	சூதக்கட்டுமணி.	௬௱௰௯
௬௪	செயநீர்.	௩௭௮
௱௪௧	செம்புசுத்தி.	௮௪௬
௯௭	சோதிபார்க்க.	௩௯௭
௱௬௰	சோடசமெழுகு.	௯௫௮
௰௧	தசவிதநாதம்.	௬௨
௨௧	தவசியென்றுபேரொடுக்க.	௱௨௨
௨௩	தன்னிலையறிய.	௱௩௨
௱௨௪	தங்கச்சத்துரு.	௭௪௫
௱௨௪	தங்கமித்துரு.	௭௪௬
௰௪	தன்னையறிய.	௮௩
௮௪	தாம்பூரஅவிபுடம்.	௫௱௨
௯௰	தாம்பரவேதை.	௫௩௮
௱௮	தாரணைஆறு.	௬௪௯
௱௩௭	தாமரைமை.	௮௨௩
௱௯	தியானவகைபத்து.	௬௫௰
௱௩௩	தீருநோய்அனுபானம்.	௭௯௮
௯௧	தீபவேதை.	௫௪௫
௱௫௩	தீபம்பார்க்க.	௯௨௧
௨௫	தீபஞ்சூட்ட.	௱௪௯
௨௬	தீபபீடத்தின்பேர்.	௱௫௰
௨௬	தீபத்திரம்.	௱௫௧
௱௬	துருசுவைப்பு.	௬௩௩
௱௨௨	துருசுக்குசத்துரு.	௭௩௩
௱௨௨	துருசுக்குமித்துரு.	௭௩௪
௱௫௨	துருசுசுன்னம்.	௯௱௰௨
௱௫௩	துருசுசெயநீர்.	௯௱௰௮
௱௫௫	மேற்படி.	௯௨௮
௱௫௪	துருசுச்சுன்னம்.	௯௨௬
௨௨	தூண்டாதவிளக்கு.	௱௩௰
௮	தெய்வநூற்றிரம்.	௪௬
௨௭	தோஷம்நீரிழிவுக்கு.	௱௫௬
௱௬	நவாச்சாரவைப்பு.	௬௩௫
௱௫௯	நவக்கிரகசக்கரம்.	௯௫௧
௩௮	நாலாந்தீட்சை.	௨௨௬
௪௪	மேற்படி.	௨௬௨
௫௪	நால்வேதம்.	௩௨௨

பக்கம்.		பாட்டு.
௫௯	நாதகற்பம்.	௩௫௰
௱௨	நாககிண்ணியில்ரசக்குளிகை.	௬௱௰௩
௱௰௨	நாகரசபாஷாணவைப்பு.	௬௭௰
௱௰௪	நாகரசவங்ககுரு.	௬௮௫
௱௨௫	நாகசத்துரு.	௭௫௧
௱௨௬	நாகமித்துரு.	௭௫௨
௱௩௫	நாகவேதை.	௮௱௰௧
௱௫௨	நாதநீர்.	௯௱௰
௱௫௨	நாதநீர்முறிய.	௯௱௰௧
௱௫௬	நாததிலர்தம்.	௯௩௭
௱௬௧	நாதவிந்துமெழுகு.	௯௬௫
௨௰	நிருவிகற்பச்சமாதி.	௱௰௭
௩௰	நிஷ்டைவிதிமார்க்கம்.	௱௭௮
,,	மேற்படிதிரம்.	௱௭௯
௫௫	நிலம்.	௩௨௫
௯௯	நிமிஷசாரணை.	௫௯௪
௱௮	நியமம்பத்து.	௬௪௪
௩௧	நிஷ்டைவிதி.	௱௮௰
௩௧	நிஷ்டையின்திரமறிய.	௱௮௧
௩	நூற்றொகைசொல்லல்	௰௩
௩	நூல்பலதுகை.	௰௭
௪	நூற்றிரம்.	௰௮
௰௭	நூல்பார்க்க.	௯௭
௱௨௬	நூல்துகை.	௭௫௫
௱௬௬	நூல்பார்க்க.	௯௯௭
௮௭	நூல்பார்க்க,	௫௱௰௮
௰	நைவேத்தியம்.	௫௯
௱௪௬	நோக்கம்.	௮௭௬
௪௨	பத்தாந்தீட்சை.	௨௪௭
௪௨	பதினேழுந்தீட்சை.	௨௫௰
௪௮	பத்தாந்தீட்சை.	௨௮௩
௫௧	பஞ்சகற்தாள்பஞ்சசத்திதீட்சை.	௩௱௧
௫௨	பதினெண்பெயர்தீட்சை.	௩௱௬
௬௰	பஞ்சகணகற்பம்.	௩௫௮
௱௨௰	பரங்கிவைப்புபாஷாணம்.	௭௱௰௭
௰௮	பயன்றியார்செய்கை.	௱௨
௪	பாடினவேதியன்முன்வைத்திட்டது.	௰௯
௮	பார்த்துகார்க்க.	௪௪
௨௮	பாவம்போக.	௱௬௬
௨௯	பானத்தின்திரம்.	௱௬௯

பக்கம்.		பாட்டு.
௫௭	பானங்கொள்ள.	௩௩௭
௮௨	பாணையுப்புச்சுன்னம்.	௪௮௭
௯௩	பானம்.	௫௫௮
௱௰௯	பாஷாணவகை-௬௪.	௭௱௰௪
௱௪௪	பாரிசவாய்வுக்கு.	௮௬௬
௱௪௭	பாஷாணக்கட்டு.	௮௮௩
௰	பிருணயாமமந்திரம்.	௫௮
௰௪	பிரமரூபம்.	௭௮
௰௪	பிறப்பிறப்புதுலைய.	௭௯
௨௫	பிரணவதீபம்பார்க்க.	௱௪௭
௨௬	பிசாசுபித்துவியாதிதீர.	௱௫௫
௩௧	பிரமாவின்தியானம்.	௱௮௪
,,	மேற்படிசித்தி.	௱௮௫
௩௨	மேற்படிசித்தி.	௱௮௬
௱௪௫	பித்தத்துக்குத்தயிலம்.	௮௭௧
௱௮	பிருணயாமமஞ்சு.	௬௪௬
௱௮	பிரத்தியாகாரம்ஆறு.	௬௪௭
௱௪௧	பிரவிநோக்க.	௮௪௯
௱௪௩	பீனிசங்களெட்டுக்கு.	௮௫௬
௨௭	புருவத்தேகமந்திரசித்தி.	௱௫௯
௰௧	பூசைசெய்யுங்கிரமம்.	௬௪
௰௭	பூரணத்தில்நிலைக்க.	௯௬
௱௬௨	பூரணமெழுகு.	௯௭௰
௭௧	பூரணலேகியம்.	௪௨௧
௱௯	பூரணம்நாலு.	௬௫௪
௱௪௩	பெண்ருதுவாக.	௮௫௭
௱௪௬	பெரும்பாடுவுதிரத்துக்கு.	௮௭௫
௨௰	பேதனம்.	௱௰௮
,,	மேற்படிசித்தி.	௱௰௯
௱௪௪	பேய்ச்சொரிக்கி.	௮௬௫
௰௧	மவுனதிபதூபமந்திரம்.	௬௧
௰௧	மதித்தியானம்.	௬௫
௰௨	மதியில்தெரிசினைகாண.	௬௬
௰௨	மதியமூர்தம்பொசிக்க.	௭௧
௮	மந்திரசித்தியாக.	௪௭
௨௫	மந்திரசித்து.	௱௪௮
௨௮	மதியமூர்தங்காண.	௱௬௭
௩௰	மனோன்மணிதியானம்.	௱௭௬
௰௮	மதிரவிபறிய.	௱௩
௩௩	மயேஸ்பரனார்தியானம்.	௱௯௩

பக்கம்.		பாட்டு.
௩௪	மதியிந்தியானம்.	௨௱௨
௫௩	மந்திரத்தியானம்.	௩௱௰௩
௫௯	மகாரம்.	௩௪௯
௬௧	மதிகற்பம்.	௩௬௨
௮௨	மவுனவுப்புநீர்.	௪௮௮
௯௨	மலைவளமை.	௫௫௩
௯௪	மணிக்கரணைப்பூடு.	௫௬௫
௱௩௯	மயிலுடையஅண்டகற்பம்.	௮௩௭
௱௪௨	மரித்தபிள்ளைபிரக்க.	௮௫௪
௱௫௪	மதிரவியிற்காண.	௯௨௫
௰௩	மாதுரதிசேவை.	௭௨
,,	மேற்படிதிரம்.	௭௩
௰௩	மாதுரதிதியானம்.	௭௭
௰௪	மாதுரதியந்திரம்.	௮௰
௰௪	மாதுரதிதோத்திரம்.	௮௧
௰௪	மாதுரதிபூசை.	௮௨
௰௬	மாரணம்.	௯௪
,,	மேற்படிதிரம்.	௯௫
௱௩௨	மிருகவசியம்.	௭௯௫
௨௧	முத்தீயறிய.	௱௨௧
௫	முப்பூவின்செய்கை.	௨௪
௩௭	முதல்தீட்சை.	௨௨௰
௫௫	முப்பூ.	௩௨௬
௱௪௰	முப்பாழ்.	௮௪௰
௫	முக்குளிகைசெய்ய.	௨௯
௬	முக்குளிகையின்திரம்.	௩௩
௨௫	முக்கோணம்.	௱௪௪
௬	மூன்றுமையின்பெயர்.	௩௪
,,	மேற்படிமைசெய்யவிபரம்.	௩௫
௩௮	மூன்றுந்தீட்சை.	௨௨௩
௪௪	மேற்படி.	௨௫௯
௱௧	மூசுகபூடில்ரசக்கட்டு.	௬௱௬
௱௬௪	மூலத்துக்கு.	௮௬௨
௰௬	மோகனம்.	௯௰
,,	மேற்படிதிரம்.	௯௧
,,	மேற்படிசித்தி.	௯௨
௰௯	மௌனவீடறிய.	௱௰
,,	மேற்படிவீட்டில்நிலைக்க.	௱௰௧
௪	மௌனமுப்பூ.	௨௰
௯	யந்திரத்திலெழுத்துஅடைக்க.	௪௯

பக்கம்.		பாட்டு.
௱௫௪	யோகம்பார்க்க.	௯௨௨
௰௨	ரவித்தியானம்.	௬௭
௰௨	ரவியில்தெரிசினைகாண.	௬௮
௰௨	ரவிமதியைப்பார்க்கப்புத்தி.	௬௯
௫	ரசகுளிகை.	௨௫
,,	மேற்படிமுடிக்க.	௨௬
௬௨	ரசசஞ்சீவித்தயிலம்.	௩௭௰
௱௨௭	ரசமணி.	௭௬௩
௱௩௪	ரசகெந்திமெழுக்கில்வேதைகாண.	௮௱௨
௱௪௰	ரசகற்பூரவைப்புகற்பம்.	௮௪௧
௱௪௮	ரவிமதி.	௮௮௫
௫	ரசக்குளிகை.	௨௫
,,	மேற்படிமுடிக்க.	௨௬
,,	மேற்படிமுடிக்கசக்கரம்.	௨௭
,,	மேற்படிமுடிக்கதியானம்.	௨௮
௱௬௫	ருத்திரகாயத்திரி.	௯௮௮
௫௭	ரேசகபூரககும்பகம்.	௩௩௯
௮௭	லகிரிநீர்.	௫௨௩
௱௬௧	லவணமெழுகு.	௯௬௭
௯௫	லிங்கக்கட்டு.	௫௭௰
௱௰	லிங்கவைப்பு.	௬௫௯
௱௰௪	லிங்கக்கட்டு.	௬௮௨
௱௫௫	லிங்ககுரு.	௯௨௯
௰௮	வசியம்.	௱௪
,,	மேற்படிதிரம்.	௱௫
௬௭	வல்லாரைக்கற்பம்.	௩௯௯
௱௨௮	வசியமை.	௭௬௯
௱௪௭	வங்கக்கட்டு.	௮௮௰
௰௬	வாசிநோக்க.	௯௩
௮	வாசிநிலைக்க.	௪௩
௨௬	வாசியால்வாசிகாண.	௱௫௩
௨௰	வாசிகுதிரையறிய.	௱௰௪
௨௩	வாசிநிலைக்க.	௱௩௩
,,	மேற்படிதிரம்.	௱௩௪
௨௪	வாசிக்குதிரையேறினவர்.	௱௩௮
௭௨	வாலைபூசை.	௪௨௮
௨௧	வித்வேஷணம்.	௱௨௪
,,	மேற்படிதிரம்.	௱௨௫
௨௨	மேற்படிசித்து.	௱௨௬
௨௨	விதியானசக்கரம்.	௱௨௮

பக்கம்.		பாட்டு.
௱௩௩	விஷந்தீரமந்திரம்.	௭௯௬
௨௨	விந்துதெரிசனை.	௱௨௯
௱௫௮	விந்துதிலர்தம்.	௯௪௬
௱௬௬	விஷ்ணுகாயத்திரி.	௯௯௪
௨௭	விஷத்துக்குஅடக்கமெழுப்ப.	௱௬௧
௩௨	விஷ்ணுதியானம்.	௱௮௭
,,	மேற்படிசித்தி.	௱௮௮
,,	மேற்படிசித்தி.	௱௮௯
௱௪	வீரவைப்பு.	௬௨௬
௱௫	வீரமடக்கு.	௬௨௯
௱௭	வீரவைப்பு.	௬௩௯
௨௭	வீக்கஞ்சிலந்திக்குஎண்ணைவெண்ணை.	௱௫௭
௨௮	வீக்கஞ்சிலந்திவுடையவிஷமிரங்க.	௱௬௨
௫௫	வெண்சாரை.	௩௨௮
௱௨௩	வெடியுப்புசத்துரு.	௭௩௯
௱௨௩	வெடியுப்புமித்துரு.	௭௪௰
௱௪௩	வெட்டைபிரமியங்கள்தீர.	௮௫௮
௱௪௭	வெள்ளைபாஷாணக்கட்டு.	௮௭௯
௰௯	வேடதாரிகள்செய்கை.	௱௮
௮	வேண்டியபுத்தி.	௪௫
௰௫	ஸ்தம்பனம்.	௮௭
,,	மேற்படிதிரம்.	௮௮
,,	மேற்படிசித்தி.	௮௯

அகத்தியாருளிச்செய்த பூரணகாவியம்

ஆயிரத்தின் அட்டவணை.

முற்றுப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்.

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	பாட்டு.
மேற்படிமுடக்கசக்கரம்	மேற்படிமுடிக்கசக்காம்	௫	௨௭
தியவெளி	திபவொளி	௩௩	௧௯௭
வேரப்பாஅண்டபதந்	மேரப்பாஅண்டபதந்	,,	௱௯௭
வாசிகண்ணிலேறி	வாசியேறிக்	௩௪	௨௦௧
நீதமுடனிதுதியானம்	நீதமுடனித்தியானம்	,	௨௦௩
ஷட்டாங்கயோகமதின்	அஷ்டாங்கயோகமதின்	௩௫	௨௦௮
யாரம்பந்தோணுமடா	அங்கனேயேதோணுமடா	,,	௨௦௮
சிவகும்பருமையந்	சிவரூபம்அரூபமைந்தா	௩௬	௨௧௨
அமூர்தமாகும்	அழுத்தமாகும்	,,	௨௧௨
திருவாசிசாமமேரி	திருவாசிசார்பிலேறி	,,	௨௧௦
கோணதிக்	கோணகிக்	,,	௨௧௪
பவுத்திரத்தால்முத்திப்	பவுத்திரத்தாலழுத்திப்	௩௭	௩௧௬
திருவானசோதியடா	குருவானசோதியடா	,,	௨௧௭
பண்ணப்பாமதனம்	பண்ணப்பாபதனம்	,,	௨௧௯
பேரப்பாஅண்டபதந்	மேரப்பாஅண்டபதந்	௩௮	௨௨௬
திவ்வியாச	திவ்வியரச	௪௰	௨௩௮
சுவரத்தந்தம்	சுவாசத்தந்தம்	௪௨	௨௪௯
நாதன்றனே	நாதந்தானே	,,	௨௪௯
கேசரியின்வசமேயாவாள்	கேசரியுன்வசமேயாவாள்	௪௩	௨௫௨
லாகாரஉடலுயிரு	லரகராஉடலுயிரு	,,	௨௫௭
கமலாசபூரணமுந்	கமலரசபூரணமுந்	௪௪	௨௫௮
வீதியென்று	வீதியென்ற	,,	௨௫௯
கண்ணுகண்டால்	கண்ணுங்கண்டால்	,,	௨௬௧
கண்மையுடன்	தண்மையுடன்	,	௨௬௨
ஆவிப்பார்கண்டவெளி	ஆவிப்பாரகண்டவெளி	,,	௨௬௨
கணந்தான்	கண்தான்	௪௫	௨௬௪
லங்-லங்-லங்-நம்-சிம்	லங்-லங்-லம்-சம்	,,	௨௬௫
நடுங்கிவாழே	ஒடுங்கிவாழே	,,	௨௬௮
நடுங்கிமனம்	ஒடுங்கிமனம்	,,	௨௬௯
மெய்யானநின்ற	மெய்யாகநின்ற	௪௬	௨௭௰
சமாதம்பாரு	சமாதாம்பாரு	,,	௨௭௩
சிறிங்சிம்றிங்	சிங்-சிறீங்-சிம்-றிங்	,,	௨௭௫
சூட்சநிலையறியாணகில்	சூட்சநிலையறியாயாகில்	௪௭	௨௭௭
றங்-றங்-நங்-நங்-றிங்	றங்-றங்-நங்-றிங்	,,	௨௮௦
உருவைப்பார்த்து	உருவைப்பார்க்க	௪௮	௨௮௭
காமப்பால்கனையறிந்து	காமப்பால்களையறிந்து	௪௯	௨௮௯
கமலாசபானமதை	கமலரசபானமதை	,,	௨௮௯
பார்பாஹும்	பராபரனும்	,,	௨௯௧
தேகமடாதேகமாமே	தேகமடாதங்கமாமே	,,	௨௯௨
அம்-சிம்-சிறிங்கென்று	அம்சிம்சிறீங்றீங்கென்று	௫௰	௨௯௭

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	பாட்டு.
அமுர்தமடாநாவிலூங்	அமுர்தமடாநாவிலூருங்	௫௨	௱௧௰
வீரப்பாகோள்நாக்கால்	வீரப்பாகேள்நாற்கால்	௫௪	௱௧௮
ஞானநெறிவுளம்புங்	ஞானநெறிவிளம்புங்	,,	௱௨௨
விந்துகனையினலே	விந்துகளையினலே	௫௫	௱௨௬
நீயிருந்ததன்னைப்பார்த்து	நீயிருந்துதன்னைப்பார்த்	,,	௱௨௭
துய்யானமெவளையடா	துய்யானவெள்ளையடா	,,	௱௨௮
சோர்வுவொருநாளில்லை	சோர்வொருநாளில்லை	௫௬	௱௩௧
மணியிலுட	மணியினுட	,,	௱௩௫
மாதுகமலாச	மாதுகமலரச	௫௭	௱௩௬
சோதியிருதன்னலந்த	சோதியிருகண்ணலந்த	,,	௱௪௰
அண்டபிரானருள்தான	அண்டர்பிரானருளதன	௫௮	௱௪௩
மாதானமாதரந்தமகார ந்தன்னைமகத்தானநிலை யறிந்துபூசைபண்ணே	நீசாதிபேதமதாய்நினை யாமல்தான் நிலையறிந் துமகாரத்தை பூசைப	௫௯	௱௪௮
கருவானமுப்பூவென்று	கருமானமுப்பூவென்றும	,,	௱௪௯
தினைமூன்றுங்கண்டுபோ	தினைமூன்றுமகண்டுபோ	,,	௱௫௧
தினையாறுங்கண்டு	தினையாறுமகண்டு	௬௰	௱௫௯
கற்பமதுஉருதிக்கேளே	கற்பமதுக்குருதிகேளே	௬௧	௱௬௧
கேளேதான்தானவனை	கோனேதான்தானவனைய்	,,	௨௬௩
பார்க்குமடாநனைதினை	பரக்குமடாநனைதினைகள்	௬௨	௱௬௮
தயிலம்போக்கு	தயிலப்போக்கு	,,	௱௭௰
கமலாசபூரணத்தில்	கமலரசபூரணத்தில்	௬௩	௱௭௩
ஊடுருதேருறது	ஊடுருவிதேடுறது	,,	௱௭௬
பகுநதறிந்த	பகுத்தறிந்து	,,	,,
நவசாரமொன்று	நவாசாரமொன்று	,,	௱௭௭
சித்தியுள்ளனகாசம்	சித்தியுள்ளனகரசம்	,,	,,
திறக்கப்பண்ணும்	நீற்கப்பண்ணும்	௬௪	௱௭௮
லறிந்துதன்குணத்தைப்	லறிந்துஅதன்குணத்தை	,,	௱௭௯
போதமதைக்ககனவின	போதமதைக்கண்விண்	,,	௱௮௧
னமுர்தரசக்கனை	னமுர்தசக்கனை	௬௬	௱௯௨
உருவெடுத்துப்	உருவெடுத்தப்	௬௭	௱௯௬
மகுடெற்றின்	மகுடரத்தினத்	,,	,,
பரிமுத்தனச்சே	பரமுத்தனச்சே	,,	,,
கமலாச	கமலரச	௬௮	௨௱௨
நின்றஅந்த	நின்றுஅந்த	,,	௨௱௫
திரிந்தலைந்துமேன்மை	திரிந்தலைந்தமேன்மை	,,	௨௱௬
வாவதற்கு	வாழ்வதற்கு	௬௯	௨௱௰
குணம்வலி	குன்மவலி	௭௰	௨௱௧௭
தலமையுள்ள	நலமையுள்ள	௭௧	௨௱௨௧
நன்மைகேளே	தன்மைகேளே	,,	௨௱௨௪

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	பாட்டு.
திமையென்ற	தின்மையென்ற	௭௧	௪௨௫
தீர்த்துநன்மை	தீர்ந்துநன்மை	,,	,,
நடராசாவா	நடராசரவர்	௭௨	௪௨௬
திருந்தானுகில்	திருந்தாயானல்	,,	௪௨௭
போடுபோடு	பொட்டுபோடு	,,	௪௩௧
பாரடாகேசரதிபாதமட்	பாரடாகேசாதிபாதமட்	௭௩	௪௩௪
லிங்கதாரம்	லிங்கந்தாரம்	௭௮	௪௬௨
னிவ்வேதே	னிவ்வேதை	,,	௪௬௫
வெண்கண்டர்	வெண்கண்டர்	,,	௪௬௭
வெட்டிபூரம்நன்ருய்சேர்	வெடிபூரம்ஒன்ருய்சேர்த்	,,	,,
செம்பிவிட்டு	செம்பிலிட்டு	௭௯	௪௬௮
நாட்டல்கொண்டு	நாட்டங்கொண்டு	,,	௪௭௩
லாடமீதில்	லலாடமீதில்	,,	௪௬௯
சவிக்காரவைப்பு	சவுக்காரவைப்பு	௮௦	௪௭௮
முருகரதுபதித்தில்	முருகுகிரபதத்தில்	,,	௪௭௯
நிலையறியாவன்பர்தன்னே	நிலையறியாவற்பர்தன்னே	௮௧	௪௮௧
யடங்கிநில்லே	யட்டநில்லே	,,	,,
அடங்கிமனமலையாமல்	அட்சிமனமலையாமல்	,	௪௮௨
வயதுதான்	வயததுதான்	௮௨	௪௮௬
களிப்பானசெம்புதனே	களிம்பானசெம்புதனே	,,	௪௮௭
ஆற்குந்தோணு	ஆற்குந்தோணு	,,	௪௯௦
நிமைலாடவிழி	நிமைலலாடவிழி	௮௩	௪௯௭
துவாதசாந்தநீதி	துவாதசாந்தத்தி	,,	௪௯௮
சாறுலாட்டி	சாற்றுலாட்டி	௮௪	௫௦௨
சாடிநின்றுய்	சாடிநன்றுய்	,,	௫௦௩
யெந்தவிதமொன்றுயாணு	யெந்தவிதமென்றுயாணு	௮௫	௫௦௬
நேராகக்கூட்டிபதுஒன்	நேராகக்கூடியதுவொன்	,,	௫௦௭
தேறப்பா	நேரப்பா	௮௭	௫௧௯
சிவமிதாகும்	சிலமிதாகும்	௮௮	௫௨௫
சிவத்தில்	சிலத்தில்	,,	,,
யேமரசமெழுகு	ஏமரசமெழுகு	௮௯	௫௩௦
மார்க்கமுள்ள	மார்க்கமுள்ள	௯௦	௫௩௭
சனலேத்துண்டி	கனலேத்துண்டி	,,	௫௩௯
முழித்திப்பாரு	முழித்துப்பாரு	,,	௫௪௦
சாட்சிதனே	காட்சிதனே	௯௧	௫௪௩
சாட்சியாச்சி	காட்சியாச்சு	,,	,,
தானேறிப்பாயனலோமீற	தானெறிப்பாயனலோமீற	,,	௫௪௬
துப்பாவாயிருக்குமதை	துப்பரவாயிருக்குமதை	,,	,,
வளஞ்செய்வாவே	வளஞ்சொல்வாமே	,,	,,
சமாதம்போதும்	சமாதாம்போது	௯௪	௫௬௦

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	பாட்டு.
பெத்துதான்	பெத்ததுதான்	,,	௫௬௪
மானதுவுமகாரத்தாலே	மானதுவும்அகாரத்தா	,,	,,
கறட்டிலொரு	கட்டிவொரு	௯௫	௫௬௮
மேரப்பாகும்பிநின்ற	மேரப்பாகுப்பிநிறை	,,	,,
கமலாச	கமலரச	,,	௫௭௧
சூழ்வினைகள்குண்டுபோ	சூழ்வினைகளகண்டுபோ	௯௬	௫௭௩
குகதானுண்டு	குகைதானுண்டு	௯௭	௫௭௮
கமலாச	கமலரச	,,	௫௮௰
சாரதனையேதென்றாலே	சாரணையேதென்றே	,,	௫௯௩
உருச்செய்வாய்சென்று	உருச்செய்வாயென்று	,,	௫௯௨
கமலாச	கமலரச	௱	௫௯௮
பொசுண்டவெகுதவத்தி	புசண்டர்வெகுதவத்தில்	௱௧	௬௦௩
காமாதிகற்பம்	காயாதிகற்பம்	,,	௬௦௫
மதிப்பாவின்காலை	மதிப்பாலின்காலை	,,	௬௦௭
சில்லுடும்பிலாசக்குளி	சில்லுடும்பில்ரசக்குளி	௱௨	௬௦௮
பொருதியிருக்கும்பாரோ	பொருந்தியிருக்கும்பாரோ	,,	௬௦௯
நீமகனேபதின்வாயில்	நீமகனேயதின்வாயில்	,,	௬௧௦
சாரப்பாமண்சிலை	காரப்பாமண்சிலை	,,	௬௧௦
பெருகின்றகூதமது	பெருகினின்றகூதமது	,,	௬௧௩
ஞானஉதிரமூட்டி	ஞானியுதிரமூட்டி	௱௩	௬௧௪
வாசியனைவணங்கவேணு	வாசியதைவணங்கவேணு	,,	௬௧௫
லகுறியிலே	லகிறியிலே	,,	,,
சினமானகெர்பபதை	சினமானகோபமனத	௱௪	௬௨௪
உலகிறுனைதனையறுக்கு	உலகிலிருள்தனையறுக்கு	௱௫	௬௨௮
கருவிகரணாதி	கருவிகரணாதி	,,	௬௩௰
சொலித்திக்கொள்ள	செலுத்திக்கொள்ள	,,	௬௩௧
யேமம்பத்து	இயமம்பத்து	௱௭	௬௪௩
நேமற்பத்து	நியமம்பத்து	௱௮	௬௪௪
பிறாணயமஞ்சு	பிராணாயாமமஞ்சு	,,	௬௪௬
நாகாசமொன்றாய்	நாகரசமொன்றாய்	௱௰௨	௬௭௧
காரஞ்செய்து	காரஞ்சேர்த்து	,,	௬௭௨
நவச்சாரமுடன்	நவாச்சாரமுடன்	௱௰௩	௬௭௮
செப்பாம்பாரு	செம்பாம்பாரு	௱௰௪	௬௮௧
அனலைத்தாக்கி	அனலைத்தாக்கில்	௱௰௫	௬௮௬
சோதியடாமனக்கண்ணா	சோதியடாமலர்கண்ணாற்	௱௰௬	௬௯௩
பிரும்புமாச்சு	யிரும்புமாச்சு	௱௰௭	௭௦௪
பேரோசனையுங்	கோரோசனையுங்	௱௨௧	௭௨௬
திருநோய்அனுமானம்	திருநோய்அனுபானம்	௱௩௩	௭௯௮
தோணவேபன்னீரை	தோணவேயன்னீரை	௱௫௩	௯௧௮
அகாரமுடன்உகாரமென்	அகாரமுடன்உகாரமொ	௱௫௪	௯௨௩

பிழைதிருத்தம்-முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நன்ருக.

அகத்தியாருளிச்செய்த

பூரணகாவியம் - ௫.

P.S.

காப்பு.

ஓமென்றமூலகணபதியேகாப்பு உண்மையுடனடுமனையைஉகந்துநின்று, ஆமென்றஅமுர்தகலைவுட்கொண்டேதான் அடங்கிஅந்தமனோன்மணியின்அருமையாலே, ஊமென்றஉண்மைதனை மவுனமாக உருபெற்றுகருபெற்றுஉருதிபெற்று, தாமென்றமதிதனையேரவியில் தாக்கிசச்சிதானந்தமென்றஆதிகாப்பாம். (க)

ஆதியந்தமநிறைந்தபூரணமேகாப்பு அருள்பெருகும்பூரணகாவியமேபாட, சோதியந்தத்துள்ளிருக்குஞ்சுடரோகாப்பு தூண்டாதமணியினுடசோதிகாப்பு, நீதிபராபரத்தினுடநிலையேகாப்புநின்றிலங்குமனோன்மணித்தாய்நேசங்காப்பு, வீதியெனுமாதாரமூலமானவெள்ளைவாரணமுகவன்மெய்காப்பாமே. (உ)

மெய்யானவடமொழிநூல்கிரந்தந்தன்னைமேன்மைபெறப்பார்த்ததிலேதேர்ந்துக்கொண்டு, மையமென்றசுழினைநந்திக்கரிவித்தேதான்வகைதோணக்கிரந்தமதைத்தமிழால்தானும், அய்யமன்றிஆயிரமாய்ச்சொல்வதற்குஆதியந்தநடுவானஅரனேகாப்பு, துய்யநிரமணிநுதலொளியேகாப்புதுலங்கொளிவுக்கடிமுடியாம்ஆதிகாப்பே. (௩)

ஆதிசிவமூலகணபதியேகாப்புஅருள்பெருகும்பூரணத்தின்அந்தங்கண்டு, நீதிபெருங்காவியநூல்தன்னைப்பாடநிறைஞ்சனமாய் நின்றபராபரமேகாப்பு, சோதியெனும்அகண்டவெளிதன்னிலேதான் சுடரொளிபோல்நின்றிலங்குந்துருவமீதில், சாதியெனுமெழுவகையில்தானேதானுய்சமரசமாய்நின்றபூரணங்காப்பாமே. (௪)

சுரூபமணி.

பூரணமாய்நிறைந்துநின்றஆதியந்தப்பொருளையொருநவரசமாய்ப்பொருந்தவேண்டி, மாரணமாய்ச்செய்துஒருமணியாய்க்கூட்டிம

திநிறைந்தரவிதனிலேவணக்கம்பண்ணி, காரணமாய்வாய்வேகசார ணையைத்தீர்த்து கருணைபெறஅகண்டவெளி ஒளிக்கப்பாலே, பேர ணியாய்த்தானிறுத்திசுரூபமணியென்றுபேர்கொடுத்தமனோன்மணி யின்பீடங்காப்பே. (ரு)

கமலினிமணி.

பீடமென்றசகஸ்திரமாமலருக்குள்ளே பிரணவுமாய்நின்றதொ ருபீடமீதில், ஆடவென்றுதிருநடனமாடவேண்டிஅருமையுள்ளசுரூ பமணிஅதின்மேல்வைத்து, சூடமென்றரவிதனையே அதின்மேல்தா க்கிச்சுந்தரமாய்க்கமலியென்றுபேருமீய்ந்து, கூடமென்றதிரிகூடந்த ன்னிலேத்திகுருவானபராபரத்தின்குறியேகாப்பு. (சு)

அஷ்டமாசித்திமணி.

குறியானகமலிமணிதன்னைவாங்கிகுருவானபதிதனிலேகுணமா ய்வைத்து, நெறியானநாதவிந்துக்களையைப்பூட்டி நேசமுடன்வாசிம லர்நினைவாய்சாத்தி, பறியானகேசரத்தின்மீதில்வைத்து பத்தியுடன் அஷ்டமாசித்தியென்று, அறியானநாமமிட்டுஅகண்டத்துள்ளேஅம ர்ந்துவிளையாடுசிவசத்திகாப்பாம். (எ)

மேற்படிமணிசொன்னயிபரம்.

காப்பானமும்மணியின்கருணைதன்னை கயிலாசபராபரத்தில்நா தன்சொன்னார், யேர்ப்பானமும்மணியின்பேரோதென்று லின்பமுட ன்ரவிமதியின்சுடரேயென்பார், நேர்ப்பானசுரூபமணிரவிமணியேயா கும்நின்றிலங்கும் கமலிமணிமதிமணியேயாகும், கூர்ப்பானஅஷ்ட மாசித்துமணிதானுங் குவிந்துநின்றசுடர்மணியென்றதற்குப்பேரே.

மேற்படிமணியின்பெயர்.

பேரானமும்மணியின்பெருமைசொல்லிப்பேசுதற்குநாவுமுண் டோபேசவென்றால், கூரானகாவியமேசொல்லுஞ்சொல்லுங் குறிப் பானகாவியத்தின்குணத்தைக்கேளு, நேரானமந்திரத்தின்அதிகசித் தும்நின்றிலங்குஞ்சக்கரத்தின்நினைவின்சித்தும், வீரானசிவத்தினுட மகிமைதானும்விருப்பமுள்ளதவத்தினுடவேகந்தானே. (அ)

காவியஞ்சொல்ல.

தானானநிஷ்டையுடசங்கைதானும்தண்மையுடன்நின்றகாயாதி ப்போக்கும், ஊனானநாலினுடவிபரந்தன்னை உண்மையுள்ளகாவிய மேசொல்லுஞ்சொல்லும், தேனாகயின்வழுமேசொல்லக்கேளுசிவசி வாமுப்பூவின்செய்கைதானும், பானானசெயநீரின்பண்புதானும் பத் தியுள்ளதிருவகத்தின்பாகந்தானே. (கூ)

மேற்படிகிரமநூற்சொல்லுகை.

பாகமென்றகளங்கினுடபக்குவங்கள் பற்பமுடன்செந்தூரபாகந் தானும், ஏகமென்றமெழுகினுடதீபதூபம்யென்னசொல்வேன்தெரி

சினங்களனந்தமுண்டு, தாகமென்றசிலபேதிஅழலின்பெதி தயவாக நேத்திரத்தால்பார்க்கப்பேதி, ஆகமுடன்மந்திரத்தால்எடுக்கப்பேதி அன்புடனேமனதாகநினைக்கப்பாரே. (௰௧)

நினைக்குமுன்னேபேதிக்குந்தெரிசினங்கள் நேர்மையுடனின்ன ங்கேள்திலதப்போக்கு, மனைக்கொளிவாய்நின்றதொருமையின்போ க்குமகத்தானஅஷ்டசித்துமையின்மாற்கம, தனக்கானவாடையிலே அனந்தமாற்கம்தம்பனமாய்நின்றிலங்கும்புகையின்மாற்கம், நனைக்கு ம்விரல்தனிலகிரியேறுமாற்கம் நாடுமுன்னேஅண்டரண்டங்கடக்கு ம்பாரே. (௰௨)

நூற்றெருகைசொல்.

பாரப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமாற்கம்பாகமென்ற தயிலமதிலனந் தங்கோடி, நேரப்பாஅஷ்டசிங்கிகோடாகோடி நேரானமலைகளிலே அனந்தஞ்சித்து, பேரப்பாபெத்ததொருசமாதுகற்பம்பேசாதமவுன மென்றலகிரிகற்பம், தேரப்பாமனந்தேறிவாசியோகஞ்சிவசத்திபோ தமுடன்அண்டந்தானே. (௰௩)

அண்டரண்டபதங்களொருநொடியிற்குள்ளே அடங்கிவிளையா டிமிகத்திரும்பும்போது, கண்டதொருபோதையிலே அனந்தமாற்க ங்கருவாகஉருவாகக்கருணையாக, யெண்டிசையுங்கொண்டாடிவணக் கமாகயிருந்ததுவுந்திருநீத்தின்யின்பந்தானும்,தெண்டுடனேசிவவே டஞ்சத்திவேடம்தீருதபசிவேடந்திருட்டுவேடம். (௰௪)

வேடமென்றவேடமதில்நாலுமுண்டுவெகுதெளிவாய்சரக்குவை ப்புமாரணங்கள், ஆடமென்றமோடியிலேஅனந்தமாற்கம்அடங்காத சித்துவிளையாடுமாற்கம், பாடமென்றபாஷையிலேபனந்தமாற்கம்பக ருகிறேஞ்சகஸ்திரமாங்காவியத்தில், பீடமென்றபீடமடா பிர்மபீட ம்பேசாதமவுனமென்றஅண்டந்தானே. (௰௫)

தானனவாதத்திலனந்தங்காபபுதர்மமென்றவயித்தியத்தில்கோ டாகோடி,தோணுதசாலமதிலனந்தங்கோடிதொகுத்துறைத்தேன்பூ ரணத்தில்சொக்கின்று,தேனனசூஸ்திரத்திலனந்தங்கோடிதீக்ஷை விதிபூசைவிதிலெக்கோயில்லை, கோனனகுருவருளாலெல்லாம்பாடி க்குடுத்தேனன்சித்தர்கள்தான்பிழைக்கவென்றே. (௰௬)

நூல்பலதுகை.

பிழைக்கவென்றுபாடினநூலெல்லாம்பார்த்து பெருமையுடன் நவமணியாய்பொருக்கிச்சேர்த்து, நிலைக்கவொருமாலையதாய்ச்சேர்த் தேனையாநிஜமானஆயிரமாம்பாட்டுக்குள்ளே,சிலைக்கதிகங்கலைக்கியா னமுடிவையெல்லாஞ்செப்பியொருமாலையதாய்ச்சேர்த்துக்கட்டி, வி லைக்கதிகமானமணிமுடிவென்றெண்ணி வேதாந்தவேதியன்முன்வை த்திட்டேனே. (௰௭)

நூற்றிரம்.

வைத்திட்ட நூலெடுத்துவேதியோனும்வரிசையுடனதியந்தம்ந ன்றாய்ப்பார்த்து, மெய்த்திட்டமாகவேநீசொன்னதெல்லாம் வேதாந் தமுடிவெனவேவிரும்பிநாதன், கைத்திட்டமானதொருகாவியத்தை கண்டவர்கள்கயிலாசதேகமாவார், செய்திட்டகாவியத்தைவைத்துக் கொண்டுசிவபொதிகைதனில்தபசுசெய்யென்றாரே. (௰அ)

பாடினவேதியன்முன்வைத்திட்டது.

செய்யென்றுசொன்னமொழிபெத்துக்கொண்டு சிவபொதிகை சதுரகிரிசித்தனுகி, மெய்யென்றகாவியத்தின்பாகமெல்லாம் விபரமு டன்கருக்குருவாய்விளம்பக்கேளு, அய்யனேபுலத்தியனேயுனக்காய் ச்சொன்னஅருள்பெருகுங்காவியத்தினருளைப்போற்றி, மையமென் றமையமடா அண்டத்தாதிமகத்தானசுழினையடாமவுனந்தானே.(௰௯

மௌனமுப்பூ.

தானென்றமவுனமடாசத்தியுப்புதண்மையுள்ளகெங்கையடாவி ந்துவிந்து, தேனென்றவிந்துவடனுப்புச்சேரசிவசிவாமண்டலத்தில் கல்லுப்பாச்சு, வானென்றகல்லுப்புசவுக்காரமாச்சு மகத்தானகாரம டாமுப்பூவாச்சு,ஊனென்றமுப்பூவையார்தான்காண்பார் உள்வெளி யாய்நின்றுதந்தலூடுக்கம்பாரே. (உ௰)

உப்புசோதனைவாசம்.

ஒடுக்கமந்தநிலையறிந்துஉறுதிபெத்தால் உண்மையென்றமவுன வுப்புச்சித்தியாகும், அடுக்குநிலைபெத்திருந்தஉப்பைவாங்கிஆதிசிவ சத்தியிடமமர்த்திக்கொண்டு, திடுக்கெனவேஅதனிலொருமணியை வாங்கிசெம்மையுடன்ரவிமுகத்தில்வைத்துப்பார்த்தால், வடுக்கலன் றிமலர்ந்துவிடு மைந்தாமைந்தா வலுமையுள்ள முப்பூவின் வாசங் கேளே. (உக)

மேற்படிமலர்.

வாசமென்றால்வாசியைத்தானிறுத்துமப்பா மகத்தானகெவுன மதுக்குறுதியாகும், நேசமென்றகாயாதிகற்பத்துக்குநிலையானஉறுதி யடாகிசமாமைந்தா, ஆசையுள்ளஅஷ்டாங்கயோகத்துக்கு அதற்கு மொருபொருளாகிஅமர்ந்துநிற்கும், பேசவொண்ணுமந்திரங்கள்தனக் குமப்பாபிலமாகமுப்பூவின்வாசந்தானே. (உஉ)

மேற்படிதிரம்.

தானென்றமுப்பூவால்செய்யும்மாற்கஞ் சமரசமாய்ச்சொல்லுகி றேன்மைந்தாகேளு,கோனென்றகுளிகைக்குஆதியாகுங்குன்றாதசெ யநீற்குக்குருவேயாகும், ஊனென்றகட்டினங்களுருக்கினங்கள் உற்ற தொருபற்பவகைசெந்தூரங்கள், வானென்றதயிலவகைமெழுக்கெ ல்லாம்மகத்தானகாலனென்றமுப்பூவாச்சே. (உங)

முப்பூவின்செய்கை.

ஆச்சென்றமுப்பூவைக்குருவால்நீயும் அருமையுடன்தான்முடித்துவைத்துக்கொண்டு, நீச்சென்றநாதவிந்துசத்திசிவமாச்சு நிஜமானசத்திசிவமேதென்றாக்கால், பேச்சென்றபேச்செல்லாஞ் சத்திசிவமாச்சுபெருமையுடன்யினம்பிரித்துப்பேசவென்றால், மூச்சென்றமூச்சதற்குவலுவோயில்லைமுக்காலும்ரசகுளிகைமுடிவைக்கேளே. ()

ரசகுளிகை.

கேளடாவாலைரசமார்தான்காண்பார் கிருபையுள்ளசித்தர்களுங்கெவுனிகாண்பார், வேளடாயெரித்தநெத்திகண்ணர்சொன்னார்விபரமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, ஆளடாவாலைரசந்தன்னைவாங்கி அப்பனேசத்திசிவமமுர்தந்தன்னில், நீளடா அதனில்ரசம் விட்டுக்கொண்டுநேர்மையுடன்உருவேறவாலையாச்சே. (உரு)

மேற்படிமுடிக்க.

ஆச்சப்பாவாலைரசமமுர்தமாகும் அந்தரசந்தனையெடுத்துஅடக்கமாக, பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைநாதந்தன்னில் பிலமானஅமுர்தரசவாலைதன்னை, நீச்சப்பாநிலைத்துஅதுஒன்றாய்க்கூடநிசமானமுப்பூவின்வாசத்தாலே, மூச்சப்பாஓடாமல் மவுனஞ்செய்துமுத்திபெற பூரணமாய்ச்சமாதுவையே. (உசு)

மேற்படிமுடக்கசக்கரம்.

வைத்ததின்மேல் ஓங்காரவட்டமாக வளைத்துரவிவளையமதில் மைந்தாகேளு, சித்தமுடன்விபூதிதனைநிறுத்தினமைந்தா சிவசிவாநவரோகைதீற்கம்பண்ணி, மெய்த்ததொருமனதாகஅதன்மேல்கொண்டு வேகமேன்றவாய்வேகலகிரிமூட்டி, உத்ததொருஆதாரமூலஞ்சென்றஓங்காரக்கம்பனுனிமேலேபாரே. (உஎ)

மேற்படிமுடிக்கதியானம்.

மேல்பார்த்துவாசியைக்கொண்டெடுத்துஅந்தவேதாந்தமுடிவினில்சென்றிருந்தாயானால், ஆல்பூத்தபழம்போலேபழுத்துநல்லஆதிவிந்துநாதமதுஅமுர்தமாகும், சேல்பூத்தசமாதினுடசெயலும்பார்த்துசெம்மையுள்ளநவக்கிரகம்நன்றாய்ப்பாரு, கால்பூத்தவாசிதனையென்னசொல்வேன்கருவானநாதவிந்துதிரளும்பாரே. (உஅ)

முக்குளிகைசெய்ய.

திரண்டரசமென்னசொல்வேன்மைந்தாகேளு திருவானநவநீதவெண்ணையாகும், உருண்டரசவெண்ணைதனையெடுத்துமைந்தா உருமையுடன் மனோன்மணிபோல் உருதிசெய்து, யிருண்டமனை தனக்கொளிவுதீபம்போலேயிருக்குதடாரவியினுடபிரகாசத்தால், முரண்டுடையநவநீதகிருஷ்ணன்தானுமுன்னடங்கிபின்னடங்கிமுளிப்பான்பாரே. (உகூ)

சுருபினிமணி.

முழித்தகிமைவொளிபோலேமணிதானின்று மூவுலகுஞ்சுத்தி வருமைந்தாகேளு, அழுத்தமுள்ளமணியிதுதான் சுரூபமணியாகும் அம்மணியைத்தான்தொழுதுஅருளைப்போற்றி, சொலித்ததொருஅமுர்தரசபானமூட்டிசுந்தரம்போலம்மணியைத்துலங்கச்செய்து,பழுத்ததொருகமலரசவிந்துதன்னல் பாதாளமுடிவையெல்லாம்பார்க்கலாமே. (௩௰)

கமலினிமணி.

பாற்கின்றமணியதின்பேரொன்னவென்ருல் பரமபதகமலியென்றபேருமாச்சு, யேற்கையுள்ளகமலிமணிபெருமைசொல்ல யேகாந்தபூரணமேசொல்லுஞ்சொல்லும், சேற்கையுள்ளகமலிமணிதன்னைவாங்கித்திருவானமனேன்மணிதன்னிடமேசேர்த்து, மாற்கமுடன்குருபதத்திலிருத்திருக்கால்மகத்தான அஷ்டசித்துமணியுமாச்சே. (௩௧)

அஷ்டமாசித்திமணி.

ஆச்சப்பா அஷ்டசித்துமணியைக்கேளுஅணிமாதிக்கொண்டே தான்கரத்திலேந்தி, பேச்சப்பாபேசாதமவுனமாக பிலமானவாலைரசலகிரிமூட்டி, மூச்சப்பாகின்றிடத்தேமுழித்துப்பாரு முனைகண்டுஅம்மணியைநாவில்வைத்து, வாச்சப்பாஅம்மென்று அமுர்தங்கொண்டால்வகையுடனேஅஷ்டசித்துவரிசையாமே. (௩௨)

முக்குளிகையின்திரம்.

வரிசையுள்ளஅஷ்டசித்துக்கிதுவேமூலமகத்தானஅஷ்டசித்துமணிதான்மைந்தா, உரிசையுடன்மும்மணியைச் செய்துக்கொண்டு உகமையில்லாச் சாலவித்தைநன்ருய்ப்பாரு, கரிசினமாய்ச்சாலவித்தைசொன்னநூலில்கருவான முக்குளிகைசொல்லவில்லை, தெரிசனமாய்ச்சொன்னதொருகாவியத்தில் திறமானமுக்குளிகைதிறத்தைப்பாரே. (௩௩)

மூன்றுமையின்பெயர்.

திறமானயின்னமொருகருவைக்கேளு சிவசிவாமைவகையிலனந்தமுண்டு, சிறம்பாத்ததெளிவதனல்அதனில்மூன்று செம்மையுள்ளமைவகையைச்செய்யக்கேளு, கிறம்பார்த்தசுரூபமென்ற மைதானென்றுகின்றிலங்குங்கமலியென்றமைதானென்று,_வறம்பார்த்தஅஷ்டசித்துமைதானென்று வகைதோணமைமூன்றின்வரிசைகேளே.

மேற்படிமைசெய்யவிபரம்.

கேளப்பாசுரூபமென்றமையின்பாகம்கேசரத்தின்மனேன்மணியின்கிருபையாலே, காலப்பாகின்றுநெத்திக்கண்ணுலந்தகருவானமுச்சுடரின்மையைவாங்கி, கோளப்பாயில்லாதஆதியந்தக் குருவானதபிலமதில்கூட்டிக்கொண்டு, ஆளப்பாமதகரியின் சிமிளில்வைத்துஅந்தரங்கபிடமதில்அமர்த்திவையே. (௩௫)

சுரூபமை.

வைத்ததொருசிமிள்வாங்கிமையைத்தொட்டு மாற்கமென்றமை யமதில்மைப்பொட்டிட்டு,மெய்ததொருஆனர்தலகிரிமூட்டிமேலான மையொளியின்கீழேபாரு, சுத்தமுடன்தோணுமடாமூலாதாரம்துல ங்குமடா ஆதாரப்பொருள்களெல்லாம், சித்தமுடனீயிருந்துபார்த்தா யானல்சிவரூபந்தோணுமடாமையில்தானே. (௩௬)

கமலினிமை.

தானனசுரூபமென்றமையிதப்பாசங்கையுடன்கமலியென்றமை யைக்கேளு, கோனனசற்குருவின் கடாட்சத்தாலே குருவானசுரூப மென்றமையில்தானும், ஊனனநாதவிந்துரசத்தைச்சேற்கஉண்மை யென்றமைரசமுமொன்முய்ப்போகும், தேனனமையெடுத்துசிமிளி ல்வைத்துசிவாயகுருபீடமதிற்தீர்க்கம்பண்ணே. (௩எ)

மேற்படிமைதிரம்.

தீர்க்கமுடன்வைத்தெடுத்த மையைமைந்தாதிறமான சுழினை மையந்தீட்டினக்கால், மார்க்கமுடன்தூரதிஷ்டிக்காரியங்கள்வகைவி பரம்நன்முகவழுத்தலாகும், சேற்கையுடன்பாதாள விலாசந்தோணு ஞ்செம்மையுடன் ஆகாசயிருட்டருக்கு, மூர்க்கமுடன்கமலியென்ற மையில்தானுமுன்தோணும்பின்தோணுமுத்தியாமே. (௩அ)

அஷ்டமாசித்திமை.

முத்தியுடன்கமலியென்றமையைவாங்கி முழுதுமனா அரிதாரக் கட்டுஞ்சேர்த்து, பத்தியுடன்குளிகரியினுதிரத்தாலேபதிவானகல்வ மதில்பாகம்பண்ணி, சுத்தமுடன்சிமிள்தனிலேவைத்துமைந்தாசுரூ பமுள்ளபூரணத்தைத்தொழுதுக்கொண்டு,வெத்திபெறமுத்தியுமொ ன்முய்கின்றவேதாந்தபிரமபதமீதில்சேரோ. (௩௯)

மேற்படிமைதிரம்.

சொர்த்ததொருமையினுடபேறொதென்னில்சிவச்சாலஅஷ்டசித் துமையேபாகும், பூர்த்ததொருஅஷ்டசித்துமையைவாங்கிபுருவமெ ன்றபதியதின்மேல்திலதம்போட்டு, பார்த்ததொருஅஷ்டசித்துஅறு பத்தினலும்பக்குவமாய்த்தானடைப்பயமோயில்லை, யேர்த்ததொருஅ ஷ்டசித்துமையைப்பண்ணியேகாந்தசாலவித்தையிருந்துபாரோ. ()

அஷ்டசித்துஜாலமாட.

பார்ப்பதென்னமையினுடஆட்டேஆட்டு பாடினேன்ஜாலவித் தைபனிரண்டுநூறில், ஏர்ப்பதற்குசகலகருமானமெல்லாம்யெடுத்து ரைத்தேன்அதின்வழியைக்காணமாட்டார், கூர்ப்புடனே காணுதவ கையேதென்ருல்குருவானமுக்குளிகைமையும்வேண்டும், நேர்ப்புட னேயிதுவொண்டு மறைத்துவைத்து நினைவானகாவியத்தில் துலக்கி னேனே (௪௧)

மேற்படிசாலமாடபுத்தி.

துலங்கினதோர்குளிகையுடன்மையும்பண்ணி துயையானசால் வித்தைநன்றுய்ப்பாரு, களங்கமற்றசகலகருமானமெல்லாங்கால்தலை யாய்கருவாகஆடலாகும்,விளங்கினதோரிந்நூலாயிரமும்பார்த்துவே தாந்தமுக்குளிகைமையும்பார்த்து, உளங்களியசமாதுகற்பத்துருதி பார்த்துஉண்மையென்றவாசிநிலையுகந்துகாரே. (சஉ)

வாசிநிலைக்க.

காரப்பாவாசிநிலைகாற்கவேணுங்கருவானகாவியத்னதப் பார்க்க வேணும், நேரப்பாமுக்குளிகைசெய்யவேணும் நிலையானமையுருதி காணவேணும, பேரப்பாபெத்தகாயாதிகற்பம்பேணியேஉண்டுகளை யேறவேணும், சாரப்பாமவுனமென்றமவுனமாற்கம்தவருதசத்தியமா ய்த்தானேநில்லே. (சங)

பார்த்துகார்க்க.

தானனபூரணமேதெய்வமென்றுதான்பணிந்துகாவியத்தைத்த னதாய்ப்பாரு, ஊனனகாயமடாவலுக்குஞ்சித்திஉண்மையென்றகரு மானமெல்லாந்தோற்றும், தேனனகாவியத்தைக்கண்டாயானல்சிவ ஞானபோதமெனத்திறமாய்நில்லு, பேணமல்வாய்மதமாய்ப்பேசினு க்கால்பெருங்குடலுஞ்சிறுகுடலும்பிரண்டுப்போமே. (சச)

வேண்டியபுத்தி.

பிரண்டுமனம்நிலையாதபித்தருண்டுபிராணநிலையறியாத மூடரு ண்டு, முரண்டுடனேமுரடுகெட்டி வளையாருண்டு மோகமென்றமாய் கையிலேதிரிவாருண்டு, திரண்டகொழுமுனை நுணியையறியாருண் டுஜெகத்தினிலிப்படியதிகஞ்செப்பப்போமோ, அருண்டகண்ணுமி ருண்டகண்ணு மறியாப்பாவி அடக்கமென்றகாவியத்தை அறிந்து பாரே. (சரு)

தெய்வநூற்றிரம்.

பாரப்பா அடங்கியந்தயெழுத்தைநீயும்பதிவான சற்குருவினிட மேசென்று, காரப்பாமனதுருகக்கனிவாய்நீயும்கனியமனம்உருகவே நீகார்த்தாயானல், நேரப்பாநின்றநிலைவழியுஞ்சொல்லி நினைவாகஅ டங்குமந்தபொருளுஞ்சொல்லி, தேரப்பாவென்று காயாதியீந்துசிவ சிவாசிவயோகத்திருவென்பாரே. (சசு)

மந்திரசித்தியாக.

திருவானமுதலெழுத்துக்காதியானசின்மயமாமௌனமென்றஎ ழுத்துங்கூட்டி, உருவானசெயலறிந்துஉருவேசெய்தால்உவமையில் லாசத்திசிவம்உருதியாகும், கருவானமுதலெழுத்தும் யீரெழுத்துங் கண்டுமனங்கொண்டுறுதிகனிவாய்நின்றால், குருவானபதியில்மனங் கூர்மையாகிகூறுகிறமந்திரங்கள்சித்தியாமே. (சஎ

சிதம்பரச்சக்கரம்.

சித்தியுள்ளசக்கரங்கள்சகலத்துக்குஞ்சிவசிவாசிதம்பரசக்கரமே யாதி, முத்தியுள்ளசிதம்பர சக்கரத்தைக்கண்டால் முனையானமுக் கோணமுழுதுஞ்சித்தி, பத்தியுள்ளசிதம்பரசக்கரத்தைக்கேளு பதி வாகஆறுவரைகுறுக்கேகீறி, வெத்திபெறஆறுவரைநேரே கீர்ந்தால் விபரமுடன்யிருபத்தஞ்சரையுமாச்சே. (௪௮)

யந்திரத்திலெழுத்துஅடைக்க.

ஆச்சப்பாயிருபத்தஞ்சரையில்மைந்தா அருள்பெருகஓறறையி லஞ்சேதீரு, நீச்சப்பாநூற்றிருபத்தஞ்சுமாச்சுகிசமானஅரைகளிலே யெழுத்தைக்கேளு, பாச்சப்பாஅஞ்செழுத்தைநன்முய்நாட்டிபருவ முடன்நடுவணையைப்பத்தியாக, பேச்சப்பாபேசாமல்மாறினுக்கால் பிலமானசிதம்பரசக்கரமாங்காணே. (௪௯)

சிதம்பரசக்கரமிருக்கவேண்டியகிரமம்.

காணப்பாசிதம்பரசக்கரத்தைச்சூழ கமலமிட்டுயிதழிட்டுகனி வாய்நீயும், பேணப்பாஅதின்மேலேநாற்கோணமிட்டு பிலமாகநால் வாசல்பேணித்தீர்ந்து, பூணப்பாசகலகலைமந்திரத்தைபுத்தியுடன்பி ருணபிரதிஷ்டைசெய்து, ஊணப்பாசக்கரத்தைநிறுத்திமைந்தா உ ருமையுடன்யின்னமொருகருவைக்கேளே. (௫௰)

சத்திசக்கிரம்.

கேளப்பாசக்கரமுஞ்சிவமதாச்சுகிருபையுள்ளசத்தியையநீசெப்ப க்கேளு, ஆளப்பாசிதம்பரசக்கரத்தின்மேலே அன்பானருத்திரன்ற ன்பதியைநோக்கி, கோளப்பாதான்விலககுருவைப்போற்றி கூர்மை யுடன்விபூதியைநீகுணமாய்வாங்கி, மேலப்பாதானேக்கிசக்கரத்தின டுவேவிபூதியைநீரவிவளையமாகச்சாத்தே. (௫௧)

சத்திசக்கரத்திலெழுத்தடைக்க.

சாத்திநின்றவளயமதில்நவகோணமிட்டுதண்மையுள்ளநடுவான முக்கோணமீதில், யேற்றியதோர்தீபமென்ற முதலெழுத்தைநாட்டி யெட்டெழுத்துஞ்சுத்திவரக்கட்டிவிட்டால், போத்தியதோர்சக்கரந் தான்என்னசொல்வேன்பூரணமாஞ்சத்திசிவசக்கரமுமாச்சு, பாத்தி பனேசக்கரத்தைநடுவேவைத்துபத்தியுடன்பூசைவிதிபகரக்கேளே.

மேற்படிசக்கரத்தைபூசிக்க.

கேளப்பாபூசைவிதியந்தமாற்கங் கிருபையுள்ளகைபாகமனேக முண்டு, ஆளப்பாகைபாகம்விரிவாய்ச்சொன்னேமதைக்குறுக்கிசுரு க்கமுடன்அன்பாய்க்கேளு, வாளப்பாசக்கரத்தைமைந்தாநீயும் வண க்கமுடன்தானிறுத்திமனதாய்க்கேளு, மேலப்பார்சித்தமெனகும்பந் தன்னில்மேன்மைபெறநூலணிந்துகெங்கைவிட்டு, (௫௩)

சக்கரவிதி.

கெங்கைவிட்டுமாவிலையுந்தேங்காய்சாத்திக் கிருபையுடன்நால் பிரமுஞ்சவாதணிந்து, சங்கையுடன் அய்ங்களஞ்சிதங்கந்தன்னைசதி மாய்த்தகடடித்துதண்மையாக, அங்கமுடன்ஓமெனவேஅதனில்சா த்திஅதினருகேறீங்காரம்சும்மென்றிட்டு, மங்களமாய்நிறைந்தகும்ப மதனுளிட்டுமாற்கமுடன்பச்சரிசிநிரைத்திடாயே. (ருச)

கும்பஆவாகனம்.

நிரத்தியதோரமுதுபடிஅதின்மேல்மைந்தா நேர்மையுடன்பூர ணமாம்கும்பம்வைத்து, பரத்திடுவாய்பாத்திரங்க ளஞ்சும்வைத்துப திவானபூரணமும்பூரித்தேதான், திரத்துடனேகணபதியு மஞ்சளா லேசிவசிவாஅறுகணிந்துசொற்னபுஷ்பம், சரத்துடனே தானணிந் துஅருகிருத்திசத்தியென்றகணபதிக்குப்பூசைபண்ணே. (ருரு)

கணபதிபூசை.

பண்ணப்பாஅட்சதையுமலர்கள்தூவி பக்குவமாய்தான்பணிந் துபத்தியாக, நண்ணப்பாகும்பமதைத்தியானம்பண்ணி நாட்டமுட னட்சதையுமலர்கள்வாரி, விண்ணப்பாதான்குவிந்துமவுனமாக மே ன்மைபெறசுகசீவநமவென்றேதான், கண்ணப்பாமலர்க்கண்ணால்மல ர்கள்தூவிகருத்துடனேசக்கரத்தைநோக்குவாயே. (ருசு)

கணபதிபூசைவிபரம்.

நோக்கியேமானதமாய்ப்பூசைபண்ணிநுண்மையுடன்வடமாலை ரசவற்கங்கள், தாக்கியேஅமுதுகறிவற்கத்தோடே தான்படைத்துப் பூரணமாய்த்தியானம்பண்ணி, வாக்குமனம்ஒன்றாகமலர்கள்வாரிமா னதமாய்சிவாயசிவவென்றுசாத்தி, தாக்கியதோர்வாசியினாலஞ்சலிப ந்தனங்கள்சுத்தமுடன்பிராணாயந்திட்டம்பண்ணே. (ருஎ)

பிராணாயாமமந்திரம்.

திட்டமுடன்தாம்பூலங்கையில்வாங்கிசிவயவசிசிவாவெனவேமு ன்புவைத்து, இஷ்டமுடன்பால்பழங்கள்சக்கரைதேனோடு யின்பமு டன்தானிறுத்தியெதிரேநின்று, சட்டமுடன்தேங்காயைக் கையில் வாங்கிசகலபவமோசனமென்றணிந்துசுத்தி, நிட்டையுடன்தானிரு ந்துபுருவம்பார்த்துநேமமுடன்தூபமதைக்கையில்வாங்கே. (ருஅ)

நைவேத்தியம்.

வாங்கிநன்றாய்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி வயநமசிவயநமசி யென்றுசுத்தி, பாங்குபெறமனதுருமையாகநமர்தாபத்தியுடன்புரு வமதில்வாசியூட்டி, சாங்கமாய்மாதுரசஅமுர்தம்வாங்கி சதாபோதபூ ரணியென்றருமைசெய்து, பூங்கமலயிருதயத்தில்அபிஷேகித்தால்பூ லோகராஜரிஷியாவாய்பாரே. (ருகூ)

சதாபோதஅமுர்தம்பொசிக்க.

பாரப்பாமாதுரதிவஸ்துதன்னை பத்தியுடனேவாங்கி சுழினைக்கேத்தி, நேரப்பாநின்றதொருவாசிதன்னால்நேமமுடன்சிவவெனவேபானம்பண்ணி, தேரப்பாமூலமுதலாறாதாரம்சிந்தை மனமொன்றாகநன்றாய்ப்பார்த்து, காரப்பாகுருபதியில்கருத்தைவைத்து கமலமென்றபுருவநடுத்தீபம்பாரே. (சுய)

மவுனதீபதூபமந்திரம்.

தீபமதைத்தானேக்கிமைந்தாநீயும் செம்மையுள்ளசிஷர்களையருகழைத்து, சாபமதுதான்விலக்கிகாதில்சூட்சம் சங்கையில்லாதனுக்கிரகந்தானேசெய்து, சோபமதுதான்விலக அமுர்தமீய்ந்து சுந்தரமாய்சுந்தரியைப்பூசைபண்ணி, தூபமுடன்தீபமதைமவுனஞ்செய்து புத்தியுடன்தோத்திரங்கள்போற்றிசெய்யே. (சுக)

தசவிதநாதம்.

போற்றியேதோத்திரங்கள்செய்துக்கொண்டு பூரணமாஞ்செயகண்டிசங்கிேனாசை, பாத்திபனேமணிநாதஓசையோடு பத்தியுடன்தான்முழங்கப்பதியில்நின்று, ஆத்துமத்தின்செயலறிந்துவாசிபூட்டி அப்பனேசிவயோகத்திருந்துக்கொண்டு, சாத்தியதோரமுதுகறிவற்கமெல்லாந்தானருந்தகுருசிஷன்வொன்றாய்நில்லே. (சுஉ)

ஆராதிக்கவிபரம்.

நில்லடாஅந்தநிலைதன்னிலேதான் நிலையானவோமகுண்டமூலமீதில், செல்லடாசகலரசவற்கமெல்லாஞ் சேற்கையுள்ளஆகுதிகள்சிராய்ச்செய்து, தள்ளடாமிஞ்சினதோர்சேஷமெல்லாந்தன்மையுள்ளபிள்ளைகட்குத்தானேநல்கி, கொள்ளடாபங்கயாசனமேல் கொண்டுகுருவானபதினோக்கிதீபம்பாரே. (சுங)

பூசைசெய்யுங்கிரமம்.

பாரப்பாபூர்வபட்சம் அமரபட்சம் பதிவானவொண்டினிலும் பூசைபண்ணு, நேரப்பாபூசைவிதிஜோலியில்லை நினைத்தவுடன்செய்யுகிறமாற்கமாகும், ஆரப்பாஉனக்குநிகர்சொல்லப்போறோன் ஆதியடாஅஷ்டாங்கயோகபீடம், சேரப்பாஅஷ்டாங்கயோகமீதில்சென்றிருந்துயின்னமொருகருவைக்கேளே. (சுச)

மதித்தியானம்.

கருவானமாற்கமடாவெளிவிடாதேகருணையுடன் தானவனைத்தானேநின்று, திருவானபதினோக்கிபூர்வபட்சஞ் செம்மையுடன்பூரணசந்திரனைநோக்கி, புருவமுடன்விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி புத்தியுடன்சிவமாலைகையில்வாங்கி, குருவானபதினோக்கிவாசிபூட்டிக் குவிந்துமனக்கண்ணாலேமதியைப்பாரே. (சுரு)

மதியில்தெரிசினைகாண.

மதியானபூரணசந்திரனைநன்றாய்மார்க்கமுடன்கண்ணாலேநன்றாய்ப்பார்த்து, பதியானமூலமடாஆறாதாரம் பத்திகொண்டுதானவனைத்தன்னைப்பாரு, விதியானயெழுத்துமுதல்தூலமெல்லாம் வெட்டவெளிபோலவுமேகண்ணில்காணும், கெதியானவெட்டவெளிதன்னைக்கண்டால்கேள்மகனேசிவரூபந்தான்தானாமே. (௬௬)

ரவித்தியானம்.

ஆமப்பாபுலத்தியனேயின்னமொன்றுஅவையடக்கஞ்சொல்லுகிறேன்அன்பாய்க்கேளு, தாமப்பாதன்னகத்தைசுத்திபண்ணி தண்மையுடன்விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி, ஓமப்பாஅமரபட்சம்உதையந்தன்னில்உதயமென்றஆதித்தன்தன்னைமைந்தா, காமப்பாவுண்டுவந்தகெதியாலந்தகண்ணுமனக்கண்ணாலேரவியைப்பாரே. (௬௭)

ரவியில்தெரிசினைகாண.

பாரப்பாரவிதனையேநன்றாய்ப்பார்த்தால் பருதியுடப்பிரகாசம்போலேமைந்தா, நேரப்பாயிருதயத்தில்நன்றாய்க்காணும்நினைவுகொண்டுநிஜரூபந்தன்னைப்பாரு, தேரப்பாமனந்தேறிதன்னைப்பார்த்தால் திருவானகதிரொளியையென்னசொல்வேன், காரப்பாகதிரொளியைக்கண்டாயானால்கண்ணடங்காச்சத்தியெனக்கருவாய்ப்போற்றே. ()

ரவிமதியைப்பார்க்கப்புத்தி.

போத்தியேபூர்வபட்சம்அமரபட்சம் பொருந்தியேகலைதவறாப்பூசைசெய்து, தோத்தியேமனந்தேறி தெளிவாய்நின்றால் துலங்குமடாசத்திசிவரூபந்தானும், பாத்திபனேசத்திசிவரூபங்கண்டால்பலிக்குமடாஅஷ்டாங்கபதிவுதானும், சாத்தியதோர்அஷ்டாங்கபதியில்நின்றுதண்மையுடன்அஷ்டகற்மச்சத்திகேளே. (௬௯)

அஷ்டகர்மசத்தி.

கேளடாஅஷ்டகர்மச்சத்திதன்னை கேசரத்தில்மனோன்மணியாள்கிருபைதன்னால், வாளடாபூரணமாய்நின்றமாது மாதுரதிமவுனமதாய்வளர்ந்தமாது, காலடாவாசிநிறைந்திருக்குமாதுகமலமென்றகமலாதிகருணைமாது, சூளடாசூல்நிறைந்தசுத்தமாது சுத்தமுள்ளசத்திமயமானமாதே. (௭௰)

மதியமூர்தம்பொசிக்க.

மயமானமூலமடாகருணைவீடுமேகத்தானஜோதியடாமதியாம்வீடு, செயமானவீடதிலேமன்னதநாட்டிதிருவானபூரணத்தைநன்றாய்ப்பார்த்தால், சுயமானசுயம்புலிங்கங்கண்ணில்காணும் சுத்தமுள்ளமதியமூர்தமுண்ணலாகும், மயமானஅஷ்டகர்மவித்தைதன்னை மார்க்கமுடன்விளையாடுஞ்செய்கைகேளே. (௭௧)

மாதுரதிசேவை.

செய்கையென்ன அஷ்டகர்மச்சிலைதானென்று செப்பினேன்ஜாலமதில்நன்றாய்க்கேளு, ஐவகையுமொன்றானசத்திமாது அருளானபூமாதுஆதிமாது, மைவகையாய்நின்றகலைமாதுமாதுமாதுநின்றசமாதினிலேவணக்கமாக, மெய்வகையாய்த்தான்வணங்கி சுத்திபண்ணி விருப்பமுடன்தானெடுத்துமேலுங்கேளே. (எ௨)

மேற்படிதிரம்.

கேளப்பாநடுவிருந்தகோணாநீக்கி கிருபையுடன்கற்பூரம்சவ்வாதுவைத்து, ஆளப்பா அருமையுடன்பின்னங்கேளு அருமையுள்ளகாயமடா அய்ங்காயந்தான், தாளப்பாகலவையதில்பாகஞ்செய்துசங்கையுடன்மாதுரதிமேலேபூசி, சூளப்பாநின்றதொருசாபம்நீங்கசொல்லுகிறேன்ரவியினிடந்துலக்கப்போடே. (எ௩)

சாபநிவாரணஓமம்.

துலங்கிநின்றரவியினிடம் நன்றாய்வைத்து சுத்தமுடன்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி, களங்கமறக்கருணையுடன் சிலைநிறுத்தி கால்வாசிகொண்டேறக்கருவைக்கேளு, உளங்கனியசவாதுடனே களபங்கூட்டி உத்தமனேமாதுரதிமேலேபூசி, தளங்குவியநாலுபுறம் ஓமஞ்செய்துதண்மையுடன்அனல்மூட்டியெரித்திடாயே. (எ௪)

அஷ்டகர்மம்பலிக்க.

எரித்தவிதமென்னவென்றுகேழ்ப்பாயாகில்யேகாந்தரவியனலுமொன்றாய்ச்சேர்ந்து, உருத்தரித்துநின்றரதிமாதுமேலேஒளியனலும்ரவியனலும்மொன்றாய்க்கூடி, தரித்தந்தமாதுரதிமெலேநின்ற சகலபவபாசமெல்லாந்தனித்துநல்ல, சிறுத்தரதிமாதுமையை யென்னசொல்வேன்சிவசிவாகுங்குமம்போலாகுந்தானே. (எ௫)

அஷ்டகர்மதோற்றம்.

தானானமேனியதைப் பார்க்கும்போதில் சங்கையுள்ள குங்குமமோமஞ்சள்தானோ, ஊனானகல்விநயப்பாவைதானோ உருச்செபித்த திருவுருவின்பாவைதானோ, பூனானபொற்பாவையுகமைசொல்லபொன்னுலகிலிதுக்குநிகரென்றுங்காணேன், கோனானபாவையுரு சிலைதான்மைந்தாகூர்மையுள்ளரவியனலால்கலையுண்டாச்சே. (எ௬)

மாதுரதிதியானம்.

கலையானமாதுரதிதனையெடுத்துக்கருணையுடன் சுகாசனமாய்க்கால்மடித்து, நிலையானநிலையறிந்துநிறுத்திக்கொண்டுநேமமுடன்அஷ்டகர்மச்சிலையைப்பாரு, வலையானகாமவலை யிருந்ததாலே வையகமோகாமவலைமார்க்கமாகும், தலையானகாமவலைசெகத்துக்கேதான்றன்மையுடன்சிருஷ்டிக்கும்பிரமமாச்சே. (எஎ)

பிரமரூபம்.

ஆச்சப்பாபிரமமதுலோகத்துள்ளே அழுந்திமனங் கசடகத்தி ஞானங்கண்டோன், மூச்சப்பாமுன்னிலையாய்நிலையைக்காண்பான்மு ன்னிலையேபிரமமென்றமுனையுமாச்சு, பேச்சப்பா அடங்கிநின்ற மவு னமாச்சுபின்னிலையுமுன்னிலையுமொன்றாய்க்கண்டால், போச்சப்பா பிறவியென்றமாயாவாழ்க்கைபிறந்திறந்தவாழ்க்கைதனைபூணிப்பாரே

பிறப்பிறப்புதுலைய.

பூணிப்பார்பிறந்திறந்தவகையேதென்றால் புண்ணியனேயென் னசொல்வேன்மாய்கைமாய்கை, பேணிப்பார்மாய்கையது துலைந்து தானால்பெருகிநின்றபிறப்பிறப்புதுலைந்துதையா, தோணிப்பார்மாய் கையதுதுலையக்கேளுசுகமாகசற்குருவின்பாதம்போற்றி, ஆணிப்பார் த்தஞ்சுருவாம்ஆணிதன்னை அசைவைதனில் நிறுத்திவிட மாய்கை போச்சே. (எசு)

மாதுரதியந்திரம்.

மாய்கையென்றமாய்கையெல்லாம்ஒழிந்துநின்ற மவுனரதிமாது முன்னேமைந்தாநீயும், ஆகமுடன்நவகோணபீடமிட்டுஅதுக்கடுக்க ஓமகுண்டமன்பாய்ச்செய்து, பாகமுள்ளநவரேகைதன்னிலேதான்ப த்தியுடன்கும்பமதுபதிவாய்வைத்து, தாகமுடன்மலர்தூவி பூசைப ண்ணிதனதுருதிமாதுதன்மேல்சாத்தக்சேளே. (அய)

மாதுரதிதோத்திரம்.

சாத்தக்கேள்மாதுரதிதனக்குநீயுஞ் சவாதணிந்துசெந்தூரத்தி லர்தமிட்டு, பார்த்திபனேசகலஆபரணஞ்சாத்தி பத்தியுடன்புஷ்பவ கைசுகந்தத்தாலே, தோத்திரமாயற்சினைகள்செய்துக்கொண்டு சுத்தி நின்றநவக்கிரகந்தனக்குமைந்தா, போத்திநின்றுமலர்சாத்திதூபதீப ம்பொருந்திமனமொன்றாகப்பூசைபண்ணே. (அக)

மாதுரதிபூசை.

பூசையுடன்ஆகமங்கள்நன்றாய்ச்செய்தால்பொருந்திநின்றமாது ரதிவசமாய்நிற்பாள், நேசமுடன்மாதுரதிவசமாய்நின்றால் நிச்சயமா ய்அஷ்டசித்துமாடலாகும், பாசமுடன்அஷ்டசித்து வசமாய்க்காண பத்தியுடன்கருமானஞ்சொல்லக்கேளு, பேசவொண்ணாஅந்தரங்கமா துதன்னைபிரியமுடன்தான்வணங்கிதன்னேப்பாரே. (அஉ)

தன்னையறிய.

தன்னைப்பாத்தஷ்டாங்கயோகமாற்கந் தண்மையுள்ள புலத்திய னேசொல்லக்கேளு, விண்ணைப்பார்தங்கமுடமூலந்தன்னைமேவிமன க்கண்ணாலேநன்றாய்ப்பார்த்து, உண்ணப்பாவாசியினாலாருதாரம்ஊ டுருவிநடுமன்னையாமந்தவீட்டில், நண்ணப்பாமவுதறிவால்நாடிநின்று நன்மையுடன்அஷ்டகர்மவரிசைகேளே. (அங)

அஷ்டகர்மவரிசை.

வரிசையென்னச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள்மாற்கமுடன்நீயிருக்குமொடுக்கந்தன்னில், சரிதையொடுகிரியையடாயோகமூன்றுந்தான்முடித்துஞானமதில்சார்ந்துக்கொண்டு, உரிசையுடன்மதியமுர்தபானம்பண்ணி உத்தமனேபுருவமையம்நடுவில்நின்று, கரிசினமாய்க்கற்பூரதீபம்பார்த்துகருணையுள்ளமாதுரதிதன்னைப்போற்றே. ()

அஷ்டகர்மதேவிசக்கரம்.

போத்தியேமாதுரதிதன்னைமந்தா பூரணமாய்தானெடுத்துஒடுக்கமீதில், பார்த்திபனேநவகோணம்நன்றாய்ச்செய்துபதிவானநடுமனையாமுக்கோணத்தில், நாற்றிசையுந்தான்காற்க மைந்தாமைந்தாநாதாந்தசிகாரமுடன்றீங்காரந்தான், வாத்திநன்றாய்த்தானெழுதி அதின்மேல்மைந்தாமாதுரதிதானிருத்தியின்னங்கேளே. (அரு)

மேற்படியந்திரத்தில்அக்ஷரமடைக்க.

கேளப்பாபுலத்தியனேமனதாநீயும் கிறுபையுடன்எட்டெழுத்துமெண்கோணத்தில், சூளடாதானெழுதிமைந்தாகேளுசுரூபமென்றமாதுரதிதனக்குநீயும், காலடாவாசியினல்பிராணயஞ்செய்து கருணையுடன்மலர்தூவிதியானம்பண்ணி, ஆளடாஅஷ்டதிசை தன்னைமைந்தாஅரசாளவகைவிபரஞ்சொல்லக்கேளே. (அசு)

ஸ்தம்பனம்.

சொல்லக்கேள்மூலமுதலாறுதாரஞ் சுத்தமுடன்வாசியினல் கண்டுதேறி, சொல்லக்கேள்புருவமையச்சுடரைப்பார்த்து சிவாயகுருபாதமதைதியானம்பண்ணி, விள்ளக்கேள்ஓம்கிலியும்நமசிவயவயவென்றுமேன்மைபெறக்கன்னியுடதிசையைநோக்கி, மெள்ளக்கேள்ஆவினுடப்பலகைமீதில்மேன்மையுள்ளபுலியாசனத்தைப்போடே. ()

மேற்படிதிரம்.

போட்டதொருஆசனமேலிருந்துக்கொண்டுபுதுமையுள்ளதாமரையின்மணியினலே, நாட்டமுடன்நூத்தெட்டு உருவேசெய்துநன்மையுடன்விபூதியைநீதரித்துக்கொண்டால், தேட்டமுள்ளதம்பனந்தானுறுதியாகுந்திருவானபுருவமதின்தீபத்தாலே, ஆட்டமுள்ளஆட்டமெல்லாம்அடங்கிநல்லஅப்பனேதம்பனமாம்உறுதிபாரே.(அஅ

மேற்படிசித்தி.

பாரப்பாஉறுதியென்றமூலந்தன்னில்பதிவாகிநின்றதொருவாசிதன்னை, நேரப்பாநிறுத்திநடு மனையைப்பார்த்தால் நின்ரூபம் விளக்கொளிபோல்கண்ணில்காணும், காரப்பாகண்ணறிந்துவிண்ணைப்பார்த்துக்கமலரசஅமுர்தமதைகனிவாய்க்கொண்டு, சாரப்பாஅஷ்டாங்கயோகமீதில்சார்ந்துகொண்டுசிவயோகந்தாணுய்நில்லே. (அகூ)

மோகனம்.

தானனதம்பனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தாதண்மையுடன்மோகனத்தைச்சாத்தக்கேளு, கோனனகுருவருளால் மனதுகூர்ந்து கூர்மையுடன்ஓம்நமசிவயநமவென்று, பூனனமாம்பலகைமீதிலேதான்புத்தியுடன்கலையாசனத்தைப்போட்டு, வானனகேசரியைதியானம்பண்ணிமைந்தனேவடமுகமாயிருந்துகேளே. (கூய)

மேற்படிதிரம்.

இருந்துகொண்டுவிபூதிதூளிதமேபண்ணி யின்பமுடன்துளசிமணிகையில்வாங்கி, வருந்திமனக்கண்ணாலே மைந்தாநீயும்மாற்கமுடன்நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், திருந்தியதோர்மோகனந்தான் சித்தியாச்சுசின்மயத்தினருளதனேதினமுநோக்கி, புரிந்துநின்றசகலஉயிர்ப்பயிர்களெல்லாம்புத்தியுடன்மோகனமாய்வணங்கும்பாரே. (கூக

மேற்படிசித்தி.

வணங்குவதுஆதாரமூலந்தன்னைமாற்கமுடன் வாசியினால்கண்டுதேறி, யிணங்கியந்தநடுமனையாஞ்சிகாரவீட்டில் யேகாந்தமனோன்மணியைக்கண்டுபோற்றி, மனங்குவிந்துஅமுர்தரசங் கொண்டால் மைந்தாமகத்தானதேகமதுசித்தியாகும், தினங்குவிந்து அஷடாங்கயோகம்பார்த்தால்திறக்குமடாகலைக்கியானவாசிதானே. (கூஉ)

வாசிநோக்க.

வாசியென்றகலைக்கியானம்ஆர்தான்காண்பார்மைந்தனேகலைக்கியானவாசிதன்னை, நேசமுடனனுதினமும்பூசைபண்ணிநினைவாலேநினைவறிந்துநினைவுகொண்டு, பாசமென்றபழவினையைஅகலத்தள்ளிபரமானபரமபதத்தெல்கைமீதில், பேசவொண்ணாமவுனமதாய் மவுனம்பூண்டுபிலத்தபுத்தியறிவாலேதன்னைப்பாரே. (கூங)

மாரணம்.

பாரப்பாமோகனத்தைநன்றாய்ச்சொன்னேன் பதிவானமாரணத்தைப்பகரக்கேளு, நேரப்பாநின்றநிலைதன்னைப்பார்த்துநீதியுடன்ஓம்ஐயும்சிவாயநமவென்று, காரப்பாஅக்கினியின் திசையைநோக்கிக்கருணையுடன்அத்தியென்றபலகைமீதில், சாரப்பாமான்தோலாசன் மேல்கொண்டுசங்கையுடன்நாவிமணிகையில்வாங்கே. (கூச)

மேற்படிதிரம்.

வாங்கிநன்றாய்விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசிமைந்தனேநூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், சாங்கமாய்மாரணந்தான்சித்தியாகும் தன்மையில்லாத்துஷ்டனாச்சங்காரம்பண்ணி, ஓங்காரவாளிதுநான்மைந்தாகேளுஉண்மையுடன்மாரணத்தை யுறுதிப்பண்ணில், நீங்கானநீங்குகளும்நிவர்த்தியாகும்சிவசிவாபூரணத்தில்திறமாய்நில்லே. கூரு

பூரணத்தில்நிலேக்க.

திறமானசுத்தமடா புருவமத்தி திருவானலட்சுமிப்பெண்வாழு ம்வீடு, உறமானவீட்டிலேமனதைவைத்து உத்தமனேசத்தியமாய்நி ன்ருயானல், அறமானதில்லறமேவலுத்துப்போகும் அடங்காதவாசி யது அடங்கும்விட்டில், சிறமானபூரணமாம் அமுர்தந்தன்னைத் தினந் தோறுங்கொண்டவனேசித்தனுமே. (௯௬)

நூல்பார்க்க.

சித்தமுடன்தானிருந்துமைந்தாகேளு திருவானகாவியத்தைய டக்கம்பண்ணி, சுத்தமுடன்தானிருந்துமவுனமாகசுருதிபொருளாதி யந்தம்நன்ருய்ப்பாரு, பத்தியுடன்மனங்குவிந்துபார்த்தாயானல் பதி வானகெதிமோட்சம்நன்ருய்க்காணும், புத்தியுடன்தானிருந்துமனக் கண்ணலேபூரணமாம்உச்சியென்றகமலம்பாரே. (௯௭)

ஒருபோதுண்டதிரம்.

பாரப்பாகமலரசம்ஒருபோதையா பத்தியுடன்தானிருந்துகொ ண்டாயானல், நேரப்பாநின்றதொருவாசிதானும்நிலேதவருதேயடங் கிசோதிகாணும், தேரப்பாசோதியிலேமலற்கண்ணுட்டி சிவசிவா அ ண்டபதம்தன்னைப்பார்த்தால், பேரப்பா அண்டரண்ட பதங்களெல் லாம்பிசகாதுதன்வசமாய்க்காணலாமே. (௯௮)

உச்சாடனம்.

காணவேமாரணத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா கருவானஉச்சாட னத்தைக்கருதக்கேளு, பூணவெஓம்லங்வயநமசியென்று புத்தியுடன் வாய்வுடையதிசையைநோக்கி, பேணவேபிலாவினுடபலகைமீதில்பி லமானபதுமாசனத்தைப்போட்டு, தோணவேமிளகுமணிகையில்வா ங்கிசுத்தமுடன்விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசே. (௯௯)

மேற்படிதிரம்.

பூசியேமனங்குவிந்துபுருவம்பார்த்து புத்தியுடனுத்தெட்டுஉரு வேசெய்தால், பாசமுள்ளஉச்சாடனந்தான்சித்தியாகும்பத்தியுடனு ச்சாடனந்தான்சித்தியானல், வாசமுடன்நினேக்கவுச்சாடனமேயாகு ம்மகத்தானமாதுரதிமகிமையாலே, காசமுடன்பலபிணிகள் நோய்க களெல்லாங்சருணையுள்ளவுச்சாடனத்தால்காணுதெண்ணே. (௱)

காவியத்தைப்பார்க்கப்புத்தி.

காணுதகாட்சியெல்லாங்காணலாகுங் கருவானகாவியத்தைக்க ண்டபோதே, தோணுதபொருள்களெல்லாந்தோணுந்தோணுஞ்சுரு தியுள்ளகாவியத்தைமைந்தாநீயும், பேணுமனுலகரிடம்பேசினுக்கால் பிருணநிலேதனேமறந்துநரகில்சேர்வாய், தாணுகத்தானவனைய்தனித் துக்கொண்டுதன்மனதுசாட்சியதாய்த்தானேபாரே. (௱௧)

பயனறியார்செய்கை.

பாரப்பாசாஸ்திரங்கள்பார்க்கும்போது பயனறியாமூடர்கள்தான்கிட்டவந்து, சாரப்பாசாஸ்திரத்தின்பாட்டைச்சொல்லி தன்மையுடன்காவியநூல்தன்னைக்கேழ்ப்பார், நேரப்பாநின்றவன்றன் முகத்தைப்பார்த்து நீமகனேதுப்பிஅப்பால்போபோவென்று, மாரப்பாயோகமென்ற தெண்டினாலே மாறினதால்தோஷமில்லை மதியுண்டாமே. (௩௨)

மதிரவியறிய.

மதியானமதியறிந்துரவியில்சேர்த்து மகத்தானரவிமதியைசுழினைக்கேத்தி, விதியானயெழுத்தறிந்துமூலம்பார்த்து வேதாந்தமூலமதின்சுடரைப்போற்றி, கெதியானமோட்சமென்றவாசியேறிகேசரமாம்அண்டமதில்சென்றாயானால், பதியானபதியறிந்துபதியில்சேரபரமவெளிதன்னிலொருஒளிதான்காணே. (௩௩)

வசியம்.

காணவேஉச்சாடனந்தானன்றாய்ச்சொன்னேன் கருணைவளர்வசியமதுசொல்லக்கேளு, பூணவேஓம்அங்யநமசிவவென்று பிரியமுடன்கீழ்த்திசையைநோக்கிமைந்தா, பூணவேவில்வமதின்பலகைமீதில் புலிவாயின்ஆசனத்தைப்பொருந்தச்செய்து, தோணவேருத்திராட்சமணியைவாங்கிசுத்தமுடன்விபூதியுத்தளமாய்சாத்தே. (௩௪)

மேற்படிதிரம்.

சாத்துவாய்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி சாந்தமாய்ப்புருவனடுச்சுழியைப்பார்த்து, போத்திநன்றாய்வாசியில்சென்றேறிமைந்தாபுத்தியுடனூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், பார்த்திபனேவசீகரந்தான்சித்தியாச்சுபதிவான சற்குருவின்கடாட்சத்தாலே, பூர்த்தமலர்வாசினைபோல்சகலசெந்தும்புத்தியுடன்தான்வணங்கிநிற்பார்பாரே. (௩௫)

சிவயோகநிலை.

பாரானபாரறிந்துவிண்ணைநோக்கிப்பதிவான ஆறுதலங்கண்டுதேறி, நேரானருத்திரனைவணங்கிமைந்தா நேமமுடன்சிவயோகத்திருந்துக்கொண்டு, பேரானஅஷ்டாங்கயோகமார்க்கம் பிசகாதுபிரணநிலைபிலமாய்நிற்கும், ஆரானகாவியத்தைஅய்யாஅய்யா அனுதினமும்பூசைபண்ணிஅறிவில்நில்லே. (௩௬)

காவியத்தின்பயனறிந்தவர்.

அறிவானபூரணகாவியத்தையார்க்கும்அப்பனேஉள்மூலஞ்சொல்லவேண்டாம், நெறியானகாவியத்தையார்தான்காண்பார் நீழ்திசையில்கோடியிலேஒருவன்றானும், குறியாகஅறிந்தந்தகுறியில்நிற்பான் குறியறியாப்பாவிகள்தான்கூறும்வார்த்தை, விரிவானசாஸ்திரத்தைப்பாட்டம்பண்ணிமேல்விழுந்துநாய்போலக்குலைப்பான்பாரே. (௩௭)

வேடதாரிகள்செய்கை.

குலைகளவுகள்காமம்பிடித்தமாண்பர் குவலையத்தில்மெத்தவுண்டுவேடம்பூண்டு, மலைகளில்சஞ்சாரமதுசெய்தோர்போலவசனிக்கும் பொய்வசனம்மெத்தச்சொல்வார், நிலைகள்தனையறியாதமூடரோடே நீமகனேயடுத்துநின்றுபேசவேண்டாம், கலையறிந்துதனையறிந்துவாசியேறிகருணைவளர்பூரணத்தில்கனிவாய்நில்லே. (௱௮)

அமுர்தமுண்டுநிலைக்க.

கனிவானஅமுர்தரசங்கொள்ளவேணும் காலானவாசியில்சென்றேறவேணும், மணியானமனோன்மணியைக்காணவேணு மந்திரபஞ்சாட்சரத்தில்நிலைக்கவேணும், தொனியானநாதமடாசிலம்பினோசை சுத்தமுடன்சிவயோகத் திருந்துக்கொண்டு, பணியானபனித்துளிபோலமுர்தந்தன்னைபசியடங்கக்கொண்டுவிடப்பாலனுமே. (௱௯)

மௌனவீடறிய.

பாலானபாலமுர்தங்கொள்ளவேணும்பருதிமதிச்சுடரதனைப்பார்க்கவேணும், நூலானநால்முறைகளறியவேணும் நூலறிந்துவாசியிலேநுழையவேணுங், காலானவாசியிலேநுழைந்தாலுந்தான் கண்மூக்குமத்திதனைக்காணவேணும், வேலானசுழினையடா அந்தவீடுவேதாந்த அந்தமடாமவுனமாமே. (௱௰)

மேற்படிவீட்டில்நிலைக்க.

மவுனமென்றமாதுரதிநாமந்தன்னைமைந்தனேமார்க்கமுடன்மவுனமாகத், தவனமுடன்தானறிந்துநிலையில்நின்றால் தன்னகமும்விண்ணகமுந்தானேதானாய், கெவுனமென்றகேசரத்தில் தாயாய்நின்றாள் கேசரமாம்புருவமதில்தீபங்காணும், மவுனமென்றமூலமடாநந்திவீடுபோலகனேஅவ்வீட்டில்பதிவாய்நில்லே. (௱௰௧)

ஆக்கிருஷ்ணம்.

பதிவானவசிகரத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா பத்தியுடனாக்கிருஷ்ணம்பகரக்கேளு, கெதியானஓம்றங்ஙசியமவவென்று கிறுபையுடன்யீசானத்திசையைநோக்கி, மதியானதாரமடாதேவதாரமார்க்கமுள்ளபலகையின்மேல்மானத்தோல்போட்டு, விதியானயெழுத்தறிந்து நீறுசாத்திவிபரமுடன்பளிங்குமணிகையில்வாங்கே. (௱௰௨)

மேற்படிசித்திக்க.

வாங்கிநன்றாய்ச்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணிமார்க்கமுடன்நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், சாங்கமுடனாக்கிருஷ்ணந்தான் சித்தியாகும்தானவனாய்த்தனித்திருந்துதன்னைப்பாரு, பூங்கமலமாதுகுடிகொள்வாளையாபுத்தியுள்ளபுலத்தியனேபுருவம்பாரு, பாங்குபெறக்காவியத்தைநன்றாய்ப்பாருபத்தியுடன்பூரணத்தில்பதிவாய்நில்லே.()

வாசிகுதிரையறிய.

நில்லடாபதியறிந்துகெதியாய்நிலவு நிறையறிந்துதுறையறிந்து நீதியாகச், செல்லடாவாசியென்றகுதிரையேறிச் செம்மையுடன்யிடசாரிவலசாரியாக, தள்ளடாமனவேகலகிரிகொண்டுதண்மையுடன்யிராறுதலமேகாண, கொல்லடாபாசவினைதன்னைநீயும்கூர்மையுள்ளஓம்காரவாளெப்பாரே. (௱௰௪)

ஓங்காரவாள்.

பாரப்பாஓங்காரவாளின்கூர்மை பட்டவிடங்தொட்டவிடம்பத்தியேறும், நேரப்பாநின்றுமனக்கண்ணால்நீயும் நினைவுகொண்டுஓங்காரக்கம்பமீதில், காரப்பாஓம்வசியென்று அந்தக்கம்பனுனிமேலேறிக்கண்ணைக்கொண்டு, யேரப்பாயிருதயமேகாவலாக யேறியந்தவாசியினால்யோகம்பாரே. (௱௰௫)

சஞ்சாரச்சமாதி.

யோகமென்றசிவயோகஞ்சத்திமார்க்கம் உத்தமனேசித்தியாம்சிவத்தின்கூறு, ஆகமுடன்ரெண்டிலையுமனுஷ்டித்தப்பால் அதின்பிரகுசஞ்சாரச்சமாதுசெய்து, தாகமுடன்மனதுறுதியாலேநீயும்தனித்துநின்றுதானவனுயிருந்துக்கொண்டு,பாகமுடன்ஒருமனதாய்நின்றுமைந்தாபத்திகொண்டுநிறுவிகற்பச்சமாதிசேரே. (௱௰௬)

நிருவிகற்பச்சமாதி.

சேரப்பாநிறுவிகற்பச்சமாதில்நின்று செம்மையுள்ளமனதாகிஉண்மையானால், ஆரப்பாஉனக்குநிகர்சொல்லப்போறேன்அரகராசெகருசமுனியேயாவாய், சாரப்பாசகலகலைவாசியேறிசார்வானபுருவனடுஉச்சிமீதில், காரப்பாகண்ணுமனக்கண்ணுங்கொண்டு கற்பூரதீபமதில்கலந்துக்கொள்ளே. (௱௰௭)

பேதனம்.

கொள்ளப்பாகிருஷணத்தைநன்றாய்ச்சொன்னேன்குவிந்துநின்றபேதனத்தைக்கூறக்கேளு, சொல்லப்பா-ஓம்-உங்-வ-ங-சி-ய-மவென்றுசுத்தமுடன்தென்திசையைநோக்கிமைந்தா, செல்லப்பாதில்லையுடப்பலகைமீதில்சேற்கருப்பாங்கம்பிளியைஅதின்மேல்போட்டு, நில்லப்பாநல்மனதாய்நீறுசாத்தி நேமமுடன் யெட்டிவித்தைமாலைவாங்கே. (௱௰௮)

மேற்படிசித்தி.

வாங்கிநன்றாய்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி மாற்கமுடன்நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், சாங்கமுடன்பேதனமுஞ்சித்தியாகுஞ் சத்தியமாய்நினைத்தவண்ணமுடிக்கலாகும், பாங்குடனேதானிருக்கும்பதியில்சென்று பரமபதத்தெல்லையிலேமனதைநாட்டி, பூங்கமலமாதுரிதனைபோற்றிப்பூரணமாயஷ்டசித்துமாடலாமே. (௱௰௯)

அந்தரங்கமூலம்பார்க்க.

ஆடலாம்வாசியிலேசகலசித்தும் அந்தரங்கமானதொருமூலந்தன்னால், கூடலாந்தமர்வாசல்தன்னில்நின்றுகுவிந்துமனக்கண்ணாலே தீபம்பார்த்துப், பாடலாஞ்சகலகலைக்கியானமெல்லாம் பத்திகொண்டபூரணத்தின்பதவியாலே, நாடலாமண்டபகிரண்டமெல்லாக் நந்தியென்றஉந்திபடாசெந்திபாரோ. (௱௨௰)

முத்தீயறிய.

பாரப்பாசெந்தியென்றமூலத்தீயே பத்துதற்குவாசியினாலூதிப்பாரு, நேரப்பாநின்றமதிதன்னாலூதநினைவுகொண்டு பத்துதடாபத்திப்பாரு, காரப்பாகருத்துறவேபார்த்திருப்பாயானால் கனலெழுந்த ஆவியைநான்யென்னசொல்வேன், சாரப்பா அந்தாவி ஆவிதன்னில் சார்ந்துகொண்டால்சிவயோகந்தங்குந்தானே. (௱௨௧)

தவசியென்றுபேரொடுக்க.

தங்குமடாபொங்கமுடன்அங்கந்தன்னை தண்மையுடன்கார்த்தவனேதவசியாகும், அங்கமுடன்தவசியென்றுபேரொடுக்க அரிதரிது கோடியிலேஅமைந்தவாழ்க்கை, சங்கையுடன்தானறிந்துதானாய்நின்றுசகலகலைவல்லவனாய்த்தானேயாக, யெங்குமனந்தானோடி திரிந்தாலாமோயேகாந்தசற்குருவையடுத்துக்காரோ. (௱௨௨)

காலன்விலக.

அடுத்துநிலைகார்த்ததினால்வ.மந்தாமைந்தா ஆதாரமூலமதின்அடுக்குத்தோணும், நடுத்திரமாய்நின்றமனைதன்னைப்போற்றி நாதாந்தநடனமதைநாடிப்பார்த்து, தொடுத்துநின்றவாசியிலேஅடுத்துக்கார்த்துத்துருவமென்றபுருவமதின்சுழியைப்பார்த்தால்,கடுத்துநின்றகாலனவன்விலகிப்போவான்கருணைவளர்வாசியிலேகருத்தாய்நில்லே.()

வித்வேஷணம்.

கருத்தாகபேதனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தாகருவாகவேசனத்தைக்கருதக்கேளு, உருத்தாக-ஓம்-டங்-ம-சி-ய-ந-வ-வென்றுஉத்தமனேமேல்திசையைநோக்கிமைந்தா,திருத்தமுடன்பாதிரியின்பலகைமேலேசிவசிவாவேங்கையாசனத்தைப்போட்டு, தரித்திடுவாய்விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசிசங்குமணிசிவமாலைகையில்வாங்கே. (௱௨௪)

மேற்படிதிரம்.

வாங்கிமனதுருமையினால்மைந்தாநீயும் மாற்கமுடன்நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், சாங்கமுடன்வேசனந்தான்சித்தியாகுஞ்சச்சிதானந்தமென்றஅறிவினாலே, பாங்குபெறஅஷ்டகர்மஞ்சித்தியாகும்பறரூசகேசரியின்மார்க்கத்தாலே, பூங்கமலமாதுரதிமவுனமாது பூரணமாய்த்தான்வணங்கிபுதுமையாமே. (௱௨௫)

மேற்படிசித்து.

புதுமையுடன்தானிருந்துஅஷ்டகர்மம் பூரணமாய்சென்றுவி ளையாடும்போது,புதுமைவெகுபுதுமைகள்தான்விளையும்பாருபூலோ கமன்னரெல்லாம்ஏவல்கேட்பார், புதுமையுடன்புருவமையச்சுழினை மேவிபூரணமாய்கமலரசஅமுர்தங்கொண்டு, புதுமையுடனிருந்துசி வயோகஞ்செய்தால்புத்தியுடனென்னாளும்வாழலாமே. (௱உசு)

என்னாளும்வாழ.

வாழ்வதற்குமாதுரதிதன்னைமைந்தாமாற்கமுடனவள்பதத்தை ப்பூசைபண்ணி, ஆழ்வதற்குஅந்தமுர்தம்ஒருபோதுண்ண அரகரா அவமிருத்துஅகண்டுப்போகும், கால்வலுக்குங்கண்துலங்கும் பவத் தைப்போக்குங்கருணையுடன்வாசியதுகடக்காதையா, மேல்வலுக்கு ந்திரோகமதுகாந்தியாகும் மெய்ஞ்ஞானசக்கரத்தின்விதியைக்கேளே.

விதியானசக்கரம்.

விதியானசக்கரந்தான் யென்னவென்று மெய்ஞ்ஞானபுலத்திய னேமலேக்கவேண்டாம், பதியானபதிதலத்தில்மலற்கண்சாத்தி பத்தி கொண்டுமூலமதின்வாசியாலே, மதியானமதிரவியும் ஒன்றாய்க்கூட் டிமாற்கமென்றசுழினையிலேமனக்கண்ணூட்டி, கெதியாகநின்றுஅந் தச்சுழினைப்பாருகேசரத்தில்தோணுமடாவிந்துதானே. (௱உஅ)

விந்துதெரிசனை.

விந்தென்றாலுந்தனுக்குச் சொல்லக்கேளு விசையானவட்டம டாரவியின்வீடு, அந்தமென்றவீடதுதான்ஆதிவீடுஆதியென்றவீட் டினிலோரதிசெயந்தான், யெந்தவிதமென்றுஅதைச் சொல்லப்போ றேன்யேகாந்தமனோன்மணியின்யின்பந்தன்னை, சொந்தமுடன்சொ ல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள்தூண்டாததீபமடாஒளிதான்பாரே. ()

தூண்டாதவிளக்கு.

பாரப்பாபரமவெளிதன்னிலேதான்பராபரமாய்நின்றவொளித ன்னைப்பார்க்க, ஆரப்பாஅறிவார்கள்சொல்லக்கேளுஅருள்ஞானபுல த்தியனேஅய்யாஅய்யா, நேரப்பாநின்றமனைதன்னைப்பார்த்து நீமக னேரவிமதியைஒன்றாய்க்கூட்டி, சேரப்பாநந்தியென்றசுழினைதன்னி ல்சேர்ந்துமிகவறிவரனக்கண்ணால்பாரே. (௱௩௰)

சக்கரவட்டந்தோண.

கண்ணாலேஅறிவுகொண்டுபார்க்கும்போது கருணைவளர்சக்கர ந்தான்வட்டமாக, முன்னாலேதோணுமடாமுதுகண்பாரு முத்தியுள் ளசக்கரத்தின்சுத்தந்தன்னை, யென்னாலேசொல்லவென்றால் னவோ யில்லையிருகதிருமொன்றானசூட்சந்தன்னை, தன்னாலேதானறியவே ணுமல்லால்தானொருவன்சொன்னதினால்தண்மையாமே. (௱௩௧)

தன்னிலையறிய.

தண்மையுள்ளசக்கரத்தின்ஒளிதானய்யாசதாகோடிரவியதுக்குநிகரேயில்லை, நன்மையுடன்னுடிமனக்கண்ணைப்பார்த்து நாடிநின்றசிவயோகஞ்செய்தாயானல்,வண்ணமையென்றமாற்கமெல்லாங்குவிந்துநல்லமகத்தானமோட்சகெதிமாற்கக்காணும்,உண்மையுடனீயிருந்துமனதுகூர்ந்துஉறுதியுடன்சக்கரத்தைதினமுனேக்கே. (௱௯௨)

வாசிநிலைக்க.

நோக்கடாநயனவொளிபார்வைதன்னை நுண்மையுடன்சிம்மெனவேசுழினைக்கேத்தி, தாக்கடாவாசிகொண்டுநோக்கிப்பார்த்தால்சக்கரத்தின்பிறபைதனையென்னசொல்வேன், மூக்கடாவாசியதுமுன்பாயாதுமுனைகண்டுபாயுமடா அண்டரண்டம், தூக்கடாவாசிகொண்டுமுனைமய்யத்தில்சுழித்திவிடுசக்கரத்தின்பிலத்தைப்பாரே. (௱௯௩)

மேற்படிதிரம்.

பிலமானபிலமதுதான்வாசிவாசிபிரணவமாய்நின்றதொருமூலந்தன்னல், தலமானஆறுமனைஒன்றாய்ச்சேர்த்துதானுட்டுஞ்சக்கரத்தின்விசையைப்பாரு, நலமானவிசையதுதான்யென்னவென்றால் நந்தியென்றசெந்தியுடஆவியாச்சு, குலமானசக்கரத்துக்குயிராய்நின்ற குண்டலியின்நந்தியுடக்கூறுதானே. (௱௯௪)

குருநிலையறிந்தவர்.

கூரறிந்துகுறியறிந்துநேரேநின்ற குருவானசற்குருவின்பாதந்தன்னை, நேரறிந்துமனதறிவால் தியானம்பண்ணி நீமகனேகாவியத்தைநன்றாய்ப்பாரு, சீரறிந்துவகையோடேநன்றாய்ப்பார்த்தால்சித்திதரும்புத்திதரும்முத்தியுண்டாம், பேரறிந்துகாவியத்தைப் பூசைபண்ணிபேருலகில்கோடியிலேஒருவன்றனே. (௱௯௫)

உண்மையறிந்தவர்கள்.

ஒருவனடாசிருவனைப்போலுலகத்தோடேஉண்மையுடன்தான்திரிவானுண்மையாகப், பருவமுடன்தானவனுய்த்தான்தானுகிப்பத்திகொண்டுசத்திசிவபூசைபண்ணி, திருவிருந்தபதிநோக்கிமனக்கண்ணுட்டிசிவசிவாசிவசிவாசிவனேயென்பான், சிருவனவன்ஒருவனுடன்பேசானையாசெகச்சாலமகிமையெல்லாமாடுவானே. (௱௯௬)

கோடியிலொருவன்திரம்.

ஆடுவான்சித்தரெல்லாம்வணக்கமாக அகண்டபரிபூரணமாயறிவில்நின்று, பாடுவான்சகலகலைக்கியானமெல்லாம் பருதிமதிசுடரொளியில்பத்திநின்று, தேடுவான்அமுர்தகலைபானந்தன்னை தேடிமனந்தான்குளிரத்தினமுங்கொண்டு,நாடுவான்சிவாயகுருசக்கரத்தைமைந்தாநாட்டியேஅவன்மனதைநாட்டுவானே. (௱௯௭)

வாசிக்குதிரையேறினவர்.

வானனஆகாசஅண்டத்தேதான் வணக்கமுடன்வாசியென்றகுதிரையேறி, கோனனகுருபதியில்நின்றுக்கொண்டுகுருவானசக்கரத்தின்ஆட்டைப்பார்த்து, தானனதண்மையினல்தானேநின்றுசகலகுருவல்லவனுய்த்தான்தானுகித், தேனனஅமுர்தரசச்செயல்தன்னலே சிவசிவாசக்கரத்தில்தெளிந்துநில்லே. (௱கூ௮)

சக்கரத்தில்ஓங்காரக்கம்பம்நாட்ட.

தெளிந்துமனங்கொண்டுஅந்ததெளிவைப்பார்த்து திருவானபுருவமென்றசுழினைக்கேகி, அழுந்தியந்தச்சக்கரத்தினடுவில்தானேஆதியென்றஓங்காரக்கம்பம்நாட்டி, குளிர்ந்தமனக்கண்ணலே குருவைப்போற்றிகுருவானசுழிதனையேகுறித்துமைந்தா, நெளிந்தமனக்கசடகந்திநெறியில்நின்றுநேமமுடன்மானதமாய்ப்பூசைசெய்யே. ()

சக்கரசித்து.

செய்யப்பாபூசைமனத் தறிவால்மைந்தா செய்தபின்புசக்கரத்தைமைந்தாகேளு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேம்உலகத்துள்ளே வெகுகோடிபிணிகளுக்கும்பிசாசுகட்கும், கையப்பாவலதுகையில்கட்டினக்கால் காணுதுசகலபிணிபிசாசுமைந்தா, மையப்பாமையமென்றசக்கரத்தினலேமகத்தானசித்துகள்தானடலாமே. (௱சு0)

சுழினைசக்கரம் வியாதிமாரணம்.

ஆடலாஞ்சுழினையென்றசக்கரத்தில்மைந்தா அய்யுங்கிலியுஞ்சவ்வெனவேஅதிலேநாட்டி, நாடலாஞ்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி நன்மையுடன்மானதமாய்ப்பூசைசெய்து, சூடலாங்கைதனிலேகட்டினக்கால் சூழ்பிணியாய்வந்தபிணிதூரவோடும், வாடலாய்வந்ததொருகாசந்தீருமகாமந்திரசக்கரத்தின்வளமைதானே. (௱சுக)

அறுகோணச்சக்கரம்.

வளமையுடனறுகோணம்நன்றாய்க்கிறிமாற்கமுடன்சடாக்ஷரத்தையதிலேதாக்கி, பளமையுடன்நடுவானவெளியிலேதான்பக்குவமாய்அய்யுங்கிலியுஞ்சவ்வென்றிட்டு, தலமைபெறகோணமதில் சூலஞ்சாத்திச்சங்கையுடன்மஞ்சனத்தைசாத்திமைந்தா, நலமைபெறமானதமாய்ப்பூசைபண்ணிநாட்டமுடன்மனிதருக்குக்கட்டிப்பாரே. ()

மேற்படிசித்து.

பாரப்பாயெந்திரத்தைக்கட்டிமைந்தா பக்குவமாய்விபூதியைநீசடாட்சித்தாக்கால், நேரப்பாசிடத்தில்நின்றவெக்கைதீரும்நினைவழிந்தநீரிழிவுநீங்கிப்போகும், பேரப்பாபெத்ததொருகுன்மந்தீரும்பெரிதானருத்திரன்றன்நீறணிந்தால், வீரப்பாகொண்டதொரு வியாதியெல்லால்வெந்துவிடும்ருத்திரனர்விசையைக்காணே. (௱சுஉ)

முக்கோணம்.

காணவேமுக்கோணம் நன்ருய்க்கீறி கருணையுடன்சிங்அங்றிங் கென்றிட்டு, பூணவேமானதமாய்ப்பூசைசெய்து புத்தியுடன்மானிடற்குக்கட்டினுக்கால், தோணவேநின்றதொருசுரமுந்தீரும் சுருக்கான திரட்சிமுதல்களைந்துபோகும், பேணவேநின்றதொரு பீடையெல்லாம்பின்துடருதோடுமடாபிலத்தசித்தே. (௱௪௪)

அய்ங்கோணம்.

பிலமானஅய்ங்கோணம்நன்ருய்க்கீறி பேணவேசிவயநமஅஞ்சுபோட்டு, நலமானநடுவெளியில்மைந்தாகேளு நாட்டமுடன் அய்யுங்கிலியுஞ்சவ்வென்றேதான், தலமானதலமறிந்துபூசைபண்ணிசங்கையுள்ளமானிடற்குக்கட்டினுக்கால், உளமானகசனேவுகுட்டந்தீரும்வுள்வரட்சிமேல்வரட்சியோடும்பாரே. (௱௪௫)

மேற்படிதிரம்.

பாரப்பாமனதொடுங்கிஅறிவில்சேர்ந்துபதிவானகாவியத்தில்மனதுபூண்டு, நேரப்பாமானதமாய்ப்பூசைபண்ணி நேமமுடன்தினந்தோறும்பார்த்தாயானல், ஆரப்பாவுனக்குநிகருண்டோபிள்ளாய்அகராஅஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாகுஞ், சாரப்பாரவிதனிலேமதியைச்சேர்த்துசதாநித்தம்புருவமதில்சார்ந்துநில்லே. (௱௪௬)

பிரணவதீபம்பார்க்க.

நில்லப்பாநிலையறிந்துவாசிபூட்டி நிலையானதீபமதில்குட்டினுக்கால், செல்லப்பாஅத்தீபம்வாசியூடேசிவசிவாருத்திரனர்பதியில்சென்று, மெள்ளப்பாமூலமதில்ஒளிதான்வீசும் வேதாந்தமூலமதையென்னசொல்வேன், உள்ளப்பாநின்றதொருமூலாதாரம்உருதியுள்ளஆதாரதேகமாச்சே. (௱௪௭)

மந்திரசித்து.

ஆச்சப்பாசக்கரத்தின்சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுமந்திரத்தின்சித்துகேளு, மூச்சப்பாநின்றநிலைதன்னைப்பார்த்துமூத்திபெறரேசகபூரகமும்பண்ணி, நீச்சப்பாநிலையாதஅண்டத்தேநினைவுகொண்டுகும்பகத்தில்மனதைநாட்டி, காச்சப்பாமூலமென்ற அக்கினியினுலேகமலமென்றசோதியடாதீபம்பாரே. (௱௪௮)

தீபஞ்சுட்ட.

பாரப்பாதீபமென்ருல்ஞானத்தீபம் பதிவானமூச்சுடராய்நின்றதீபம், நேரப்பாயிருதயமாங்கமலத்தீபம்நீங்காதபோதமயமானதீபம் பேரப்பாபெத்தகலைக்கியானதீபம் பேரண்டமநிறைந்திருந்தவாசிதிபம், சாரப்பாதன்மயமாய் நின்றதிபம் சக்கரத்துக்குயிரான தீபந்தானே. (௱௪௯)

தீபபீடத்தின்பேர்.

தானனதீபமடாமந்திரபீடஞ் சராசரத்துக்குயிரானமந்திரபீடம், கோனனயிருதயமேமந்திரபீடங்குருவானமூலமடாமந்திரபீடம், வானனஅண்டமடா மந்திரபீடம் மகத்தானரவிமதியு மந்திரபீடம் தேனனசுழினையடாமந்திரபீடஞ் சிவாயகுருபீடமென்றதீபம்பாரே.

தீபத்திரம்.

பாரப்பாசிவஞானதீபந்தன்னில்பத்திமனதறிவாலேதினமுநோக்கி, காரப்பாகருணைவிழிமலற்கண்ணாலே கமலமென்றகண்ணறிந்து தீபம்பார்த்தால், நேரப்பாநின்றதொருதீபத்தாலேநினைத்ததொருஅட்சரங்கள்சித்தியாகும், சேரப்பா அட்சரங்கள்ஒன்றோடொன்று சிவசிவாசிவசத்தியாகச்சேரே. (௱௫க)

அட்சரஞ்சித்திக்க.

சேற்கும்வகைகுருவருளால்கண்டுசேரு சேர்ந்துநின்றஅட்சரத்தில்சித்திரொம்ப, ஆற்குமிதையுரையாதேஅய்யா அய்யா அருள்பெருகும்புலத்தியனேஉனக்காய்ச்சொன்னேன், தீற்கமுள்ளஅட்சரத்தின் சித்தைக்கேளுதிருவானமனோன்மணியின்திறத்தினாலே, மாற்கமுடனீயிருந்துதீபம்நோக்கிமந்திரத்தின்பாகமதாய்சித்துபாரே. (௱௫உ)

வாசியால்வாசிகாண.

சித்துவிளையாடுதற்குவகையைக்கேளுதிருவானமூலமதின்வாசியாலே, முத்தியுள்ளமூலமதில்வாசிகொண்டு முனையானசுழினைநடுப்புருவமீதில், சுத்தமுடனீயிருந்துதீபம்நோக்கி சுருதியுடன்விபூதியைநீகையில்வாங்கி, பத்தியுடன்யிடதுகையில்நிறுத்திமைந்தாபதிவான அட்சரத்தைப்பதிக்கக்கேளே. (௱௫௩)

அட்சரஞ்சேர்க்கப்புத்தி.

கேளடாநிறுத்திநின்றவிபூதிதன்னில் கேள்மகனே அம்சிங்கிலியென்றேதான், வாளடாகணபதியுமஞ்சளாலே வகுத்துநன்றாய்அறுகணிந்துசொர்னபுஷ்பஞ், சூளடாமலரணிந்து தாம்பூலந்தேங்காய்சுத்தமுடன்தூபமிட்டுதியானம்பண்ணி, தாளடாநோயாளர் தன்னைநீயும்தன்மையுடன்தானிருத்திசாபம்போக்கே. (௱௫௪)

பிசாசுபித்துவியாதிதீர.

போக்கிநன்றாய்விபூதியைநீகடாட்சித்தப்பாபுத்தியுடன்உள்ளுக்குயீந்தாயானால், தாக்கிநின்றபிசாசுமுதல்பித்துந்திருந்தயங்கிநின்றவியாதிகளுந்தானேதீரும், தூக்கிநின்றவாசிதனைசுழினைக்கேத்தி தூண்டாதமணியினுடசோதிபார்த்து, வாக்குமனதுருதியினால் மந்திரசித்துமனதடங்கிப்பூரணத்திலிருந்துபாரே. (௱௫௫)

தோஷம்நீரிழிவுக்கு.

பாரப்பாபதியறிந்துபுருவத்தேகி பத்தியுடன்சிவஞானதீபம்பார்த்து, நேரப்பாகணபதிக்குப்பூசைசெய்துநேமமுடன்யிடதுகையில் நீர்நிறுத்தி, காரப்பாஇம்லங்சவ்வென்றேதான் கறுத்துறவேதியானித்துகடாட்சித்தாக்கால், வீரப்பாகொண்டதொருதோஷந்தீரும் வெந்துநின்றநீரிழிவும்விலகிப்போமே. (௱௫௬)

விக்சஞ்சிலந்திக்குஎண்ணெ வெண்ணெ,

போமப்பாதேகமதில்புடைடங்தெழுந்தபொல்லாதவீக்கமுதல்சிலந்திக்கெல்லாந், தாமப்பாயெண்ணெமுதல் வெண்ணெவாங்கி தண்மையுடன்உம்லங்தம்மெனறேதான், ஓமப்பாமனதறிவால் ஓதிமைந்தாஉறுதியுடன்சிலந்திகளுக்கொருபோதையா, நாமப்பாசொல்லுகிறேமந்திசந்திநாட்டமுடன்தான்தடவக்கரைந்துபோமே. (௱௫எ)

கெற்பம்பிரசவிக்கவெண்ணெ.

கரைந்துபோம்வீக்கமுதல்பிளவையெல்லாங்கருணையுடன்விபூதியைநீகடாட்சித்தாக்கால், மறைந்துவிடுமந்திரத்தின்மாற்கத்தாலே மாற்கமுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளு, நிறைந்ததொரு கெற்பமது பிரசவிக்கநிலைதவறிவலிவிதனமொம்பவானல், வரைந்திடுவாய்வெண்ணெயிலேடம்டங்யென்றுமாற்கமுடன்தானேதிவயத்தில்பூசே. ()

புருவத்தேகமந்திரசித்தி.

பூசியறைநாழிகையில்கெற்பந்தானும்புத்தியுடன்பிரசவிக்கும்சத்தியமப்பா, நேசமுடனீயிருந்துபுருவத்தேகி நிலையறிந்துகலையதனல்தீபம்பார்த்து, பாசமுடன்சிவயோகத்திருந்துக்கொண்டால் பகருகிறமந்திரங்களெல்லாஞ்சித்தி, வாசமுடனீயிருந்து குருவைப்போற்றிவரிசையுடன்அஷ்டாங்கவளமைபாரே. (௱௫௯)

கண்புகைச்சல்மாலைக்கண்சூடுகுந்தஞ்சதைப்படலம்போக.

பாரப்பாயின்னமொருமந்திரசித்துபத்தியுடன்தண்ணீரைக்கையில்வாங்கி, காரப்பாசற்குருவைத்தியானம்பண்ணி கருணையுடன்லாலூலியென்றுவோதி, நேரப்பாநின்றுகண்ணைக்கழுவினைக்கால்நீங்காதபுகைச்சலொடுமாலைக்கண்ணும், வீரப்பாகொண்டதொருசூடுகுந்தம்மெய்யானசதைப்படலம்விட்டுப்போமே. (௱௬0)

விஷத்துக்குஅடக்கமெழுப்ப.

விட்டுவிடும்யின்னமொருசித்துகேளுவிபரமுடன் ஓம்கிலிசிசிசியென்றோதி, திட்டமுடன்தண்ணீரில்சிலத்தில்நன்றாய் செம்மையுடன்தியானித்துகடாட்சித்தாக்கால், கட்டிநின்றவிஷங்களெல்லாம்யிறங்கும்பாருகடினமென்றஅடக்கமதுக்குயிருண்டாகும், இஷ்டமுடன்மனங்குவிந்துசெவித்தாயாகில்யிறங்காதவிஷங்களெல்லாம்யிறங்கும்பாரே. (௱௬௧)

வீக்கஞ்சிலந்திவுடையவிஷமிரங்க.

பாரடாயின்னமொருசித்துகேளு பத்தியுடன்சிக்குமென்றுதிரமாய்ச்சொல்லி, நேரடாநின்றவிஷந்தன்னைப்பாருநிமிஷத்தில்விஷமிரங்கிமயக்கந்தீருங், காரடாவீக்கமதுவாடிப்போகுங்கனத்தெழுந்தசிலந்தியதுஉடைந்துபோகும், ஆரடா அறிவார்கள்மந்திரசித்து ஆச்சரியசித்தமுடன்அமர்ந்துநில்லே. (௱௬௨)

செற்பநோய்தீரகெற்பமுண்டாக.

அமர்ந்துநிலைதன்னையறிந்துகுருவைப்போற்றிஆதியென்றவாசியினால்யோகம்பார்த்து, அமர்ந்துநடுமூலமடாஆற்குந்தோணாஅப்பனே புலத்தியனேசொல்லக்கேளு, அமர்ந்துமனம்பூரணமாயிருந்துக்கொண்டுஆதியென்றமூலைப்பாலுந்தேனுங்கூட்டி, அமர்ந்துஓம்ஸ்ரீசிகயென்றுமைந்தாஅருமையுடன்பதினாறுஉருவேசெய்யே. (௱௬௩)

மேற்படிசித்தி.

உருமையுடன்உருவேத்திப்பெண்ணுக்கீய்ந்தால்உத்தமனேகெற்பனோய்உடனேதீர்ந்து, பருவமுடன்கெற்பமதுதானோயுண்டாய்பாலகனைபெற்றுமனமகிட்சியாவாள், துருவமுள்ளமந்திரமிதுபிரமதிஷ்டிசோதியென்றகற்பூரதீபம்பார்த்து, திருவிருந்தபதினோக்கியோகஞ்செய்தால்சிவசிவாசிவயோகிநீதானாமே. (௱௬௪)

சச்சிதானந்ததீபம்.

நீயாகிநீதானாய்நின்றசூட்சம்நிலையறிந்துகலையானவாசியேறி, தாயானபுருவமய்யத்தமரில்சென்றுசச்சுதானந்தமென்றதீபம்நோக்கித், தியானநடுமனையாஞ்சிகாரவீட்டில் சென்றிருந்துமயேஸ்வரியாள்பாதம்போற்றி, ஓயாதசக்கிரத்தின்ஆட்டைப்பார்த்துஉறுதியுடன்பூரணமாய்உன்னிப்பாரே. (௱௬௫)

பாவம்போக.

உன்னிமனந்தனைநிறுத்திநிலையில்நின்றுஉன்மணித்தாய்மனோன்மணியைத்தியானம்பண்ணி, கண்ணிறைந்தகமலாதியமூர்த்தந்தன்னைக்கருணையுடன்வாங்கிமனக்கனிவால்மைந்தா, சென்னிமயேஸ்வரிதனையேதியானம்பண்ணிசிந்தைமனதொன்றாகப்பூசைசெய்தால், பண்ணியதோர்பாவமெல்லாம்மைந்தாமைந்தா பருதிகண்டபனிபோலேபறக்குந்தானே. (௱௬௬)

மதியமூர்தங்காண.

பரக்குமடாநாதாந்தசேர்வைசெய்தால் பாலகனேஉன்னுடம்புபருதிபோலே, நிறக்குமடாவுன்வயதுஆயிரந்தான் நிலையறிந்துநிற்பதினால்அழிவோயில்லை, திறக்குமடாவாசியதுமூலந்தன்னில் திறமாகநின்றுசிவயோகந்தங்குஞ், சுரக்குமடாமதியமூர்தஞ்சுரந்துபாயும்சுகந்தரம்போல்நாதாந்தச்சுருதிபாரே. (௱௬௭)

அமுர்தமுண்டவர்வயது.

சுருதியுள்ளபானமடா ஆத்தாளந்தச் சுத்தரவி செங்கதனைபூசைபண்ணி, பருதிமதிசுடரதுவுமகலாதையா பற்றிநின்றவாசியதுசுத்தமாகும், கருதுகிறமந்திரமுஞ்சித்தியாகுங் காரணமும்பூரணமுங்கலந்துபோகும், உருவரிந்துவாசிதனை திருவிற்சேர்க்க உன்வயசுயென்னசொல்வேன்உகாந்தமாமே. (௱சுஅ)

பானத்தின்திரம்.

ஆமப்பாயுகாந்தவரையிருந்தமைந்தா ஆதியென்றபானமதையறிந்துக்கொண்டால், ஓமப்பா உன்ரூபந்தேவரூபம் உருதியுள்ளரூபமடா அசவோயில்லை, காமப்பால்கானற்பால்ரெண்டுங்கொண்டு கனாகடந்தமுத்தனென்றுபேரும்பெத்து, தாமப்பாதன்னிலையேபிரமமென்றுதன்னிலையைத்தானறிந்துதனதாய்நில்லே. (௱சுசு)

சிவசத்திபூசை.

தனதானமாதுரதிதன்னைப்போற்றிச்சங்கையுள்ளகெங்கைதனையுண்கவுண்க, மனதானகெவுனமதுக்குறுதியாகும் மகத்தானவாசியது அறிவிற்சேருஞ், சினமானசாலனவன்விலகிப்போவான்சிவசத்திபூசையைநீமறந்திடாதே, கனமானஅறிவதனால்பூசைபண்ணிகற்பூரதிபமதைகண்ணால்பாரே. (௱எ0)

ஆதிவஸ்துபூசை.

பாரப்பாகண்ணறிந்துசுழினைக்கேத்திபரமானஅண்டகேசரியாள்பாதஞ், சேரப்பாசேர்ந்துஅவள்திறத்தைக்கண்டு திரமறிந்துதிறமதனைதிறமாய்க்கொள்ள, ஆரப்பாஅறிவார்களாதிவஸ்து அருமையுள்ளவஸ்துதனைப்பூசைபண்ண, காரப்பாசாபநிவாரணத்தை நன்றாய்க்கருணைபெறயெட்டினிலேகருதினேனே. (௱எக)

சாபநிவாரணம்யெட்டின்திரம்.

கருதினேனெட்டினிலேஅவையடக்கங் கண்டவர்கள்கண்மணிபோலடக்கஞ்செய்வார், உருதியுடனவர்கள்பதம்பணிந்துமைந்தாஉண்மையுடனின்றதிலேயுருதிபார்த்து, சுருதியுள்ளசாபநிவாரணமாம்யெட்டுஞ்சுத்தமுடன் தானிவார்பெத்துக்கொண்டு, பருதிமதிசுடரொளிவாம்புருவமீதில்பத்திகொண்டுசதாகாலம்பதிவாய்நில்லே. ()

மேற்படிதிரம்.

பதிவானரகசியமாம்யெட்டில்தானும் பத்தியுடன்சகலதுக்குஞ்சாபஞ்சொன்னேன், கெதியாகஅச்சாபம்நிவர்த்தியாக கெணிதமுடன்சாபநிவாரணமுஞ்சொன்னேன், சதியானசாபமதை நிவாரணிக்குந்தண்மையுள்ளமந்திரத்தைதயவாய்நீயும், மதியாகசதாகாலம் உருவேசெய்தால்மகத்தானமந்திரங்கள்யெல்லாஞ்சித்தே. (௱எ௩)

மேற்படிசித்தி.

சித்தியுள்ளசாபநிவாரணத்தைமைந்தா சிவசிவாசகலநோய் பிணிதனக்கும், பத்தியுடன்விபூதியைநீதியானம்பண்ணிபதிவானஉயிர்களுக்குகடாட்சித்தாக்கால், புத்தியுடன்தான்விலகி நன்மையாகும் பூரணமாயஷ்டசித்துமாடலாகும், வெத்தியுடன்சாபநிவாரணத்தைமைந்தாமேன்மைபெறதினந்தோருமுருவேசெய்யே. (௱எச)

மேற்படிவாக்குசித்தி.

செய்யப்பாஉருவேறத்திருவுமேறும் திருவானபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கி, மெய்யப்பாஉனதுடையவாக்கினாலேவிள்ளுகிறவசனமெல்லாஞ்சித்தியாகும், பையப்பாவாசியினாலாருதாரம் பதிவானஆதாரமூலத்தேகி, மையப்பாமையமென்றபுருவத்தேகும்மாற்கமுடன்கற்பூரதீபம்பாரே. (௱எரு)

மனோன்மணிதியானம்.

பாரப்பாகற்பூரதீபத்தாலேபதிவானஆதாரம்நன்றாய்ப்பார்த்துநேரப்பாநின்றநிலைகண்டுகொண்டுநேமமுடன் மனோன்மணியைத்தியானம்பண்ணி, காரப்பாநவக்கிரகந்தன்னைமைந்தா கருணையுள்ளஅனுக்கிரகந்தன்னைப்பார்த்து, தேரப்பாசகலகலைக்கியானத்தாலேதேர்ந்தந்தநடுமனையில்தெளிவாய்நில்லே. (௱எசு)

சிவமகிமை.

தெளிவானசிவமகிமைதன்னைக்கேளுதிருவானவாசியினால் புருவத்தேகி, ஒளிவானபூரணத்தின்மகிமையாலே உத்தமனேமனதடங்கிஉறுதியாக, சுழியானசுழியறிந்துவெளியைப்பார்த்தால் சுத்தமுள்ளசிவமகிமைதலமேயாச்சு,வெளியானபரமவெளிதன்னிலேதான்வேதாந்தரவிமதியைவிண்ணில்பாரே. (௱எஎ)

நிஷ்டைவிதிமாற்கம்.

விண்ணானகண்ணொளியேமோட்சமாகும்வேதாந்தபூரணமேஅமுர்தமாகும், கண்ணானமோட்சநிலைதன்னைப்பார்த்துக் கருணைவளர்அமுர்தரசங்கொண்டாயானால், யென்னாளுந்தானவனாய் தன்னைக்காண்பாய்யேகாந்தபதவியிலேயின்பமாவாய், ஒண்ணான காவியத்தைநன்றாய்ப்பார்த்துஉறுதியுள்ளதவமதிலேயுகந்துகாரே. (௱எஅ)

மேற்படிதிரம்.

காரப்பாவாசியிலேமனதைவைத்துகண்மூக்குமத்தியிலேகருதிப்பார்த்து, யேரப்பாமூலமுதலாருதாரம் யேரியந்தநடுமனையி லிருந்துக்கொண்டு, பாரப்பாகாவியத்தின்பலத்தைமைந்தாபத்திகொண்டுஉத்தியினால்நித்தம்பார்த்து, தேரப்பாநாதாந்தச்சோதிதன்னால் தேறுவதால்நின்தேகம்தேவனாச்சே. (௱எகூ)

நிஷ்டைவிதி.

ஆச்சப்பாநிஷ்டைவிதிதன்னைக்கேளுஆதாரமூலமதின்வாசியா லே, பாச்சப்பாபதிவானபுருவத்தேகி பக்குவமாய்கற்பூரதீபம்பார்த் து, மூச்சப்பாமுன்னிலையாய்முக்கோணத்தில் முத்தியுள்ளறீங்காரசு த்தத்தாலே, காச்சப்பாகருவிகறணுதிதன்னை கசடகலஉள்ளமதால்க ண்ணைப்பாரே. (௱௮௰)

நிஷ்டையின்திரமறிய.

கண்ணைப்பார்மனக்கண்ணால்தன்னைப்பாருகமலமென்றஆயிரத் தெண்மலரைப்பாரு, விண்ணைப்பார்மாமலரினமுர்தமுண்ணுவேதா ந்தஞ்சித்தாந்தம்ரெண்டுமொன்றாய், தன்னைப்பார்தன்னிலையேபிரம ரூபந்தானானரூபமடாஅருள்ஞானத்தில், முன்னைப்பார்பின்னாகி மு ளைத்ததினையமுனையறிந்துயம்முனையைமுழித்துப்பாரே. (௱௮௧)

கணபதிதியானம்.

பாரப்பாகணபதியின்தியானங்கேளு பராபரையாளெந்தனுக்கு உபதேசித்தாள், நேரப்பாயடிமூலம்ஓங்காரந்தான் நிறைந்ததொருஓ ங்காரநடுவிலேதான், காரப்பாஉங்றிங்கங்கென்று கருணைபெறத் தானெழுதிகமலக்கண்ணால், தேரப்பாநூத்தெட்டுஉருவேசெய்யசிவ சிவாகணபதிதான்வசமாவாரே. (௱௮௨)

மேற்படிசித்தி.

வசமானகணபதியின்திரத்தினாலே மகத்தானமந்திரமும்யெல் லாஞ்சித்தி, நிசமாகசகலஉயிர்ப்பயிர்களெல்லாம்நினைக்குமுன்னேவ சீகரமாய்நிலக்கும்பாரு, திசையானதிட்டசதனக்குறுதியாகுந்திற்க முள்ளகணபதியின்திரத்தினாலே, விசமானவல்பிணியும்விடுபட்டோ டும்வேதாந்தகுண்டலியும்விளங்குந்தானே. (௱௮௩)

பிரமாவின்தியானம்.

தானானகணபதிக்குமேலதாகச்சகலவுயிர்ப்பயிர்களைத்தான் தா னுண்டாக்கும், கோனானபிரம்மாவின்தியானந்தன்னைக் கூர்மையுட ன்சொல்லுகிறேன்நேர்மையாக, ஊனானநாற்கோணமதினுள்மைந்தா உண்மையுடன்விந்துஓங்காரமிட்டு, தேனானஓங்காரத்தடியிலேதான் திருவானநம்நங்கிலிறீங்கென்றுசாத்தே. (௱௮௪)

மேற்படிசித்தி.

சாத்திரன்றாய்ச்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி தண்மையுடன் நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், பாத்திபனேசரஸ்வதியும்பிரமதேவர் பத்தியுடன்உனதிடமேபிரகாசிப்பார், தோத்திரமாயவர்கள்பதம் ப ணிந்துக்கொண்டால்சுயமானகலைமகளும்வாவென்றேதான், நேத்திர த்தின்பேரொளியாய்நின்றுசூட்சம் நிசமானஞானபதம் நிலைசொல் வாளே. (௱௮௫)

மேற்படிசித்தி.

சொல்மொழியாய்ப்பிரமனுடத்தியானத்தாலே சுகமானசகலசித்துமுண்டாமைந்தா, வெல்வதொருதியானமடாபிரமத்தியானம்வேதாந்தமூலமடா ஆருஞ்சொல்லார், உன்மனதில்வாசமதாய்த்தியானம்பண்ணிஉறுதியுடன்விபூதியைநீமனிதற்கீய்ந்தால், நல்மனதாய்சகலபிணிதானேதீர்ந்துநாயகனும்நாயகியுங்கண்காண்பாரே. (௱௮௬)

விஷ்ணுதியானம்.

பாரடாபிரமாவின்பதிக்குமேலே பதிவானமாலுடையதியானங்கேளு, நேரடாவளர்பிறைபோல்வகுத்துமைந்தாநிசமானஅதிநடுவேவிந்துபோட்டு,காரடாஓங்காரக்கவசஞ்சாத்திகருணைபெறமங்மங்சிறிங்சிம்மென்றேதான், மாரடாநடுவெழுத்தைப்பிடித்துக்கொண்டுமனதாகநூத்தெட்டுஉருவேசெய்யே. (௱௮௭)

மேற்படிசித்தி.

உருவேத்திநீரணிந்துக்கொண்டாயானால்உத்தமனேமாயவனார்உருவேதோணும், திருப்பூத்தலட்சுமியும்வாசமாவாள்செகமெல்லாமுனதுபதம்பணியுமைந்தா, மருவெடுத்தகாவியத்தைமனதுபூண்டுமாற்கமுள்ளஆகாரமகிட்சியாலே, குருநேத்திரமானவிழிசுழினைமீதில்கொண்டெழுந்தவாசியினால்கூடுகூடே. (௱௮௮)

மேற்படிசித்தி.

கூடுவதுவாசியிலேகூடவேணுங் கூர்மையுடன்புருவமையத்திருக்கவேணும், நாடுவதுஅண்டபதம்நாடவேணும் நாதாந்தமதியமுர்தங்கொள்ளவேணுங், தேடுவதுசாஸ்திரத்தைத்தேடவேணுங் தேடயிலேமனமொத்துயிருக்கவேணும், பாடுவதுஅந்தரங்கம்நாதமானபதிவானகாவியத்தைப்பணிந்துநில்லே. (௱௮௯)

உருத்திரதியானம்.

பணிந்துக்கொண்டுருத்திரனார்தியானங்கேளுபத்திமுத்திசித்திவயிருக்கியமாகுங், தணிந்துகொண்டுமுக்கோணம்நன்றாய்க்கீறி சங்கையுடன்விந்தெழுதிவிந்துக்குள்ளே, கனிந்துநின்றசிகாரமொடுறீங்காரந்தான்கருணையுடன்சிம்கிலியென்றுபோட்டு, அணிந்துகொண்டுகடைதலையாய்நன்றாய்மாறிஅப்பனேநூத்தெட்டு உருவேசெய்யே.

செய்யப்பாமனதறிவால்உருவேசெய்ய் திருவானமூலஅனல்மேலேசாடும், மெய்யப்பா அந்தஅனல்சுழினைக்கேத்தவேதமென்றயோகத்துக்குறுதியாச்சு, மையப்பா அந்தமடாசுழினைவீடு மகத்தானவீடதிலேமனதுபூண்டால், பொய்யப்பாயோகாதுஞானதீபம் புருவமையத்தமரதுவேபுகுந்துபாரே. (௱௯௧)

பாரப்பாமனங்குவிந்துமனக்கண்ணாலே பதிவானருத்திரனார்தியானத்தாலே, நேரப்பாநின்றதொருபிணியெல்லாம்நீங்குமடா அக்கினியின்நேர்மையாலே, வீரப்பாகொண்டுமதிகேட்டுநல்ல வேதாந்தபெரியோர்கள்யெளியோர்தன்னை, சிரொப்பாய்ப்பேசினு லவனைப்பார்த்துசினந்துமிகப்பார்க்கவவன்சிதறுவானே. (௱௬௨)

மயேஸ்பரனார்தியானம்.

வானென்றருத்திரனார் தியானஞ்சொன்னேன் வளமையுள்ளமயேஸ்வரனார்தியானங்கேளு, கோனென்றஅருகோணம் நன்றாய்த்தீர்ந்துகுருவானநடுமனையில்விந்துபோட்டு, தேனென்றவிந்துவதி னுள்ளேகேளுசிவசிவா-வங்-றிங்-சிம்யென்றிட்டு, மானென்ற அறுகோணந்தன்னிலேதான்மகத்தானஓம்சிவாயநமவெண்ணே. (௱௬௩)

எண்ணமுடன்சக்கரத்தைவைத்துக்கொண்டு யேகாந்தபுருவமதில்மலற்கண்சாத்தி, சொன்னதொருஅட்சரத்தை மனதில்கொண்டுசுத்தமுடன்நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், கண்ணிறந்தமயேஸ்பரனார்முன்னேநின்று கருணையுள்ளயென்மகனே வாவென்றேதான், தன்னிமையாய்உன்மனதில்நினைத்ததெல்லாஞ்சணத்திலே பலிக்குமென்றுகடாட்சிப்பாரே. (௱௬௪)

பாரப்பாமயேஸ்பரனார்கடாட்சமுண்டால் பக்குவமாயஷ்டசித்துக்குறுதியாகும், காரப்பாஅஷ்டசித்துக்குயிராய்நின்றகருணைவளர்புருவமதில்தீபம்போத்தி, நேரப்பாமயேஸ்பரனார் நெஞ்சுள்வைத்துநீதியுள்ளமந்திரத்தைதியானித்தாக்கால், வீரப்பாகொண்டதொருபிணியெல்லாம்விலகுமென்றுவேதமறையிட்டவாரே. (௱௬௫)

சதாசிவத்தியானம்.

வாரானமயேஸ்பரனார்தியானஞ்சொன்னேன்மனோன்மணியாள்சதாசிவத்தின்தியானங்கேளு, பேரானவிந்துவிட்டு பிரணவத்தைநாட்டிபிரணவத்துள்-யங்-யங்-சிம்-சிவாவென்றுபோட்டு, நேரானபுருவமதின்ஒளிகண்ணூட்டி நேமமுடன்நூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், பாரானமனோன்மணியும் சதாசிவனும்நின்று பளிரொன்றதிபம்போல்தானிற்பாரே. (௱௬௬)

பாரப்பாதீபவெளிதன்னைக்கண்டால் பரமகயிலாயமென்றதேகமாச்சு, வேரப்பாஅண்டபதந்தானேயாச்சுவேதாந்தபூரணமுநீதானாச்சு, நேரப்பாநின்றகேசரியுமாச்சு நிசமானஅஷ்டாங்கயோகியாச்சே காரப்பாகருணைவிழி மலற்கண்ணாலே கற்பூரதீபமதைக் கருத்தாய்ப்பாரே. (௱௬௭)

கருத்தாகநீயிருந்துவாசிபூண்டு கமலமென்றஆயிரத்தெண் மலரைப்போற்றி, உருத்தாகஅம்மலரின்அமுர்தங்கொண்டுஉறுதியுள்ள சதாசிவத்தைதியானஞ்செய்தால், திருத்தமுள்ள ஆக்கையடாதிறமாய்நிற்கும்திருவானலெட்சுமியும்வாசமாவாள், பெருத்ததொருபீடையெல்லாமவிலகிப்போகும் பேசாதேதீபமதைத்தினமுநோக்கே. ()

அக்கினிமண்டலத்தியானம்.

நோக்குவதுபூரணத்தைதினமும்நோக்கி னுண்மையுட வாசியினால்தீபம்பார்த்து, பாக்கியமாய்நின்றசதாசிவத்தின்மேலே பதிவான அக்கினிமண்டலத்தைக்கேளு, தாக்கிநின்றவாசியினால் புருவத்தேகி தமரானஅணுவாசல்தன்னில்சென்று, மூக்குநுனியிடைதவழுமுடி மேல்சென்றுமுனைந்தெழுந்தஆவியினால்முழித்துப்பாரே. (௱௯௯)

முழித்துப்பார்முக்கோணம்நன்றாய்க்கீறி முக்கோணநடுவிலொருவிந்துபோட்டு, சுழித்ததொருவிந்துவதில்சிம்றிங்சிவச் சுகமாகத் தானெழுதி மைந்தாகேளு, அழுத்தமுள்ளமூன்றெழுத்தை மனதில் கொண்டுஅப்பனேநூத்தெட்டுஉருவேசெய்தால், சொலித்திடுமேஅக்கினிதான்அண்டத்தேரும்சுழன்றுமனமலையாமல்தன்னைப்பாரே. ()

தன்னைப்பார்அக்கினியில்மனதைநாட்டிதன்னறிவால்வாசியைக் கொண்டதிலேதாக்கி, கண்ணைப்பா ரக்கினியில்வாசி கண்ணிலேறி கமலமதினமுர்தரசங் கனிந்துபாயும், விண்ணைப்பார்த் தந்தமுர்தங் கொண்டால்மைந்தா வேதாந்ததேகமது முத்தியாச்சு, மண்ணப்பா தேகமதுமுத்தியானால்மகத்தானசித்துவிளையாடலாமே. (௨௱௧)

மதியின்தியானம்.

ஆடியதோரக்கினியின் தியானஞ்சொன்னேன் அப்பனேமதியினுடதியானங்கேளு, நாடியதோர் மூலமதின்வாசியாலே நாதாந்தபூரணமாமுச்சிமீதில், கூடியதோர்முச்சுடரின்ஆவியாலே குருவானபுருவமதினடுவேநின்று, வாடிமனமலையாமல்மைந்தாகேளுமாற்கமுடன் சிம்-சிங்-சிவ்வென்றோதே. (௨௱௨)

ஓதுவதுநூத்தெட்டுஉருவுசெய்தால் உன்னுடம்புசந்திரன்போல்பிரகாசித்து, சீதமுள்ளகுளிர்ச்சியதாய் மெய்யிற்றோன்றுஞ் சிவசிவாமதியினுடசெயலென்றெண்ணி, நீதமுடனிதுதியானம் நன்றாய்ச் செய்தால்நிலைக்குமடாதிரோகமதில்நமனுடானே, போதமுடன்நீயிருந்துஞானக்கண்ணால் புத்தியுடன்சிவயோகம்பூண்டுபாரே. (௨௱௩)

பூண்டுமனமலையாமல்ஞானம்பார்த்து புத்தியுடன்தீட்சையிலே
பூண்டுகொண்டு, ஆண்டுகொள்ளும்பூசையிலேகருத்தைவைத்து அ
தின்பிறகுகாவியத்தில்மனதைநாட்டி, வேண்டியதோர்சாஸ்திரத்தை
நன்றாய்ப்பாருவிபரமுடன்பூரணத்தைவிரும்பிப்பாரு, மாண்டவிட
ந்தன்னையறிந்துமனதைப்பூணுமகத்தானசிவயோகமகிட்சிப்பாரே. ()

சூரியத்தியானம்.

பாரப்பாசந்திரனார்தியானஞ்சொன்னேன் பகலவனார்சூரியன்ற
ன்தியானங்கேளு, நேரப்பாவிந்தெழுதிவிந்துக்குள்ளே நிலையானசிங்
றிங்கென்றுபோட்டு, காரப்பாஉச்சிநடுகமலந்தன்னில் கருணைபெர
நாத்தெட்டுஉருவுசெய்தால், பேரப்பாபெத்ததொரு தேகந்தன்னில்
பெருகுமடாசூரியனார்காந்திதானே. (உ௱ரு)

தானென்றகாந்தியதுமீறிநின்றுதானவனாய்நின்றநிலைதன்னைக்கா
ட்டும், கோனென்றயிருதயமேபிரகாசிக்குங்குருவானபுருவமதில்தீப
ங்காணும், ஊனென்றஆதாரமூலந்தோணும் ஓடிநின்றவாசியதுஅட
ங்கிவீட்டில், தேனென்றஅமுர்தமதுநாவிலூரும் திருவானதேகமது
திரக்கும்பாரே. (உ௱சு)

பாரானபதியறிந்துநேரேநின்று பருதிமதிசுடரொளியைத் தன்
னுள்பார்த்து, நேரானநிலையறிந்துசாலையூணி நின்றநிலைதனையறிந்து
மேலேபார்த்தால், தூரானஅடிமுடியும்நன்றாய்க்காணும்துலங்குகின்
றமெய்ஞ்ஞானதீபந்தோன்றும், பேரானபேரறிந்து அஞ்சுமூன்றும்
பெருமையுடன்யெட்டினிலேதிட்டம்பாரே. (உ௱எ)

திட்டமுடனவக்கிரகம்நன்றாய்ப்பார்த்து சிவசிவாஅனுக்கிரகச்
சார்பில்நின்று, வட்டமென்றவிந்துவிலேமனதைநாட்டி மகத்தானஉ
ச்சியென்றமவுனவீட்டில், யிஷ்டமுடன்நீயிருந்துவாசிபூட்டி யேகாந்
தஅண்டபதந் தன்னைக்கண்டால், ஷட்டாங்கயோகமதின் மூலமெல்
லாம்யாரம்பந்தோணுமடாஅழுத்திப்பாரே. (உ௱அ)

அழுத்திமுனைபார்க்கயிலேமூலாதாரம் அதிலிருந்தசோதியடா
அருள்ஞானத்தீ, சொலித்துநின்றதீயதிலேவாசிகொண்டு சுடரொழும்
பவுதிவிடுசுத்தமாக, முழித்துநிமையசையாமற்சுடரைப்பார்த்துமுத்
திபெறநீயிருந்துதவமேசெய்தால், சுழித்ததொருசுழினையிலேசோதி
காணுஞ்சுத்தமுடன்நீயிருந்துநித்தம்பாரே. (உ௱கூ)

நித்தமேநீயிருந்துதன்னைப்பார்த்துநேமமுடனந்திசந்திவுச்சிமூன்றுஞ், சுத்தமுடன்திருவாசிசாமமேரி சுகசிவபிறுணையம் நன்றாய்ச்செய்து புத்தியுடன்புருவமயச்சோதித்தாயை பூரணமாயவள் பதத்தைப்பூசைபண்ணி, உத்ததொருநவக்கிரகமுறுதியாகி உருமையுடன்காவியத்தைப்பூசைபண்ணே. (௨௱௰)

பூசையென்னபூரணமே தெய்வந்தெய்வம் புத்தியுடன்பூரணத்தைபூசைபண்ணி, நேசமுள்ளசிவபூசைகோடிகொக்கும் நிலையறிந்துவாசியினாலண்டத்தேரி, வாசமுடன்செகச்சோதிதன்னைப்பார்த்து மகத்தானமதியமூர்தங்கொண்டாயானால், பாசமென்றபழவினைகளெல்லாந்தீர்ந்து பருதிமதிசுடரொளிபோல்தேகமாமே. (௨௱௰௧)

தேகமென்றசிவகும்பரூபமையர் திருவானரூபமதைதினமுனோக்கி, ஆகமுடன்பூசைபண்ணிஅமர்ந்துநின்றால் ஆதாரசிவாலையந்தான்அமூர்தமாகும், பாகமுடனீயிருந்துபதியைப்பார்த்துபதியானதிருநடனங்கண்டாயானால், யேகமென்றபூரணமும்நீயேயாகும் மெட்டிரெண்டுங்கூடினதோர்பத்தைப்பாரே. (௨௱௰௨)

பத்தானதிசதிட்சைமுத்திமோட்சம் பரமகயிலாசமென்ற யேகவஸ்து, சித்தானயேகவஸ்தேயேகமாகி சீவசராசரங்களெல்லாந்தானானகி, வித்தாகினாதவிந்துசுத்தமாகிவேதாந்தனாதாந்தவிரிவுமாகி, சுத்தாகிதொத்தொடுக்கம்ரெண்டுமாகி சுருதிபொருள்தானாகிதோன்றுந்தானே. (௨௱௰௩)

சற்குருதியானம்.

தானாகிதானவனாய்த்தோன்றிநின்றசற்குருவின் றியானமதைசொல்லக்கேளு, வானாகிவானிறந்தசோதியான மந்திரமிது-அங்-றிங்-சிங்-சிவ்வென்று, கோனாதிக்குவிந்தெழுந்தஞானசோதி குறியானபுருவமதில்மனதைநாட்டி, தேனானகண்ணுமனக்கண்ணுகொண்டு தெளிந்தமனதறிவாலேசிவமேசெய்யே. (௨௱௰௪)

செய்யப்பாசிவமதுதான்மைந்தாமைந்தா சிந்தைமனமொன்றாகிதினம்நூத்தெட்டு, செய்யப்பாதினந்தோரு முறுவேசெய்தால் சிவஞானகுருதேசிவடிவேதோணும், மையப்பாமையமதிற் சோதிகாணுமகத்தானவாசியென்றகுதிரையேறி, மையப்பாமையமென்ற வீதிகண்டுமாற்கமுடன் ஆறுவளாமகிழ்ந்துகாணே. (௨௱௰௫)

காணவேகாணுதகாட்சியெல்லாங் கண்காணக்காணுமடா கண்ணைப்பாரு, தோணவேகண்ணறிந்துகண்ணைப்பார்த்தால் தொடுகுறிபோற்கருவொன்றுசொல்லக்கேளு, பேணவேகண்டகடைக்கண்ணைமைந்தாபேசாதேபவுத்திரத்தால்முத்திப்பாரு,பூணவேஅமுத்திமனதமுத்திப்பாருபூரணமாங்காரணத்தின்பொருள்காண்பாரே. ()

பொருளானஅருளதுதான்னமந்தாமைந்தா பூரணமாய்நின்றிலங்கும்புருவமீதில், அருளானசோதியது ரவிபோல்காந்தி ஆதியிலேதோணுமடாசோதிசோதி, திருவானசோதியடாஅருள்ஞானத்தீ குண்டலியாநந்தியிடம்வாசமாகி, யிருளானமாய்கையெல்லா மறுத்துத்தள்ளியேகபரிபூரணமாயிருக்குந்தானே. (உாயஎ)

இருக்குமந்தயிடந்தனிலேகருத்தைவைத்துயேகாந்தமானதொருகாவியத்தை, உருக்கமுடன்தானெடுத்துமைந்தாநீயும் முறுதியுள்ளமவுனமதாயிருந்துகொண்டு, திறுக்கறவேஆதியந்தம் நன்ருய்ப்பார்த்தார் சிவசிவாசிவசூட்சநன்ருய்காணுஞ், சுருக்கமுள்ளசூட்சமதைநன்ருய்ப்பார்த்து சுத்தமுள்ளகாவியத்தைப்பதனம்பண்ணே. ()

பண்ணப்பாமதனம்வெகுபதனம்பண்ணுபதிவானசாஸ்திரமாங்காவியத்தைக், கண்ணப்பாஅறியாதமூடருக்கு காவியத்தையியாதேகருச்சொல்லாதே, விண்ணப்பாநிறைந்தசிவசத்திசூட்சம்விள்ளாதேமெய்ஞ்ஞானப்பொருள்சொல்லாதே, உண்ணப்பாவாசியினுற் புருவத்தேகி உத்தமனேசெகச்சோதிதன்னைப்பாரே. (உாயகூ)

முதல்தீட்சை.

பாரப்பாசத்திசிவதீட்சைதன்னை பத்துமுதல்ஒன்றுவரைநன்ருய்ச்சொல்வேன், நேரப்பாநின்றநிலைதன்னைப்பெற்று நிறஞ்சனமாஞ்சற்குருவின்பாதம்போத்தி, காரப்பாமுதற்றீட்சை அம்சிவயநமவென்று கருத்துறவேசெபித்திடநல்கருணைதங்கு, மாரப்பாஅறிவார்கள்நிஷ்டைமார்க்கம்ஆதிதொடுத்தந்தவரையறிந்துகாணே. (உாஉ0)

இரண்டாந்தீட்சை.

காணவேரெண்டானதீட்சைகேளு கருணையுடன்சொல்லுகிறேன்உம்வயநமசியென்று, பூணவேமனதுறுதியாகநீயும் புத்தியுடன்பூரணமாய்செபித்தாயாகில், தோணவேசத்திசிவந்தானுய்நின்றுதுலங்குமடாயிருதயமாங்கமலமீதிற், பேணவேயருள்ஞானக் கண்ணுற்பாருபேருலகெல்லாம்நிறைந்தசோதிதானே. (உஉக)

தானனசோதியதுமுக்கோணத்தில் தன்மயமாய்த்தோணுமடா விண்ணைப்பாரு, ஊனனகாயமடாமாயாரூபம் உள்ளெழுந்தசோதியடாஞானத்தீபங், கோனனதீபமதில்மனதைநாட்டிகுவிந்துமனக்கண்ணாலேதன்னைப்பாரு, தேனனரூபமடா அரூபமாகுஞ் செகச்சாலவித்தையெல்லாந்தெளியும்பாரோ. (உஉஉ)

மூன்றாந்தீட்சை.

தெளிவானமனதாலேமூன்றாந்தீட்சை செப்புகிறேன்சத்தியமாய்நன்றாய்க்கேளு, ஒளிவானபுருவமதின்மனதைவைத்து உத்தமனே லம்யநமசிவவென்று, நெளியாமல் மனதறிவால் உருவேசெய்ய நேர்மையுள்ளயிருதயமாங்கமலமீதி, லளியாதரவிமதியுஞ் சுடர்தான்மைந்தா அங்கனையேதோணுமடா ஆதிசோதி. (உஉங)

ஆதியென்றமண்டலந்தான்மூன்றுகண்டா லப்பவல்லோஞானசித்தி அருளேதங்குஞ், சோதியென்றஅருள்ஞானந்தங்கித்தானால்சுடரொளிபோல்தேகமதுதுலங்கும்பாரு, நீதியுடனாதாரமூலம்பார்த்து நின்றநிலைதனையறிந்துநேமமானால், ஓதியதோர்மந்திரகலைநீதானாகிஉண்மையென்றமந்திரங்களுறுதியாச்சே. (உஉச)

உருதியுடன்நீயிருந்துஉறுதிபெத்தா லுன்னுடம்புதங்கமடா அங்கமங்கஞ், சுருதியுள்ள அங்கமதைலிங்கமாகசுத்தமுடனித்தமுமேபூசித்தாக்கால், பருதிமதிசுடரதுவுந்தானேதானாய்பாருலகெலாநிறைந்தசொதியாவாய், சரிதையொடுகிரிகையென்றயோகம்பார்த்துசதாகாலம்பூரணமாய்ஞானம்பாரோ. (உஉரு)

நாலாந்திட்சை.

பாரப்பாஞானமென்றநாலாந்தீட்சை பரிவாகசொல்லுகிறேன்மதியாய்க்கேளு, காரப்பாகருணையினால்வாசியேறி கண்ணடங்கவிண்ணொளியைகருவாய்ப்பார்த்து, நேரப்பா அண்டபதந்தன்னிலேதான் நீயிருந்துசும்நமசிவயவென்று, நேர்மையுள்ளதியானமதாலுருவேசெய்தால், பேரப்பா அண்டபதந்தன்னிலேதான்மெய்ஞ்ஞானபூரணமுந்தான்றானமே. (உஉசு)

ஆமப்பாதானாகிதானவனுமாகி அருள்ஞானபூரணனால்வேதமாகி, நாமப்பாவென்றதொருநாதமாகி நாதாந்தநடுமனையின்சூட்சமாகி, காமப்பாற்கானற்பாலிரண்டுங்கூட்டிகலந்துநின்ற மணிகெவுனக்குளிகையாகி, ஓமப்பாவென்றகுறிஉறுதியாகி உத்தமனேநாலான பதவிதானே. (உஉஎ)

தானனபதவியதுதானேதானய் சாயுச்சியமானபூரணமுந்தானாய்க், கோனனகுருபதமுந்தானேதானய்குருவாகிநின்றதொருபிரமன்றானய், வானன அண்டபதவடிவுந்தானய்மந்திரமாய்நின்றதொருமாய்கைதானய், தேனன அமுர்தரசபானந்தானய் தெளிந்ததுவுமழிந்ததுவுந்தான்றுனச்சே. (௨௨௮)

ஐந்தாந்தீட்சை.

ஆச்சென்றஅஞ்சானதீட்சைகேளு அவையடக்கஞ் சொல்லுகிறேன்டம்மசிவயநவென்று, மூச்சென்றவாசியைநீமைந்தாகேளுமுனைமையமென்றதொருமையமீதில், பேச்சென்றமவுனமதாய்மவுனந்தாக்கிபெருமையன்றிஉருமையதாய்உருவேசெய்தால், சூட்சமென்றதேகமதில்பஞ்சகர்த்தா சுடரொளிபோற்றுனகதோன்றுந்தானே. ()

தானகத்தோணுமடாபஞ்சவர்னந்தனையறிந்துதனதாகதன்னைப்பாரு, தோணுதுதோணுமடாதானேதானய்துலங்குகின்றமெய்ஞ்ஞானதீபத்தாலே, ஊனகின்றதொருதேகந்தன்னி லுடன்சேர்ந்துபஞ்சகர்த்தாளுறுதியாகும், கோனனபஞ்சகர்த்தாளுறுதியானல்குருவானகற்பூரதீபந்தானே. (௨௩௰)

தீபமென்றகற்பூரதீபம்பார்க்க சிவாயகுருமூலமென்றவாசியேறிசாபமென்றசாபமதைநிவர்த்திசெய்து சங்கையன்றிசிவபதத்தில்மனதைநாட்டி தூபமென்றவாசியினல்முக்கோணத்தில் துலங்கிகின்றசுடரொளியால்புருவமீதில், நீபதிவாய்நின்றுகொண்டு நிலேயைப்பாரு நின்தேகங்கற்பூர தீபந்தானே. (௨௩௧)

ஆறுந்தீட்சை.

தானகிதன்னையுமே தன்னைக்காண தண்மையுடன் ஆறுனதீட்சைகேளு, தானகித்தானவனய்விண்ணைநோக்கிசங்கையுடன் ரம்சிம்சிவநமவென்று, தானனபூரணமாயுருவேசெய்துதன்னருளைத்தானேக்கிதானேநின்றுல், தானனஆதாரமாறுதாரந் தடையறவேயூடுருவிதோணும்பாரே. (௨௩௨)

பாரடாபதியறிந்துநிலேயில்நின்று பத்தியுடனூடுருவப்பார்த்தாயானல், நேரடாஆதாரமூலமெல்லாம் நிச்சயமாய்த்தோணுமடாஉச்சம்பாரு, காரடாஉச்சமென்றஉச்சிமீதிற்கமலமென்றஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே, சாரடாஅமுர்தரசபானமுண்டுசதாகாலபூரணமாய்விண்ணேனேக்கே. (௨௩௩)

நோக்குவதுபூரணந்தான்தன்னைப்பார்த்து நுணுக்கமுடன்நவக்கிரகசூட்சங்கண்டு, போக்குவரத்தாகிநின்றசூட்சந்தன்னை புத்தியுடனனுக்கிரகத்தாலேமைந்தா, தாக்குவதுமுக்கோணச்சுடரில்நின்றுதன்னறிவால்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, நாக்குநுனி அமுர்தரச பானங்கொண்டுநடுவானகம்பத்தில்நாடிநில்லே. (உ௱௪)

ஏழாந்தீட்சை.

நாடிநின்றநயனமதின்சூட்சத்தாலே நன்மையுடனேழான தீட்சைகேளு, வாடிநின்றுஅலையாதேமைந்தாமைந்தா மாற்கமுடன் ஓம் நமசிவயவென்று, கூடிமனங்குவிந்துதிருவாசியேரி குருவிருந்தபதினேக்கிஉருவேசெய்தால், ஆடிநின்றஅம்பலவர்அருளேதங்குமாகாரபுருவநடுசுடரைப்பற்றே. (உ௱௫)

பற்றுனபதியரிந்துப்பத்திப்பாருபதிவான திசைதீட்சைமுத்திமோட்சம், சித்தானமோட்சமடாபுருவமத்தி திருவான உச்சியடாஅண்டமேரு, வித்தானஅண்டமதிற்பிண்டந்தோன்றிவிளைந்தகதிர்சுழிமுனையாய்விலாசமாகி, சுத்தமுடன்விலாசமதாயிருந்துகொண்டுசோதியென்றசிவஞானத்துளிரைப்பாரே. (உ௱௬)

பாரப்பாதுளிரறிந்துகொம்பிற்சென்று பார்வைவிழிக்கண்ணறிந்துவிண்ணைநோக்கி, நேரப்பானேக்கிமனந்தன்னைப்பாரு நேசமுள்ளவாசமதாய்நிலையில்நில்லு, காரப்பாஅந்தநிலைசொந்தவீடு கமலமென்றஆயிரத்தெண்மலரின்வீடு, சேரப்பா அம்மலரின்வீட்டிலேதான் தேனருவிபாயுமடாதினமுங்கொள்ளே. (உ௱௭)

கொள்ளடாகுருநாடுதில்லைமேரு குருவானதில்லைநடனசாவாசஞ், செல்லடாவாசமதின்மனதுகூர்ந்து திவ்வியாசஅமுர்தமதைதினமுங்கொண்டால், அல்லடாசொல்லுகிறேன்தூலசூட்ச மதிலிருந்தகாரணத்தையரியலாகுஞ்,சொல்லடாகாரணகாரியங்கள்பார்த்துசொன்மொழியைமறவாமற்சுருதிதேரே. (உ௱௮)

சுருதியுள்ளகாவியத்தின்பொருளைப்பார்க்க சோதியென்றவேதமடாயார்தான்காண்பார், சுருதியுள்ளவேதகாவியத்தைமைந்தாசுவேதகிரிதனிற்றவசுசெய்யும்போது, சுருதிமயமானதொரு வேதியோனுஞ்சுத்தமுள்ளவடமொழிநூற்கிறந்தமீந்தார், சுருதியுடன் யானறிந்து பார்த்துமைந்தாசுருக்கியந்தக்கிரந்தத்தைதமிழ்செய்தேனே. (உ௱௯)

செய்ததமிழ்காவியநூல்மந்திரபீடந் திருவானமூலமடா வேதந் தானும், செய்ததவமகிமையினலந்தங்கண்டு சிவசிவாசிவயோகஞ் செய்தால்மைந்தா, செய்ததவங்கைமேலாய்சித்தியாகுஞ் சித்தியுள்ள காவியத்ன.தத்தினமும்பூசை, செய்ததினல்அஷ்டசித்துங் கைக்குள் ளாகுந்திறமாகுந்தேகவச்சிரகாயந்தானே. (௨௪௰)

எட்டாந்தீட்சை.

தானென்றகாயமடாமாயாரூபந் தண்மையுள்ளரூபமடாபிரமபீ டம், கோனென்றரூபமதைத்தியானம்பண்ணி குணமாகவெட்டான தீட்சைகேளு, வானென்றமந்திரமாம்அம்றங்றிங்கென்று மாற்கமுடன்மனதறிவாயுருவேசெய்ய, நானென்றதத்துவந்தான்சுத்தமாகி நன் மையுடன்அஷ்டசித்தும்நாடுந்தானே. (௨௪௧)

நாடுவதுபூரணத்தைநாடவேணும் நந்தியென்றநயனவொளிபா ர்க்கவேணுந், தேடுவதுசாஸ்திரத்தைதேடவேணுந் தேடிமனதறிவா லேதெரியவேணும் கூடுவதுகுறியறிந்துவாசியேரி குமருகின்றசிலம் பினுடநாதங்கண்டு, ஆடுவதுமடங்குவதுநாதத்தாலே அடிநடுவாய்நி ன்றதொருஆதிபாரே. (௨௪௨)

ஆதியென்றசோதியிலேஅருட்கண்ணூட்டி ஆனந்தபெருவெளி யில்மனதுநின்று, ஓதியதோர்மந்திரகலைவாசியேரி உண்மையென்றச த்திசிவதீட்சைமாற்கம், நீதியுடன்றுனரிந்துநிலைதப்பாமல்நின்றநிலை தனிலிருந்துஉருவேசெய்தாற், சோதியென்றகற்பூரதீபம்போலேசுத் தமுடன்றுலங்குமடாமுத்திதானே. (௨௪௩)

ஒன்பதாந்தீட்சை.

முத்தியுடன்வொன்பதாந்தீட்சைதன்னை மூற்கமுடன்சொல்லு கிறேன்றீற்கமாக, பத்தியுடன்பத்திமனம்பதிவாய்நின்றுபாலகனே-க ம்றிங்சிம்சிவ்வென்று, சுத்தமுடநீயிருந்துநித்தமைந்தாசுருதியுடனந் திசந்திஉருவேசெய்தால், வெத்தியுள்ளநவக்கிரகஞ்சுத்தமாகிவேதாந் தஅனுக்கிரகம்விளங்குந்தானே. (௨௪௪)

விளங்கிநின்றஅனுக்கிரகந்தன்னிலேதான்விஞ்ஞையென்ற மூல மதின்வாசியேரி, யிலங்குமடாசோதியென்றதீபந்தானுமேகாந்தமுச் சுடரினின்பத்தாலே, முளங்கிநின்றநாதமடாசிலம்பினேசைமுத்தியு ள்ளவோசையடாசுவாசத்தந்தங், களங்கமிலாவந்தமதைசொந்தமாக க்கருத்துவைத்துகண்ணாலேகாற்கநன்றே. (௨௪௫)

காற்பதுதானென்னவென்றால்மைந்தாகேளு கருணைமலர் கண்ணுமனக்கண்ணுகொண்டு, கூற்புடனேருத்திரனூர்மனையில்நின்றுகுவிந்தெழுந்தவாசிமலர்குணமாய்சாற்றி, நேர்ப்புடனே அந்தநிலைபருவம்பார்த்துநீமகனேசிவயோகநிலைநின்றாக்கா, லார்ப்பனத்துக் குயிரானசோதிதானு மகாராபூரணமாமருட்கண்டானே. (உசசு)

பத்தாந்திட்சை.

தானனசோதியிருகண்டால்மைந்தா தனையறிந்து கண்ணதுதான்றீபமாச்சு, கோனனதீபமடா அறிவானந்தங் குவிந்தெழுந்தபோதமடா அருட்ஞானத்தீ, தேனனஉந்தியிலேமனதைவைத்துசிவசிவாபத்தானதீட்சைகேளு, நானனஅகம்போக்கிமைந்தாகேளு நன்மையுடன்அம்உம்சிம்சிவயெண்ணே. (உசஎ)

எண்ணமுள்ளமந்திரங்களனேகமுண்டு யின்பமுள்ள தீட்சையடாபத்தாந்தீட்சை, சொன்னமொழிதவறாமலுருவேசெய்தாற் சோதியென்றதிசைதீட்சைசுத்தமாகும், கண்ணிறைந்தகாச்சியதுசுத்தமாகி கமலமென்ற ஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே, தண்ணமிர்தமுண்ணியதுமேலேபாயுந் தானருந்திநின்றதினாற்போதமாமே. (உசஅ)

போதமுடன்நீயிருந்துவாசியேறிபுத்தியுடன்பூரணமாய்ப்புருவமேரி, வேதமென்றகாவியத்தையெடுத்துமைந்தா விண்ணுட்டஞ்சுழினையினாற்பூசைபண்ணி, நீதமுடன்நீயிருந்துமனதுபூண்டு நீமகனே காவியத்தைநன்றாய்ப்பார்த்தால், நாதமென்றகீதமடா சுவரத்தந்தம் நடனமென்றசிலம்பினுடநாதன்றானே. (உசகூ)

பதினோராந்திட்சை.

நாதமென்றபதினோராந் திட்சைகேளு நன்மையுள்ள புலத்தியனேபிரமயோகி, வேதமென்றபொருளிதுதான்மைந்தாமைந்தா விபரமுடன்சிம்-றிங்-றிங்-சிம்-யென்றேதான், போதமென்ற நிலையறிந்து புருவமேவிபுத்தியுடன்சுத்தமதாயுருவேசெய்தால், நீதமென்றபூதமடாபஞ்சபூதம்நிலைதவறாநின்றசிவயோகமாமே. (உரு)

ஆமப்பாசிவயோகம்ராசயோகம் மருண்ஞான பூரணமாய்மந்தயோகங், தாமப்பா தன்னருளே தானாய்நின்ற சச்சுதானந்தமய மானயோகங், காமப்பாற்கானற்பாற்கலந்தொன்றாகி கயிலாசபூரணமாய்வந்தயோகம், வாமப்பாமதியேகிரவியிற்கூடி மகத்தானசோதிசிவயோகம்பாரே. (உருக)

பாரப்பாசோதிசிவயோகமானல் பரமானகேசரியின் வசமேயாவாள், காரப்பாபதினேராந்திட்சைதன்னற் கனிந்துநின்றசகலகலேக்கியானந்தோணும், ஆரப்பாஉனக்கிடியாருமில்லையாதியென்ற காவியத்தையறிந்துபார்த்து, தேரப்பாகருவரிந்துஉருவைப்பார்த்தாற் சின்மயமுந்தன்மயமுந்தெளிவாம்பாரே. (உ௫உ)

தெளிவானமனதாலேமைந்தாமைந்தா திருவானசத்திசிவ தீட்சைதன்னே, தெளிவாகஒன்றுமுதற்பதினென்றாக செப்பினேன்தீட்சைவழிநன்ருய்ப்பார்த்து, தெளிவாகதனையறிந்துதீட்சைவோத தெளிந்துகொள்ளயாதாரந்திறங்கடன்னே, தெளிவாலேதெளிவறிந்துதெளிவைக்கொள்ளு சிவசிவாதெளிவானசிவன்ருன்பாரே. (உ௫௩)

சிவசத்தி-முதல்தீட்சை.

பாரப்பாசத்திசிவதீட்சைசொன்னேன் பதிவானவேதியன்றன்பதமேற்கொண்டு, நேரப்பாசிவசத்தி தீட்சைமைந்தா நேர்மையுடன்னென்றுமுதற்பத்தாந்தீட்சை, ஆரப்பாஅறிவார்கள்புலத்தியாகேளருமையுடன்சொல்லுகிறேனென்பாய்க்கேளு, காரப்பாசுழினையிலேமனதைவைத்துக்கருணையுடன் அங் அங் அம்சிவ்வெண்ணே. (உ௫௪)

எண்ணமுடன்நீயிருந்துதன்னேப்பார்த்து யிருகதிருமொன்ருக உருவேசெய்தாற், றன்னருளால்நின்றதிருமாதுதன்னே தன்னகத்தில் விண்ணெளிபோற்ருனேதோன்றும், விண்ணிறைந்தகாட்சியெல்லாமதிலேகாணும் வேதாந்தசித்தாந்தம் யிரண்டுந்தோணுஞ், சொன்னமொழிதவருமல் சுருதிபார்த்து சுற்றமுடன்காவியத்தை தொழுது போற்றே. (உ௫௫)

போற்றிமனக்கண்ணலே தன்னேப்பாரு பூரணமுங்காரணமும் பொருந்திநிற்கும், பார்த்திபனேபார்பனையாள்பதிவாய்நின்றுபதிவானபோதநிலேத்தன்னேக்காட்டுங், தேர்த்தியதோர்போதநிலேகண்டால் மைந்தா சுவாசமென்றவாசியினுற்றுருவமேறி, சாத்திருந்தகண்ணறிந்துகண்ணேப்பாரு கண்ணனசோதியடாதெய்வந்தானே. (உ௫௬)

இரண்டாந்திட்சை.

தெய்வமென்றபூரணமேஆத்துமாவாகுஞ்சிவசிவாரெண்டானதீட்சைகேளு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளுவேதமடாறங்லிங்-உம்-சிவ்வென்று, ஐவகையுமொன்ருகிஉருவேசெய்தாலாகாரஉடலுயிருமொன்ருய்க்காணும், மைவகையாய்நின்றதிருமாதுதந்தமகத்தானனுதவிந்துமனந்தான்பாரே. (உ௫௭)

பாரப்பாமனந்தானேசோதியாகிபதிவானனுதவிந்து கலையுமாகிக், காரப்பாகலையானவாசியாகி கமலாசபூரணமுந்தானேயாகி, நேரப்பாஆதாரமூலமாகி நின்றிலங்குரவிமதியுஞ்சுழினையாகி, மேரப்பாஅண்டபதந்தானேயர்கிமெய்ஞ்ஞானபூரணமாய்சோதியாச்சே.(௨௫௮)

மூன்றுந்தீட்சை.

சோதியென்றசோதியிலேமனதைவைத்து சுருதியுடன்மூன்றானதீட்சைகேளு, நீதியுடன்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி நின்றநிலைதனையறிந்துசிங்சிங்றிங்சிங்கென்று, ஆதியென்றநிலையறிந்து அருட்கண்பார்த்துஅப்பனேமனதோடேஉருவேசெய்தால், வீதியென்றுஆதாரமேலாதாரம்வேதாந்தகண்ணிமைக்குள்விளங்கும்பாரே.(௨௫௯)

விளங்கிநின்றகணந்தானேவேதமாச்சு மெய்ஞ்ஞானமானதொருதீபமாச்சு, யிலங்குகின்றபஞ்சகர்த்தாள்பஞ்சசத்தியேகாந்ததிசைசத்தியேகசத்தி, மூழங்கிநின்றநாதாந்தநாதசத்திமோகமென்றஆசையுள்ளகிரியாசத்தி, உளங்கனிந்தசத்திமயமெல்லாம்பார்த்தால் வெர்ளியானகண்கலக்கமெப்தாம்பாரே. (௨௬௰)

மெய்யானகண்ணதுதான்தெய்வந்தெய்வம் விளங்கிநின்றகண்மணாந்தாலொன்றுமில்லை, மெய்யானகண்ணுமனக் கண்ணுகண்டால் வேறொருதவங்கள்செய்ய வேணுமோதான், மெய்யானமனதுருமையாகிநின்றுவேதாந்தமலர்விழியாஞ்சுழினைக்கண்ணின், மெய்யானகண்ணுதிரிமூர்த்தியாகி விளங்குதடாஅந்திசந்திமேவிப்பாரே. ()

நாலாந்தீட்சை.

மேவிப்பார்புலத்தியனேவேதக்கண்ணை வேதாந்தக்கண்ணறிந்துநாதாந்தத்தை, தாவிப்பார்தன்னிலையைதானேக்கண்டுகண்மையுடன்நாலானதீட்சைகேளு, ஆவிப்பார்கண்டவெளிதன்னில்நின்று அப்பனேமனதுகந்து-உங்-றிங்-ரும்-ரும்யென்று,சேவிப்பாய்உருவறிந்து உருவேசெய்ய திருவானதேகமதுஉருதியாமே. (௨௬௨)

உருதியுள்ளதீட்சையதுமைந்தாகேளு உண்மையுள்ள மவுனமதாயுருவேசெய்ய, கருதியதோர்மந்திரங்களெல்லாஞ்சித்தி கணங்கள்முதல்தேவதைகள்வசியமாகும், சுருதிமுடிவானபொருட் கண்டால் ரேணுந்தொல்லுலகில்நடத்தையெல்லாந்துலங்கிநெஞ்சில், பருதிமதிசுடர் மூன்றுமொன்றாய் நின்று பத்திநின்ற அக்கினிதான் வர்சியாச்சே.

(௨௬௩)

வாசியென்றஆவியடாபிராணனாதன்மங்காததீபமடாகணந்தான் மைந்தா, நேசமுள்ளகண்ணதுதான்பிரமமாச்சு நிலையறியார்கண்ட வெளிபிரமமென்பார், பாசமென்றகண்ணதுதான்ஒளிவாய்நின்றுபர வெளியெல்லாமறிந்துபார்த்துதையா, பேசியதோரகசியங்கள்மந்திரங்கள்பெருகிநின்றசாஸ்திரங்கள்யெல்லாங்கண்ணே. (௨௬௪)

அஞ்சாந்தீட்சை.

கண்ணானதீட்சையிலேஅஞ்சாந்தீட்சை கருணைவளர் புலத்தியனேசொல்லக்கேளு, விண்ணானஅண்டகேசரியைப்போற்றி விஞ்சையென்றமந்திரமிதுலங்-லங்-லங்-நம்-சிம்யெனறு, யெண்ணாளுமனதுருமையாகநின்றுயேகாந்தபூரணமாயுருவேசெய்ய, முன்னானசுழிமுனையில்வாசியாலே முக்கோணச்சுடரதுதான்முத்தியாச்சே. (௨௬௫)

முத்தியுள்ளஆதாரமுனைமையத்தின்மூலமதில்நின்றதொருமுத்தியாலே, சித்தமதைதெளிவாலேதெளிந்துகொண்டு தெளிந்துமனதுருமையினால்தீபம்பார்த்து, சுத்தமுடன்நீயிருந்துவாசியாலே சுருதியுள்ளறீங்காரத்துருவமேறி, பத்தியுடன்அஷ்டதிசை தன்னைப்பாருபருமணியாந்திசைநாதங்காதிற்கேளே. (௨௬௬)

கேளடாகாதானஆகாசத்திற்கெணிதமுடனாதாரவாசியேறி, மேலடாஅண்டபதந்தன்னிற்சென்று வெகுவிதமாய்முழங்குதடா காதில்கேழ்க்கும், காலானகருணையடாசுவாசதந்தம் கமலமென்றஅந்தமடாசொந்தமாச்சு, மாளாமேமாண்டுதடாசொந்தவீடுமந்திரபஞ்சாட்சரத்தைமருவியோதே. (௨௬௭)

ஓதுவதுஒருமனதால்மனதுகூர்ந்து உத்தசிவசத்தியைநீபூசைபண்ணி, மாதுபரிபூரணமேதானாய்நின்று மகத்தானசிவயோகத்திருந்தால்மைந்தா, யேதுவினைவந்தாலும்விலகிப்போகும்யெட்டானஅஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாகு, மாதவனுஞ்சந்திரனுமடங்கிவாழ்வா ரடங்குநிலைதனையறிந்துநடுங்கிவாழே. (௨௬௮)

ஆறாந்தீட்சை.

நடுங்கிமனம்பூரணமாயிருந்துக்கொண்டு வுத்தமனே ஆறானதீட்சைகேளு, திடங்குவிந்துசெடமறிந்துதிருவைனோக்கி சிவசிவாபூரணமாய்-கம்-கம்-கிலி-சிங்கென்று,அடங்கிவழிதனையறிந்துஉருவேசெய்தாலப்பவல்லோநினைத்தபடியாடலாகும்,துடங்கியந்தவாசியினாற்றுருவமேறிதூரதிஷ்டிகாரியங்கள்துலங்கும்பாரே. (௨௬௯)

துலங்குமணிமண்டபமாமண்டமேரு சோதியென்றசெகசோதி பொதிகைதன்னில், விளங்கிநின்றஆருனதீட்சையோதி மெய்யானநி ன்றநிலைதன்னைப்பார்த்தேன், களங்கமில்லாநிராதாரரூபங்கண்டேன் கண்டகடைக்கண்ணறிந்தகாட்சிகாட்சி, இலங்குதடா யெங்குநிறைந் திருந்தகாட்சியேகாந்தபூரணமாயிருந்துபாரே. (உ௭௰)

ஏழாந்தீட்சை.

பாரப்பாபத்திமனஞ்சுத்தமாக பத்திகொண்டு பார்த்ததினாலே ழாந்தீட்சை, காரப்பாபுருவமதில்மலர்க்கண்சாத்தி கனிந்தமனக்கண் ணாலே-சிங்-சிங்-சிங்-றிங்கென்று, மேரப்பாஆதாரபூசைபண்ணி வே தாந்தபூரணமா யுருவேசெய்தால், நேரப்பாநிலையான வுச்சிமீதில்நி றைந்ததொருதீபமடாஞானந்தானே. (உ௭௧)

ஞானமென்றபோதமடா பானம்பானம் நல்லோர்களறிவார்கள் நாதாந்தத்தை, மோனமென்றமுத்தியதாயிருந்துக்கொண்டு முத்தித ருமணிவாசல்தன்னைக்கார்த்துப், பானமென்ற அமுர்தரசஅருவிதன் னைபத்திமனங்கொண்டுருதிபதிவாய்நின்று,தானமென்றதானமடாமு க்கோணத்தை சாந்தமுடன்கண்டுஅதிற்றபசுபண்ணே. (உ௭உ)

பண்ணப்பாதவபலமே பிலமாய்நின்று பரமானகேசரிதன் வச மேபண்ணு, நண்ணப்பாகேசரியாள்பாதம்போற்றிநாதாந்தசின்மயத் தைநாடிநின்று, விண்ணப்பாமண்ணு விண்ணுந்தானாய்க் கண்டால் வேதாந்தநிருவிகற்பச்சமாதம்பாரு, முன்னப்பாபின்னாகிபின்முன்னா கிமுச்சுடராய்நின்றதொருகற்பமாச்சே. (உ௭௩)

கற்பமென்றநிறுவிகற்பமார்தான்காண்பார் கமலாசபானமடாஅ முர்தபோதம், அற்பமென்றுநினையாதேபோதந்தன்னை அங்கனையேக ண்டுமனதுருதியாக, உற்பனமாய்நின்றுதவஞ்செய்தாயானா லுன்னு டம்புதங்கமடாஅங்கமாச்சு, விற்பனவிதற்சணமா யங்கன்றன்னைவே தாந்தசுருதியெனப்பூசைபண்ணே. (உ௭௪)

எட்டாந்தீட்சை.

பூசையென்னஆத்துமரவைப்பூசைபண்ண புத்தியுனக்கில்லைய டாசத்துஞ்சத்தும், நேசமுடன்நீயிருந்துமைந்தாமைந்தா நினைவாக யெட்டானதீட்சைகேளு, வாசமென்றஆதாரமூலத்தேகி மந்திரகலை வாசியினால்சிறிங்-சிம்-றிங்கென்று, ஆசையுடனந்தமென்றபுருவத்தே கி அப்பனேமனதறிவாலுருவேசெய்யே. (உ௭௫)

உருவேறத்திருவேறிக்களேயுண்டாகும் உன்னுடம்பு கெட்டிய டாநாதவாழ்வு, திருவானபூரணத்தின்வாழ்வினலே சிவசிவாபொதி கைமுனிசித்தனனேன், கருவானகருவறிந்துகலந்துகொள்ளகருத்து னக்குயில்லேயடாகமலமேவி, குருவானசற்குருவால்மலர்க்கண்கண்டு குவிந்துசிவயோகமதில்குறிகண்ணுட்டே. (உஎரு)

நாட்டமுடன்நீயிருந்துநயனமேவி நயனமென்ற சூட்சநிலேயறி யானுகில், ஆட்டமென்றநடத்தையென்னயெல்லாம்வீண்வீண் அந்த ரங்கசூட்சமதையறிந்துகொண்டால், வாட்டமென்ன மயக்கமென்ன ஒன்றுமில்லேவாலேபதந்தனேயறிந்துவணங்கினுக்கால்,தேட்டமென்ன காசினியுன்வசமாய்நின்று சிவசிவாநினேத்தபடிநடக்கும்பாரே. ()

நடக்கும்வழிதனேயறிநதுநடந்தால்மோட்சம் நடவாதநடத்தை தனேநடத்தினுக்கால், விடக்கெடுத்தநாய்போலேதிரிவான்மட்டைவி ட்டிட.முந்தொட்டிடமுமறியமாட்டான், அடக்கமென்ற ஆதாரமூல மேகிஆதியென்றபூரணத்திலன்புபூண்டு, துடக்கறுத்துஅமுர்தரசக ற்பங்கொண்டால் சோதியென்றதேகமடாசோதிதானே. (உஎஅ)

சோதியென்றசோதியடாஆத்தாளந்தஞ் சுயஞ்சோதியானதொ ருகற்பந்தன்னே, நீதியென்னமவுனமதாய்பூசைபண்ணநிசமுனக்குயி ல்லேயடாநிலேயைப்பார்த்து, ஓதியதோர்சகலகலேவாசியேறிஓங்காரறீ ங்காரஉண்மைபெற்று, ஆதியென்றவஸ்துவடாஉற்றசெய்தியப்பனே மெய்ப்பொருளாயறிந்துபாரே. (உஎகூ)

ஒன்பதாந்தீட்சை.

பாரடாஒன்பதாந்தீட்சைதன்னே பாலகனேதன்னறிவைப்பற்றி க்கொண்டு, காரடாசுழிமுனேயைக்கார்த்துமைந்தா கண்மணிபோல் தன்மனதில்-றங்-றங்-நங்-நங்-றிங்கென்று, நேரடாநிலேயானநிலேயைப் பத்திநீமகனே நிலேயறிந்துஉருவேசெய்தால், வீரடாகொண்டுநின்ற கிரகதோஷம்விலகுமடாவேதாந்தசுருதிபாரே. (உஅய)

சுருதிமயமானநவதீட்ஊசதன்னே சுத்தமுடன்தான்செய்துதுரு வம்பார்த்தால், பருதிமதிஒன்ருகிசுழினேக்குள்ளேபாய்ந்துநின்றசோ திதனேபார்க்கப்போமோ, உருதியுடனீயிருந்துசுழினேமேவி உத்தம னேவாசியைநீசுத்தம்பண்ணிக், கருதிமனக்கண்ணுலேகால்மேல்கொ ண்டால்கலந்துநின்றசோதியடாபோதமாமே. (உஅக)

போதமென்றபோதமடா ஞானத்திப்தான் பூரணமாய்நின்றுத டாமுக்கோணத்தில் நீதமுடனந்தநிலைதன்னைக்கண்டுநிலையாதஅனல திலேதவமேசெய்தால், ஆதவனுஞ்சந்திரனு மொன்றாய்நின்று அஷ் டசித்துக்குதவியதாயடங்கிநிற்பார், சாதகமாய் சத்திசிவ பூசைபண் ணிதன்னைமிகத்தானறிந்துதனதாய்நில்லே. (உ௮௨)

பத்தாந்தீட்சை.

தனதானதீட்சையிலேபத்தாந்தீட்சை தண்மையுடன்சொல்லு கிறேன்-அங்-சிறிங்-லங்-சிங்கென்று, குணமாகமனங்குவிந்துகுருவை நோக்கி குருவிருந்தஉருதியினால்உருவேசெய்ய, கனமானதிசைநாத ங்காதில்கேழ்கும் கருணைவளர்சுழினையிலேகாந்திமீருஞ், சினமான மாய்கையெல்லாங்காந்தியாலே தீருமடாசிவயோகந் திறமாய்ப்பாரே.

திறமானதிசதீட்சைசத்திதீட்சை தீற்கமுடன் நீயிருந்துசெபித் துக்கொண்டு, சிரமானசுழினையிலேமனக்கண்சாத்தி சிவசிவாசிந்தை மனமொன்றாய்நின்றால், பரமானஅண்டகேசரியாளந்தபதிவானசுழி யிலொருசோதிபோலே, அரமானயில்லரத்னதசுத்திபண்ணி அப்ப னேசதாபோதையாக்கிநில்லே. (உ௮௪)

போதையிலேசதாபோதையாகநிற்க புத்தியுனக்கில்லையடா சத் துஞ்சத்தும், போதையிலேமனந்தெளிந்துபுருவம்பார்த்தால் பூரண மாய்கற்பூரதீபங்காணும், போதையென்னபோதையடாயென்றுவிட் டால் புருவமதில்செயல் தனைக்காணமாட்டாய், போதையிலேவெகு போதைஅனந்தமுண்டு புண்ணியனேகண்டறிந்துபுருவம்பார். ()

புருவமென்றசுழினையிலே மைந்தாகேளு போதமென்ற அருள் ஞானசெந்திபத்தி, திருவிருந்தமாளிகையில்தீபங்காணுஞ்செங்கமல க்கண்ணாலேநன்றாய்ப்பாரு, குருவிருந்தயிருதயமாமுக்கோணத்தில் குவிந்துமனக்கண்ணாலே தன்னைப்பார்த்தால், கருவிருந்தபதியதுதா ன்மைந்தாமைந்தாகண்காணத்தோணுமடாகருவைப்பாரே. (உ௮௬)

பாரப்பாகருவரிந்துஉருவைப்பார்த்து பத்தியுனக்கில்லையடாப ருவம்பார்த்து, காரப்பாகனிந்துமனக்கண்ணால்நீயுங்கறையேறவேணு மென்றுகனிவாய்க்கார்த்தால், நேரப்பாநின்றரதிமாதுதானும் நினை வோடே அமுர்தரசபானமீவாள், சாரப்பாஅவள்பதமே கெதியென் றெண்ணிசதாகாலம்பூரணமாயறிவாய்நில்லே. (உ௮௭)

அறிவாலேதன்னறிவையறிந்துக்கொண்டு ஆதாரமூலமுதலண்டம்பாரு, விரிவானமனதையொருமுகமாய்க்கொண்டு வேதாந்தவெளிதனிலேலஒளியைப்பற்றி, குறியானதொருகுறியில்நின்றாயானல் குமருகிறசிலம்போசைகாதில்கேழ்கும், துரியாதீதந்தனிலேஅறிவாய்நின்றால்சோதிமயமானசிவயோகமாமே. (உ௮௮)

ஆமப்பாசிவசத்திதீட்சைதன்னை ஆதிமுதலந்தவரை பத்துஞ்சொன்னேன், நாமப்பாசொன்னமொழிபெத்துக்கொண்டுநாதாந்தபூரணமாய்சித்தரெல்லாஞ், சோமப்பாலுண்டுகெதி சொண்டானாயாசொல்லடங்கா பூரணத்தின்சுருதிபார்த்து, காமப்பால்கனையறிந்து கருவைப்பத்தி கமலாசபானமதைகனிந்துகொள்ளே. (உ௮௯)

கனிந்துமனக்கனிவாலேசத்திசிவதீட்சை காரணமாஞ்சிவசத்திதீட்சைகொண்டுந், துணிந்துநிலைதனையறிந்துவழிதப்பாமல்சுருதிதனில்நீயிருந்துசெபித்தாயாகில், அணிந்துகொள்வாய்வாசிமலர்க்கண்ணேமைந்தா ஆதாரபீடமதினருளேநோக்கி, பணிந்துநின்றமனோன்மணியைதியானஞ்செய்துபாலகனேபரமபதத்தெல்கைபாரே. (உ௯0)

பாரப்பாயெல்லைதனை பதிவாய்ப்பார்த்தால் பார்பானும்பனாயுனதுவசமேயாவார், நேரப்பாயுன்வசமே வாசமாகி நின்றதினால்நீயுமொருசித்தனவாய், பேரப்பாபெத்ததொருசித்தாலந்தபெருகிநின்றகலைக்கியானஞ்சுத்தமாச்சு, ஆரப்பாசுத்தநிலைபெத்தாரில்லை அரகராபூரணத்திலமர்ந்துநில்லே. (உ௯௧)

அமர்ந்துநிலைதனையறிந்துஅருள்கண்மேவி அப்பனேபரமகுருத்தியானங்கேளு, அமர்ந்துநிலைவாசியினாலண்டமேரு அதிலிருந்துபூரணமாய்-அங்-றிங்-சிங்-சிம்யென்று, அமர்ந்துகொண்டு உருவேறமைந்தாமைந்தா ஆதிபராபரமகுருஅருளேதங்கும், அமர்ந்துஅந்தஅருளதிலேஅருள்கண்சாத்தி அங்கமென்றதேகமடாதேகமாமே. ()

ஆமப்பாபுலத்தியனேதங்கமான அஷ்டகிரிபருவதத்தில் தவசுசெய்ய, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மூலசூட்சம் நாட்டமுடன் ஓம்கிறிலங்-சிம்-சிம்யென்று, தாமப்பாதன்மனமேசாட்சியாகதண்மையுடன்தியானமதால்உருவேசெய்தால், ஓமப்பாஅஷ்டகிரி தன்னில்வாழும் உறுதியுள்ளகெணநாதர்வாவென்பாரே. (உ௯௩)

வாவென்று அறுகனைத்துதிருநீறிட்டு மதியானஅமுர்தரசபான மூட்டி, தாமென்றகொடிமுடியைத் தானேகாட்டி சங்வ.கயுடனதிலி ருக்கத்தலமுஞ்சொல்லி, காவென்றவனங்களுடன் கதையுஞ்சொல்லி கலந்துநின்றமூலிகையின் விபரஞ்சொல்லி, நாவென்ற அமுர்தரசசு ணேயுங்காட்டி, நாலானபூரணமுந்தான்சொல்வாரே. (உகூச)

வாரானபொதிகையுடவளமைகேளு மார்க்கமுடன் சொல்லுகி றேன்மைந்தாமைந்தா, நேரானபொதிகையடிவாரந்தன்னில் நேமமு டன்நீயிருந்துநிலையைப்பத்தி, ஆரானஆதாரசூட்சத்தாலேஅப்பனே மனதடங்கிஅந்தம்பார்த்து, பேரானஅஞ்செழுத்தைநன்றாயோதி பி லத்தபுத்தியறிவாலேமலேமேல்செல்லே. (உகூரு)

செல்லடாமலேமேலேசெல்லும்போது சிவசிவாயொருமனதாய் முடிமேல்சென்று, நில்லடாநிலேயிலந்தபோதைகாணும்நிலையாதபோ தையிலேநிலேத்துமைந்தா, விள்ளடாமவுனமுடன்மந்திரந்தன்னே வி பரமுடனுருசெபிக்கில்லெல்லாஞ்சித்தி, சொல்லடாசொல் மொழிக ள்சித்தியானல்சோதிமயமானதொருதேகமாமே. (உகூசு)

அஷ்டசத்திதீட்சை.

தேகமதுசிவரூபமென்றுமைந்தாதெளிந்தந்தஆத்துமத்தைப்பூ சைபண்ணி, ஆகமுடனஷ்டசத்திதீட்சைகேளு அய்யனேசொல்லு கிறேன்-அம்-சிம்-சிறிங்-கென்று, யேகமுடன்மனதறிவால்உருவேசெ ய்யயேகாந்தஅஷ்டசத்திவசமேயாவாள், பாகமுடனவள்பதத்தை ப ணிந்துக்கொண்டால்பாலகனேகேட்டவரந்தருவாள்பாரே. (உகூஎ)

அஷ்டபாலர்தீட்சை.

பாரடாதிசையஷ்டபாலர்தானும் பத்தியுடனவனவசமாய்ப்பதி வாய்நிற்க, காரடார்புருவமதில்கருத்தைவைத்துகருணேயுடன்ரம்கிலி சவ்வென்ருேது, ஆரடாஅறிவார்கள்அஷ்டபாலர்அருமையுடன்தன் வசமாயமர்ந்துநின்று, நேரடாதன்வசமாய்ச்சொன்னதெல்லாம் நிலே தவருப்படிநடப்பார்நிசந்தான்பாரே. (உகூஅ)

அஷ்டநாகதீட்சை.

நிசமானநாகமடாஅஷ்டனுகம் நிட்சயமாய்தான்காண திட்சை கேளு, திசமானசுழினேயிலேமலர்க்கண்சாத்திதீற்கமுடன்ஓம்சிங்கிலி நங்கென்ன, வசமாகநிற்குமடாஅஷ்டனுகம் மாற்கமுடன தன்வசமா ய்மனதில்கொண்டால், கசமானனேவுபிணிவிஷங்களெல்லாங்கண்ட வுடன்தீருமடாகருத்தாய்க்கேளே. (உகூகூ)

கருத்தானகாவியந்தான்மைந்தாகேளு கண்ணனவேதமடாசுரு திமூலம், உருத்தானமூலமதைகருத்தில்வைத்து உத்தமனேமவுனம தாய்ப்பூசைபண்ணி, திருத்தமுடனதிமுதலந்தம்பார்த்தால் தீற்கமு டன்சகலசித்துமறியலாகும், கிறுத்துவத்தால்சாஸ்திரத்தை பாராவி ட்டால்கேழ்வியென்னகெடுதியடாஅறிவாய்க்காணே. (௯௰)

பஞ்சகர்த்தாள்-பஞ்சசத்திதீட்சை.

காணப்பாபஞ்சகர்த்தர்பஞ்சசத்தி கருணையுடன்கண்டு தொழ தீட்சைகேளு, பேணப்பாமுக்கண்ணை கண்ணல்மேவி பெருமையுட ன்சிம்-சிறிங்-லங்-நம்மென்று, ஊணப்பாமனந்தனிலே மலர்க்கண்சா த்தி உத்தமனேதன்னறிவா லுருவேசெய்ய, வீணப்பாவல்லவிதுதா னேதானய்விண்ணொளியிலாதாரம்விளங்கும்பாரே. (௯௰௧)

விளங்குமடாஆதாரந்தன்னிலேதான் மெய்ஞ்ஞான பஞ்சகர்த் தாபஞ்சசத்தி, இலங்குமடாயிருதயமாங்கமலமீதில்யென்னசொல்வே ன்விளக்கொளிபோல்யெதிரோசானும், களங்கமில்லாக்கதிரொளியை க்கண்ணில்கண்டால்கயிலாசதேகமடாகாலனேதும், உளங்கனிந்துபூ ரணமாபண்டமேவிஉண்மையுடன்சத்திசிவமொன்றாய்க்காணே. ()

சத்தரிஷிசத்தகன்னிதீட்சை.

ஒன்றானஉடலுயிராக்கண்டாயானல்உண்மையென்றவாசியது உடனேசித்திபன்றானசத்தரிஷிசத்தகன்னிபாலகனேகாணஒருமூலங் கேளு, நன்றானசுழினையிலேவாசிபூட்டிநாட்டமுடன்-ஓம்-கிலி-சிறிங் சிம்யென்று, குன்றாதசோதியிலேமனதைவைத்து குருவானபதினே க்கிஉருவேசெய்யே. (௯௰௩)

செய்யடாஉருவறிந்துஉருவேசெய்ய சிவசிவாசத்தரிஷிசத்தகன் னி, மெய்யடாயிருதயமேவாசமாகி மேலானசத்தமதுசித்தாய்நின்று, பையடாஉன்வசமாய்நின்றுஆடும் பாலகனேசிலம்போசை னதகீதம் பொய்யடாபோகாது மெய்தான்மைந்தா பூரணமாங்கன்னிரிஷி புது மைதானே. (௯௰௪)

தானனபூரணமாங்காவியந்தான் சாஸ்திரமாங்கிரந்தமதை தமி ழால்யானும், கோனனகுருவருளால் தமிழேசெய்து குணமாகபாடி னதேதென்றால்மைந்தா, தேனனகாவியத்தைப்போலேகாணேன் சி வசிவாசகலகருமானமெல்லாம், தானனதன்னகத்தில்தானேகண்டே ன்தண்மையுடன்கண்டதைநான்தமிழ்செய்தேனே. (௯௰௫)

பதினெண்பெயர்தீட்சை.

செய்ததமிழ்தனையறிந்துபதினெண்பேரைசெம்மையுடன்காண் பதற்குமூலங்கேளு, சைதன்னியமானகுருதன்னைப்போற்றிசதாகால ம்-ஓம்-கிலி-ரங்-அங்-சிங்கென்று, மெய்தவறாப்பூரணமாய்உருவேசெ ய்தால்வேதாந்தசித்தரைத்தான்வசமாய்க்காண்பாய், உய்தமுடனவர் களைத்தான்வசமாய்க்கண்டால் உத்தமனேசகலசித்துக் குதவியாமே.

ஆமப்பாசகலசித்துக்குதவியான அந்தரங்கமானகுரு தன்னைப் போற்றி, தாமப்பாமனதுருமையாகநீயும்தனதாகப்பூசைபண்ணிதா னேநின்றால், காமப்பால்கானற்பால்கருவுஞ்சொல்லி கமலமென்றஆ யிரத்தெண்ணிதழுங்காட்டி, சோமப்பாலானபூரணமுங்காட்டி துரி யாதிதத்தினுடசுகஞ்சொல்வாரே. (௩௱௭)

சுகமானபுலத்தியனேயோகவானே சுருதியுள்ளகாவியத்தைபத னம்பண்ணி, சுகமானசுகந்தமலர்புஷ்பத்தாலே சுத்தமுடன்அற்சினை கள்மெத்தச்செய்து, சுகமாகஅர்ந்திசந்திரன்றாய்ப்பார்த்து சுத்தமுட ன்சிவயோகந்துடங்கினாக்கால், சுகமானதேகமதாயிருக்கலாகுஞ்சோ திமயமானசுந்தரந்தான்பாரே. (௩௱௮)

சுத்ததீட்சை.

சுந்தரஞ்சேர்கண்மணியேதனதாய்க்கேளு சுத்தமுள்ளதீட்சை யொன்றுசொல்வேனையா, அந்தமென்றஆதியடாசுழினைமேவி அப்ப னேமனதறிவால்-அம்-சிம்-யென்று, பெந்தமுடன்சிந்தைதனில்தியா னம்பண்ணி பெருகிநின்றஅமுர்தரசவற்கமெல்லாஞ், சொந்தமுடன் தான்பொசித்தால்யெல்லாஞ்சித்தி சோதியென்றவாசியது துலங்குந் தானே. (௩௱௯)

தானானவாசியதுதுலங்கிமைந்தா தண்மையுள்ளதேகமதுசவுக் கியமாகும், கோனானயிருதயமேபிரகாசிக்குங்குருவானபுருவமதில்தீ பங்காணும், தேனானஅமுர்தமடாநாவிலூந்திருவானலெட்சுமியும்வா சமாவாள், வானானவடிவுபஞ்சருபமாகு மாற்கமுடன் திற்கமதாய்மகி ழ்ந்துபாரே. (௩௱௰)

காவியம்பர்ற்க.

பாரப்பாமனமகிழ்ந்துகாவியத்தை பத்தியுடன்மடிமேலே வை த்துக்கொண்டு, காரப்பாமனதோடேதியானம்பண்ணி காப்பேடுங்க டையேடும்நன்றாய்ப்பார்த்து, நேரப்பாநின்றகருமானந்தன்னை நீமக னேதானறிந்துநிலையைப்பார்த்து, சேரப்பா அந்தநிலை சொந்தமாக சேர்ந்தந்தபதிதனிலேதிரமாய்நில்லே. (௩௱௰௧)

திறமானதிறமறிந்துதிறத்தில்நின்றால் தீர்கமுள்ளவாசியது திற மாய்நிற்கும், உறமானவாசியதுதிறமாய்நின்றால் உண்மையென்றசுழி னையிலேதீபங்காணும், சிரமானதீபமதுகண்ணில்கண்டால் சிவசிவா தேகமதுதீர்கமாகும், பரமானதேகமதுதீர்கமானல்பாலகனே அண் டமதுசோதியாச்சே. (௩௰௨)

மந்திரதியானம்.

சோதியிருகண்மணியாய் துலங்கிநின்ற சுந்தரஞ்சேர் புலத்திய னேசொல்லக்கேளு, ஆதிமயமாய்விளங்குமந்திரதோத்திரம் அரிநம ஓம்யென்றருட்கண்சாத்தி, நீதியுடன்நேமமமனுஷ்டானஞ்செய்து நி ரஞ்சனமாஞ்சற்குருவைநீதியாக ஓதியிருகலையறிந்துவாசிகொண்டுஉ ண்மையுடன்சுழிமுனையில்ஓம்யென்றானே. (௩௰௩)

ஓம்சிறிங்றிங்சிம்நசிமசிமசிசிவசிவயநமஓம்உம்கிலிஅங்லங்அம்சி வயநம, ஓங்வங்சிங்ரங்ரங்சிவயநமஓம்வயநமசிஉம்உம்லங்சிவயநம,ஓம் நங்கிலிநமவம்வசிவயநமஓம்நசிமசிசிவசிவநம, ஓங்அங்அங்லங்றிங்சிவ யநமஓம்அம்உம்நம்சிம்சிவசிவயநமஓம். (௩௰௪)

சிங்கிலிநமசிவயநமஓம்சிவசிவாநசிநசிசிவயநமஓம், மங்கிலிசிங்சி வசிவயநமஓம்மசிமசிவயநமசிவயநமஓம், றிங்றிங்சவ்றிங்சிவயநமஓம்சி ங்சிவாமங்வசிசிவயநமஓம், லங்லங்ருங்றிங்சிவயநமஓம்லாலீலூலம்சிங் சிவயநமஓம். (௩௰௫)

ஓம்சிவாசிவமந்திரதோத்திரந்தன்னை உண்மையுடனந்திசந்தியு ருவேசெய்தால், தாம்சிவாசிவரூபந்தானேயாடுஞ் சகலகலைக்கியான மெல்லாந்தன்னுள்தங்கும், ஆம்சிவாசிவயோகமருளேசாணும்அஷ்ட மாசித்துகளுமாடலாகும், ஓம்சிவாயில்லிவிஷரோகமெல்லாம் ஓடும டாமந்திரதோத்திரத்தின்சித்தே. (௩௰௬)

சித்தானமந்திரதோத்திரத்தைமைந்தா தெளிவில்லாமனிதருக் குசெப்பலாகா, பத்தானதிசதீட்சைமுத்தற்கீய்வாய்பதிவானசிவயோ கிஞானிக்கீவாய், வித்தானதிசைமூலசூட்சத்தாலேவேதாந்தஅமுர்த ரசபானம்பண்ணி, சத்தானசித்தறிந்துசுத்தத்தைத்தள்ளிதன்மயமே விண்மயமுந்தனதாய்ப்பாரே. (௩௰௭)

பாரப்பாமந்திரமாந்தோத்திரந்தன்னைபத்தியுடனித்தியமேதோத்திரம்பண்ண, ஆரப்பாஉனக்கிடுசொல்லப்போறேன் அரகராதேவதைகள்வசியமாகும், நேரப்பாசக்கரங்கள்சித்தியாகும் நேர்மையுடன் மந்திரங்கள்சித்தியாகும், வீரப்பாகோள்நாக்கால்மிருகம்பட்சிமேலான அண்டரண்டம்வசியமாமே. (௩௱௰௮)

வசிவசியென்றுநிதஞ்செபித்தாயாகில் மகத்தானசகலபாக்கியமுமுண்டாம், நசிநசியென்றுநிதஞ்செபித்தாயாகில்நலமில்லாசூழ்வினைகள்நாடாநிற்கும், மசிமசியென்றுதினஞ்செபித்தாயாகில்மகத்தானவிஷமுதலாய்ரோகந்தீருங், கசிகசியென்றுநிதஞ்செபித்தாயாகில் கனத்தெழுந்தசிலந்திபுண்கள்கரைந்துபோமே. (௩௱௰௯)

போமப்பா அங்கிலிசவ்சிசியென்ன பொல்லாதமிருக மெல்லாமோடிப்போகும், ஆமப்பா அய்யுஞ்சவ்வுங்கிலிவாவென்ன அடங்காதமிருகமெல்லாமடங்கிநிற்கும், ஓமப்பாகிலிஅங்சவ்ரங்ரங்கென்ன உத்தமனேபட்சியெல்லாமொடிங்கிநிற்குந், தாமப்பாநிலையறிந்து தியானஞ்செய்யதானவனுய்சகலசித்துமாடலாமே. (௩௱௨௰)

ஆடலாமஷ்டாங்கயோகத்தேகி ஆதியந்தநடுவணையி லமர்ந்துநின்று, நாடலாம்நந்திகொலுபீடந்தன்னில் நடுவானசோதியிலே நாட்டமாகி, கூடலாம்வாசியிலேகலந்துக்கொண்டு குமுருகின்றசிலம்போசைகுணமாய்கேட்டு, பாடலாம்பயனறிந்துவேதவாக்கியம் பத்தியுள்ளவாக்கியமடாவேதம்நாலே. (௩௱௨௰௧)

நால்வேதம்.

நாலானவேதமதில்ருக்குவேதம் நன்மையுள்ளசரிதைவழிநன்றாய்சொல்லும், பாலானவேதமதுசாமவேதம்பதிவானகிரிகைவழி நன்றாய்ச்சொல்லும், காலானவேதமடாயெசுர்வேதந்தான்கருணையுடன் யோகவழிகருவாய்ச்சொல்லும், மேலானஅமுர்தமடா அதர்வணவேதம்வேதாந்தஞானநெறிவுளம்புந்தானே. (௩௱௨௰௨)

தானானசரிதைவழி நன்றாய்க்கார்த்தால் சாலோகபதவியது தானேதங்குந், தேனானகிரிகையதின் படியேநின்றால் சிவசிவாசாமீபந்தெளிவாய்க்காணுங், கோனானயோகவழிநடந்தாயானால்குணமானசாரூபபதவிகாணும், வானானஞானவழிகண்டாயானால் மகத்தானசாயுச்சியபதவியாமே. (௩௱௨௰௩)

ஆமப்பாமுல்லைநிலந்தனிலிருந்து அப்பனேசறிசைவழி நன்றாய்ப்பாரு, தாமப்பாமருதநிலந் தனிலிருந்து தண்மையுடன் கிறுகையிலேதானாய்நின்று, ஓமப்பாகுறிஞ்சிநிலந்தனிலிருந்து உத்தமனேசிவயோகம்நன்றாய்ப்பாரு, போமப்பாபாலைநிலம்ஞானத்தியானம் புத்தியுடனதிலிருந்துஞானம்பாரே. (ருஉச)

நிலம்.

பாரப்பாநெய்தல்நிலமென்னசொல்வேன் பகுத்தறிவால் கண்டறிந்துதள்ளுதள்ளு, நீரப்பாசொலித்தநிலமுவரோகொண்டு நின்றுதடாசகலருசியறியஉப்பாய், பேரப்பாபெத்துகின்ற உப்பைகண்டால் பெருகின்றஅப்பதுவும்முப்பாய்போச்சு, ஆரப்பா அறிவார்களப்புமுப்பு அரகராநாதவிந்துஅப்புப்பாச்சே. (ருஉரு)

முப்பூ.

உப்பானமுப்பூவை யார்தான்காண்பார் உலகமெல்லாந் தானிறைந்தமுப்பூதன்னை, செப்பார்கள்சித்தாதிசித்தரெல்லாந் தேகசித்தி உயிர்சிவமாய்த்தெளிந்துக்கொண்டு, அப்பானநாதவிந்துக்கணையினாலேஅமர்ந்துநிலைதனையறிந்து யோகஞ்செய்தால், தப்பானசோதியெல்லாமைந்தாமைந்தா தன்மயமாய்நின்றுதடாஉன்னமதானே. ()

அகாரதீட்சை.

உண்மையுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு உருவானதேகமது உருதியாக, நன்மையுள்ளஅகாரமடாஉண்மைஉண்மை நாதாந்தசற்குருவால்கடாட்சம்பெற்று, தண்மையுடன்தன்னகத்தை தானேகண்டுதானவனாய்நீயிருந்ததன்னைப்பார்த்து, செம்மையுடன் னுதியாதிதன்னிலேதான்தீற்கமுடன்அகாரமதைஉருவேசெய்யே. (ருஉஎ)

வெண்சாரை.

செய்யப்பாஉருவறிந்துஉருவேசெய்ய சிவசிவாமயேந்திரமாங்கிரிதான்மைந்தா, அய்யனேஅடிவாரந்தன்னிலேதான் அதிலிருக்கும் யோகியடாபிரமசாரி, மெய்யாகஅவரிடமாய்ப்பணிந்துநின்றால் மேலிருந்துசாரையொன்றுகீழேபாயும், துய்யானவெள்ளையடா அந்தச்சாரைசுருக்காகபாயுகிறவேளைபாரே. (ருஉஅ)

பாரப்பாஅவ்வேளைதன்னிலேதான் பத்தியுடன்தான்பிடிப்பாய்மையந்தன்னில், நேரப்பாபிடித்தபிடிகையில்தங்கும்நிசமானஅடிமுடியுமொன்றாய்க்கூடி, சாரப்பாபிரிதிவியில்சார்ந்துபோகுஞ் சங்கையுடன்தான்பிடித்தமையந்தன்னை, காரப்பாகருணையினால் சிம்மென்றேதான்கருத்துடனேதான்பொசித்துதன்னைப்பாரே. (ருஉசு)

தன்னைத்தான்தானறிந்துதினமுங்கொண்டு தானமென்ற புருவ னடுச்சுடரைப்போற்றி, விண்ணைத்தான்தானேக்கிஅண்டத்தேகவே தாந்தமுத்தியுள்ளதேகமாகும், கண்ணைத்தான் தானறிந்து கடைக்க ண்கொண்டுகருணையென்றகற்பூரதீபம்பாரு, உன்னைத்தானரியாமலு முன்றுபோனலுனக்கென்னமோட்சமடாஉருதியாச்சே. (௲௰)

உருதியுள்ளச்சாரையடாஅமுர்தச்சாரை உத்தமனே மெய்த்த வமாயுகந்துகொண்டு, சுருதியுடனந்திசந்தி தினமுமைந்தா சுகமான அகந்தெளியஅகத்தில்சேர்ந்தால், பருதிமதிஒன்றாகிவாசியேறிபக்கு வமாய்நின்றிலங்குஞ்சுழினைமேலே, துருவமென்றசுழினைதனைதினமு நோக்கசோர்வுவொருநாளில்லையடாசுத்தமாமே. (௲௧)

சுத்தமுடனின்னமொருபாகங்கேளு சுகமானபுலத்தியனே கரு வாய்நீயும், பத்தமுடன்வால்மிளகுதன்னைவாங்கி பக்குவமாய்சூரணி த்துவைத்துக்கொண்டு, புத்தியுடனமுர்தரசந் தன்னைவாங்கி பொடி யானசூரணத்தில்கொஞ்சம்போட்டு, சித்தமதுதான்தெளியக்கொண் டால்மைந்தாசிவசிவாசிவனதுதிறக்குந்தானே. (௲௨)

திறக்கும்வகைசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளுதிருவான புருவம தைத்தினமுநோக்கி, யிரக்கமுடனீயிருந்துதீபம்பார்த்தால்யேகாந்த யோகமதுக்குறுதியாகும், உறக்கமென்றமூடமதை அறிவால்தள்ளி உத்தமனேகாவியத்தைஉகந்துபார்த்து, சுரக்குமதி அமுர்தமதைதி னமுங்கொள்ளசுகமுனக்குயில்லையடாசுகத்தைப்பாரே. (௲௩)

சுகத்தையனுபவித்தவற்குமைந்தாகேளு சுகமானவாலைசிறுபெ ண்தான்தேவி, அகத்தைமிகத்தானறிந்துஅடிமையாகி யாத்தாளைஅ னுதினமும்அருட்கண்மேவி, சகத்திலுள்ளார்களைப்போல் நினையா மல்தான்செல்வமதாய்தான்வளர்த்துஅமுர்தமூட்டி, மகுத்துவமாய் மனந்தெளியவசனஞ்சொல்லிமாற்கமுடன்சரசலையில்வரிசைசெய்யே.

வரிசையுள்ளமாதரசைவளர்க்கும்போது மகத்தானமந்திரகலை யமுர்தந்தன்னே, உரிசையுடன்காலசந்தியிருபோதையாஒருமனதாய் தினந்தோறுமுருவேசெய்தால், தெரிசினமாய்சகலசித்தும் கைக்குள் ளாகும்தேவிமனேன்மணியிலுடதிரத்தினலே, கரிசனமாய் நீயிருந் துஅந்திசந்திகாரணியின்பூரணத்தைக்கனிவாய்க்கொள்ளே. (௲௫)

கனிவாககொள்ளுகிறவகைகையச்சேளு கண்மணியே புலத்திய னேகருத்துள்ளோனே, கனிவாககன்னியற்குமைந்தாமைந்தா கனியு டனேஅமுர்தரசஅமுதுவூட்டி, கனிவாகநீயிருந்துஅந்தமாதுகமலா சமனுதினமுமுண்டுபொரு, கனிவானபாலதுவுமீடோயில்லை கனகாதி மாதுசிவயோகிதானே. (௩௩௬)

பானங்கொள்ள.

யோகமுடனின்னமொருபாகங்கேளு ஒளிவானகண்மணிக்கி உருமையாக, பாகமுடன்பாலமுதுநன்றாய்ச்செய்துபாலகனே சற்கரை யுங்கூடச்சேர்த்து, ஆகமுடன்மாதுரதிக்கமுர்தமூட்டிஅப்பனேஅந் தமுர்தமறிவாய்க்கொண்டால், தேகமெனநவக்கிரகங்குன்றாதையாசி வசிவாஅனுக்கிரகந்திரந்தான்பாரே. (௩௩எ)

பாரப்பாவாசியதுதிறமாய்நின்று பதிவானமூலமுதலாருதாரம் நேரப்பாநின்றிலங்கும்புருவமீதில் நேர்மையுடன்தான்துலங்குந் தீபந்தீபம், ஆரப்பாஅறிவார்கள்ஞானத்தீபம் ஆதிமனோன்மணியினுட அந்தந்தன்னை, காரப்பாகருணைவிழிமலர்க்கண்ணாலே கருணையுடன் மானதமாய்ப்பூசைபண்ணே. (௩௩அ)

ரேசகபூரகம்-கும்பகம.

பூசையென்னப்புருவமய்யத்தமரில்நின்று புத்தியுடன்ரேசகபூர கமும்பண்ணி, ஆசையுடன்கும்பகத்தில்மனதைவைத்து அந்தமனே சொந்தமதாயமர்ந்துநின்றால், வாசமுள்ளகற்பூரதீபந்தானும்வரிசை யுள்ளசதிரகிரிதீபம்போலே, நேசமுடனின்றிலங்குந்தன்னுள்பாருநி லைதவறுபுலத்தியனேநித்தம்பாரே. (௩௩௯)

நித்தமுநீசுத்தமதாய்நின்றுபார்த்தால் நின்ரூபம்பிறமமடாஅழி வோயில்லை, சுத்தமுடன்சோதியிருதன்னுலந்த சுருதிமுடிவானசுட ரொளியைப்பார்த்தால், பத்தமுள்ளதேகமதுசுத்தமாகும் பாலகனே அபமிருத்தும்பறந்துபோகும், வெத்தியுள்ளஅஷ்டசித்துங் கைகுள் ளாகும் வேதாந்தப்புருவமதைமேவிநில்லே. (௩௪0)

ஆறுதிரையறுக்க.

மேவிநின்றஅண்டமதுமைந்தாமைந்தா மெய்ஞ்ஞான சிதம்பர மாம்புருவமத்தி, ஆவிநின்றமத்தியிலேதிரைதானாறு அதையகற்றிதீ பமணிபறியவென்றால், கூவிநின்றபுலத்தியனேகடினமெத்தகுவிந்து நின்றதிரையறுக்கவகைகையக்கேளு, தாவியந்ததன்னிலையில்தானேநி ன்றுசமரசமாய்நின்றதொருஅகாரம்பாரே. (௩௪௧)

பாரப்பா அகாரமென்றுஞ்சிவந்தானென்றும்பதிவானவிந்துவெ
ன்றுங்கெங்கையென்றும, நேரப்பா அமுர்தமென்றுந்தண்ணீரென்று
ம்நிசமானசாரமென்றுஞ்செயநீரென்றுந், சாரப்பாசயிலமென்றுமு
தகமென்றுஞ்சதுரகிரிதனில்வாழுஞ்சாரணையென்றுங், காரப்பாகிஷா
யமென்றும்வஸ்துவென்றும்கனிவாகயின்னம்வெகுபேருண்டாமே.(

உண்டானதுண்டுரசம்உண்டானுகில் உத்தமனே அத்திரையி
லொன்றுநீங்கும், பண்டானதிரையிலொன்று நீங்கித்தானுல்பாலக
னேஉதையமென்றகாலமாச்சு, நன்றுகஉதையமதைக்கண்டாயானுல்
நந்திவொளிகாணவொருநன்மைகேளு, அண்டபிரானருள்தானுல்அ
காரந்தன்னை அன்புவைத்துஉருசெபித்துஅருளைக்கேளே. (௩௪௩)

உகாரகற்பம்.

அருளானஅகாரத்தின் பெருமையாலே அரகராதிரையகத்திய
ருள்கண்மேவி, இருளானயிருள்கண்டுஉதையமாச்சுயேகாந்த உதை
யமதையிருந்துபாற்க, மருளாதேயின்னமொருகருவைக்கேளு மகத்
தானஉகாரமடாசத்திசத்தி, பொருளானசத்தியென்றும்பூமியென்று
ம்புத்திமதியுள்ளசிவவாசிதானே. (௩௪௪)

வாசமுள்ளவாசியென்றும்மங்கையென்று மகத்தானஅறுசுவை
யின்பாகமென்றும், பேசஒண்ணுஅந்தரங்கப்பச்சையென்றும் பெரி
தானபூரணலேகியந்தானென்றும், பாசமுள்ளகருவென்றும் களியுப்
பென்றும் பகரவொண்ணுமூலவன்னிகாரமென்றும், நேசமுள்ளஅ
ன்னமயதன்னமென்றும் நேமமுடன்யின்னம்வெகுபேருண்டாமே.()

பேரறிந்துஉகாரமென்றசத்திதன்னை பெருமைவிட்டுஉருமையி
னுல்தன்னைப்பார்த்து, நேரறிந்துசத்திதன்னைமனதாய்க்கொண்டு நே
மமுடன்கட்டளையாய்ப்பூசைசெய்து, தாரறிந்துநடுவேறி முடிமேல்
சென்றுசுழினையென்றபுருவமையச்சுடரைப்பார்த்தால், பாரறிந்துபூ
சைசெய்தபலத்தினுலே பத்தியிருதிரையகற்றிவெளிச்சமாச்சே. ()

ஆச்சப்பாஉகாரசத்திபூசையாலே அப்பனேயேகவெளி சூட்ச
மாச்சு, மூச்சப்பாமுழங்கிநின்றவண்டமீதில் முனையானசுழினைதனில்
வெளிச்சங்கண்டால், பேச்சப்பாபேசாதேசோதிகாணும்பெருகிநின்
றசோதிதனைக்காணப்போமோ, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுசோதிகாணநிலை
யானகண்கள்ரெண்டுங்கூசும்பாரே. (௩௪௭)

கூசாமல்சோதிதனைக்கூர்ந்துபார்க்க குறியானகருமான மொன்றுகேளு, பேசாதகருமானம்நன்றாய்ச்சொல்வேன் பெருகிநின்றசிவசத்திபூசையாலே, கேசாதிபாதமுதல்நன்றாய்ப்பார்த்து கெணிதமுள்ளபுருவமதில்சோதிகாண, மாதானமாதரந்தமகாரந்தன்னைமகத்தானநிலையறிந்துபூசைபண்ணே. (௩௪௮)

மகாரம்.

பூசைநெறிதனையறிந்துமகாரமான புத்திதருநாதமதையார்தான்காண்பார், ஆசையுடன்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு அருள்பெருகுநாதமென்றுமமுர்தமென்றும், ஓசையுள்ளமணிநாதகெங்கையென்றும்ஓம்நமசிவாயமென்றும்பானமென்றும், வாசமுள்ள கருவானமூப்பூவென்றுமகத்தானவுண்மையென்றும்சோதிதானே. (௩௪௯)

நாதகற்பம்.

தானானமாதரந்தவுண்மையென்றுந் தண்மையுள்ளபூரணமாந்தயிலமென்று, மூனானவூணிரைந்தஉறுதியென்றுமுத்தமனேயின்னம்வெகுபேருண்டாகுங், கோனானமகாரமென்றசென்னீர்தன்னைக்குணமறிந்துமனமரிந்துகுருவைநோக்கித், தேனானவமுர்தரசபானங்கொண்டால்திரையானமுத்திரையுந்திறக்கும்பாரே. (௩௫௰)

பாரப்பாதிரைமூன்றுங்கண்டுபோகும் பதிவானசோதியிலேஒளிதான்காணும், நேரப்பாநிறைந்துநின்றசோதிதன்னில் நிசமாகத்தன்னொளிவைக்கண்டாயானால், ஆரப்பாஉனக்கீடுசொல்லப்போறேன்அரகராசெகச்சோதியானதேகங், காரப்பாதன்னகத்தைதானேகார்த்துக்கருணைவளர்புருவமதைக்காருகாரே. (௩௫௧)

சிகாரகற்பம்.

காரடாகருணையினால்சிகாரமான கருணைவளர்பூரணத்தை யார்தான்காண்பார், நேரடாநிலையறிந்துகுருவைக்கார்த்தால்நிசமானபூரணத்தினிலைசொல்வார்கள், பாரடாசொல்மொழியின்பயனைப்பெத்துபதிவானஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே, சாரடாசார்ந்துமதி ஒன்றாய்நின்றால், சச்சுதானந்தபூரணமுமாச்சே. (௩௫௨)

பூரணமாய்நின்றபரிபூரணத்தைஎ.மந்தா போதமயமானபூரணமேயென்று, நீரணியுஞ்செஞ்சடையோன்பாதம்போற்றி நித்தியமும்பூரணத்தில்நிசமாய்நின்றால், பேரணிந்தஆதாரம்ஆறுதாரம்பேரண்டஞ்சித்தண்டம்ரெண்டுந்தானாய், ஆரணிந்தபுலத்தியனேஉனக்காறாச்சொன்னேன் ஆயிரமாங்காவியத்தைஅழுத்திப்பாரே. (௩௫௩)

பார்க்கயிலே அழுத்திமுனைநன்றாய்ப்பார்த்தால் பஞ்சகண்தேவதைகள்பதிவாய்த்தோணும், யேற்கையுடன்சாஸ்திரமா மலருக்குள்ளே யிருக்குதடாமதியமுர்தம்தயிருபோலே, சேற்கையுடன் ஆதார மூலம்பார்த்துசிதம்பரத்தினெல்கையிலேசேர்ந்துக்கொண்டு, மாற்கமுடன்பூரணமாமமுர்தங்சொண்டால் மகத்தானஉடலுயிருஞ் சித்தியாமே. (௲௫௪)

சித்தியுடன்தானிருந்துதீபம்பார்க்கத் திறமானஅகாரமதின்செயலுஞ்சொன்னேன், முத்தியுள்ளஉகாரமதின்பெருமைசொன்னேன் முப்பொருளாய்நின்றதொரு மகாரஞ்சொன்னேன், பத்தியுடன்பூரணமாய்ச்சிகாரஞ்சொன்னேன் பதிவாகசிதம்பரத்தின்தீபம்பாற்க, சுத்தமுடனல்பதமும் பெத்துக்கொண்டு சூழ்ந்துநின்ற திரையகத்திசோதிபாரே. (௲௫௫)

சோதிமயமாவதற்குமைந்தாமைந்தா சுயஞ்சோதியானகருமானங்கேளு, ஆதியுருவானதொரு ஐந்துபூதம் அடங்கிநின்றசோதியடா ஆதியுப்பு, நீதியுடனுப்பறிந்து உப்பைவாங்கி நீமகனேதவுடுபொடியாக்கிமைந்தா, ஓதியதோர்அகாரமதில்தீட்சைதானும் உருதியுடனெட்டுஉகந்துசெய்யே. (௲௫௬)

சுயஞ்சோதிகருமானம்.

செய்யவேதீட்சையினல்கல்மிஷங்கள் செம்மையுடன்தான்கண்டுதிறமாய்நிற்கும், பையவேஉகாரமுடன்மகாரங்கூட்டிபாலகனேஅதுக்குரவிஅரையேசேர்த்து, நையவேதானிடித்துகறக்கத்திட்டுநாதாந்தபூரணமேயென்றுபோத்தி, துய்யவேசமாதுதனில் வைத்துமைந்தாசுகமாகமண்டலஞ்சென்றெடுத்துப்பாரே. (௲௫௭)

பஞ்சகண்கற்பம்.

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேஆதிகற்பம் பென்னசொல்வேன்கற்பூரவாசம்வீசும், நடுத்திரமாய்நின்றதொருவாசியாலேநயனவொளிப்பார்வையினல்சுழினைமேவி, தொடுத்துமனதுரிதியினல்மைந்தாமைந்தாசோதிதிருவானகுரு கற்பங்கொண்டால், அடுத்ததொருஆதாரமாராதாரம் ஆதிசிவசோதிமயமாகுந்தானே. (௲௫௮)

தானேதான்திரையாறுங்கண்டுநல்லசச்சுதானந்தமய மாகுந்தேகம், கோனேதான்தானவனய்யெங்குந்தானய்க் குருவாகியெங்குஞ்சிவயோகமாவாய், ஊனேதான்தானகிநின்றதாலே ஊடுருவிநின்றதடாஓங்காரந்தான், தேனேதான்அண்டமதிலருவிபாயும் சிவசிவாலந்தமுர்தந்தினமுங்கொள்ளே (௲௫௯)

கொள்ளமனங்கொண்டுருதிக்கொண்டாயானால் குருவாகிநின்ற தொருவாசிதானும், நல்லுருவாயண்டமதில்சென்றுபுக்கி நாதாந்தசி லம்பினுடநடனங்காணும்; சொல்லுகிறமந்திரங்களெல்லாஞ்சித்தி சு ருபநிலைச்சோதியிலேதுலங்குந்தான்தான், வல்லபமாய்தன்னருளைதா னேகண்டு மகத்தானபுருவமதில்மனதைநாட்டே. (௩௬௰)

நாட்டமுடன்நயனவொளிதீபம்பார்க்நாதாந்தபஞ்சகெண கற்ப ஞ்சொன்னேன், தேட்டமுடன்தானறிந்துமனதுகூர்ந்து திருவானபூ ரணத்தில்திறமாய்நின்று, கூட்டமன்றிதானவனுய்த்தானேநின்று கு ருவானஅஞ்சுகற்பங்கொண்டுதேர்ந்தால், வாட்டமில்லாமனதாகவா ழ்வாயப்பாவளமானகற்பமதுஉருதிக்கேளே. (௩௬௧)

மதிகற்பம்.

உறுதியுள்ளகற்பமொன்றுசொல்லக்கேளு, உத்தமனேசுத்தமு ள்ளமதிதானென்று, கருதியதோர்கார்வண்ணன்மூலமொன்றுகன்னி மனோன்மணியானசத்தியொன்று, பருதிமதிசுடர்மூன்றாய்நின்றமூல ம்பாலகனேஒன்றுஅரைகாலாய்ச்சேர்த்து, சுருதியுடன் கல்வமதில் பொடித்துநன்றாய் சுத்தசலந்தன்னாலேஅரைப்பாய்சானே. (௩௬௨)

தானேதானிருந்துநன்றாயரைத்துருட்டி தண்மையுடன்நிழல்த னிலேகாயவைத்து, வீணேதான்போகாமல்நன்றாய்க்காய்ந்தால்விபர முடன்மண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து, கேளேதான்தானவனுப் குருவைப் போற்றிகுறிப்பறிந்துபுடம்போட்டுயெடுத்துப்பார்த்தால், நானேதா ன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளுநன்றாகநீறியதுபற்பமாச்சே (௩௬௩)

ஆச்சப்பாபற்பமதைபதனம்பண்ணி அந்தரங்கமாகவேநீ அரு ளேநோக்கி, பேச்சப்பாபேசாதமவுனமாகிபெருகிநின்றகற்பமதுகொ ள்ளும்போது, பாச்சப்பாபணவிடைதான் கற்பந்தன்னை பத்தியுடன் கொண்டதினால்பதிவாங்தேகம், மூச்சப்பாவாசியது அகலாதையாமு ற்றியுள்ளசத்திசிவபூசைபண்ணே. (௩௬௪)

கற்சுன்னம்.

பண்ணப்பாயின்னமொருகற்பங்கேளு பதிவானகும்பிடுக்கல் த ன்னோடொக்க, உண்ணப்பாகம்பியென்றஉப்போடொக்க உருதியுள் ளசினமதுஅரைதான்கூட்டி, நண்ணபபாகற்பூரங்காலுங்கூட்டிநல்ல சிலந்தனிலரைத்துவட்டுபண்ணி, முன்னப்பாரவிதனிலேகாயப்போ ட்டுமுத்திபெறமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்யே. (௩௬௫)

செய்யப்பாமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து செம்மையுடன்காய்ந்தபி ன்புதிருவைவேனக்கி, வையப்பாபுடந்தனிலேநிதானமாகமைந்தனேபு டமாறியெடுத்துப்பாரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேம்வெந்துநல்லவே கமுள்ளசுன்னமதாயிருக்கும்பாரு, பையப்பாசுன்னமதை யெடுத்து க்கொண்டுபதனமாய்பீங்கானில்வைத்துக்காரே. (௩சுசு)

காரப்பாசுன்னமொடுபற்பம்ரெண்டுங் கைமுறையாய் கருவறிந் துகருவாய்ச்செய்து, நேரப்பாசுழிமுனையில்மனதைவைத்து நேமமு டன்சத்திசிவபூசைசெய்யில், பாரப்பாவுதையமதில் சுன்னங்கொள் ளுபதிவானமாலையிலேபற்பங்கொள்ளு, சேரப்பா பணவிடையாய்க் கொண்டாயானல் சிவசிவாதேகமதுதிறக்குந்தானே. (௩சுஎ)

திறக்குமடாவாசிபதுமூலத்துள்ளே சிவஞானமுலஅனல்மேலே காட்டி, உறக்கமென்றசூழ்வினைகளகண்டுபோகும்உறுதியுடன்புருவ மதில்தீபங்காணும், பார்க்குமடாநரைதிரைகள்காலனேது பாலகனே பதினறுபிராயம்போலே, சிறக்குமடாதேகமது தேவரூபந் திருவுரு வாய்நிறைஅஸ்த்திதிறந்தான்பாரே. (௩சுஅ)

திறமானஅஸ்தியடாதிருவாமுப்பு திருவானஉப்பதுவே ஆர்தா ன்காண்பார், உறமானகேசரியாள்தவத்தால்மைந்தாஉண்டரசபற்பம டாசுன்னம்ரெண்டும், வறமானசற்குருவின்கிடாட்சத்தாலே மாற்க முடன்கைமுறையாய்ச்செய்துக்கொண்டு, பறமானபுருவமதில்மலர்க் கண்சாத்தி பாலகனேசத்திசிவபூசைபண்ணே. (௩சுகூ)

ரசசஞ்சீவித்தயிலம்.

பூசைநெரிதவருதபுத்தியொன்றுபுண்ணியனேசொல்லுகிறேன் தயிலம்போக்கு, வாசமுள்ளசத்தியடா கரிசல்மண்ணு மாற்கமுடன் கொண்டுவந்துபாண்டத்திட்டு, நேசமுள்ளஅண்டமடாகருவோடொ க்கநேசமுடன்தானுடைத்துமண்ணும்விண்ணும், பாசமுடனொன்று க்கிரவியைச்சேர்த்துபாலகனேசெயநீரைவிட்டுக்கிண்டே. (௩எo)

விட்டுமிகக்கிண்டயிலெகேந்திதானும்மேன்மைபெறயெட்டுரெ ண்டும்பத்தாய்க்கூட்டி, திட்டமுடன்நன்றுகப்பிசைந்துமைந்தா திற் கமுடன்ரவிதனிலேஉலர்த்திக்கொண்டு, சட்டமுடன்பானைதனிலிட் டுக்கொண்டுதண்மையுடன்குழித்தயிலந்தானேவாங்கி, யிட்டமுடன் பீங்கானில்பதனம்பண்ணியின்பரசசஞ்சீவியென்றுபோற்றே (௩எக)

போற்றுவதுஆதாரந்தன்னைமைந்தாபுத்தியுடன்வாசியினல்புரு வத்தேகி, ஆத்துமத்துக்குயிரான குருவைப்போற்றி ஆதியந்தம்நடு வானஆரனசக்கண்டு, பார்த்துமனக்கண்ணாலேபுருவதுச்சிபரமானப ரமபதத்தெல்லைதன்னில், கார்த்துமனக்கனிவாலேதன்னைப்பார்த்து கனிவானபூரணத்தைக்கருவாய்வாங்கே. (௧௭௨)

கருவானகருவறிந்துகுருவைப்போற்றி சமலாசபூரணத்தில்தயி லஞ்சேர்த்து, குருவானஅமுர்தபூரணமேயென்றுகூப்பியிருகைகுவி த்துபதனம்பண்ணி, உருவானபூரணத்தில்பணவிடைதான்கொண்டு உத்தமனேபுருவமதிலுகந்துநின்று, திருவானகற்பூரதீபம்பாற்கதேக மென்றஆதாரந்திறக்கும்பாரே. (௧௭௧)

பாரப்பாதிறமறிந்துதிறத்தைக்கொள்ளார் பலருசியில்மனதுகந் துபருகிதேய்ந்து, நீரப்பாதான்பெருகிசிடத்தைப்போக்கும் நிஷ்டூர துஷ்டரைநீநினைக்கவேண்டாம், காரப்பாகருணைவிழி மலற்கண்ணா லேகற்பூரதீபமதைக்கனிவாய்ப்பார்த்து, சேரப்பாவிண்ணொளியில்த ன்னொளிவைச்சேர்த்துமிகமனதாய்நின்றதினல்சிவயோகமாமே. ()

ஆமப்பாசிவயோகமாதியாதி அப்பனேஆதியந்த மறிந்துக்கொ ண்டு, காமப்பால்கானற்பால்கொண்டுதேர்ந்தால் காலனென்றஅவமி ருத்துகாணாதோடும், தாமப்பாசகலகலையறிவாய்நின்று சங்கையுள்ள கெங்கையிலேஸ்தானம்பண்ணி, ஓமப்பாவென்றபிரணவத்தினலேஉ ள்ளமதில்நல்லுறவாயுகந்துக்காரே. (௧௭௫)

உகந்துமிகப்பார்க்கிற்துவாசிவாசி ஊடுருதேருறது புருவமத் தி,அகந்தெளிந்துபுருவநடுஉச்சிமீதில் ஆனந்தமதியமுர்தமங்கேயுண் டு, பகுந்தறிந்தபகுத்தறிவாலமுர்தங்கொண்டுபதிவானருத்திரன்றன் பதியில்சென்று,முகந்தெளிந்தஅக்கினியில்நின்றுதேர்ந்தால்மூடமெ ன்றயிருள்கண்டுமுத்தியாமே (௧௭௬)

முத்தியுள்ளபுலத்தியனேயோகவானே மூற்கமுடனின்னமொரு கருவைக்கேளு, புத்தியுள்ளமுப்பூவாஞ்சுன்னத்தோடே பாலகனேந வசாரமொன்றுகூட்டி, சித்தியுள்ளணுகாசம்பத்துக்கொன்றுசேர்த்து மிகத்தான்பொடித்துப்பதனமாக,புத்தியுடன்பீங்கானில்வைத்துமை ந்தாபூரணமாஞ்சந்திரன்றன்முகத்தில்வையே. (௧௭௭)

செயநீர்.

வையப்பாசந்திரன்றன் முகத்தில்வைக்க மகத்தானமதியமுர்த கெங்கையூறும், மெய்யப்பா அந்தரசந் தன்னைவாங்கி மேன்மைபெற மேருவினில்பதனம்பண்ணி, செய்யப்பாயின்னீர்தான் செயநீர்மைந் தாசெம்மையுடன்சரக்குகளை திறகப்பண்ணும்,பொய்யப்பாபோசாது மெய்தான்பாரு பூரணத்தின்செயநீரின்புதுமைதானே. (௩௭௮)

தானனாதவிந்துதன்னல்மைந்தா தனித்துநின்றகெங்கையடா ஆர்தான்காண்பார், தேனனாதமதுமுப்பூவாச்சுதெளிந்துநின்ற ன வாச்சாரம்விந்துவாச்சு, ஊனனாதவிந்துஒன்றாய்க்கூடி உருகிநின்ற சிவமதுதான்உதகமையா, கோனனஉதகமென்றதயிலந்தன்னை குருவ ருளாலறிந்துதன்குணத்தைப்பாரே. (௩௭௯)

குணமானசெயநீரால்மைந்தாகேளு குருவானதிருவுருவைக்கா ணலாகும், இனமாகசத்திசிவமறிந்துச்சேறக யென்னசொல்வேன்கட் டுமுனைதிட்டமாகுங், கனமானகட்டுமுனைதிட்டம்பார்த்தால் கண்ண டங்காவிண்ணொளிதான்ஒளிவாய்க்காணும், மனமானவாலைசிவபூசை யாலேமந்திரமாங்காவியத்தைமகிழ்ந்துபாரே. (௩௮0)

பாரப்பாமனமகிழ்ந்துமனக்கண்ணாலேபதிவானஉச்சியடாகமல மீதில், நேரப்பாநின்ற நிலைகொண்டுபாரு நேமமுள்ளதீபமடா வாம போதம், காரப்பாபோதமதைக்கனவினாலே கண்ணறிந்துவிண்ணத னைக்கருவாய்ப்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள்விண்ணிலேதான் அடங்கா தரவிமதிதானந்தம்பாரே. (௩௮௧)

அந்தமென்றநவக்கிரகஞ்சொந்தமாக ஆதியென்றஅனுக்கிரகம முர்தவீடு, சொந்தமுடன் அந்தமென்றவீட்டிலேதான் சுத்தமுள்ள மதியமுர்தம்மெத்தவுண்டு, பந்தமுடனீயிருந்துசொந்தமாக பவித்திரப் பாலமூர்தம்பதிவாய்க்கொள்ளு, சிந்தையுடனந்தமுர்தங்கொண்டுதே ர்ந்தால்சிவசிவாசிவருசயோகியாமே. (௩௮௨)

யோகமென்றசிவயோகம்அமுர்தபானம்உத்தமனேவாசிசிவயோ கதீபம், யேகமென்றதீபமதைமனதாய்பார்க்க யென்னசொல்வேன்ப ருதிமதியிருந்துவாழுந், தேகமென்றரூபமடாதேவரூபம்திருவானரூ பமடாசத்தியாச்சு, பாகமென்றசத்திதனக்குயிராம்வாசி பதிவானவா சியதுஆவிதானே. (௩௮௩)

ஆவியென்றஅக்கினியின்சுவாலையாலேஅண்டரண்டபதங்களெல்லாமாடலாச்சு, மேவியெங்குமாடினதோர்சிலம்பினேசைவேதாந்தசத்தமடாசெவியில்கேழ்கும், கூவிநின்றசத்தமதுசெவியில் கேட்டால்குருவானஆதாரம்சுத்தமாச்சு, தாவிநின்றஆதாரஞ்சுத்தமானல் சதானந்தபூரணமாயிருக்கலாமே. (௩அ௪)

இருக்கவென்றூலாதார மூலம்பாருயிருசுடருமொன்றன சருவைப்பாரு, உருக்கமுடன்வாசிநிலையுகந்துபாரு உண்மையென்றமவுனரசமுண்டுதேரு, திருக்கரவேகாவியனூல்தன்னைப்பாரு திருவானபூரணத்தில்திறமாய்நில்லு, பெருக்கமுள்ளசிவயோகமந்தம்பாரு பேரண்டங்கெதியெனவேபிலமாய்நில்லே. (௩அ௫)

அண்டகற்பம்.

பிலமாகயின்னமொருகருவைச்சொல்வேன்பேசாதகற்பமடா அண்டக்கூறு, குலமானஅண்டமடாஞானமாற்கம் கூடிநின்றநன்மாற்கத்துடனேமைந்தா, தலமானகருவறிந்துஅண்டந்தன்னை தன்னறிவால்கட்டும்வகைதிட்டங்கேளு, நலமாகநடுவுமடிபூரங்கூட்டி நன்றாகசமரசமாய்நாதஞ்சேரே. (௩அ௬)

சேர்ந்துநின்றநாதமதில்ன.மந்தாகேளு சிவசிவாஞானமென்றஅண்டந்தன்னை, பார்ந்திபமாய்தானிருந்துபதிவாய்மூடி பத்தியுடன்தன்னறிவாய்பாகம்பண்ண, சார்ந்துநின்றஅண்டமடாகெட்டியாச்சு சங்கையுடன்கட்டினதோரண்டம்வாங்கி, சூழ்ந்துநின்ற தோடகத்திடன்றாய்ப்பார்த்தால்சுகமானவெள்ளைமஞ்சள்சுத்தமாமே. (௩அ௭)

சுத்தமுள்ளவெள்ளைமஞ்சளசத்துவாங்கிசுகமாகஅமுர்தமென்றதேனில்போட்டு, பத்தமுள்ளரவிதனிலேநவனுள்வைத்தால் பாலகனேதிவ்வியரசபானமாகும், உத்ததொருபானமதைபானம்பண்ணஉனக்கெதிராரில்லையடாஉண்மையாச்சு, சித்தமுடனீயிருந்துஉண்மையானதேனமுர்தபானமன:ததினமுங்கொள்ளே. (௩அஅ)

கொள்ளடாகொண்டரசங்கொண்டாயானல் கூடுறுதியாகுமடாவாசியாலே, நில்லடாஅடினடுவும்ஒன்றாய்நின்று நிலையானபுருவனடுநெத்திக்கண்ணை, மெள்ளடாநீயிருந்துகண்ணைப்பாரு விரசுகொண்டுபாருதேமெள்ளப்பாரு, உள்ளடாஉள்ளமனக்கண்ணால்பார்த்தால்உத்தசிவசத்திமயமொன்றாய்ப்பாரே. (௩அ௯)

பாரப்பாயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன்பத்திமுத்திசித்திவயிராக்கியமாக, காரப்பாகருவானஅண்டம்வாங்கி கருவாகக்கட்டுதற்கு விபரங்கேளு, மேரப்பாவென்றதொருகும்பந்தன்னில் வெறியானசாருயமத்தஞ்சாறும், நேரப்பாதன்னமுரிகூடவிட்டு நேர்மையுடன்அண்டமதைநினைவாய்வையே. (கூகூ0)

வைத்ததொருஅண்டமதில்அனலைத்தாக்கி மார்க்கமுடன்சாறுவகைகொதிக்கும்போது, மெய்த்ததொரு அண்டமெல்லாங் கட்டிப்போகும்மேலானஅண்டமதைவிரும்பிவாங்கி, நைத்ததொருஅண்டமதின்தோடுபோக்கிதன்னறிவால்பிங்கானில்கருவைவாங்கி, நைத்துமிகக்கருவதனைரவியில்வைத்துநன்றாககாய்ந்தபதந்தன்னைப்பாரே.()

பாரப்பாரவிதனிலே நன்றாய்க்காய்ந்தால் பக்குவமாய்த்தானெடுத்துபொடியாய்ப்பண்ணி, நேரப்பாபொடிக்கிநிகர்பஞ்சதாரை நீமசனேதான்கூட்டிக்கலந்துக்கொண்டு, காரப்பாசற்குருவைத் தியானம்பண்ணிகருணையுட னமுர்தரசக்கரையைக் கொண்டால், விரப்பாகொண்டுநின்றவியாதியெல்லாம் விலகுமடாதேகமதுவிஞ்சையாமே.

விஞ்சையென்றஅண்டமதைகொண்டாயானல் வேதாந்தவாசியதுபுருவத்தேகி, அஞ்சுபஞ்சபூதமதுநெஞ்சில்தானுமானந்தமானசிவயோகமாகும், செஞ்சொல்மறைவேதமதுநாலுந்தானுய்தெகுட்டாதஅமுர்தபூரணமாய்நிற்குந், தஞ்சமெனப்பூரணத்தில் தானேநின்றால்சதாபோதமானசிவயோகியாமே. (கூகூ௩)

ஆமப்பாசிவயோகத்திருக்கவென்றால் ஆதியந்தசத்திசிவபூசைவேணும், காமப்பால்மதியமுர்தங்கொள்ளவேணுங் கருணையுடன்சாஸ்திரங்கள்பார்க்கவேணுந், தாமப்பாதன்னிலையில் மலர்க்கண்சாத்திசதாகாலம்புருவமதில்சாரவேணும், வாமப்பாஅமுர்தகலையானவாசிவாசிசிவயோகமென்றவரிசையாமே. (கூகூ௪)

வரிசையுள்ளதேகமடாமந்திரபீடம்மகத்தானஅமுர்தகலையானபீடம், கரிசனமாயப்பீடந் தன்னைமைந்தா கார்க்கமதியில்லாட்டால்யேதுசெய்வோந், தெரிசினமாய்நின்றதிருமாதுதன்னைசெகத்தோர்களறியாமல்மாண்டாரையோ, உரிசையுடன்தன்னகத்தைப்பிலமாய்க்கட்டிஒன்றுமிடந்தனையறிந்துஒடுங்கிநில்லே. (கூகூ௫)

ஓடுங்கிமனந்தனேநிறுத்திவாசியேறி உருதியுடன்புருவமையக்க மலமீதில், அடங்கிவிளையாடுதற்குமாட்டாமல்தான் ஆசைகொண்டு காமவலேஅதனில்புக்கி, திடங்கழிய உருவெடுத்துப் பாவிமாரேதிரு வானபுருவமதில்தீபம்பார்த்து, தடங்குவிந்துமகுடெற்றின்தலத்தில் நின்ருல்சச்சுதானந்தபரிமுத்தனுச்சே. (௩௯௫)

சோதிபார்க்க.

முத்தமிழ்சேர்புலத்தியனேபத்திவானே முறையான கருமான மொன்றுகேளு, சித்தமூர்தமூலமதின்வாசியாலே சிவசிவாரேசகபூர கமும்பண்ணி, சுத்தமுடன்கும்பகத்தில்நின்றுக்கொண்டு தூண்டாத மணிவிளக்கின்சோதிபார்த்தால், பத்தமுடன்யெத்திசையுந் தோணு ம்பாருபதிவானசோதியுடமகிமைதானே. (௩௯௭)

தானனமகிமையினலண்டத்தேறிசகலநிருமயமான சோதிதன் னே, தேனனபுருவமதில்மலர்க்கண்சாத்திசிவசிவாஆசைவைத்துநின் ருயானல், ஊனனஆதாரமாருதாரம் உத்தமனேநிருமயமாய் உட னேகாணும், வானனஅண்டமதையென்னசொல்வேன்மங்காதஅண் டமடாதங்கந்தானே. (௩௯௮)

வல்லாரைகற்பம்.

தங்கமதாயங்கமதுதானேயாகதண்மையுள்ளகற்பமொன்றுசொ ல்லக்கேளு, அங்கமதிலிங்கமதாய்நின்றுவாழும் ஆதியென்ற வல்லா ரையார்தான்காண்பார், பங்கமில்லாநிலந்தனிலேபயிரேசெய்துபத்தி யுடனஞ்சாறுமாதந்தன்னில், சங்கையுடன்அங்கமதாயாரைதன்னைச மூலமதைதன்வசமாய்தானேவாங்கே. (௩௯௯)

வாங்கியதோர்வல்லாரைதன்னைமைந்தாமாற்கமுடன்தண்ணீரா ல்அவித்துலர்த்தி, பாங்குபெறதானிடித்துமைந்தாகேளுபதராதோ விபீசஞ்சரியாய்க்கூட்டி, சாங்கமாய்கல்வமதிலிட்டுக்கொண்டுசங்கை யுடன்தயிலமதாய்நன்ருயாட்டி, ஆங்கதிகொண்டேமகனே மைபோ லாட்டிஅருமையுடன்பீங்கானில்பதனம்பண்ணே. (௪00)

பதனம்வெகுபதனமதாய்ப்பதனம்பண்ணி பாலகனேமானதமா ய்ப்பூசைபண்ணி, விதனமதைதானகத்தி அறிவில்நினறு வேதாந்த லேகியத்தில்மைந்தாகேளு, அதனமாயெடுக்காமல்பனைவிடைதானெ டுத்துஅப்பனேஅந்திசந்திகொண்டாயானல், மதனமதாய்நின்றதொ ருதேகந்தன்னில் மகத்தானஅரிவுபூரணமாம்பாரே. (௪0௧)

பாரப்பாபூரணமாய்வாசிநின்ற பரமானபுருவமதில்தீபங்காணு ம், நேரப்பாநின்றதொருதீபங்கண்டால்நின்ருபங்கயிலாசதேகமாச்சு காரப்பாகயிலாசஉச்சிமூலம்கமலாசபூரணஞ்சென்றிருக்கும்வீடு, சா ரப்பா அவ்வீட்டைபூசைபண்ணிசதாசிவன்போல் சிவயோகந்தானே செய்யே. (சாஉ)

செய்யடாசிவபூசைசத்திபூசைதீற்கமுடன்மார்க்கமதாய்செய்து க்கொண்டு, மெய்யடாசொல்லுகிறேன்அப்பால்மைந்தா வேதாந்தபூ ரணமாய்நாதாந்தத்தை, பொய்யடாபோகாமல்நாதாந்தத்தில்பொரு ந்திமனதறிவாலேபூசைபண்ண, கையடாதோயாதுகாயங்காயங் காய மதுவச்சிரம்போல்கனகமாமே. (சாஙு)

ஆமப்பாகனகமென்றபுருவமீதில் அந்திசந்திநயனஒளிநாட்டம் பாரு, காமப்பால்கானற்பால் கருவைப்பாரு கமலாசஅமுர்தமதைக ளிவாய்க்கொள்ளு, தாமப்பாதானவனைய்தன்னைப்பாருதன்னைநிதந்தா ன்பார்த்துதனதாய்நில்லு, சோமப்பால்சொலித்துசிவவாமப்பால் தா ன்சுத்தமுள்ளஅகாரமடாசோதிகாணே. (சாச)

சோதியென்ருல்சதுரகிரிஉச்சிமீதில் துலங்குகின்றகற்பூரதீபந் தீபம், ஆதியென்றதீபமடா அருள்ஞானத்தி அனலெழுந்தஆவியடா சுவாசதந்தம், நீதியென்றஅந்தமதைசொந்தமாக நிலையறிந்துகலையறி ந்துநெத்திக்கண்ணை, ஓதியந்தஓங்காரச்கம்பந்தன்னில் ஊடுருவநின் றஅந்தக்கண்ணைப்பாரோ. (சாரு)

பாரப்பாமனுவேந்தருசபுத்திரா பத்தியுள்ளபுலத்தியனேபுத்தி கேளு, நேரப்பாநின்றசத்தந்தனைமறந்து நிலைதவறிவழிமறந்துநினைவு மங்கி, வீரப்பாகொண்டுமனம்போனபோகநில் மேட்டிமையாய்திரி ந்தலைந்துமேன்மைகேளு, சீரப்பாவாசியதுசிறிச்சிறிதேகமதுதான்கு லைந்துதிரையுங்காணே. (சாசூ)

காணவேதிரைமீறிபித்தநீர்தான் கலந்துமயிர்த்துவாரமதில்சிந் துமீறி, பூணவேகருத்திருந்தமயிர்வெளுத்து பூட்டிநின்றநரம்பினுட கட்டுவிட்டு, பேணவேநேத்திரத்திஒளிவுமங்கிபிலன்குறைந்துமன ந்தளர்ந்துபேய்போலாகி, நாணவேஉடம்பெடுத்தபாவிபாவிநாதாந்த முத்திரையைநயந்துதேரோ. (சாஎ)

தேறுவதுக்கானபுத்திசொல்லச்சொல்லதிற்கமுடனிலையாததிற ந்தானென்ன, பேறுபெறவேணுமென்று லநிசந்தி பிலமானபுருவ மையத்தொளியைப்பார்த்து, மாறுவிதந்தனையறிந்துவாசிபூட்டிமதி யானசந்திரனைரவியில்சேர்த்து, கூறுகிறஉபதேசப்படியேநின்று கு ருவானபுருவமதில்தீபங்காணே. (சாஅ)

காணவேபுருவமதில்தீபந்தன்னை கண்குளிரப்பாருமல்கருத்து ங்கேட்டு, பூணவேகாடுமலைதனிலலைந்துபோனதினுலுங்களுக்கு புத் தியுண்டோ, தோணவேமூலமதின்வாசியாலே சுருதிமுடிவானதொ ருதீபம்பார்த்து, பேணவேயிருந்தகதைப்பேணினக்கால் பேரண் டஞ்சுத்திவரகெவுனமாமே. (சாசு)

கடுக்காய்கற்பம்.

கெவுனமுடன்வாவதற்குகற்பமொன்று கிருபையுள்ளபுலத்திய னேசொல்லக்கேளு, மவுனமுள்ளமார்க்கமடாமகத்தாங்கற்ப மாற்சமு ள்ளமுனையுருளிமரங்கடுக்காய், தவனமுள்ளவெண்சடுக்காய்அருமை யாகும்சங்குமலையரிவியிலேமெத்தவுண்டு, நவமானநவக்கிரகந்தனு ல்மைந்தாநாதாந்தகடுக்காயைநயமாய்வாங்கே. (சாய)

நயமானகடுக்காயைவாங்கிமைந்தா நன்மையுடன்தானிடித்துசு த்திபண்ணி, செயமாகக்கம்பியுடன்ரவியுங்கூட்டி சேர்ஒன்றாய்தான் பிசரிபாண்டத்திட்டு, பயமானகுடிலமதுதீர்வதற்குபாலகனேசமாதி வைப்பாய்நவனாள்தானும், சுயமாகநவனாள்சென்றெடுத்துமைந்தா சு த்தசலங்கொஞ்சம்விட்டுசொல்லக்கேளே. (சாயக)

சொல்லக்கேளடேப்பேத்திபாகம்பண்ணு சூடுமிகத்தானேரிபொ ங்காமல்தான், விள்ளக்கேள்முன்போலசமாதுவைத்து விரும்பிமிகத் தானெடுத்துகல்வத்திட்டு, சொல்லக்கேள்உவற்பூவுஞ்சினக்காரம் சி வசிவாகற்பூரமூன்றுங்கூட்டி, மெள்ளக்கேள்கல்வமதில் பொடித்து மைந்தாவேதாந்தகடுக்காய்லேகியத்தில்சேரே. (சாயஉ)

சேர்த்துமிகநன்றாகக்கல்வத்தாட்டி திறமானபாண்டமதில்சொ லித்துக்கொண்டு, பார்த்திபனேதூசிசெத்தேபறக்காமல்தான் பாலக னேரவிதனிலேகாயப்போட்டு, சேர்த்தியங்கள்வாறுமல்நன்றாய்க்கா ய்ந்தால்சொல்லுகிறேன் பின்னமொருபாகங்கேளு, சார்த்தியதோர் லேகியத்தில் ஞானியண்டங் தன்மையுட னண்டமதை யிளசாய் வாங்கே. (சாயங)

வாங்கிநன்றாயிருகருவுமொன்றாய்ச்சேர்த்துமார்க்கமுடன்லேகி யத்தில்விட்டுக்கிண்டி, சாங்கமாய்குழம்பதுபோல்நன்றாய்க்கிண்டி ச ங்கையுடன்ரவிபிசம்எட்டிரண்டும், பாங்குபெறத்தான்பொடித்துபா கில்சேர்த்துபத்தியுடன்ரவிதனிலேதுஞ்சப்பண்ணி, தாங்கியேகல்வ மதில்மைபோலாட்டிதண்மையுடன்பிங்கானில்பதனம்பண்ணே. ()

பதமானலேகியத்தில்மைந்தாகேளு பத்தியுடனுகியந்தத்தயில ம்வார்த்து, சதமாகக்கல்வமதில்நன்றாயாட்டிச் சாங்கமாய்பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு, சுகமாகக்காலேசிவமாலேசத்திசுத்தமுடன்ஆண் டொன்றுசெபித்துமைந்தா, நிதமாகசற்குருவைத் தியானம்பண்ணி நெத்திநடுபுருவமதில்தீபம்பாரே. (சாயடு)

பாரப்பாதீபமலைதத் தினமுனேச்கி பதிவானகடுக்கா லேகியத் தைமைந்தா, காரப்பாபணவிடைதான்கையில்வாங்கிகருணையுள்ளசு ழினைநந்திக்கறிவித்தேதான், நேரப்பாநிலையறிந்துநாவில்வைத்து நீம கனேஅமுர்தரசங்கொண்டாயானல், தேரப்பாமனந்தேறும் தேகத் தேறுஞ்சிவசிவாவாசியதுதிறக்குந்தானே. (சாயசு)

திறந்துநின்றஆதாரமூலந்தன்னில்சேர்ந்துநின்றவியாதியெல்லா ஞ்சிதறிப்போகும், உறத்துடனேமலசலங்கள்கழிந்துப்போகும் ஒடு ங்காநகுணம்வலிஓடிப்போகும், சிறத்துடையபீனிசங்கள் மூலரோக ஞ்செங்கரப்பான்கருங்கரப்பான்சேரப்போகும், பரத்துடையசோதி யதுபளிரென்றேதான் பாற்குமுன்னேதோணுமடாபத்திகானே. ()

பத்தியுள்ளபுலத்தியனேசுத்தமானபதிவானகாவியத்தை பதன மாக, சித்தமுடன்அனுதினமும்நன்றாய்ப்பார்த்து தெரிசித்துமானத மாய்ப்பூசைபண்ணி, உத்தபொருள்விபரமதாய் நன்றாய்த்தோணும் உனதுடையசீவநிலைஉண்மையாகுஞ், சத்தியமேதவறாமல்நின்றாயா னல்சகலசித்துமுனதுவசந்தன்னுள்ளாமே. (சாயஅ)

தன்னிலையைத்தானறியாமூடர்தானும் சாஸ்திரத்தின் பயனறி யாச்சண்டிமாடு, கண்ணறிந்துவிண்ணொளியைக்கருதிப்பார்க்ககருத் துடனேவாசிநிலைகாலைக்காணர், யெண்ணரிந்து அட்சரத்தினியல்பு காணர்யெட்டிரண்டுமறியாமல்யேகமென்பான், விண்ணிறைந்தயோ கபராபரந்தான் மைந்தா மெய்ஞ்ஞானமானதிருவிளக்குத்தானே. ()

விளக்கமுடன்ஆதாரந்தன்னைப்பாரு விண்ணிறைந்த தன்னொளியைமேவிநில்லு, பழக்கமுடன்தன்னொளிவதினமுனைக்கபருதி மதிசுடர்மூன்றுமுறுதியாகும், பிலக்கநிலைசுடர்மூன்று முறுதியானுல்பிசகாதுதன்னகந்தான்பிலமாய்நிற்கும், வணக்கமுள்ளதேகமது பிலமாய்நின்றால்வந்துநடாஅஷ்டாங்கவளமைதானே. (௪௨௰)

பூரணலேகியம்.

வளமையுள்ளபூரணலேகியந்தானையா மாற்கமுடன் சொல்லுகிறேன்வரிசையாக, பளமையுள்ள சாதிக்காய்சாதிபத்திரி பாங்கானகிராம்புடனேயேலஞ்சுக்கு, தலமையுள்ளவால்மிளகு ஆறுமொன்றாய் தான்வகுத்துச்சூரணமேதானேசெய்து, தலமையுள்ள சூரணத்துக்கிடைதான்மைந்தாநாதாந்தமூலிதனைநயமாய்ச்சேரே. (௪௨௧)

சேர்த்துமிகநன்றாகவிரவில்மைந்தா திறமாகபனைவிளைந்தநீரில் நன்றாய், பார்த்திபனேவெல்லமுடன்பஞ்சதாரை பக்குவமாய்தான்கலந்துபாகுசெய்து, பேர்த்தியதோர்சூரணத்தைவிட்டுக்கிண்டிபுத்தியுடன்மெழுகுபதந்தன்னில்வாங்கி, நேத்தியுள்ளபீங்கானில் பதனம்பண்ணிநேமமுடன்சற்குருவைத்தியான்ம்பண்ணே. (௪௨௨)

பண்ணப்பாசற்குருவைத்தொழுதுபோற்றி பாலகனேலேகியத்தைப்பத்தியாக, நண்ணப்பாபூரணமுந்நயிலஞ்சேர்த்துநலமாகத்தேனதிலேவிட்டுக்கிண்டி, முண்ணப்பாநின்றிலங்கும்வாசியேறி முனையானசுழிமுனையில்மனதைவைத்து, உண்ணப்பாபணவிடைதான் பூரணத்தில்உத்தமனேகொண்டுநிலைதன்னைப்பாரே. (௪௨௩)

பாரப்பாதன்னிலையில்நேரேநின்றால்பரமகயிலாசமதுபளிரொன்றேதான், நேரப்பாயிருதயத்தில் தானேதோணும் நின்ரூபம் விளக்கொளிபோல்நேரேகாணும், காரப்பாகருணைவிழிமலர்க்கண்பார்த்து சடாட்சமுடன் விபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி, சாரப்பாதன்னகமே கெதியென்றெண்ணிசார்ந்துநிலைபெத்ததினால்நன்மைகேளே. (௪௨௪)

தண்மையென்னசகல உயிர்ப்பயிர்களெல்லா மகத்தானவசியமதாய்தானேநிற்கும், உண்மையுள்ளதேவதைகள்வசியமாகும் உத்தசிவமந்திரமும்வசியமாகும், நன்மையுள்ளவாசியது வசியமாகும் நாலாளகாரியங்கள்சித்தியாகும், தீமையென்றதீவினைகள் தன்னைக்கண்டால்திர்த்துநன்மைதான்வளர்ந்துசெல்வமாமே. (௪௨௫)

செல்வமுடன்னீயிருந்துவாழ்வதற்கு சிவசிவாபூரணலேகியத்தில்மைந்தா, வல்லபமாய்முப்பூவுந்தாறபற்ப மாற்கமுடன்தான்செய்துகொண்டாயானல், உள்ளமதில்நின்றதொருநோய்களெல்லாம்ஓமடிந்துபோகுமடாவாமத்தாலே, தில்லைநடாஜசாவாமுன்னேநின்று சிவசிவாசோதியைப்போல்தெரிசிப்பாரே. (சஉசு)

தெரிசித்தசோதியடாகமலக்கண்ணு திருவானமூலமடாஉச்சிவட்டம், தெரிசித்தபோதுமனம்நினைத்ததெல்லாஞ்சித்திமுத்தியாகுமடாதினமுனேக்க, தெரிசித்தசிவயோகத்திருந்தானல்செங்கதிர்போல்மங்காததங்கமாகும், தெரிசித்ததங்கமடா அண்டச்சோதிதிருவானசோதியடாவாலைதானே. (சஉஎ)

வாலைபூசை.

வாலைபதந்தன்னையறிந்துபூசைசெய்ய மாற்கமுள்ள புலத்தியனேசொல்லக்கேளு, வாலையென்றமங்கைரதிதங்கமாதுமந்திரகலையுத்தசிவமவுனமாது, வாலைவயதானசிறுமாதுதன்னைமாற்கமுடன்தன்னகம்போல்வளமைசெய்து, வாலைதனக்கமுர்தரசபானமூட்டிமகத்தானஉபசாரவளமைசெய்யே. (சஉஅ)

வளமையுடனுபசாரம்நன்ருய்ச்செய்து மாற்கமுடன்தான்வளப்பாய்மகவைப்போலே, தலமையுடன்தான்வளர்ந்துவரும்போதையாசங்கையுடன்மங்களமாய்தனனைக்கண்டால், இளமையுள்ளமாதுதனையறியுங்காலம்யின்பமுடன்தான்தொழுதுமடிமேல்வைத்து, நலமைபெறறீங்காரமுக்கோணத்தில்நாட்டமுடன்தானிருந்துநயந்துபாரே.

பாரப்பாநயந்துமனக்கனிவாய்நீயும்பார்க்கயிலே அமுர்தரசபானந்தானும், நேரப்பாகண்திறந்துஅமுர்தமூறும்நீமகனேபிங்கானில்நினவாய்வாங்கி, காரப்பாரவிதனிலேவைத்துப்பார்க்க கண்கூசுமருணநிறங்காந்திபோலே, நீரப்பாமெழுகதுபோல்செந்தூரமாச்சுநேமமுடன்நெத்திதனில்திலர்தம்போடே. (சஉ௯)

போடப்பாதிலர்தமதுநன்ருய்ப்போட்டு புத்தியொன்றுசொல்லுகிறேம்புகழ்ந்துகேளு,நாடப்பாபுருவநடுச்சுழியைப்பத்திநன்மையுடன்விபூதியுத்தளமாப்பூசி, சூடப்பாநாதாந்தசெந்தூரத்தைதொட்டுமிகநெத்தியிலேபோடுபோடு, விடப்பாயிலப்பகற்குவாசிகொண்டுவேதாந்தமுத்திரையைமேவிப்பாரே. (சஙக)

மேவிப்பாரந்தநிலைதன்னில்நின்று மெஞ்ஞானவாசிதரும் வாசியேறி, நாவிப்பார்தன்னிலையில்தீபம்பார்த்து சச்சுதானந்தமென்ற அறிவில்நின்று, ஆவிப்பார்சாபநிவாரணத்தைமைந்தா அவையடக்கமாகவுருசெபிக்கும்போது, சேவிப்பாருன்சமுகம்கண்டோரெல்லாம் தீங்கானவல்பிணியும்தீரும்பாரே. (௬௰௨)

திருமடாஉனதுதிருமுகங்கண்டோர்க்கு சென்மாந்திரபீடையெல்லாஞ்சிதறிப்போகும், ஆருமடாஉனதுதிருனமந்தன்னை அனுதினமும்நினைத்தவற்குஅபங்கள்வந்தால், திருமடாசகலபிணி தோஷமெல்லாம்நின்றிலங்குஞ்செந்தூரநேர்மைதன்னால், ஊருமடாஞதாந்த அமுர்தயோகம்உத்தமனேசத்திபதம்உகந்துகாரே. (௬௰௩)

காரடாகருணைவளர்செந்தூரத்தில்கருவான சவாதுநிசர்தானெடுத்து, நேரடாசற்குருவின்பாதந்தன்னைநேர்ந்துமிகநெத்தியிலேதிலர்தம்போட்டு, பாரடாகேசரதிபாதமட்டும் பார்க்கயிலேதேகமதுதீபம்போலாம், சேரடாதீபமதில் நின்றுக்கொண்டு திக்கடங்கநன்றாகச்சென்றுபாரே. (௬௰௪)

சென்றுமிகப்பார்க்கயிலேகீழ்மேலாக்கி சிவசிவாபாதாளந்துலைதானேடும், நின்றுஅந்தநிலையாததுலையைப்பார்த்தால் நிலைத்ததொருமண்ணுவிண்ணும்ஒன்றாய்ப்போச்சு, அன்றுமுதலின்றுவரை ஒன்றாய்க்கண்டஅதிசெயந்தா னென்னவென்றாலாதிசோதி, கொண்டுநின்றவடிவதனைக்கூர்ந்துபார்க்ககுவிந்துநின்றதங்கமடாஅங்கம்பாரே.

அஞ்சனதேவிமை,

அங்கமுள்ளஅஞ்சனதேவிமையைஆரறிவார்கோடியிலேஒருவனுண்டு, தங்கமயமானதொருஅங்கமையை தன்னறிவாய்தான்பொசிக்கத்தன்னைக்காண்பாய், யெங்குமடாதன்மயமாய்வந்தமையை யிருந்துநிதந்தலமையிலேவலுமைகண்டால், பொங்குமடாபதினறு வரைக்குமைந்தாபூமியிலேவடிங்தொழுகும்ரசத்தைவாங்கே. (௬௰௬)

வாங்கியந்தரசத்தைமைந்தாவாரந்தோரும் வளமையுடன்தான்பொசிக்கயிளமையாகும், பாங்குபெறவாசியதுதன்னுள்தங்கும்பாருசகேசரியும்வாசமாவாள், தாங்கிநின்றஆதாரந்தன்னுள்ளேதான் நழலானவாசியதுதானேசென்று, பூங்கமலந்தன்னிலொளிபிரகாசிக்கும்புத்தியுடன்புருவமையம்புகுந்துபாரே. (௬௰௭)

புகுந்துவளர்ந்தெழுந்ததொருநாதவிந்து பூரணமாய்க் கருவுருவாய்ப்பூரித்தப்பால், வருந்துருவுவாகிநிதம்வளர்ந்துதேய்ந்து மந்திரமுந்தந்திரமுமாண்டுபோக, உகந்துநிதம்புண்ணிலுறவாகிலோகம்ஒமுடிந்துபோகுமடாஉறுதிகெட்டு, பகுந்துநின்றுபகுத்தறிவால் தன்னைப்பாருபரமானகேசரியைதினமும்நோக்கே. (சஙௌ)

நோக்குவதுஆதாரமூலந்தன்னில் நுன்னறிவால் நின்றதொருசுழிமேல்மீதில், வாக்குமனமொன்றுகிவாசிபூட்டி வாசிவளர்பூரணத்தில் மனதைவைத்து, பார்க்கமனக்கண்ணாலேதன்னைப்பார்த்தால் பாதாதிகேசமுதல்பருதிபோலே, யேற்கையுடன்காணுமடா சிவயோகத்தில்யேகாந்ததெரிசினத்தினியல்புகேளே. (சஙகூ)

இயலானபூரணமேஆதிவஸ்து யிருதயமேதானானசோதிசோதி சுயமானசோதிதனைக்காணுதற்கு சொல்லுகிறேன்மந்திரத்தின்சூட்சங்கேளு, செயமாகமூலமதின்வாசியாலேசெம்மையுடன்ரேசகபூரகமுமபண்ணி, நயமாகக்கண்டமதில்அம்மென்றாணி நாடியேபுருவமதில் நடுவைப்பாரே. (சசய)

பாரப்பாநடுவானஉச்சிமீதில்பத்திகொண்டுநயனமதால் பாற்கும்போது, நேரப்பாசுரூபமென்னசொல்வேனையா நேர்மையுள்ளயேகவெளிபடிகம்போலே, தேரப்பாதன்வசமாய்க்கண்டபோதேதேகசத்திஉயிர்ச்சிவமாய்தெளிந்துக்கொண்டு, சாரப்பாசதாகாலம்அங்கென்றாணிதண்மையுடன்தொடுகுறியைச்சார்வாய்க்காணே. (சசக)

காணவென்றுலின்னமொருகருமானங்கேள் கருணையுடன்திருவாசிகால்மேல்கொண்டு, பூணவேஅவ்வாசிதன்னால்மைந்தா புத்தியுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தோணவேதன்னறிவால் உம்மென்றேதான்சுத்தமுடன்கண்டமதில்துலங்கிநின்று, பேணவேநயனவொளிப்பார்வையாலேபேரண்டத்துச்சிமுனைப்பேணிப்பாரே. (சசஉ)

பேணிப்பார்த்திருக்கையிலேநயனந்தன்னில் பெருகிநின்றசோதிதனையென்னசொல்வேன், பூணிப்பாய்மரகதம்போல் கண்டேனையாபொருந்திமனதறிவாலேகண்டகாட்சி, ஆணிப்பாரதிகமதாய்தேகந்தானும்போதேசித்தில்வெகுமுத்தியுண்டாம், பாணிப்பாய்திரியாதேசிவயோகம்பார் பரமகுருமந்திரத்தின்சித்துக்காரே. (சசங)

சித்தாகசெகச்சோதிதன்னைக்காண திருவானவாசிபதஞ்சிரமேல்கொண்டு, பத்தானதிசதிட்சைதன்னைப்போத்தி பாலகனேரேசகபூரகமும்பண்ணி, முத்தானகண்டமதில்மங்கென்றாணிமூற்கமுடன்சுழினைநடுகமலந்தன்னில், வைத்தாசைகொண்டுநிதம்பார்க்கும்போது மாணிக்கம்போலவெகுசோதியாச்சே. (சசச)

சோதியென்றமாணிக்கம்போலேயந்த சுடரொளியில்சுத்தமுடன்கண்டாயானால், ஆதியென்றதேகமதையென்னசொல்வேன் அப்பனேசுடரொளிபோல்அந்தமாகும், நீதியந்தநிலைதனிலே நினைவாய்நின்றுநித்தியமுஞ்சுத்தமதாய்பார்த்தாயானால், வீதியென்ற ஆதாரமாமுதாரம்விளக்கொளிபோல்நின்றிலங்கும்விண்ணைப்பத்தே. (சசரு)

பத்தமுடனீயிருந்துதன்னைக்காணப்பதிவாகசுழிமுனையில் மனதைநாட்டி, சித்தமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணிசிம்மெனவேகண்டமதில்தீர்கஞ்செய்து, புத்தியுடன்பூரணமாய் நின்றுஅந்த புருவமையமுக்கண்ணைநன்ருய்ப்பாரு, சுத்தமுள்ளசுடரொளிதான் பசுமையாகத்தோணுமடாகமலமதின்நடுவில்பாரே. (சசசு)

நடுவாகநின்றுஅடிமுடிமேல்பார்க்க நல்லபதந்தோணுமடாநயனக்கண்ணில், நடுவாகநாமிருந்தோம்நீதான்பாருநந்திகொலுவானதிருநயனபீடம், நடுவானபீடமதைநாடிப்பார்க்கநாலான காலறிந்துநடுமேல்நின்று, நடுவானமுக்கோணங்கீழ்மேல்பாரு நாதாந்தசோதிவெகுமாயந்தானே. (சசஎ)

தானனதன்மயமேமாயாரூபந் தன்ரூபந்தானறியதன்னைப்பார்த்து, கோனனையிருதயமேகுடியாய்நின்று குருவானஆதாரமூலத்தேகிதேனனைஅமுர்தரசபானங்கொண்டு திற்கமுடன்கண்டமதில்அங்கென்றாணி, வானனஅண்டமடாமவுனபீடம்மவுனமென்றசுழினையிலே மனதைநாட்டே. (சசஅ)

நாட்டமுடன்பூரணமேகெதியென்றெண்ணி நந்திகொலுவானபுருமையமீதில், தேட்டமுடனீயிருந்துமைந்தாமைந்தா திருவானநடனசபைகொலுவைப்பார்த்தால், கூட்டமென்றகூட்டமெல்லாந்தானய்க்காணுங், குருவானதீபமதின்சோதியாலே ஆட்டமென்றதிருநடனஞ்சோதியாலேஆதியந்தமானதுவுஞ்சோதிதானே. (சசகூ)

சோதியென்றபுருவமடாலாடமீதில்சுடரொளியாய்நின்றதொரு சோதிதன்னை, நீதியுடன்வாசியினலண்டமேவி நீமகனேகண்டுநிதங் கொண்டாயானல், ஆதியிலேஅமைத்தவிதியெழுத்துங்காணும்அரு ளானநந்திபதமதுவேயாகும், ஓதியதோர்மந்திரகலைவாசியாகும்வுண் மையென்றபூரணமுமதுதான்நேரே. (௪௫௰)

குளிகை.

நேரானகுளிகையொன்றுசொல்லக்கேளு நிசமானவிந்துரசந்த ன்னைவாங்கி, கூருனகன்னிதிருமஞ்சநீரை கூர்மையுடன்அயக்கரண் டிதன்னில்விட்டு, பேருனவிந்துரசங் கழஞ்சிசேர்த்து பெருகிநின்ற அனல்தனிலேவைக்கும்போது, வீரானகண்டருட நிதானங்கண்டா ல்வேதாந்தவிந்துரசவாலையாச்சே. (௪௫௧)

வாலையென்றசிவவாலையார்தான்காண்பார் வணக்கமுடன்கண்டு மனமகிழ்ந்துக்கொண்டு, வாலையென்றசத்தியடாதங்கமாது மகத்தா னமாதுநவநீதமாது, வாலையென்றமங்கையடாதங்கநாதம் மகத்தான தங்கநவநீதந்தன்னை, வாலையென்றசிவவாலைதன்னேடொக்க மணிநு தநவநீதவெண்ணெச்சேரே. (௪௫௨)

சேரடாசிவவாலைசத்திவாலைசெம்மையுடன் ரெண்டுமொன்ருய் ஙன்ருய்ச்சேர்த்து, சேரடாகலசமதின்பால்தன்னுலேசெம்மையுடன் சேர்க்கஅதுதிரண்டுபோகுஞ், சேரடாதிரண்டதொருநுதவிந்துதிர ண்டுருண்டுமணிகெவுனக்குளிகையாச்சு, சேரடாகுளிகைதன்னைக்கை யில்வாங்கிதீர்க்முடன்சமாதியிலேதிறஞ்செய்வாயே. (௪௫௩)

திறமானசமாதியிலேதீர்க்கம்பண்ணி தீர்க்கமுடன்மணியதுவு ஞ்செம்மையாக, உறமானநாதமதில்முலைப்பால்கூட்டி உண்மையுள் ளமணிதனக்குஉண்ணப்பண்ணி, பரமானசாருயங் தன்னில்போட்டு பத்தியுடன்தன்னுதரம்பாங்காயூட்டி, சரமானசவுதகிரி வுதரமூட்டி சங்கையுடன்மத்தஞ்சார்தன்னில்போடே. (௪௫௪)

போட்டவுடன்ரசகுளிகையிறுகிநல்ல பூரணமாய்கெவுனரசகு ளிகையாகும், நாட்டமுடன்குளிகைதன்னைகையில்வாங்கி நாதாந்தசற குருவைத்தியானம்பண்ணி, தேட்டமுடன்சிவயோகதிருக்கும்போ துசிவசிவாநட்வுதனிலடக்கஞ்செய்து, பூட்டியதோர்வாசியினல்புருவ த்தேகிபுத்தியுடன்கற்பூரதீபங்காணே. (௪௫௫)

காணவேகற்பூரதீபந்தன்னால் கயிலாசஅண்டமெல்லாங் காண லாகும், பேணவேதானிருந்துகண்டகாட்சிபெருகிநின்றகுமூர்த்தமடா னுதகீதம், தோணவேநின்றுஅந்தவாசிதன்னால்தோத்தொடுக்கம்ரெ ண்டையுமேகண்டுகொள்ளு, பூணவேகண்டுஅந்த ஓடுக்கஞ்சென்று புத்தியுடன்கலைக்கியானந்தன்னைக்காரே. (சரு௬)

கெந்தநீர்.

கார்க்கவேயின்னமொருகருவைக்கேளு கருணையுள்ளசிவத்துக் குறிதியாக, மார்க்கமுள்ளகெந்தமடா அந்தமந்த மகத்தானதாரமுட ன்றைல்கூட்டி, யேற்கவேரெண்டையுமேயொன்றாய்ச்சேர்த்து யிள கிமிகத்தானிருக்கஉருக்கிமைந்தா,மூற்கமுடன்தானுருகிநிற்கும்போ துமுத்தியுள்ளசாதியடாலிங்கம்பாரே. (சருஎ)

லிங்கமதுஅங்கமுடன்கம்பியாகநேமமுடன்வாங்கியந்தக் கெந்த நீரில், சங்கையுடன்தான்பிரட்டிக்கொண்டுநீயுந் தண்மையுடன்தார கெந்திதன்னைவாங்கி, அங்கமுடன்கலசப்பால்தன்னாலாட்டி அடங்கி நின்றலிங்கமதுக்கங்கிபூட்டி, செங்கலென்ற குகையில்வைத்து மேல் வாய்மூடி சீலைசெய்துரவியுலர்த்திபுடத்தைப்போடே. (சருஅ)

போட்டபுடந்தனையெடுத்துநன்றாய்ப்பார்த்து பொருமிநின்றலி ங்கமதுகட்டிப்போகும், நாட்டமுடன்கட்டினதை வைத்துக்கொண் டுநன்மையுடன்யின்னமொருகருமானங்கேள், வாட்டமில்லாலிங்கமு டன்வீரங்கூட்டிவளமையுள்ளநாதநீர்தன்னாலாட்டி, ஆட்டமுள்ளஅ ரிதாரந்தனக்குமைந்தா அப்பனேகவசமிட்டுகாயப்போடே. (சரு௯)

போடப்பாரவிதனிலேநன்றாய்க்காய்ந்தால் புத்தியுடன்கரண்டி தனில்யெண்ணைகுத்தி, நாடப்பாகவசித்தத்தாரம்போட்டு நன்மையு டனுருக்கயிலேயியமாகும், தேடப்பாதாரமென்றயியந்தன்னை செம் மையுடன்பதனமாய்வைத்துக்கொண்டு, கூடப்பாயின்னமொரு கரு வைக்கேளுகுருவானஆதியந்தத்தயிலம்பாரே. (சசூ0)

பாரப்பாதயிலமதைகல்வத்திட்டு பத்தியுடன்வீரமதைஆட்டும் போது, காரப்பாஅவ்வீரங்கட்டிநல்ல கருணையுள்ளமெழுகதுபோல் நிற்கும்பாரு, நேரப்பாஅம்மெழுகைபதனம்பண்ணி நேர்மையுடன் யின்னமொருகருவைக்கேளு, காரப்பாநாதமுடன்ரசமுங்கூட்டிகரு ணையுடன்கல்வமதில்பொடித்துக்கொள்ளே. (சசூக)

பொடித்தபொடிதனக்குநேர்லிங்கதாரம்பொல்லாதவீரமுடனாலுங்கூட்டி, கடுத்ததொருனாதநீர்தன்னாலாட்டி கருணைபெறவாட்டியதைவட்டுபண்ணி, தொடுத்துமிகரவிதனிலேகாயப்போட்டு சுருக்கமுடன்மண்சீலைசுத்திக்கட்டி, அடுத்துமிகதிரமறிந்துபுடத்தைப்போட்டுஅப்பனேனால்சறக்குங்கட்டுந்தானே. (௪௱௨)

கட்டிநின்றசறக்கதனையெடுத்துமைந்தாகனக்மென்றதங்கமதுஉருகும்போது, இட்டமுடன்அதுக்குநிகர்களங்குதன்னைசேத்துருக்க தங்கமதுகுருவாய்நிற்கும், இட்டமுடன்சற்குருவைத்தொழுதுமைந்தாயின்பமுடன்செம்பதனையுருக்கிக்கொண்டு, சட்டமுடன்அன்பதுக்குவொன்றுபோடதங்கமென்றதங்கமடாசெம்புதானே. (௪௱௩)

செம்மைவிட்டுவெள்ளிதனை யுருக்கிமைந்தா தீர்க்கமுள்ளகுருவெடுத்துநாத்துக்கொன்று, அன்புனவத்துதானுருக்கியெடுத்துப்பாருஅரகராதங்கவயதென்னசொல்வேன், நம்பிமனதுருமையினால்வெள்ளிசெம்புநாட்டமுடன்யெட்டுரெண்டும்பத்தாய்சேர்த்து, துன்பமதுதான்விலக குருவில்மைந்தா சுருக்கமுடன் அன்பதுக்கு ஒன்று போடே. (௪௱௪)

ஒன்றாகத்தானுருக்கிப்பார்க்கும்போது உத்தமனேபதினாறுமாத்துத்தங்கம், நன்றாககாணுமடாநயனந்தன்னில் நாட்டமுடன் னிவ்வேதைநயந்துபார்த்து, நின்றாடும்வாசிநிலைதனையறிந்துநேமமுடன்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னை, அண்டபிரானருளதனால் அனுஷ்டித்தாக்கால்ஆக்கைநிலைதவறாதுஆதிபாரோ. (௪௱௫)

அரிதாரவேதை.

ஆதியென்றஅரிதாரவேதைசொல்வேன் அருளானகாவியத்தையறிந்துபார்த்து, நீதியென்றஆதாரம்ஆறாதாரம் நிலைத்துநின்றமூலமடாமேலாதாரம், சோதியென்றநிராதாரமாதாரமானசுகமானஅரிதாரக்கட்டிவாங்கி, ஓதியதோர்மந்திரகலைவாசியாலேஉத்தமனேகட்டுவகைஉண்மைகேளே. (௪௱௬)

உண்மையென்றகண்டர்வெனகண்டர்கூட்டி உத்தமனேவெட்டிபூரம்நன்றாய்ச்சேர்த்து, நன்மையுள்ள நன்மையடாநாதநீரில் நாயமுடன்தானரைத்துநன்மையான, தன்மையுள்ளதாரமதுக் கங்கிபூட்டிசார்வாகமண்சீலைசாத்திமைந்தா, சின்மயத்தினருளாலே நீதான்கண்டுசிவசிவாபுடம்போடக்கட்டும்பாரோ. (௪௱௭)

பாரானபிரிதிவியாங்தாரந்தானும் பக்குவமாய்கட்டியது திட்டமாச்சு, நேருனதங்கமதுமாண்டுப்போச்சுநிசமானசெம்பிவிட்டுசோதியாச்சு, பேரானசோதிதனேக்கண்டபோதே போற்றலாம்வாசிசிவயோகமாச்சு, ஊரானஆதாரங்காணலாச்சு உறுதியுடன்யிருள்கண்டுவெளிச்சமாச்சே. (சசுஅ)

வெளிச்சமென்றநிலேதனிலேமுழித்துப்பார்த்தேன்மெய்யானதீபமதைமெய்யில்கண்டேன், தெளிச்சியுடன்ஆதாரநிலையில்நின்று சிவசத்திமூலமதைசெழித்தேனப்போ, பளிச்சென்றுபுருவனடு லாடமீதில்பரமகயிலாசபரமேருதானும், சுழித்தசுழிஉச்சிநடுக்கமலந்தன்னில்தோணுமடாமெய்ஞ்ஞானசோதிதானே. (சசுசு)

தானனசோதியைப்போல்கட்டாய்நின்ற தண்மையுள்ளலிங்கமதில்துருசுகூட்டி. ஊனனசத்தியுடன்சேர்த்துமைந்தா உறுதியுள்ளவிரமதுனன்ருய்க்கூட்டி, தேனனநாதமதால்நன்ருயாட்டி தீர்கமுடன்வழித்துருட்டிசிலேசெய்து, கோனனகுருபதத்தைநன்ருய்ப்போற்றிகூர்மையுடன்பூப்புடத்தில்வைத்துப்பாரே. (சஎ௦)

பார்க்கையிலேநால்சரக்குமொன்ருய்க்கட்டி பக்குவமாய்தானிருக்குமைந்தாகேளு, யேற்கையுடன்தானெடுத்துவெள்ளிசெம்பில்யின்பமுடன்பத்துக்கு ஒன்றுதாக்கி, மாற்கமுடன்பாற்கவேதான் வயதெட்டாகும் வரிசையுடன்தானெடுத்து தங்கஞ்சேர்த்து, தீர்கமுடன்புடம்போட்டுயெடுத்துப்பார்த்தால் சிவகளேபதினறு செம்மைதானே. (சஎக)

செம்மையுடன்சிவகளேகண்டபோதே சிவசிவாசிவயோகந் திரமிதாச்சு, உண்மையுடன்சிவயோகந்திறமதானல் உத்தமனேநாடுமுனனேதிபங்காணும் தண்மையுடன்திபமதுதானேகண்டால் தங்கமயமாகுமடா அங்கந்தானும், சின்மயமாய்நின்றதொருஅங்கந்தன்னேசிவரூபமாகவேதான்பூசைபண்ணே. (சஎ௨)

பண்ணப்பாபூசைவிதிநன்ருய்ச்செய்து பக்குவமாய்சற்குருவைதியானம்பண்ணி, விண்ணப்பாதானேக்கிகாரசாரம் விஞ்சையுள்ளமூலமதையார்தான்காண்பார், நண்ணபபாபதனமாய்நாட்டல்கொண்டுநாதாந்தசத்திசிவபூசைபண்ணி, கண்ணப்பாதான் துலங்கவிண்ணேப்பார்த்தால்கற்பூரதிபமதைக்காணலாமே. (சஎ௩)

குளப்பாலேயில்லியபற்பம்,

காணவேயின்னமொருகருவைக்கேளு கருவானகுளப்பாலேதன்னேவாங்கி, தோணவேயிடித்துநன்ருய்தோண்டிக்கொண்டு சுகமான வெள்ளீயக்கட்டிதன்னில், பூணவேதான்பொதிந்து புடத்தைப்போடபுதுமையுடனீறியதுபற்பமாகும், ஊணவேபற்பமதைதபதனம்பண்ணிஉத்தமனேயின்னமொருகருவைக்கேளே. (சஎச)

கருவானவெள்ளீயபற்பத்தோடே காரமுடன்சாரமது கருவாய்கூட்டி, திருவானவாய்நீரால்கல்வத்தாட்டிசெம்மையுடனுகமத்துக்கவசஞ்செய்து, உருவானகவசமதைகாயப்பண்ணிஉத்தமனேநிதானமதாய்ப்புடத்தைப்போடு, குருவானநாகமதுஉருகிநல்ல குணமாகசிரடங்கிகட்டும்பாரே. (சஎரு)

கட்டானநாகமதையெடுத்துமைந்தா கருவானதங்கமது நாலுக்கொன்று, மட்டாகத்தான்கொடுத்துஉருக்கிப்பாரு மகத்தானதங்கமதுகுருவாய்ப்போகும், துட்டானதங்கமதுகுருவாய்ப்போனல் சுயஞ்சோதியாகும்வகைதன்னேக்கேளு, செட்டானசெம்புவெள்ளியெட்டுரெண்டில்திறமானநாதகுருஒன்றுபோடே. (சஎசு)

போட்டுருக்கித்தானெடுத்துப்பார்க்கும்போதில் பொற்கமலமாதுவயதெட்டதாகும், தேட்டுடையசிவயோகமாதைக்கண்டால் சிவதவத்துக்குறுதியெனச்செப்பலாகும், பூட்டுடையதிறவுகோல் கன்னக்கோல்தான்புத்தியுடன்வாசியினுலண்டமேவி, ஆட்டுடைய திருநடனங்கண்டாயானல்அப்பவல்லோஞானபதமாகுந்தானே. (சஎஎ)

சவிக்காரவைப்பு.

தானனசவுக்காரமொன்றுசொல்வேன்சங்கையுள்ளஉவற்பூவுங்கரியுப்போடு, ஊனனபூரணமுஞ்சூடன்கூட்டி உத்தமனேஅமுரியினுல்கறைத்திருத்து, கோனனகுருபதத்தை மனதில்கொண்டு கூர்மையுடன்அடுப்பேத்திகாச்சிமைந்தா, தேனனகுழம்பதுபோல் வருதல்கண்டுசெம்மையுடன்அதிற்சேர்க்குமருந்துகேளே. (சஎஅ)

கேளடாபூரமொடுவீரம்வெள்ளேகெடியானவெடியுப்பு சீனக்காரம், ஆளடாகாரமொடுசாரம்சத்தி அப்பனேயெட்டுவகைசரியாய்வாங்கி, கோளடாவாருமல்பொடித்துக்கொண்டு குழம்பானபாகிலிதைசேர்த்துக்கிண்டி, வாளடாமுருகாதுபதத்தில்மைந்தாவாங்கிமிகத்திரட்டியதைஉருட்டுவாயே. (சஎகூ)

உருட்டியதோர்சவுக்காரமைந்தாகேளு உண்மையுள்ளவழிலேச வுக்காரமாச்சு, திரட்டியதோர்காரமதைவைத்துக்கொண்டுசிந்தைத னில்நினைத்தபடிதிறமாயாடும், மருட்டியதோர்பாஷாண்டி மெத்தவு ண்டுமெருவியுன்னைசவுக்காரவளமைகேழ்ப்பான், அருட்டியவன் கே ட்டவுடன்அலகில்போட்டு அப்புரம்போவென்றுசொல்லி அடித்து த்தள்ளே. (சஅ௰)

தள்ளடாதனையறியாமூடர்தன்னை சத்திசிவமறியாத சவுங்கல்த ன்னை, உள்ளடாநிலையறியாவன்பர்தன்னை ஒன்றுவிடந்தனையறியாரு லுத்தர்தன்னை, கொள்ளடாகொண்டுயிரைவதைத்துச்சுட்டு குணங் கெடவேநின்றலையுங்குரும்பர்தன்னை, அல்லடா அவர்களைநீகண்டால் மைந்தா அனுசரித்துப்பேசாதேயடங்கிநில்லே. (சஅக)

கல்லுப்புக்கட்டு.

அடங்கிமனமலையாமல் யின்னமொன்று அவையடக்கஞ்சொல் லுகிறேனையாகேளு, கட்சியென்றஉப்பதுதான்கல்லுப்பாச்சு கறியுப் புபருமணியாய்க்கருவாய்வாங்கி, நட்சியென்றநீர்தனிலேஆட்டிமைந் தாநன்றாகநீர்வத்தரவியில்போடு, பட்சியென்றதக்காளி முசுமுசுக் கைபாங்குடனேயிருவகையுஞ்சாறுவாங்கே. (சஅஉ)

வாங்கியந்தசார்தனிலேஉலந்தஉப்பைவரிசையுடன்தான்போட் டுரவியில்வைத்து, சாங்கமாய்நீர்வத்தஉலர்ந்தபின்பு தண்மையுடன் பின்பொருக்கால்முன்போல்காய்ச்சி, பாங்குபெற அஞ்சுமுறையிப்ப டியேகாய்ச்சிபக்குவமாய்த்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, தீங்கில் லாயெருக்கம்பால்தன்னலாட்டிசெம்மையுடன் மைபோலேஆட்டித் திரே. (சஅஙு)

ஆட்டிநன்றாய்வழித்துருட்டி ரவியில்போடு அப்பனேநன்றாக காய்ந்தபின்பு, பூட்டிநன்றாயைந்துதிரம்பாலாலாட்டி புண்ணியனே காயவைத்துப்புடத்தைப்போடு, நாட்டிநன்றாய்ப் புடமாறியெடுத்து ப்பாருநாதாந்தகரியுப்புகட்டிப்போச்சு, தாட்டிகமாய்க் கட்டினதோ ர்உப்புதன்னல் சதகோடிவேதைமுகங்காணலாமே. (சஅச)

கல்லுப்புகுரு.

காணவேவேதைமுகங்காணவென்றால் கருவானமூலமொன்று சொல்லக்கேளு, பூணவேகட்டினதோருப்புவொன்று புகழானலிங்க மொன்றுதங்கமொன்று, காணவேகல்வமதில்மூன்றுஞ்சேர்த்து சுத் தமுள்ளனுதநீர்தன்னலாட்டி, பேணவேவழித்துருட்டி புடத்தைப் டுபெருகியதுமூன்றுமொன்றாய்கருவாய்ப்போச்சே. (சஅ௫)

குருவானசெந்தூரமெடுத்துக்கொண்டு கூர்மையுடன் வெள்ளி செம்பிலீய்ந்தாயானல், குருவானமாத்ததுதான்யீரஞ்சாகுங்குகையி லிட்டுத்தாஹுருக்கிப்புடத்தில்போட்டால், திருவானதங்காதிவயதெ ன்சொல்வேன்தீர்கமுள்ளவயதுதான்பதினறும்,கருவானகருவறிந் துகமலம்னேக்ககண்ணடங்காவிண்ணெளியைக்காணலாமே.(சஅசு

பாரையுப்புசுன்னம்.

காணவேயின்னமொருகருவைக்கேளு களிப்பானசெம்புதனேசு த்திபண்ணி, தோணவேபாறையுப்புகூடன்சினம்துருசுடனே சலாச த்துவெடியுங்கூட்டி, பேணவேகல்வமதில்தண்ணீராலே பிலமாகத் தானரைத்துஉருட்டிமைந்தா, பூணவேமண்சிலைநன்ருய்ச் செய்துபு த்தியுடன்புடம்போடச்சுன்னமாச்சே. (சஅஎ)

மவுனவுப்புனீர்.

ஆச்சப்பாசுன்னமதைவைத்துக்கொண்டு அப்பனேயின்னமொ ருகருமானங்கேள், பேச்சப்பாபேசாதமவுனவுப்பு பெருகிநின்றகரிச லுபபுதன்னேவாங்கி, நீச்சப்பாயெருவடிக்கிப் புடத்தைப்போட்டால் நிசமானகரிசலுப்புநீறிப்போகும், பாச்சப்பாநீறினதோர்சாம்பல்வா ங்கிபத்தியுடன்பக்குவமாய்வைத்துக்கேளே. (சஅஅ)

கேளடாதாம்பூரத்துட்டுவாங்கி கெடியுள்ளபாறையுப்புசுன்னந் தன்னே, நீளடாவாய்நீராலரைத்துப்பூசிநிசமானகரிசலுடசாம்பல்வா ங்கி, மேலடாகீழ்மேலும்வைத்துமைந்தா விபரமுடன்புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு, சூளடாநின்றதொருகளும்பெல்லாந்தான்சுத்தமுட ன்அத்துமிகசுத்தியாமே. (சஅகூ)

சுத்தமுடனிந்தவிதமைந்தாகேளு சுருக்காகமூன்றுபுடம்நன்ரு ய்த்தீர்ந்தால், சித்தமுள்ளசுத்தியதாய்சுத்தியாகுந்தீர்கமுள்ளசுத்திய டாஆற்குந்தோணு, புத்தியுடனிந்தவிதம்சுத்திபண்ணி பூரணமாய்த ங்கமதுபத்துக்கொன்று, உத்தியுடன்தான்குடுத்து யெடுத்துப்பார்த் தால்உண்மையுள்ளசெம்பதுவுந்தங்கமாமே. (சகூ௦)

சுத்திசெய்பவன்.

தங்கமென்றஅங்கமடாசெம்புதன்னே தாரணியில்சுத்திபண்ண தன்னேக்காணுர், அங்கமென்றதங்கமதைசுத்திசெய்தால் அரகராசெ ம்புசுத்தியவன்தான்செய்வான், சங்கையுள்ளசுத்தியடா செம்புதாஹு ஞ்சத்திசிவந்தன்னருளால்சுத்தியாச்சு, வங்கமுடன்ரசிதமதைகூட்டி நல்லமகத்தானசெம்புதனில்மருவுவாயே. (சகூக)

மருவுவாய்யெட்டுரெண்டுமொன்ருய்சேர்த்து மாற்கமுடன்வங் கமறவூதிப்போட்டால், திருவானசோதிமயமாகுஞ்செம்பு தீர்கமுள் ளசெம்பதுதான்மார்க்கதங்கம், கருவானதங்கமடாவிந்துவாச்சுகாலா னவாசியடாயோகமாச்சு, குருவானபுருவமதில் யோகதீபங்குண்டலி யினந்திபிரகாசந்தானே. (௬௯௨)

அயச்செம்பு.

தானனபிரகாசம்நந்திகண்ணில் சதாகோடிசூரியன் போல்பிர காசிக்கும், கோனனகுருவருளால்தன்னைப்பார்த்து குறியாகயின்ன மொருகருவைக்கேளு, வீனனஅயமதுவைருவிமைந்தா விபரமுட ன்சம்பளத்தால்சுத்திபண்ணி, ஊனனஅமுறியினல் சமூவிமைந்தா உண்மையுடனதில்சேருமருந்துகேளே. (௬௯௩)

கேளடாஅறப்பொடிக்கிரொட்டிமைந்தா கெணிதமுள்ள துரிச துவுங்காரங்கூட்டி, வாளடாகெந்தகமும்சூதம்வீரம் மாற்கமுடன்அ யமதுக்குநாலிலொன்று, கோளடாவாருமல்யெல்லாங்கூட்டி குமுற வேசம்பழத்தின்சாத்தாலாட்டி, சாலடாவச்சிரமாங்குகையிலிட்டு க ண்ணுடஉன்னிதமாய்நன்ருயூதே. (௬௯௪)

ஊதிநன்ருய்அயமுடனேசறக்குசேர்ந்து உண்மையுள்ளசெம்ப துபோல்நன்மையாகும், நீதியுள்ளஅயமதுதான்செம்பேயானல் நிலே த்துதடாவாதமதுநிசமதாச்சு, ஆதியென்றஅயமதனல் சகலசித்தும ப்போதேகாணுமடாதப்போயில்லே, சோதிமயமானகுருதன்னுல்மை ந்தாசுத்தமுள்ளஅயத்திலுடசெம்பைவாங்கே. (௬௯௫)

வாங்கியதோர்செம்புநிகர்தங்கஞ்சேர்த்து வரிசையுடன் தானு ருக்கிவைத்துக்கொண்டு, யேங்கியேதிரியாமல்மைந்தாகேளு யின்ப முடன்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்றும், ஓங்கியேதான்குடுத்துஉ ருக்கிப்பாருஉத்தமனேவயதுபனிரெண்டதாகும், பாக்குபெறச்சோ திமயந்தன்னேக்கண்டால், பாலகனேசிவயோகம்பலிக்குந்தானே. ()

பலித்துதென்றுதலேகாலால்விழாமல்தான் பாங்குடனே கால்த லேயாய்நின்றுக்கொண்டு, அழுத்தமுடன்புருவநடுச்சுழிமேலாகஆன ந்தபரவெளியிலமர்ந்துநின்று, சொலித்ததிருவாசியினல்தன்னைப்பா ருதூலமென்றதேகமதுசூட்சமாகும், முழித்தநிவ.மலாடவிழிதன்னி ல்காணும்மூதண்டஅண்டமதின்முத்திதானே. (௬௯௭)

முத்தியுள்ளபூரணமேயேகவஸ்து முனேயானபுருவமடாசொற் கவிடு, சுத்தமுள்ளபற்கெதிதானென்னவென்ருல் துவாதசாந்தநீதி

னுடசூட்சமாகும், பத்தியுள்ளமூலஅனல்வாசியாச்சு பதிவானவாசி யதுபிரணனச்சு, சித்தமுள்ளபிராணனதுதீபமாச்சு திருவானதீபம துபோதந்தானே. (சகூஅ)

போதமயமானசிவயோகந்தன்னை பூரணமாய்வாசியினல் புருவ மேவி, நீதமுடன்கண்ணுமனக்கண்ணலந்தநிலையறிந்துகலையறிந்துநி ன்ருயானல், ஆதவனுஞ்சந்திரனு மொன்ருய்நின்று அந்தசுழிகதிர் முனையிலாடிநிற்கும், பேதமன்றிசுழிமுனையிலாடிநின்ற பெருமையு ள்ளசக்கரத்தின்விசைதானெண்ணே. (சகூகூ)

விசையானசக்கரந்தான் கமலக்கண்ணு வேதாந்தசுடரதுதான் வாசிமூலம், அசையாதமூலமது அண்டத்துச்சிஅம்பரமாய்நின்றவெ ளிபிரமரூபம், திசையானதீட்சையடாமுப்பாழுக்கப்பால் செங்கமல சோதியடாநாதத்தாய்தான், இசையாதகாரியங்கள் யெல்லாந்தானயி ருந்துவிளையாடுஞ்சிவசத்திதானே. (ருா)

சத்திசிவமுட லுயிராய்சுத்தமாகிசதாசிவனுமனேன்மணியுந்தா னேதானய், சுத்தமுள்ளசோதிவடிவாகியந்த சுழினையென்றவெளித னிலேஒளியாய்நின்று, வெத்திபெறசராசரங்களெல்லாந்தன்னுள் வி ளங்குமனக்கண்ணலேவிண்ணைப்பாரு, பத்தியுடன்புத்தியினல்பார் த்தால்மைந்தாபருதிமதிசுழினைபிரகாசந்தானே. (ருாக)

தாம்பூரஅவிபுடம்.

பிரகாசமாகவொருகருவைக்கேளுபேணியேதாம்பூரம்அயமுங் கூட்டி, உறமானசம்பளத்தின்சாருலாட்டி உத்தமனேஅதுக்குநிகர் லிங்கங்காரம், சரமானவீரமுடன்சிலையுந்தாரந் தாக்கிநன்ருய்ஒன்ரு கஅரைத்துருட்டி, திறமானசட்டியிலேநடுவில்வைத்து தீற்கமுடன் தாம்பூரச்செப்பால்மூடே. (ருாஉ)

மூடிநன்ருய்ப்பொடிமணலைமேலேகொட்டி மூற்கமுடன்அடுப் பேற்றிஅனலைமூட்டி, நாடிநன்ருய்மணல்கருகும்பருவம்பார்த்துநன் மையுடன்தானிறக்கிகுளிரவைத்து, கூடிநின்றகவசமதையெடுத்துப் பார்த்தால்குகையானயெழுசறக்கும்மொன்ருேடொன்று, சாடிநின் ருய்கட்டியதுதிட்டமாகுஞ் சங்கையுடன்தானெடுத்துதாக்குவாயே

தாக்குவதுதாம்பூரந்தனையுருக்கி சதிருகஅவிபுடத்தின்மருந்து சேர்க்க, மூற்கமுள்ளதாம்பூரங்கட்டிப்போகும் முத்தியுள்ளவெள்ளி யெட்டில்ரெண்டுஞ்சேரு, தீற்கமுட னுருக்கிநன்ருய்ப் பார்க்கும்போ

தில்சிவசிவாபொன்னொளிவையென்னசொல்வேன், மாற்கமுள்ளதங் கமடாபத்துக்கொன்றுவைத்துருக்கதங்கமயமாகுந்தானே. (௫௰௪)

தானனதங்கமயமெங்குந்தானய்சச்சுதாநந்தமென்ற உச்சிமீதில் தேனனஅமுர்தமடா அருவிபாயும் திறமாகக்கண்டமதி லங்கென்றாணி, ஊனனதேகமதுபிலக்கமைந்தா உரிசையுடன்தான்பொசிக்கமாட்டாயானல், வீணகிப்போகுமடாஞானமெல்லாம்வேதாந்தவாலைபதம்மேவியூணே. (௫௰௫)

ஊணுவதுவாசியினல்முக்கோணத்தில் உண்மையுடன்மானதமாய்ப்பூசைபண்ணி, பேணுவதுஉச்சிநடுக்கமலந்தன்னில் பெருகிநின்றகற்பூரதீபந்தானுங், தோணுவதுயெந்தவிதமொன்றுயானல்சொல்லுகிறேன்றிருவானபோதம்போதங், காணுவதுஅருமையடாபோதந்தன்னைக்கயிலாசபுலத்தியனேதன்னைப்பாரே. (௫௰௬)

பாரானதன்மயந்தானுதமாகும் பதிவானநாதமதில்விந்துசேர்ந்தால், நேராகக்கூட்டியதுஒன்றுய்நின்றுநிலைத்துதடா மணிகெவுனக்குளிகையாகி, சிரானகுளிகையதுநாதத்தாலே சிரிமிசப்பாய்ந்தண்டமெல்லாஞ்சுத்தி, ஆருனஆகாரமூலஞ்சென்றுஅடங்குவதும்ஒடுங்குவதுமதுதானுச்சே. (௫௰௭)

ஆச்சப்பாஅஞ்செழுத்தும்பஞ்சபூதம் அடங்காதபூதமடா ஆசைமீறி, மூச்சப்பாநின்றநிலையறியாமல்தான் முளங்கிநின்றவாசியதுமூற்கங்கொண்டு, போச்சப்பாபோனவிடமார்தான்காண்பார்புத்தியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, பேச்சப்பாபேசறியேன் முனைமயத்தில்பேரண்டவெளியோடேவெளியாய்ப்போச்சே. (௫௰௮)

வெளியானஅண்டவெளிஅண்டமண்டம் வேதாந்தநந்தியடாகண்ணுகண்ணு, ஒளியானமூலமதைமைந்தாகேளுஓம்சிவாசிவாயகுருகடாட்சமாகும், சுழியானவாசியதுமூலவன்னி துலங்குகின்றதீபமது அறிவானந்தம், அழியாதபதவியதுஒன்றேசத்தம்அதுஅடங்கநிறுவிகற்பமந்தமாச்சே. (௫௰௯)

அந்தமென்றுமாதியென்றும்ரெண்டொன்றுச்சு அரகராபூரணமுமதுவேயாச்சு, சொந்தமென்றசுழிமுனையுமிதுவேயாச்சுசோதியென்றசுடரொளியுமிதுவேயாச்சு, வந்ததுவும்போனதுவுமாயமாச்சுமாயமென்றசெகச்சாலகூத்துமாச்சு, யெந்தவிதமின்னதென்று அறியப்போமோயெம்பிரான்திருநடனத்தியல்புதானே. (௬௰)

இயலானதிருநடனம்பார்க்கவென்றால்யிடையானசந்திரனில்சிங்கென்றாணி, இயல்பாகஉச்சியிலேஅம்மென்றோட்டி யேற்கையுடன் புருவமதில்மங்கென்றேதான், இயல்பாகநீயிருந்து அறிவாலங்கேயேகாந்தமானவெளிதனனைப்பார்த்தால், இயல்பானசந்திரனும் பிரகாசிக்குமென்னசொல்வேன்தேகமதுகுளிர்ச்சியாமே. (௫௱௰௧)

ஆமப்பாகுளிர்ச்சியிலேநின்றுதேறி அதின்பிறகு அக்கினிகொண்டெழும்பவென்றால், ஓமப்பாவலமான சூரியனில் ஒருமனதாய்வங்கெனவேஉறுதிகொண்டு, தாமப்பா அந்தநிலே தன்னைப்பார்த்தால்தழலானசூரியனைபிரகாசிக்கும், வாமப்பால்நிறைந்தபூரணத்திலேமகத்தானதேகமதுகாந்தியாமே. (௫௱௰௨)

காந்தியென்றசெந்தியுடனவியாலே கண்துலங்கும் விண்துலங்குங்காலந்தன்னில், பாந்திபமாய்கற்பூரதீபங்காணும் பரஞானகேசரியும்வசமேயாவாள், சாந்தகமாயவள்பதமேகெதியென்றெண்ணி சதாகாலம்புருவமதில்சார்ந்துநின்றால், சேர்ந்துநின்றவாசியெல்லாந்தீற்கமாகிசுடரொளியில்பிரகாசந்தோணுங்காணே. (௫௱௰௩)

தோணவேயிடக்கரத்தில்அங்கென்றோட்டி சுத்தமுடன்விபூதியைநீநிறுத்தியமந்தா, பேணவேமந்திரங்கள் தனைச்செபித்து பெருமையுடன்வலக் கரத்தில்வங்கென்றோட்டி, பூணவேவிபூதிதனைக் கிடாட்சித்தாக்கால், பொல்லாதநோய்களெல்லாம் பொடிந்துபோகும் ஊணவேபுருவநடுக்கமலம்னேக்கிஉத்தமனேசடாதாரமுறுதிபாரே.

உறுதியுடனுலகமதில்சஞ்சரிக்க உத்தமனேயிருதயத்தில் சிங்கென்றோட்டி, சுறுதியுடன்வலதுக்கால்தன்னிலேதான் சுத்தமுடன் சியம்யெனவேமுன்னேவைத்து, கருதிமனதுருதியினலிடது காலில் கருணைபெறலங்கெனவேகருத்தாயொட்டி, பருதிஒளிச் சுருதியுடன் நடந்தாயானல்பாருலகில்நினைத்தபடிமுடிக்கலாமே. (௫௱௰௫)

முடிக்கலாம்நினைத்தபடிகைக்குள்ளாகும்முத்தியுடன்காரியங்கள்சித்தியாகுந், தொடுக்கலாமாதாரமாராதாரஞ் சுத்தமுள்ளவாசியினல்மூலத்தேகி, அடுக்கலாமாதிபரஞ்சோதிதன்னை அருள்பெருகும் பூரணத்தை அன்பில்வைத்து, யெடுக்கலாஞ்சகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும்யின்பமுள்ளகாரியத்தையிருந்துபாரே, (௫௱௰௬)

இருந்துமுனேபார்ப்பதற்குவகையேதென்றால் யிருசுடருமொருசுடராய்யேகங்கொண்டு, அருந்தவத்தால்சத்திசிவபூசைபண்ணி ஆ

தியென்றகுழிமுனையைஅடுக்குமுன்னே, தெரிந்துகொள்ளுந்தீபபிர காசமையாசித்தியுடன்விபூதியைநீகையில்வாங்கி, வருந்திமிகத்தான அறியும்போதிலேதான்மகத்தானசுடரொளியைக்காணலாமே. ()

நூல் பார்க்க.

காணலாஞ்சகலகருமானமெல்லாங் கருணைபெறபூரணத்தைக்க ண்டுதேற, தோணலாங்காவியத்தைநன்றாய்ப்பாருசுத்தமுள்ளசகலக லைக்கியானம்பாரு, பூணலாந்தத்துவமாயிரத்தைப்பாரு புத்தியுடன் மாந்திரிகமாயிரத்தைப்பாரு, பேணவேபூரணமீராறுனூறும் பெரு மைவிட்டுஉருமையினல்பேணிப்பாரே. (௫௱௰௮)

பாரப்பாஞானமென்றமனுவிக்கியானம்பார்க்கயிலேசெகத்தினு டபழமைதோனும், காரப்பாபூசைவிதிதீட்சைவிதிரொண்டுங்கனிவா னமனக்கனிவால்கண்டுதேறு, தேறப்பாதேரினபின்அனந்தங்கோடி நிசமானசாஸ்திரங்கள்மெத்தவுண்டு, தேரப்பாசாஸ்திரங்கள்நன்றாய் த்தேடி தீற்கமுடன்பரத்துநிலைசேருவாயே. (௫௱௰௯)

சிவசத்தி.

சேருவாய்நிலையறிந்துதீபம்பாற்க செம்மையுள்ளஅகாரமடாசி வத்தின்கூறு, மாருவிதந்தனையறிந்துவுருவேசெய்யமகத்தானதேகம டாவச்சிரகாயம், நேருகிறவாசியுடன்மந்திரசித்தி நிசமானசத்திஉபா சனையேசெய்ய, தேறுமடாகாயாதிகற்பமெல்லாஞ்சிவசத்திபூசையை நீமறந்திடாதே. (௫௱௨௰)

மறக்காதநெறிதனிலேமனதைவைத்துமவுனரசஅமுர்தமதைம னதாய்க்கொண்டு, இறக்காதபூரணத்தைப்பூசைபண்ணயின்பமுனக் கில்லையடாயிருகால்கொண்டு, திறமாகயில்லரத்தைசுத்திபண்ணிசிவ சராசரங்கள்சிவமயமென்றெண்ணி, அறமானசிந்தையதாயிருந்தாயா னல்ஆதியந்தநடுவணையையறியலாமே. (௫௱௨௰௧)

அறியலாமாதியந்தஞ்சொந்தமாகஅறிந்தபின்புநடுவானஅண்ட மேவி, திரியலாமனவேகலகிரிகொண்டு தீற்கமுடன் கெவுனரசகுளி கைகட்டி, பரியலாம்அண்டரண்டமுடிவுக்கப்பால்பாற்கலாம்பறமப தத்தெல்கைதன்னில், சொரியலாமமுர்தரசபானந்தன்னைசொரிந்தபி ன்புலகிரியிலேசேர்க்கலாமே. (௫௱௨௰௨)

லகிரிநீர்.

ஆமப்பாலகிரியுடமாற்கந்தன்னை ஆரறிவார்புலத்தியனேசொல் லக்கேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேம்லகிரிமாற்கம் நாதாந்தபூரணமே

ஆதிசிவன், தாமப்பாதன்னிலையாய்நின்றவஸ்து சகலவுயிர்தாபரமாய்நின்றவஸ்து, ஓமப்பாலொன்றாகியெங்குந்தானாய் உறுதியுள்ளபூரணத்தில்லொடுங்கிநில்லே. (௫௨௩)

ஒடுங்கிமனம்நிலைப்பதற்குலகிரிகேளு உருதியுள்ளயெட்டியொருசுணங்கன்பட்டை, அடங்கிநின்றஆனந்தமூலியோடு அரலியொடு மதிமயக்கிஆனைப்புல்லு, விடங்களிக்குங்கல்லூரி வேங்கை கொம்பு மேலானகனையெருமை விரியன்பட்டை, துடங்கியதோர் பட்டைவகைபதினொன்றுந்தான் தூளாக்கிப்பாண்டமதில்தயிலம்வாங்கே. ()

வாங்கியந்தத்தயிலமதைப்பதனம்பண்ணி மகத்தானகன்னியுட்குடநீர்வாங்கி, தாங்கியதோர்நீரளவுதயிலம்விட்டுதான்குளப்பிரவிதனிலேவைத்துப்பாற்க, ஓங்கியதோரவியனலில்தெளிந்துபோகும் உத்தமனேலகிரியென்றசிவமிதாகும், பாங்குடையலகிரியென்ற சிவத்தில்மைந்தாபத்தியுடன்பூநனைத்துமுகந்துபாரே. (௫௨௫)

முகந்துமிகப்பார்க்கயிலேகாரமேறிமூற்கமுள்ளலகிரிவெகு லகிரியாகும், அகந்தெளிந்தலகிரியடாயரிவாய்நிற்கு மானந்தமானசிவயோகமாகும், உகந்ததொருசிவயோகத்திருந்துக்கொண்டுஉருதியுடன்புருவனடுதீபம்பார்த்தால், செகந்தெளிந்ததீபமதுநாடுமுன்னே சீக்கிரத்தில்தோணுமடாதெளிந்துபாரே. (௫௨௬)

பாரப்பாதெளிந்தசிவந்தன்னிலேதான் பதிவாகவிரல்நனைத்துபாற்கும்போது, நேரப்பாநின்றவிரல்நிகக்கண்மீதில் நிமிஷமதில்கீரியதுநின்றுபாயுங், தேரப்பாலகிரிவெகுதெளிவாய்நிற்குந் தெளிவானமனத்தெளிவாய்புருவம்பார்த்து,காரப்பாகாற்குமுன்னேதிபங்காணுங்கையிலாசஅமுர்தரசலகிரிதானே. (௫௨௭)

தானானஅமுர்தரசலகிரிதன்னில் சங்கையுடன்பணவிடைகாலுள்ளேகொண்டால், ஊனானதேகமதுஉருதியாகும் ஒருநாளைக்கொருநாளையுசந்துநிற்குங், கோனானகுருபதத்தில்தீபங்காணுங் கொழுந்துவிட்டுயெரியுமடாகூர்ந்துபாரு, தேனானஅமுர்தரசலகிரிதன்னால் சிவகற்பங்காலவரையாடலாமே. (௫௨௮)

ஆடலாமமுர்தரசலகிரிதன்னில் அப்பனேகாசினடதான் அமுதோடொக்க, கூடவேதான்பொசித்துநின்றாயானால்குருவானலகிரியதுகூர்மையாகி, நாடவேமண்டலந்தானிருந்துமைந்தாநன்மையுடன்தான்முழிக்கநாளொன்றாகும், வாடவேவேண்டாங்காண் லகிரிமாற்கமகத்தானமாற்கமடாயோகந்தானே. (௫௨௯)

யேமரசமெழுகு.

யோகமுடன்தானிருந்துகற்பங்கொள்ள உருதியுள்ளகருமான மொன்றுகேளு, பாகமுள்ளமண்டலத்துத்தம்பலந்தானென்று பதி வானமடனல்ப்பூரம்பலந்தானென்று, வேகமுள்ளகெர்தியதுபலந்தா னென்றுவேதாந்தநாகரசபலந்தானென்று, பேகமுள்ள சாதிலிங்கப லந்தானென்றுயிளகாததுருசதுவும்பலந்தானென்றே. (௫௬௰)

ஒன்றான அரிதாரம்பலந்தானென்று உத்தமனேகெவுரியதுபல ந்தானென்று, நன்றானவீரமதுபலந்தானென்று நஞ்சானவெள்ளைய துபலந்தானென்று, குன்றாதபொன்னிமிளை பலந்தானென்று குரு வானவெண்ணிமிளைபலந்தானென்று, பன்றானசறக்குயிராறுங்கூட் டிபாலகனேவெடியுப்புநீராலாட்டே. (௫௬௧)

ஆட்டிநன்றாய்வழித்துருட்டிரவியில்போட்டுஅப்பனேரவியன லால்காய்ந்தபின்பு, நாட்டியேபத்துமுறைப்பாகஞ்செய்தால் நன்மை யுள்ளமெழுகாகும்நயந்துபாரு, பூட்டியேயேமரச மெழுகைமைந்தா புத்தியுடன்பறணிதனில்அடக்கம்பண்ணி, சூட்டியேசற்குருவைத்தி யானம்பண்ணிசொர்ணமயவயிரவற்குப்பூசைசெய்யே. (௫௬௨)

பூசைமிகவயிரவற்குநன்றாய்ச்செய்து போற்றிமிகபுருவணடுக்க மலமீதில், ஆசையுடன்கற்பூரதீபம்பார்த்துஆதியந்தயேமரசமெழுகி ல்மைந்தா, நேசமுடன்பணவிடைதான்யெடுத்துமைந்தா நீதமுடன் களஞ்சிபத்துவெள்ளிதன்னில்,வாசமுடன்தான்கொடுத்து உருக்கிப் பார்த்தால் மாசத்தசோதியடாதங்கந்தானே. (௫௬௩)

தானேதான்சோதிமயமானதங்கம் சகலசவுபாக்கியமாய்நின்றத ங்கம், கோனேதான்தானவனாய்நின்றதங்கம் குவிந்ததிருமாதுகேசரி யாந்தங்கம், ஊனேதானுடலுயிராய்நின்றதங்கம்உகமையில்லாச்சோ திமயமானதங்கம், வீணேதான்திரியாமல்குருவைக்கண்டு வேராந்த தங்கரதிபாதங்காணே. (௫௬௪)

காணுதற்குஅரிதானகாலேக்கண்டுகண்மூக்குமத்தியிலேவாசிபூ ட்டி, ஊணுதற்குஉச்சியிலேஉறுதிகொண்டு உண்மைஉள்ளகண்ணு மனக்கண்ணுங்கொண்டு, பேணுதற்குதன்னறிவால் விண்ணைப்பாரு பெருகிகின்றதீபமடாசோதியாச்சு, பூணுதற்குசோதியிலேசோதியா கிபுத்தியுடன்தூபமதின்வேதைகேளே. (௫௬௫)

கேளப்பா தூபமதின்வேதைமாற்கங்கிறுபையுள்ளமெனுகதிலே லிங்கஞ்சேர்த்து, கூளப்பாபோலவுமோனாதந்தன்னால்குழப்பிமிகத் துருசுதனில்பிரட்டிருட்டி, ஆளப்பாசெம்புவெள்ளிதன்னைவாங்கி அப்பனேவெகுலேசாய்தகடுதட்டி, வாளப்பாசிலைதனில்பிரட்டி நின்றமருங்தெடுத்துநெருப்பினிலேவைத்துப்பாரே. (ருஙகூ)

பார்க்கயிலேபுகையெழும்புமபோதிலேதான் பதியான தகடதிலேபிடித்துப்பாரு, யேற்கையுடன்தகடதுவுங்கறுத்துப்போகும்யின்பமுடன்பத்துவிசைவாட்டிமைந்தா, சேற்கையுடன் கரிசலுடசாம்பல்போட்டுசிவசிவாபுடம்போட்டுயெடுத்துப்பார்த்தால், மாக்கமுள்ள தங்கமடாமங்காததங்க மகத்தானதாம்பரத்தின்வேதைபாரே. ()

தாம்பரவேதை.

வேதையென்றதாம்பரத்தின் வேதைமாற்கம் வேதாந்தவேதியமாமுனிதான்சொன்னார், நீதமுள்ளவேதையடாநிசமாம்வித்தை நேமமுடன்செய்துசிவயோகம்பாரு, வாதையென்றமனஞ்சலித்து விட்டாயானால் மாற்கமென்றஞானவழிமறந்துபோகும், பாதைவழிசெம்மையென்றுருசவீதி பக்குவமாய்தானடந்துதீபங்காணே. (ருஙஅ)

காணவென்றால்தீபமதைக்கடைக்கண்ணால்பார்கண்ணறிந்துஉன்னிநடுஉச்சிமீதில், பேணவென்றால்மூலமதின்சனலைத்தூண்டி பிராணமல்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, பூணவென்றால்கும்பகத்தில் மலர்க்கண்சாத்திபுத்தியுடன்பூரணகேசரத்தில்நின்று, தோணவென்றால் சிங்குசிவாவங்கென்றோட்டிசுத்தமென்றஉச்சிநடுக்குழியைப்பாரே. ()

குழியறிந்துவழியுடனேசேரவென்றால்குகைவாசல்காணவெகுஅரிதாமைந்தா, சுழியறிந்துகுகைவாசல்செல்வதற்குசூட்சமொன்றுசொல்லுகிறோம்அகாரதிட்சை, வழியறிந்து உருவேறும் போதிலேதான்மகத்தானவாசலதுதோணும்போது, முழியறிந்துமுழிநிறுத்திமுழித்திப்பாருமுத்தியுள்ளவாசலிலேதீபந்தானே. (ருச0)

தானானதீபமதுஅறிவானந்தம் சத்திமயமானசிவயோகபோதம் தேனானஅமுர்தரசபோதந்தன்னால்செங்கதிரில்சந்திரனைசேரப்பண்ணி, வானானஅண்டபதம்சுழியில்நின்று மந்திரகலைவாசியிலேமகிழ்ந்துக்கொண்டால், கோனானகுருசமுகம்போலேமைந்தா குவலையத்தில்ராசரிஷியாவாய்பாரே. (ருசக)

பாராளும்ராசரிஷிநீயேயாவாய் பதிவானமுச்சுடரின்மாற்கத்தாலே நேரானபுருவமடுஉச்சிஓரம் நிலையானபுடரியிலே செந்திபத்தி

தூரானஅக்கினிகொண்டுசரமேறி துவாதசாந்தத்தில்சிவசோதியாச்சு, பேரானசோதியடா அண்டத்தீபம் பேசாதகிரிதீபம் யென்பார்காணே. (ருசஉ)

காணுதகாட்சியெல்லாங்கண்ணேகாணுங் கண்ணரிந்தசாட்சிதனை ஆர்தான்காண்பார், தேனுனஅறிவானகண்ணேகாணுந் திருவானபூரணமேசாட்சியாச்சு, கோனுனபூரணத்தில்மனதைவைத்து குணமாகஅகாரமதைஉருவேசெய்தால், ஊனுனதேகமதுஉருதியாச்சுஒடுங்குநிலையடங்குநிலையுன்னிப்பாரே. (ருசங)

பாரப்பாபுலத்தியனேதோத்தொடுக்கம்பதிவானஆதியந்தம்நன்ருய்ச்சொல்வோம், சேரப்பாஅரிவானபூரணந்தான்திருவிருந்ததாமனாதன்செயல்தன்னுலே, நேரப்பாகொண்டுசிவயோகமாகிநேர்மையுள்ளசகலசித்துந்தான்தானுகி, தூரப்பாநடுவாகிமுடிமேல்சென்று துவாதசாந்தத்தில்மனமொடுங்கிப்போச்சே. (ருசச)

தீபவேதை.

ஒடுங்கிநிலைதனையறிந்துதீபவேதை உற்பனத்தைச் சொல்லுகிறேன்உண்மையாக, அடங்கிநின்றயேமரச மெழுகில்மைந்தா அப்பனேகளஞ்சியிடைரசத்தைக்கூட்டி, துடங்கிநின்றநாதமதில்நன்ருயாட்டிசுத்தமுடன்வெள்ளிசெம்புத்தகட்டில்பூசி, குடங்குவியும்போல அயக்கலசத்திட்டு கூர்மையுடன்வாய்மூடிஅடுப்பில்தாக்கே. (ருசரு)

தாக்கிநன்ருய்தீபமதுபோலேமைந்தா தண்மையுடன்தானேறிப்பாயனலோமீற, நோக்கியதோரனல்மீறிஆவிகண்டால் துன்லமையுள்ளபானையிலேஅனலேகண்டு, தூக்கியதோர்தகடுதான் கருகருத்துதுப்பாவாயிருக்குமதையுருக்கிப்பாரு, வாக்குமனதடங்காதமகிட்சிகாணுமகத்தானசிவஞ்சோதிவளஞ்செய்வாமே. (ருசசு)

வளமானதங்கமடாசோதியாச்சுமகத்தான செகச்சோதி யேதென்ருக்கால், தலமானஅண்டமடாஉச்சிமீதில்சார்வானவாசியிலேசார்ந்துக்கொண்டு, நலமானஆதாரம்மேலாதாரம் நந்தியென்றசோதிசெகச்சோதியாச்சு, பிலமானமவுனமதைத் தினமுனேக்கி பேரண்டங்கெதியெனவேபிலமாய்நில்லே. (ருசஎ)

நில்லடாநிலையறிந்துவாசிகொண்டு நீதியுள்ளபுலத்தியனே நினவாய்க்கேளு, அல்லடாயேமரசமெழுகைமைந்தா ஆதியென்றநாதமதில்குழைத்துக்கொண்டு, மெல்லடாதேகமதி லணிந்துக்கொண்டா

ல்வேகாந்ததேகமதுயிருக்கும்பாரு, உள்ளடாநந்திபிரகாசமாகுமுரு
தியுடன்செகச்சாலஉண்மைகேளே. (ருசஅ)

உண்மையுடனியிருக்குமொடுக்கந்தன்னில்உத்தமர்கள்உனதுப
தம்பணியவென்று, நன்மையுடன்வருவார்க ளப்போதானும் நாட்ட
முடன்நவலோகமுருக்கச்சொல்லி, தண்மையுடன்மேலமூக்கைஉரு
ட்டிப்போடுசங்கையுடன் நவலோகம் தங்கமாகும், வண்மையுள்ள
லோகமெல்லாமதிசெயித்து மகத்தானகுருவெனவேவணங்குவாரே.

சிஷனுக்குச்சொல்லுங்கரு.

வணங்கிமிகஉனதுபதம்பணிவாரப்போ மாற்கமுள்ள பிள்ளைக
ளுக்குபதேசித்து, குணங்குவியகற்பவிதிமுறையுஞ்சொல்லிகுறியுட
னேகுருவினுடபதியுங்காட்டி, இணங்கிவிளையாடுதற்குகருவுஞ்சொ
ல்லியேகாந்தமானசிவமவுனதீட்சை, மனங்குவியதிசதீட்சைநன்றாய்
ச்சொல்லிமகந்தானசத்திசிவவளஞ்சொல்வாயே. (ருருய)

சொல்லுவாயஷ்டகற்மவளமைதன்னைசோதிசிவமானசிவயோக
த்தேகி, நல்லுவாய்நாதநிலைபெத்துக்கொண்டு நன்மையுடன்தானிரு
வென்றருளிச்செய்து, சொல்லுவாய்நிறுவிகற்பசமாதுக்குள்ளேசேர்
ந்துநிஷ்டைதன்னினைவாய்த்திறமாய்க்கொண்டு, உள்ளுறவாய்நிற்ப
துசற்குருவுக்கொக்குமுத்தமனேசமாதினுடஉண்மைகேளே.(ருருக

உண்மையுள்ளகற்டமடாநிறுவிகற்பம்உத்தமனேசைதன்னியம
னதாய்நின்று, தண்மையுள்ளசராசரங்கள்தன்னுள்ளேதான்சகலஉயி
ர்ப்பிராணனெல்லாந்தனதாய்க்கொண்டு, நன்மையுடன்சோதிமயமா
கயெண்ணி நாதாந்தபூரணமாய்நலம்பெத்தாக்கால், சின்மயமேதன்
மயமாய்திடமாய்நின்றால்சிவயோகநிறுவிகற்பசமாதாங்காணே. ()

மலைவளமை.

காணவேமலையினுட வளமைகேளு கருணைவளர் பொதிகையி
னில்கைலாசவற்கம், பூணவேதங்கநிறங்கோடாகோடி புகழானசங்கு
நிறங்கோடாகோடி, தோணவேபஞ்சநிறங்கோடாகோடிதுலங்குகின்
றசிவப்புநிறங்கோடாகோடி, பேணவேநீலநிறங் கோடாகோடிபேசா
தசோதிநிறங்கோடிதானே. (ருருங)

தானேநான்பொதிகைமலைச்சார்பிலேதான் சங்கையில்லாச்சித்
தர்கள்தான்தவமேசெய்து, கோனேதான்ஞானதானவனுமாகிகுவி
ந்துநின்றதேகமதுநிற்மலமுமாகி, ஊனேதான்அகண்டவெளி பிரம

மாகிஉண்மையென்றமவுனரசவூணுமாகி, வானேதான் வடிவாகிமுடிவுமாகிமகத்தானகயிலாசவற்கத்தோரே. (௫௫௪)

கயிலாசவற்கமார்க்கம்.

வற்கமென்றகயிலாசவற்கத்தோர்கள் வளமையுள்ளஅவர்களுடமார்க்கங்கேளு, பொற்கமலஉச்சியிலேநாட்டமாகி பூரணமேகெதியெனவேபூண்டுகொண்டு, சொற்கமென்றசொற்கமடா துவாதசாந்தம் சோதிமணிவீடதுவேசுகமுமாகி, நிற்கமனங்கொண்டுகெதி தானேயாகிநிரஞ்சனமாய்யெங்குநிறைந்திருப்பார்காணே. (௫௫௫)

கயிலாசவற்கவேடம்.

காணப்பாயவற்களுடவேடங்கேளு கருணையுள்ளநீர்ச்சாவியுடகாயாசம்,பூணவேமந்திரகலையோகவேடம்பூண்டுநின்றவாசியடாயோகதெண்டு, தோணவேவிபூதியுத்தளமுமாகி சொல்லுகிறமந்திரமுமஞ்செழுத்துமாகி, பேணவேஅகண்டவெளிநேசமாகிபெருகுமணிருத்திராட்சஞ்சிவமாலைபாரே. (௫௫௬)

பாரப்பாசிவபூசைஉதையமாகும் பதிவாகமதியமதிலமுதுகொள்ளு, நேரப்பாமாலையிலேசத்திபூசை நேர்மையுடன்காலசந்திஉச்சிமூன்றுங், காரப்பாபூசைவிதிமறக்காமல்தான் கனிவாகத்தானிருந்துபானம்பண்ணு, சேரப்பாபானமென்றுலார்தான்காண்பார்செங்கமல அமுர்தரசபானந்தானே. (௫௫௭)

பானம்.

பானமென்றபானமடாபரனுதந்தான் பரகெதிக்கிமோட்சமென்றபானந்தன்னே, மோனமென்றமுத்தியிலேசித்தமாகிமுத்திபெறஅந்தரசங்கொண்டுசேர்ந்தால், ஞானமென்றகமலமதின் நந்திகாணும்நந்தியென்றகேசரியேஞானதீபம், வானமென்றஆகாசசோதிதன்னைமார்க்கமுடன்கண்டறிந்துயோகங்காணே. (௫௫௮)

சதுரகிரிவளமை.

காணவேசதுரகிரிவளமைகேளு கமலமென்றகண்ணுடிச்சுனையிலேதான், தோணவேசுனையருகைகுகைதானுண்டு சுத்தமுள்ளவிலாசமடாஅகண்டமத்தி, பேணவேமத்தியிலோர்ஓமகுண்டம் பேரானகுண்டமதுக்கடுக்கமைந்தா, பூணவேசித்தராயிரம்பேரகதபூமலராங்குண்டமதில்யெக்கியந்தானே. (௫௫௯)

யெக்கியங்கள்தான்வளர்க்கும்போதிலேதான் யின்பமுள்ளயோகியிலேஒருவன்றானும், சொக்கியந்தழுமம்வளர்குண்டமீதில் சுற்றமு

டனிருவிகற்பஞ்சமாதம்போதும், சிக்கியந்தபாசமெல்லாம்வெந்துநீ றிதிறமாகும்பற்பமதைசித்தரொல்லாம், மொக்கியந்தமோட்சநிலைதீப ம்பார்த்துமுத்தியுள்ளஞமகுண்டமதனைப்பாரே. (ருாசுய)

பார்க்கயிலேஞானநெறிஒளிதன்னுலே பற்பமயமானசிவயோகி தானும், நிற்கமுடன்வெளியேறிமூலம்பார்த்து சித்தருடன்சித்துமய மாகநின்று, மாற்கமுடன்மருதினத்திலிந்தவீத மகத்தானதவசிருப் பார்ஆயிரம்பேர், யேற்கையுடனவர்களிடஞ்சென்று அந்த யெக்கியத் திலசென்றுமிகப்பிறந்தேன்காணே. (ருசுக)

காணவேயெக்கியத்தில்பிறந்தபோது கருத்துடனேஆவென்றச த்தமாச்சு, பூணவேஆவென்றசத்தந்தன்னைபுத்தியுடன்தன்னறிவால றியும்போது, தோணவேஅகாரமதுசிவமுமாச்சுதொடுகுறிபோலாற் றுமாவைத்தியானம்பண்ணி, பேணவேசிவமானஅகாரந்தன்னை பில மாகஉருவேறச்செபித்தேன்பாரே. (ருசுஉ)

பாரப்பாஉருவேறச்செபிக்கும்போதில்பராசகும்பமுனியென் றேசொன்னர், நேரப்பாகும்பமுனியென்றபேருநிலையானபொதிகை முனியென்றும்பேரு, காரப்பாஅகத்தீசரென்றும்பேரு கருவானஅ காரமதின்கருணையாலே, மேரப்பாஅண்டகேசரத்தில்நின்று வேதா ந்தபூரணமாயிருந்தேன்பாரே. (ருசுங)

அகாரநிறம்.

இருந்துநிலைபெத்துதான்அகாரத்தாலே யேகாந்தமானதுவும காரத்தாலே, அருந்தவசுஆனதுவும்அகாரத்தாலேஅஷ்டாங்கயோக மதுஅகாரத்தாலே, வருந்திநின்றவாசியதுஅகாரத்தாலே மருவிநின் றசிலம்பொலியுமகாரத்தாலே, பொருந்திநின்றதீபமதும்அகாரத்தா லேபூரணமாய்நின்றதுவும்அகாரங்காணே. (ருசுச)

மணிக்கறணைப்பூடு.

காணவேசதுரகிரிமுடிவிலேதான் கருவானகமலமலர்ச்சுனைதா னென்று, தோணவேஅச்சுனையின்மேற்கதாக துலங்குகின்றமணிக றணைப்பூடுமுண்டு, பேணவேஅப்பூடுசிகப்பதாகும் பெருகிநின்றபூவ துவுமஞ்சளாகும், பூணவேஅவ்விலைதான்கறுப்பதாகும் புண்ணிய னேதான்பொசித்தால்புளிக்கும்பாரே. (ருசுரு)

பாரப்பாகமலரசச்சுனையில்நின்று பத்தியுடன்மணிகறணைமூல ம்வாங்கி, நேரப்பாசற்குருவைத்தியானம்பண்ணி நேமமுடன்தான்

பொசித்துநினைவாய்மைந்தா, காரப்பாகமலமலர்ச்சுனைநீர்கொண்டு கருணையுடன்வாசியிலேகருத்தைவைத்து, சாரப்பாபுருவனடுதீபம்பார்த்தால்சணத்திலேதீபவொளிகாணலாமே. (௫௬௬)

ஆமப்பாதேகமதுசித்தியாகுமருளானபரஞானகெவுனமுண்டாம், போமப்பாதூரதிஷ்டிக்காரியங்கள் பொருந்திமிக அஷ்டசித்தும் கைக்குள்ளாகும், காமப்பால்கானற்பால்கருணைதங்கும் கயிலாசநிலைமைதனைக்கண்ணில்காட்டும், ஓமப்பாமூலமுதலாராதாரம்உருதியுடன்காணுமடாஉத்துப்பாரே. (௫௬௭)

பாரப்பா அம்மலைக்குவடமேற்காகபளிங்குமலைகறட்டிலொருகுகைதானுண்டு, காரப்பா அக்குகையின்வாசல்சென்றுகருணைபெற அஞ்செழுத்தைஉருவேசெய்தால், நேரப்பாகுகைவாசல்திறக்கும்பாரு நேமமுடன்வாசலுக்குள்ளேபோனால், மேரப்பாகும்பிநின்ற செந்தூரந்தான்விதவிதமாயிருக்குதடாயெடுத்துப்பாரே. (௫௬௮)

யெடுத்துமனதுருதியினல்பார்த்துமைந்தாயின்பமுடன்பணவிடைகால்கொண்டாயானல், தொடுத்ததொரு தேகமதுசித்துயாகுந் துருவமென்றசுழிநேனயிலேதீபங்காணும, அடுத்துமிகதீபவொளிபாற்கும்போதில்அஷ்டமாசித்துவெகுசுத்தமாகும், நடுத்திரமாய்நின்றரசசெந்தூரத்தால்காதாந்தசின்மயத்தைநாடலாமே. (௫௬௯)

லிங்கக்கட்டு.

நாடவேயின்னமொருகருமானங்கேளகாதாந்தலிங்கமடாசாதிலிங்கஞ், சூடவேகட்டுதற்குவகையைக்கேளுசுருக்கானதுருசுடனேகெந்தவிரம், கூடவேமூன்றுமொன்ருய்கல்வத்திட்டு கூர்மையுள்ளகாதநீர்தன்னலாட்டி, வாடவேயிதுக்குரொட்டிலிங்கந்தன்னில் மாற்கமுடன்கவசமதுவலுவாய்ச்செய்யே. (௫௭0)

செய்ததொருகவசமதின்கிதானங்கண்டு திற்கமுடன்யெருவடிக்கிபுடத்தைப்போடு, கொய்ததொருபுடமாறியெடுத்துப்பார்த்தால்கூர்மையுடன்தானிறுகிக்கட்டும்பாரு, கைதவறுமனதாகி யெடுத்துக்கொண்டுகமலாச அமுர்தமதைக்கனிவாய்வாங்கி, சைதன்னியமானதொருலிங்கந்தன்னில் தானுரைத்துபணவிடைக்கால் உள்ளேகொள்ளே. (௫௭௧)

உள்ளமதுதான்குளிரக்கொண்டாயானல் உன்தேகம்ரவியொளிபோல்உறுதியாகும், நல்லதொருவாசியதுநழுகாதையாநாட்டமெ

ன்றசுழினையிலேநந்திகாணும், வல்லபமாய்த்தேகமதில் வலுவுண்டாகுமகத்தானநயனமதுதெளிவுண்டாகும், சொல்லவொண்ணு அமுர்தலிங்கபானத்தாலேசுத்தமுடன்னேயில்லாதிருக்கலாமே. (௫௭௨)

இருக்கலாஞ்சதுரகிரிதன்னிலேதான் யின்பமுடனுலுபுரஞ்சுத்திப்பார்த்து, பெருக்கமுள்ளசுனைகளிலேகுகைதானுண்டு பிலமானமூலிகையுமடுக்கவுண்டு, உருக்கமுடன்குகைதனிலே யிருந்துமைந்தாஉத்தமனேமூலிகையுஞ்சுனைநீர்கொண்டால், இருக்கானசூழ்வினைகள்குண்டுபோகுஞ்சிவசிவாசிவயோகஞ்செம்மையாமே. (௫௭௩)

இரத்தினகிரிவளமை.

செம்மையுள்ளரத்தினகிரிவளமைகேளுசிவசிவாநந்திகுருமுனிதான்வாசந், தண்மையுள்ளநந்தியடாமூலவற்கஞ் சங்கையில்லாசித்தர்கள்தான்தவமேசெய்வார், உண்மையுட னம்மலையில் சென்றேனப்போஉறுதியுடனந்தியுடலுடுக்கஞ்சென்று, நன்மையுடன்தானிருக்கும்போதிலேதான்நாதாந்தகெவுனரசகுளிகையீந்தார். (௫௭௪)

ஈய்ந்தவுடனுனுமொருகுளிகையீய்ந்து யிருவருமேஅவையடக்கஞ்செய்துக்கொண்டு, பாய்ந்துமிகஅண்டமொண்டஞ் செல்லும்போதுபதிவானநந்திசர்குளிகைதானு, மாய்ந்துமிகலகிரிகொண்டுயேறவில்லேமகத்தானநந்தியுமோமுடிவில்சென்றார், ஆய்ந்துஅந்தகுளிகைக்குங்கெவனங்கொண்டுஅண்டரண்டமுடிவிலந்தமேல்சென்றேனே.

சென்றுநின்றேநந்திசர்அருகில்வந்து தெளிவானஅகத்திசர்கெவுனஞ்செப்பு, கண்டுகொண்டேன்உமதுடைய மணியின்வேகங்காலசதிமெத்தவையாசாரணையைத்தீரும், பண்டுடையசாரணைதான்மனவேகியாகும்பக்குவமாய்அகம்பிலத்துக்கொண்டீரானல், நின்றநிலைநந்தியெனயெவருங்காண்பார் நிசமறிந்துசாரணைகள்தீந்தார்பாரோ. ()

நிசமறிந்துநந்திசர்சாரணைகள்திர்ந்து நிச்செயமாயிருவருமேகுளிகைபோட்டோம், நிசமறிந்துகுளிகையினல்கெவுனங்கொண்டோம்சீக்கிரத்தில்அண்டமெல்லாஞ்சுத்தும்போது, வசமறிந்து நந்தியுமோநீநாவென்றார் மாற்கமுடனதுவறிந்துநாநீயென்றேன், அசனமறிந்துபசாரஞ்செய்துக்கொண்டு அடுத்தேநான் திரிகூட மலையில்தானே. (௫௭௭)

மலையானதிரிகூடமலையில்சென்றுமலையினுட வளமறியவலத்தில்சென்றேன், நிலையான அம்மலைக்கி வலமதாக நிச்செயமாயாதாரகு

கதானுண்டு, சிலையானகுகையினுடவாசல்தன்னில் சிவசிவாவாய்வுபி றசண்டமாகி, கலையானவாய்வுபிறசண்டத்தேகிகருணையுடன்குகைத னிலேசென்றேனென்பாரே. (௫௭அ)

சென்றுமிகுகுகைதனிலேசுத்தும்போது திரிபாதமகாமுனியை க்கண்டேனப்பா, கண்டேனேதிரிபாதமுனிதான்வந்து கலந்துகட்டி யாசனமேல்தவசிருந்தோம், நின்றுகெதிகண்டுதவசிருக்கும்போதுநி லையானமணிகெவுனமணிக்கிமைந்தா, பண்டுடையசாரணைகள்பேசு ம்போதுபசுமையுள்ளநாதமெனநிலைகண்டோமே. (௫௭௯)

நிலையறிந்தநாதமடாவாயுவேகம நிலைவேகமாகுமடாமனவேகந் தான், கலையறிந்துவேகமதில்கால்கொண்டேனி கமலாசபூரணசாரணை கள்தீர்ந்து, மலையறிந்துஅடியேகிமுடிமேல்சென்றுமணிகெவுனமணி தனையேமதிக்கும்போது, தலைதெரிந்துயிடம்வலமாய் கண்டகாட்சிசு தாநந்தியானமனோன்மணியாம்பாரே. (௫௮௰)

சுவேதகிரி.

பாரப்பாகெவுனமணிகெவுனக்கொண்டு பாய்ந்துமிகுசுவேதகிரி தன்னில்சென்று, நேரப்பாகிரிவலமாய்வருகும்போது நிச்செயமாய்கீ ழ்முகமாய்குகைதானுண்டு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்குகையைக்காணஅ ரிதரிதுஅந்தமென்றகுகையைக்கண்டு,விரப்பாசெய்யாமல்குகையை க்கண்டேன்விரசுகொண்டுஅக்குகையில்சென்றேன்காணே. (௫௮௧)

சென்றுகொண்டுநின்றநிலைபார்க்கும்போதில்சிவசிவாஆறுவரா அடுக்கக்கண்டேன், கண்டுநின்றஆறுவரைகடக்கும்போது கருணையு டன்மேல்வரையில்வாசுதேவர், நின்றநிலைதனையறிந்துதவசுசெய்தநே ர்மைதனையானறிந்துஅடுத்துநின்றேன், அன்றுமிகுநின்றநிலை தனைய றிந்துஆதிஅகத்தீசர்முனிவாயென்றாரே. (௫௮௨)

வாவென்றுஅவிர்ப்பாகந்தன்னையீய்ந்தார் மார்க்கமுடன்யிருவருமேயோகஞ்செய்தோம், கூவென்றகெவுனமணிக்குயிராய்நின்ற கு ருவானசாரணையேதென்றேனப்போ, ஆவென்றஅகாரமுதல்உகாரம் ரெண்டும்அடுத்துநின்றமகாரமென்று அருள்கண்ணீய்ந்தார், பூவென் றஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே பொருந்திநின்றஅமுர்தமெனப்புகன் றார்தானே. (௫௮௩)

தானென்றஅமுர்தநிலைத்தானேசொன்ன சகலைதனையறிந்தும னதுருமைகொண்டு,வானென்றவடிவுடையவாசுதேவர்மகத்தானமா முனியேசொல்லக்கேளு, தேனென்றஅமுர்தரச பானத்தாலேசிவசி வாயிருகலையுமொன்றதாச்சு, நானென்றஅகத்தில்வளர்யீசர்நீயோநல மானவாசவனுமதுதானுச்சே. (௫௮௪)

சஞ்சிவிகிரி.

ஆச்சென்றயிருவருமேமனதுகூர்ந்து அருள்ஞானகெவுனரசகு ளிகைபோட்டு, மூச்சென்றவாசியினாலண்டத்தேகி முன்னையானசஞ்சி விகிரியில்சென்றேன், நீச்சென்றநிலையறிந்துகிரியைச்சுத்திநேர்நிலைக ள்தனையறிந்துபார்க்கும்போது, பேச்சென்றஅம்பலையில் சஞ்சிவிகற ணிபேரொளியாய்நின்றதொருசோதிதானே. (௫௮௫)

சஞ்சிவிகறணி.

சோதியென்றசஞ்சிவிகறணிதன்னில் சுந்தரம்போல் குருசித்த ராயிரம்பேர், ஆதியென்றபூரணமேகெதியென்றெண்ணி அவர்கள்சி வயோகமதினருளைக்கேளு, நீதியுள்ளசித்தராயிரம்பேர்தன்னில் நே மமுடன்தனிலொருபெரியோர்தன்னை, ஓதியதோர்மந்திரத்தால்உரு வில்சேர்ந்தஉத்தசதைதனையறுப்பார்உண்மைதானே. (௫௮௬)

உண்மையுடனபிஷ்டிசதைதனைவகுத்து ஓமம்வளர்குண்டமதி ன்பாகம்பண்ணி, நன்மையுள்ளசஞ்சீவிகறணியென்றநாதாந்தவிருட் சமதின்பாலைவாங்கி, தண்மையுடனவிற்பாகத் துகந்தோர்தன்மேல்த டவிடவேசதைவளர்ந்துதேகமாகுஞ், செம்மையுடன்யிவரோடாயிர ம்பேரந்ததிருவுருவின்பாதமதைபூசிப்பாரே. (௫௮௭)

பூசித்துசிவயோகநாட்டமாகி பூரணமாயாண்டொன்று தவமே செய்வார், நேசித்துயிவ்விதமாய்த்தவமேசெய்து நெடுங்காலம்வாழ்ந் திருப்பார்லெக்கோயில்லை, மாசித்துயிதுவாகுஞ்சதிரங்கொண்டு மக த்தானசதுர்யுகமோகோடாகோடி, வாசித்துவாசியிலேவலுமையாகி வலுத்தாரேகுருசித்தர்மகிமைதானே. (௫௮௮)

தானென்றமகிமைபெற்ற சித்தர்முன்னே சகலகலைக்கியானமெ ன்றகுளிகைபோட்டு, கோனென்றகுருவருளால்சென்றேனப்போ கு ருசித்தராயிரம்பேர்நீயாரென்றார், தேனென்றஅமுர்தகலை கும்பந்த ன்னில்சென்றுவந்தகும்பமுனியென்றுசொன்னேன், வானென்றயெ க்கியமாமுனிவாவென்றுவருந்திமிகஅடிதொழுதுவணங்கினரே. ()

வணங்கிமிகநின்றுகுருசித்தர்முன்னேமந்திரத்தாலபிஷ்டிசதை தன்னையுரித்து, இணங்கிமிகவுமதில்பாகம்பண்ணியெல்லோருந்தான் கூடியிருக்கும்போது, குணங்குவிந்தமந்திரத்தால் சதையுண்டாக்கி கூடியவரோடிருந்துபாகங்கொண்டு, மனங்குவிந்த வாசியின்மேலே றும்போதுமகத்தானகுருவெனவேவணங்கினோ. (௫௯௰)

வணக்கமுடனின்றுமனங்குவிந்துக்கொண்டு மந்திரத்தால்பாச மதையகத்திச்சுட்டு, யிணக்கமுடன்அவிர்ப்பாகங்கொண்டுதேறியே காந்தசிவயோகமந்திரத்தை, தனக்கடிமையாகவென்றுஉபதேசித்து சஞ்சீவிகறணியென்றமூலஞ்சொல்லு, முனக்குறுதிசொல்லுகிறோம் உண்மையாகஉம்றிங்றிங்உம்யெனவேஉருச்செய்வாயே. (௫௯௧)

உருச்செய்வாய்சென்றுமிகஉருதிசொல்லி உண்மையென்றகெ வுனரசகுளிகைபோட்டு, திருச்சபைகள்தான்கூடும் பொதிகைமே விசிவசிவாரொத்தினகிரிமலையில்சென்று, குருச்சமுகந்தனைநோக்கித வமேசெய்து குவிந்தரொத்தினகிரி வலமாய்வரும்போதந்த கருச்சுழி போல்கொடிமுடியில்குகையைக்கண்டேன்கருவாசலானகுகைக்குள் சென்றேனே. (௫௯௨)

சென்றுமிகநின்றுதவஞ்செய்யும்போது சிவமுனிபோல்பொசு ண்டமகாமுனியைக்கண்டேன், கண்டவுடன் பொசுண்டமாமுனிதா ன்வந்துகயிலாசபொதிகைமுனிவாவென்றார்கள், அண்டபதஞ்சென் றுவிளையாடுதற்கு அருள்ஞானகெவுனரசகுளிகைசெய்து, நின்றுவி ளையாடிமனதுருனமயாகநிமஷமென்றசாரதனையேதென்றானே. ()

நிமிஷசாரணை.

ஏதென்றுகேட்டவுடன்பொசுண்டமுனிதானும் யேகாந்தபொ திகைமுனிசொல்லக்கேளு, சூதமென்றசூதமணிதனுக்குநல்ல சுருக் கானசாரணைதான்சூதம்சூத, மாதென்றகன்னிசிறுபெண்ணுள்தேவி மனக்கனிந்தஅமுர்தமடாசூதபற்பம், ஊதென்றசூதபற்பம்னுதம்வா ங்கிஉறுதியுள்ளமணிதனக்குவூட்டுவாயே. (௫௯௪)

ஊட்டிமிகத்தானெடுத்துமணியையவாங்கி உண்மையுடன்மனே ன்மணியிலடக்கம்பண்ணி, நாட்டிடுவாய்அமுர்தரசவற்கந்தன்னை நா ட்டிநன்றாய்மூலஅனல்தன்னில்வெந்து, தேட்டுடனேசத்திவசமாகத் தானேசிவசிவாஅம்மணிதான்யிறக்கும்பாரு, சூட்டுடனேஅம்மணி யையெடுத்துமைந்தா சோதிதிருபால்தனிலேகழுவிப்பாரே. (௫௯௫)

பாரப்பாபாலதனால்சுத்திபண்ணிபத்தியுடன்அம்மணியைப்பார்க்கும்போது, நேரபபாநினைத்தபடிநிமிஷந்தன்னில் நிச்செயமாய்க்கண்டுதவஞ்செய்யலாகும், தேரப்பாயிவ்வகைதான்ஆறுங்காணார் தேவாதிசிவகணங்களறியாமல்தான், மேரப்பாரொத்தினகிரி மலையில்வந்துவேணபடிதவஞ்செய்துகண்டிலாரே. (௫௬௬)

கண்டபடிகும்பமுனிஉனக்குச்சொன்னேன் கருணையுடன்மணிகெவுனக்குளிகைசெய்து, விண்டபடிசாரணைகள் தீர்த்துக்கொண்டு விளையாடும்அண்டவரைநின்றுக்கொண்டு, யென்றுசொல்லிஅவிர்ப்பாகந்தன்னையீய்ந்து யின்பமுடன்உபசாரஞ்செய்தாரப்போ, நின்றபடிஅந்திரமாய்க் கெவுனங்கொண்டு நிமிஷத்தில் சதுரகிரி வலம்வந்தேனே. (௫௬௭)

கெவுனமணி.

வந்தவிதஞ்சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் மணிகெவுனமணியினுடவளமைகேளு, அந்தமென்றநாதமடா ஆதிதங்க மருள்பெருகுஞ்சூதமடாவிந்துபிள்ளை, பந்தமென்றநாதவிந்துரெண்டுமொன்று பகுந்தறிவாய்க்கண்டுமனதுருமையாகத், தொந்தமுடன்கமலாச அமுர்தந்தன்னால்சுத்தமுடன்நித்தியமுமத்திப்பாயே. (௫௬௮)

மத்தியென்றசுழிமுனையில்மனதைநாட்டி மாற்கமுடன்மண்டலமேமத்தித்தப்பா, சுத்தமுடன்மண்டலமேமத்தித்தாக்கால்சுருதியுள்ளநாதவிந்துஒன்றாய்க்கட்டும், பத்தியுடன்கட்டிநன்றாய்மெழுகுபோலேபக்குவமாயிருக்குமதைபருவமாக, முத்திபெறசற்குருவைத்தியானம்பண்ணி முன்னிறைந்தகண்மணிபோல்கிதானம்பண்ணே. ()

பண்ணப்பாகிதானமதாய்மணிதான்செய்துபாங்கானநாதவிந்து தன்னாலாட்டி, கண்ணப்பாகண்மணிபோல்மணியைமைந்தா கனியானநெல்லியுடக்கனிபோல்மைந்தா, உண்ணப்பாபாலமுதுகொள்ளும்போதுஉற்பனமாய்மணிதனையுங்கூடச்சேர்த்தால், முண்ணப்பாமூலகனல்தன்னாலந்தமுத்தியுள்ளகெவுனமணியிறுகும்பாரே. (௭௰)

இறுகுமடாமூலவன்னிதன்னாலந்த யேகாந்தஅக்கினியி லிறுகிமைந்தா, வருகுமடா உதையாதிசத்தியோடே மாற்கமுடன்மனதறிவாயெடுத்துநீயு, முருகநன்றாய்ரவிதனிலேவைத்துப்பாரு முன்னேயிஉருகுமடாமுதுகண்பார்வை, பெருகநன்றாய்நாவுதனி லடக்கம்பண்ணியிலமாகவாசியதுயிறுத்தும்பாரே. (௭௰௧)

இருத்துமடாவாசியதுசுழினைமேவியேகாந்தஅண்டவெளிதன்னிலேதான், பொருத்துமடாகற்பூரதீபந்தன்னில்பொருந்திநின்றவாசியுடன்தீபந்தானும், திருத்தமுடன்மூலமதில்செல்லும்போது சிவசிவாகற்பூரதேகமாகும், கருத்துடனேநீயிருந்துகெவுனம் ரேக்கக்கருத்துதித்தப்படிமனதில்காணலாமே. (சூ௱௨)

காணலாமண்டவரைநிமிஷத்துள்ளே கருணையுள்ளபொசுண்டவெகுதவத்தில்மிச்சம், தோணவேகெவுனமணிமார்க்கமெல்லாஞ் சுகமாகபிறக்கருவில்செய்தோமப்பா, பேணலாமபேணும்வகைதன்னைப்பார்த்துபிலமாகத் தன்னகந்தான்தன்னால்சுட்டு, பூணலாம்பூணும்வகையறிந்துக்கொண்டு பொருந்துமண்டச் சுவர்வரைக்கும் பூட்டலாமே. (சூ௱௩)

பூட்டலாந்தன்னகத்தைத்தானேகண்டால் பொருந்தலாம் பொருந்திநின்றவாசியாலே, காட்டலாம்காதாந்தஓங்காரத்தைநடுவானஅண்டபதஉச்சிமட்டுங், காட்டலாங்கனகமணி கெவுனத்தாலே காணலாங்கற்பூரசோதித்தாயை, ஆட்டலாமாலாந்திகற்பூரத்தை அங்கமுடன்யெங்குமதாயறியலாமே. (சூ௱௪)

அறிவானபெரியோர்க்குயென்னவேணும் மாகாரகெவுனரசகுளிகைவேணும், நெறியானசிவயோகநிஷ்டைவேணும் நேமமுடன்சத்திசிவபூசைவேணுங், குறியானகாமாதிகற்பம்வேணுங் குணமான பிள்ளையிடஞ்சேரவேணுஞ், சரியானசராசரத்தைப்பார்க்கவேணும்சடாட்சரமேபூரணமென்றறிந்துபாரே. (சூ௱௫)

முசுகபூடில்ரசக்கட்டு.

பாரப்பாயின்னமொருகுளிகைகேளு பதிவானமூசுகமாம்பூடுதன்னில், நேரப்பாகளஞ்சிபத்துரசத்தைவிட்டு நேர்மையுடன் மணலறைத்துசீலேசெய்து, காரப்பாரவிதனிலேஉலர்த்திக்கொண்டுகருணைபெறசற்குருவைத்தியானம்பண்ணி, சாரப்பாதன்னறிவால்புடத்தைப்போடுசெத்தியமாய்ரசமிறுகிகுளிகையாமே. (சூ௱௬)

ஆமப்பாகுளிகைதனைகையில்வாங்கிஅப்பனேய்வையடக்கமாகவேதான், காமப்பால்சானற்பால்களையூட்டி கருவானமதிப்பாவின்காலையூட்டி, சோமப்பால்தனையறிந்துபுடத்தைப்போடுசுருக்கானரவியனலின்பாகத்தாலே, தாமப்பாதானவனுப்உயிருண்டாக்கி தண்மையுள்ளகுளிகையதுஉண்மையாமே. (சூ௱௭)

சில்லுடம்பிலாசக்குளிகை.

உண்மையுடன்யின்னமொருகுளிகைகேளு உடும்பானசில்லுடும்புகாமரூபி, நன்மையுள்ளரூபியடாஉடக்காணுச்சு நாட்டமுடன்முத்தியதோர்சில்லான்வாங்கி, தண்மையுடனமுக்களஞ்சிரசத்தைவாங்கிதாக்கிநன்றாய்மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து, சின்மயத்தைதான்தொழுதுபுடத்தைப்போட்டால் சிவசிவாசூதமதுகட்டுந்தானே. (௬௮)

கட்டிநின்றசூதமணிதன்னைவாங்கிகருவானகுளபடானின்உதிரமூட்டி, திட்டமுடன்சாம்பிராணிகூடன்றொண்டும்செம்மையுடன் சரியிடையாய்நெருப்பில்வைத்தால், சட்டமுடன்தயிலமதாய்உருகிநிற்குந்தயிலமதிலம்மணியைத்தானேபோடு, யிஷ்டமுடன் அஞ்சாநாளெடுத்துப்பார்க்கயிருகிமணிகளேபொருந்தியிருக்கும்பாரே. (௬௯)

சறுகாமையில்ரசகுளிகை.

பாரப்பாயின்னமொருகுளிகைகேளு பதிவானசருகாமைக்கொண்டுவந்து, நேரப்பாமுக்களஞ்சிரசத்தைமைந்தா நீமகனேபதின்வாயில்நினவாய்விட்டு, சாரப்பா மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்துகருவாககனலேறபுடத்தைப்போடு, வீரப்பாகொண்டுரசங் கட்டிப்போகும் வேதாந்தரசமணியையெடுத்துக்கொள்ளே. (௭0)

யெடுத்துமிகப்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டுயின்னமொருகருவிபரஞ்சொல்லக்கேளு, அடுத்ததொருகெந்தகமும்தாரம்ரெண்டுஅப்பனேஅனலதனிலுருக்கிக் கொண்டு, கொடுத்துவிடு மந்தரசந்தனில்மைந்தாகுருவானரசமணியைகுணமதாக, தொடுத்துமன துருமையினால்யின்னங்கேளுசோதியென்றதிருவிளக்கில்வாட்டுவாயே. ()

வாட்டுவதுகற்பூரதீபந்தன்னால்மகத்தானசூதமணியிறுகிப்போகும், நாட்டமுடன்யிறுகினதையெடுத்துமைந்தா நன்மையுடன்சுந்தரிதானுதிரத்தூட்டி, பூட்டுவதுவிளக்கொளியில்வாட்டிமைந்தாபுண்ணியனேமான்செவிப்பால்பொருந்தவூட்டி, தேட்டமுடன்கற்பூரந்தன்னால்வாட்டசிவசிவாசூதமணியிறுகுந்தானே. (௭௨)

நாகக்கிண்ணியில்ரசக்குளிகை.

காணவேயின்னமொருகுளிகைகேளு கருவானநாகமதால்கிண்ணஞ்செய்து, பேணவேகாரொள்ளின்தயிலம்விட்டு பெருகின்றசூதமதுகூடச்சேர்த்து, தோணவேஅடுப்பேத்திதீபம்வைத்தால்சுறுக்கேறிக்கிண்ணமதால்கட்டிப்போகும், பூணவேகட்டினதை யெடுத்துக்கொண்டுபொன்னைதங்கமதின்தகடுசுத்தே. (௭௩)

சுத்திரன்ருய்குகையில்வைத்துப்புடத்தைப்போட்டால் சுழன் றமிகஉறுகியதுமணியாய்நிற்கும், பத்தியுடனம்மணியையெடுத்துக் கொண்டுபாலகனேகருஞானஉதிரமூட்டி, புத்தியுடன் தீபமதில்வாட்டிப்பார்த்தால்பூரணமாய்க்களேயேறிபொருந்திநிற்கும், சித்தமெந்தன்பாக்கியமென் றெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவாசிவயோகத் திருந்துபாரே. (௲௰௪)

பாரப்பாசிவயோகத்திருக்கவேணும் பதிவானபூரணத்தை யறியவேணும், நேரப்பாவாசியனைவணங்கவேணும் நேர்மையுடன்சாஸ்திரங்கள்பார்க்கவேணும், தேரப்பாலகுறியிலேதேறவேணும் சிவசத்திபோதமதில்நிலேக்கவேணும், சாரப்பாசதாகாலசுழினேமேவிசகலகலேக்கியானவொளிதீபம்பாரே. (௲௰௫)

பாரானபதியறிந்துமூலம்பார்த்து பரஞானதேசரியில் மனதைவைத்து, நேரானஆதாரந்தன்னேப்பார்த்து நிலேயானபூரணத்தைநேர்ந்துக்கொண்டு, வீரானபுத்திகளேயகலத்தள்ளி வேதாந்தசாஸ்திரத்தில்விரும்பிநின்று சிராககாயாதிகற்பங்கொண்டு சிவன்செயலென்றறிந்துகொண்டுதிறமாய்நில்லே. (௲௰௬)

திறமாகயில்லறத்தை சுத்திபண்ணிதீற்கமுள்ள நாலெடுத்துகாலேப்பாரு, உறமாகக்காலதனுல்மூலத்தூ்ணிஉத்தமனேபுருவனடுசுழியைப்பார்த்து, பரமானகற்பூரதீபத்தேகிபரஞானகேசரியை கண்டாயானல், யிறகாதுதேகமதுஉறவாய்நிற்கும் யிருகதிருமொருகதிருயிணங்கிக்காணே. (௲௰௭)

இணங்காதமூடருடன்யிணங்கவேண்டாம்யின்பரசமறியானைச் சேர்க்கவேண்டாம், வணங்காமல்நால்மறைகளெடுத்துப்பேசிவாய்மதமாய்த்திரிவானையடுக்கவேண்டாம், குணங்கெடவே பொய்ப்பேசிவேடம்பூண்டுகுறியறியாப்பாவிகள்தான்மெத்தவுண்டு, மனங்குவிந்துஅறிவதனுல்கண்டுதள்ளுமந்திரபஞ்சாட்சரத்தில்மருவியேரோ. ()

கற்பூரவைப்பு.

மருவிநின்றகற்பூரதீபம்பார்க்க மார்க்கமுடன்கற்பூர வைப்புச்சொல்வேன், உருவிநின்றவாழையடாநந்தன்வாழைஉருதியுடன்மூலமதின்பட்டைவாங்கி, பருவமுடன்தானுணர்த்தி மாவதாக்கிபாலகனேயதுக்குநிகர்சினங்கூட்டி, துருவமுடன்யிருவகைக்கிக் கால்தான்கூட்டி சுகமாகமூன்றுமொன்ருய்க்கலந்துகேளே. (௲௰௯)

கேளப்பாகலந்துநின்றபொடிக்கிமைந்தாகிருபையுள்ளசாருயம் நெய்யுங்கூட்டி, கேளப்பாவால்மிளகைபொடித்துப்போடுகிறபையுடன்அனலில்வைத்துசூடுகண்டால், கேளப்பாதானிரக்கி குளிரவைத்துகெணிதமுடனம்மாவில்விட்டுக்கிண்டி, கேளப்பாஆதிதனைபொடித்துத்தூவிகெடமதிலேதானமர்த்திசமாதுவையே. (௯௨௰)

வையப்பாமண்டலமேசமாதுவைத்து மாற்கமுடன்தானெடுத்துயின்னங்கேளு, மெய்யப்பாசமாதிவைத்த சரக்கிநேடே வெள்ளையென்றசினமுடன்கூடன்சேர்த்து, மையப்பாபோலவே பொடித்துக்கொண்டுவால்மிளகிநீர்விட்டுபிசறிமைந்தா, செய்யப்பா பாண்டமதிலமர்த்துவைத்துசிவசிவாசமாதுதனில்வைத்துக்காரே. (௯௨௧)

காரப்பாயிந்தவிதம்போலேமைந்தா கருணைபெறமூன்றுதிறங்கனிவாய்ச்சேர்ந்தால், பேரப்பாபெத்ததொரு கற்பூரந்தான்பெருகின்றவாசமதுயென்னசொல்வேன், நேரப்பாநின்றதொருதீபம்போலே நிற்மலமாய்நின்றிலங்குங்கற்பூரந்தான், ஆரப்பாஅறிவார்கள்ஆதிபூரம்அவையடக்கமாகவேநீயறிந்துபாரே. (௯௨௨)

பாரடாகைமுறையாயறிந்துசெய்தால் பத்தியுள்ளகற்பத்துக்குறுதியாகு, ஊரடாதிரிந்தலையுமுலுத்தருக்குஉத்தமனேயிந்தமுறையுரைக்கவேண்டாம், காரடாயிப்பூரங்காரங்காரங் கருணையுள்ளகற்பூரச்சோதித்தாயை, நேரடாநிலையறிந்துநின்றுக்கொண்டுநேமமுடன்பூரணத்தைநினைவாய்ப்பாரே. (௯௨௩)

நினைவாலேகருவிடையம்நன்றாய்ப்பாருநேசம்வைத்தபாசமதைஅகலத்தள்ளு, குணமாகசற்குருவின்பாதங்காணுங் கூர்மையுடன்யிருவிழியால்சுழியைமேவு, மனமானமனோன்மணியைமகிழ்ந்துபார்த்துவாசிநிலைதனையறிந்துயோகத்தேநில்லு, சினமான கெர்ப்பதைஅனுஷ்டித்தாக்கால் சிவமேதுதவமேதுசிதறுந்தானே. (௯௨௪)

சிதறாமல்வாசியைநீ கார்க்கவேணுந் திருவான பூரணத்தைப்பணியவேணும், பதறாமல்சிவதவங்கள்செய்யவேணும்பத்தியுடன்மதியமுர்தங்கொள்ளவேணும், நிதமாகசிவசத்திபூசைதன்னை நினைவுதப்பிப்போகாமல்செய்யவேணும், பதமானநால்பதமுமறிந்துக்கொண்டுபாலகனேகற்பூரவைப்பைப்பாரே. (௯௨௫)

விரவைப்பு.

பாரப்பாகற்பூரவைப்புச்சொன்னேன் பாலகனேவீரமதின்பதிவைக்கேளு, சாரப்பாவெடியுப்புஉவற்பூவோடுகெறியுப்புநவாச்சாரம

ன்னபேதி, நேரப்பாசினமொடுதுருசோடேழுநீமகனேவகைக்கு அ
ரைப்பலமும்வாங்கி, சேரப்பா அதுக்குநிகர் சூதஞ்சேர்த்து திறமாக
ஆதியொருபலமுங்கூட்டே. (௬௨௬)

கூட்டிநன்றாய்பொடித்துவொருகுப்பிக்கேத்தி குடமானவாய்க
ண்டதாளிதன்னில், தாட்டிகமாய்த்தாளியரைசாம்பலிட்டு தன்மை
யுடன்குப்பியதின்மேலேவைத்து, நாட்டமுடன்குப்பியதின்மூக்குமு
ட்டும்நன்மையுடன்சாம்பலதுதிறமாயிட்டு, வாட்டுவாயடுப்பேத்தி தீ
யைமூட்டுமோர்க்கமுடன்கனலேறியிளகும்பாரே. (௬௨௭)

இளகுபதந்தனையறிய சிலாக்கைப்போட்டு யின்பமுடன் சுழட்
டையிலேதெரியும்பாரு, அழகுடனேயிளகுபதந் தன்னைக்கண்டால்
அப்போதேயிறக்கிநன்றாய்க்குளிரப்போடு, புளகிதமாங்குளிர்ந்தகு
ப்பிதன்னைவாங்கிபுத்தியுடன்தானுடைத்துப்பார்க்கும்போது, உலகி
றனைதனையறுக்குஞ்சந்திரன்போல் உண்மையுள்ளவீரமதையுகந்து
பாரே. (௬௨௮)

வீரமடக்கு,

பார்க்கவென்று யின்னமொரு மடக்குவித்தை பக்குவத்தைச்
சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, யேற்கையுடனவ்வீரந் தனக்குமைந்
தாயின்பமுள்ளயெழுசரக்குங்காலுங்கூட்டி, தீற்கமுடன்பொடித்து
ஒருகுப்பிக்கேத்திசிவசிவாமுன்போலேபாகம்பண்ணி, சேற்கையுட
ன்தானெடுத்துப்பார்த்தாயானால்திறமானவீரசெயவீரமாச்சே. ( )

ஆச்சப்பாயிப்படியேயிருமூன்றுனல் அடங்காதவீரமடா வீர
றுசன், மூச்சப்பாஒடாதுவீரங்கண்டால்முனையான சுழினையிலேதீப
ங்காணும், காச்சப்பா அத்தீபந் தன்னிலேதான் கருவிகரணதியென்ற
காயந்தன்னை, பாச்சப்பாமூச்சறிந்துநின்றாயானல் பரனானவீரமடா
சோதிதானே. (௬௩௰)

சோதியென்றவீரமுடன்பூரமொண்டுஞ்சுத்தமுடன்தானறிந்து
வைத்துக்கொண்டு, நீதியுடன்அஷ்டசித்துவகைக்குள்ளாகும்நினைத்த
படிதிறஞ்சொலித்திக்கொள்ளலாகு, மாதியென்றுமனுதியென்று மி
துதானப்பா அடங்காதசரக்குகளை அதட்டிக்கட்டுஞ், சாதியென்றவீ
ரமுடன்பூரமொண்டுஞ்சத்திசிவமானதுவைதன்னுள்பாரே. (௬௩௧)

பாரப்பாகாவியத்தையறிந்துக்கொண்டால் பக்குவமாய்சிவயோ
கமுறுதியாகும், நேரப்பாநிறைந்தகண்ணுந்துலக்கமாகும்நிறையான

ஆறுவனாகாணலாகும்,மேரப்பா அண்டகேசரியாள்பாதம்விண்ணொ ளிபோல்கண்ணொளியில்மேவிக்காணும், காரப்பாகருணையினால் ஒ ளிகண்ணாடிகண்ணடங்காச்சோதியைநீகருதிப்பாரே. (௬௩௨)

துரிசிவைப்பு.

பாரப்பா துரிசினுடவிபரங்கேளு பாத்திரந்தான்செம்பினிலேப திவாய்ச்செய்து, காரப்பாவெடியுப்புங்கல்லுப்போடுங் கலந்துரொண் டும்பாத்திரத்தில்கனக்கயிட்டு, சேரப்பாதயிருடனே பழச்சார்விட்டு திறமானகுதிரையுடகத்தம்வார்த்து, நேரப்பாகுழிவெட்டிசருகுபோ ட்டுநேர்மையுடன்பாத்திரத்தைவைத்துமூடே. (௬௩௩)

மூடிநன்றாய்மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு முத்தியுள்ளபசு மைநிறந்துரிசியாகும், நாடியேஅத்துருசையெடுத்துக்கொண்டு நன் மையுடன்குருமுடித்துவைத்துக்கொள்வாய், சூடிநின்றசெம்பதுவு ஞ்சத்தியாச்சுதுலங்கிநின்றஉப்பதுவுஞ்சிவமதாகும், வாடிநின்றுஅ லேயாமல்துரிசைச்செய்துமகத்தானவேதமுறைமகிழ்ந்துகாணே. ()

நவாச்சாரவைப்பு.

காணவேநவாச்சாரஞ்சொல்லக்கேளு கருவானஆனைபரிகனவா ய்ஓட்டை, பூணவேஆடுடனேஆவும்நல்லபுத்தியுடன்ஆணுடனேபெ ண்ணுங்கூட்டி, தோணவேயெட்டுவகை நீரொன்றாக்கி சுத்தமுள்ள பாண்டமதில்நன்றாய்விட்டு, நாணவேகரியுப்புசினக்காரம்நலமானபூ நீறுமொன்றாய்க்கொட்டே. (௬௩௫)

கொட்டிநன்றாய்க்கரைத்திருத்து அடுப்பிலேத்தி கூர்மையுடன் நீர்வத்தக்காச்சினுக்கால், திட்டமுள்ளசாரமதையென்னசொல்வேன் சிவசிவாநவாச்சாரமிதுதானாகும், சட்டமுள்ளசாரமதுசரக்கைகட்டு ம்சகலதொழில்முறைக்கிதுதான்குருவாய்நிற்கும், யிட்டமுடன்சார மதைவைத்துக்கொண்டுயேகாந்தமானசிவயோகம்பாரே. (௬௩௬)

கற்பூரவைப்பு.

பாரப்பாயின்னமொருமுறைதான்கேளு பதிவானஆலாத்திகற் பூரந்தான், சேரப்பாசெவ்வானமுக்கிழங்கோடொக்கதிறமானவால்மி ளகுசினக்காரம், காரப்பாகாரமுடன்வெடியுங்கூட்டி கலந்தரைத்து மாவாக்கிமாவிலேதான், தேரப்பாசிதம்பரமும்ஆவினெய்யுந்தீற்கமு டன்பாலிட்டுபிசறிக்கொள்ளே. (௬௩௭)

பிசறிநன்றாய்ப்பாண்டத்திலிட்டுக்கொண்டு பிசகாமல்மண்டலந் தான்சமாதுவைத்து, நிசமாகத்தானெடுத்துப்பார்க்கும்போது நிர்ம

லமாங்கற்பூரமென்னசொல்வேன்,வசமாகக்கற்பூரஞ்செய்துக்கொண் டுமார்க்கமுடன்சிவயோகவளமைகண்டு, நிசமானதிட்சையிலே நின் றுயாகில்சிந்தைதனில்நினைத்தபடிசெபிக்கலாமே. (௬௩௮)

விறவைப்பு.

ஆமப்பாயின்னமொருபாகங்கேளு ஆச்சரியமாச்சரியம்விரவை ப்பு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்துருசுசினம் நலமானபேதியுடன்சாரங்கல்லு, தாமப்பாவெடியுப்புஆறுமொன்றாய் தன்னளவாயதுக்குநிகர்சூதங்கூட்டி, ஓமப்பாதிருவகத்தால் பொடித்துக்கொண்டு உத்தமனேகுப்பியிலேஅடைத்துப்பாரே. (௬௩௯)

பாரப்பாஅடைத்தகுப்பிதன்னைமைந்தா பதிவானபாண்டமதில்சாம்பலிட்டு, நேரப்பாகுப்பிவைத்துமுக்குமட்டும் நினவாகசாம்பலிட்டுஅடுப்பிலேத்தி, சாரப்பாபதங்கண்டுயெடுத்துப்பார்க கருணையுள்ளவீரமதுயென்னசொல்வேன், பேரப்பாபெத்ததொருவீரந்தன்னைபேணியேசெய்துசிவயோகங்காரே. (௬௪௰)

அஷ்டாங்கயோகப்பொ.

யோகமென்றஅஷ்டாங்கம் யெட்டுக்குந்தான் உண்மையுடன்வகைவிபரம்நன்றாய்க்கேளு, ஆகமுடன்சொல்லுகிறேன்யேமம்நேமம் ஆசனமும்பிராணயம்பிரத்தியாகாரம், பாகமுள்ள தாரணைதியானசமாதுபக்குவமாயெட்டுமடாஅஷ்டாங்கமாச்சு, தாகமுடன்அஷ்டாங்கம்நன்றாய்ப்பார்க்கசங்கையுடன்தினவிபரஞ்சாத்தக்கேளே. (௬௪௧)

கேளப்பாயேமமென்றவகைதான்பத்துகெணிதமுள்ள நேமமென்றவகைதான்பத்து, நாளப்பாஆசனந்தான்ஒன்பதாச்சு நலமானபிராணயமஞ்சுமாச்சு, ஆளப்பாபிரத்தியாகாரவகையாறு அப்பனேதாரணையும்ஆறுவகையாச்சு, சூளப்பாதியானமதுபத்துவகையாச்சுசுகமானசமாதுவகைஅஞ்சுமாச்சே. (௬௪௨)

யேமம்பத்து.

ஆச்சப்பாஅஷ்டாங்கமெட்டும்பார்க்கஅங்கமுடன்யினம்பிரித்துச்சொல்லக்கேளு, நீச்சப்பாயேமமென்றபத்துங்கேளு நிசமானயேமமுடனங்கிசஞ்சத்தியமும், மூச்சப்பாஆற்றிகம்விறமாச்சாரியம்முனையானசமையமதம்அடசேயம்நீகிறதி, காச்சப்பாயிதராகாரம் சவுசம்யிவைபத்துகருணையுடன்கண்டறிந்துநேமத்தைக்காணே. (௬௪௩)

நேமம்பத்து.

காணவேநேமமுடன்தவசுசந்தோஷங்கருணையுள்ளஆற்றிகஞ்ச ந்தான்சிவபூசை, பூணவேசித்தாந்தஞ்சிராவணம்லட்சயமும்பொருந் திநின்றசிவசத்திவிரதமொடுபத்தும், தோணவேதானறிந்து தன்னி லையைப்பார்த்துசுகமாகயேமமுடன் நேமத்தைச்செய்து, ஊணவே தானிருந்துயோகமதுசெய்து உண்மையுடன் ஆசனத்தைவுணாக்கக் கேளே. (சுசச)

ஆசனம்ஒன்பது.

கேளடாகோற்றீகங்கோமுகமும்பத்தும் செணிவிரசிங்கமொடு பத்திரமுமுத்தம்,வாளடாமயூரசுகமுடனேமைந்தாமகத்தானஆசன முமொன்பதுமேயாச்சு, காலடாதனையறிந்துஆசனமேல்கொண்டு க ண் துலங்கச்சிவயோகங்கருதிப்பார்த்தால், மேலடாபுருவமதில் வாசி நின்றுமெய்ஞ்ஞானதீபமடாவிண்ணைப்பாரே. (சுசரு)

பிராணயமஞ்சு.

பாரப்பாபிராணயமஞ்சுங்கேளு பதிவானரேசகபூரமுங்கும்பம் நேரப்பாசவுபீசம்நிறபீசந்தான் நிசமாகபிராணயமஞ்சும்பாருபேரப் பாபிராணயமஞ்சும்பார்த்தால் பெருகிநின்ற சிவயோகமுருதியாச்சு, காரப்பாபிராணயகருவைப்பார்த்து கண்டறிந்து விண்ணதனைக்கரு வாய்க்காணே. (சுசசு)

பிரத்தியாகாரம்ஆறு.

காணவேபிரத்தியாகாரந்தன்னை கருவாகஆறையுமே சொல்லக் கேளு, பூணவேசரீரமதுபிரத்தியாகாரம் பொருந்திநின்ற யிந்திரிய ம்பிரத்தியாகாரம், தோணவேபிராணயம்பிரத்தியாகாரம்சுகமானகர ணமதுபிரத்தியாகாரம், பேணவேகாமியந்தான்பிரத்தியாகாரம் பெ ருமையுள்ளசற்வசங்கம்பிரத்தியாகாரம். (சுசஎ)

காரமென்றபிரத்தியாகாரந்தன்னைக் கருவறிந்து ஆறுவகைநன் றாய்ச்சொன்னேம், பாரமென்றுயெண்ணமல்பதிவாய்ப்பார்த்தால்ப லிக்குமடாஅஷ்டாங்கபதவிமைந்தா, சாரமென்றபூரணத்தைதியான ம்பண்ணிசங்கையுடன்வாசியிலேசார்ந்துக்கொண்டு, வீரமென்றமன த்தோடையோகம்பார்த்தால்வேதாந்தபதவியிலேவிளங்கலாமே. ()

தாரணைஆறு.

விளங்கவேதாரணைதான்ஆறுங்கேளு விசையானபூதத்தாரணை தானென்று, உளங்கனிந்தபிராணதாரணைதானென்றுஉத்தமனேகர ணதாரணைதானென்று, களங்கமில்லாத்தெய்வ தாரணைதானென்று

கண்டறிந்ததத்துவதாரணைதானென்று, மிலக்குவிந்தபிரமதாரணை தானென்றுபெருமையுடன்தாரணையில்பிலமாய்நில்லே. (௬௪௬)

தியானவகைபத்து.

பிலமானதியானவகைபத்துங்கேளு பேரானசடாதார தியான மொன்று, குலமானதேகமடாதியானமொன்று குவிந்துநின்றமண்ட லமாந்தியானமொன்று, தலமானபிரமத்தின்தியானமொன்று தயவா னமாலினுடதியானமொன்று, நவமானருத்திரனார்தியானமொன்றுந ன்மையுள்ளமயேஸ்பரனார்தியானமொன்றே. (௬௫௰)

ஒன்றானசதாசிவத்தின்தியானமொன்று ஒளிவானபிரணவத்தி ன்தியானமொன்று, நன்றானநிராகாரதியானவகைப்பத்தும் நன்மை யுடன்அஷ்டாங்கம்நன்றாய்க்காத்தால், குன்றாது தேகமடாதேவருப ங்குருவானமூலமடாஅண்டமேரு, நின்றாடும்வாசியடா சுழினைகம்ப ம்நேரானசமாதியுடநிசத்தைப்பாரே. (௬௫௧)

சமாதிஅஞ்சு.

பாரப்பார்சமாதிவகைஅஞ்சுங்கேளு படிவானதத்துலய சமாதி யொன்று, சாரப்பாசவ்விகற்பசமாதியொன்று சார்வானநிருவிகற்பச் சமாதியொன்று, நேரப்பாசஞ்சாரசமாதியொன்றுநிலையானஆருடச மாதியொன்று, சாரப்பாசமாதியஞ்சுங்கார்த்தாயானால் கருணையுள்ள தேவரிஷிமுனியேயாவாய். (௬௫௨)

முனியானதேவரிஷிநீயேயாவாய்முதன்ட அண்டபதம்நீயேகா ண்பாய், மணியானமனோன்மணிதன்னிடமேநிற்பாள்மாற்கமுடன்ப ஞ்சசற்தாள்தீற்கமாவார், கனியானபூரணமாயென்றும்வாழ்வாய் கரு ணையுடன்கற்பூரஒளிபோல்நிற்பாய், தொனியானசிலம்போசைகாதி ல்கேழ்குந்தூண்டாதமணிவிளக்கைச்சுழியில்பாரே. (௬௫௩)

பூரணம்நாலு.

பாரப்பாபூரணக்தாகாலென்பார்கள் பத்தியுடனதின்விபரம்பக ரக்கேளு, காரப்பாஒளிப்பாழ்தானென்றுமாச்சு கருணையுள்ளவெளி ப்பாழ்தான்ரெண்டுமாச்சு, சாரப்பாவெளியொளிப்பாழ் மூன்றுமாச் சு தண்மையுள்ளநிறகுணம்பாழ்நாலுமாச்சு, ஆரப்பா அறிவார்கள்நா லையுந்தானறிந்துசிவயோகமதைஅழித்திக்காணே. (௬௫௪)

அவஸ்த்தைஅஞ்சு.

அழுத்தமுள்ளபாழ்நாலுஞ்சிவகலையாட்டமாதியந்த மூலமடா அண்டத்துச்சி, செளித்தமனந்தனையகத்தி அண்டத்தேகி நிலையான

மூலமடா உச்சிவட்டம், முழித்தநிமைக்கண்ணான வட்டத்துள்ளேமு
க்காலுமெண்கால்கொண்டேணிப்பாரு, வழுத்துதற்கு அரிதானசோதி
காணும்மாசந்தசோதியிலேமகிழ்ந்துநில்லே. (௬௫௫)

நில்லடாலாடமதில்சாக்கிரந்தானென்று நிலையானகண்டமதில்
சொற்பனந்தான்மைந்தா, உள்ளடாமார்பின்கீழ்சுழுத்தியாகுமுந்தியி
லேதுரியமடாஉகந்துபாரு, விள்ளாதசங்கையடா விளுத்தண்டின்
மேலாகநின்றுதடா துரியாதீதம், கல்லாதாரறியார்கள் கற்றோர்காண்
பார்கருணையுடனவத்தைநிலைகண்டுதேறே. (௬௫௬)

தேரிமனமவத்தைநிலைகண்டாயானல் சிவசிவாசிவநிலைதெளிந்
துகொள்ளும், நேரிருந்தவாசியதுநிலையில்நிற்கும் நின்றநிலைதனையறி
ந்துவாசிபூட்டி, ஆரிமனதுருமையினலண்டமேவி அண்டரண்டபத
ங்களெல்லாமறிந்துக்கொண்டால், வாரியமுதுண்டுகொள்ளமூலத்தி
யானம்வளருமடாபிரணநிலையதுதான்காணே. (௬௫௭)

காணுதகாட்சியெல்லாங்காணலாகுங் காவியத்தைக்கண்டமனந்
தேறிக்கொண்டால், தோணுதகருவினுடவிபரந்தோணுஞ் சுகசிவப்
ரணநிலைசுத்தமாகும், மூணுனஉடலுயிருமுருதியாகும்உருதியுடன்
வாசியதுலடாதையா, கோணுன கற்பூரதீபம்நின்று கொழுந்துவிட்டு
யெரியுதடாகுறியைப்பாரே. (௬௫௮)

லிங்கவைப்பு.

பாரப்பாகுறியரிந்துதவமேசெய்யபதிவானகுப்பிவைப்புபாஷா
ணங்கேள், நேரப்பாலிங்கபாஷாணங்கேளு நிலையானகம்பியுள்ளலிங்
கம்வாங்கி, காரப்பாலிங்கநிகர்துருசுகெந்திகனமானதாரமுடன் வீர
ங்கூட்டி, சேரப்பாஅஞ்சையுமேலன்றாய்க்கூட்டி சிவசிவாகல்வமதி
ல்பொடித்துக்காரே. (௬௫௯)

பொடித்ததொருசாக்கையொருகுப்பிக்கேத்திபூரணமாங்கெட
மதிலேசாம்பலிட்டு, வடித்ததொருசாம்பலின்மேல்குப்பிவைத்து வ
ரிசையுடன்மூக்களவுதிமிர்த்திமைந்தா, அடுத்ததொரு அடுப்பேற்றி
அனலைமூட்டிஅன்பாகபதனங்கண்டிறக்கிமைந்தா, கடுத்ததொருஅ
னலாரியெடுத்துப்பார்க்ககருணையுடன்கட்டியதுகளங்கமாச்சே. ()

ஆச்சப்பாகளங்கதனைதங்கந்தன்னில் அப்பனேபத்துக்குஒன்று
தாக்கி, மூச்சப்பாதானடங்கஊறுக்கிப்பாரு முத்தியுள்ளதங்கமது கு
ருவாய்ப்போகும், பாச்சப்பாகுருவெடுத்துசெம்பிலேதான்பத்தியுட

மரத்துக்குளன்றுபோட்டால், பேச்சப்பாபேசாததங்கமாகும் பெருமையுடன்வெள்ளியிலேயீய்ந்துபாரே. (௬௬௧)

ஈந்திடுவாய்வெள்ளிபத்தில்தங்கச்செம்பையென்னசொல்வேன் பதினறுவயதுகாணும், மாய்ந்துநின்றலிங்க பாஷாணவித்தை மகத்தானவித்தையடாமகிழ்ந்துபாரு, சாய்ந்துக்கொண்டுவாய்வீணங்கள் பேசுமட்டைசண்டாளப்பயல்களுறவாகாதையா, பர்ய்ந்துநின்றவாசியிலேபதிவாய்நில்லுபதிவானபுருவமதைப்பணிந்துகாணே. (௬௬௨)

கெந்திபாஷாணவைப்பு.

காணவேகெந்திபாஷாணஞ்சொல்வேன் கருவானகெந்தியடாபடிககெந்தி, பூணவேநிர்மலமாங்கெந்திவாங்கி புகழானதாரமுடன்விரம்லிங்கம், பேணவேவெள்ளையுடன்காரங்கூட்டி பெருமையுடனறுசறக்கும்பொடித்துக்கொண்டு, தோணவேகாசியிடகுப்பிக்கெந்தி சுத்தமுடன்சருகெருவுசாம்பல்செய்யே. (௬௬௩)

செய்ததொருசாம்பல்தனைபாண்டத்திட்டு சிவசிவாகுப்பிதனைநடுவேவைத்து, கொய்ததொருமூக்களவுசாம்பலிட்டு கூர்மையுடனடுப்பேத்திஅனலைத்தாக்கிக், கைதவறுமனதாகக்கருவாய்ப்பார்த்துக்கருணையுடனுருகுபதந்தன்னைக்கண்டு, கொய்தமுடன்தானெடுத்துகுளிரவைத்துகூர்மையுடன்பார்த்திடவேகட்டும்பாரே. (௬௬௪)

கட்டிநின்றகெந்திபாஷாணம்வாங்கி கனகமென்றதங்கமதில்பத்துக்கொன்று, திட்டமுடன்தான்குடுத்து உருக்கிப்பார்த்தால் சிவசிவாதங்கமதுகுருவாய்நிற்கும், சட்டமுடன்குருவெடுத்துவெள்ளிசெம்பில்தாக்கிமிகஉறுக்கிமாத்ததுதான்பத்தாகும், யிட்டமுடன்தானறிந்துகுருவைப்போத்தியேகாந்தபாஷாணவைப்புப்பாரே. (௬௬௫)

பாரப்பாபாஷாணம்வைக்கும்போது பத்தியுடன்குப்பிதனக்கங்கிபூட்டி, நேரப்பாரவிதனிலேகாயவைத்துநேர்மையுடன்சருகெருவைசாம்பல்பண்ணி, சாரப்பாகுப்பிவைத்துயெடுப்பாய்மைந்தா சந்தேகமில்லையடாதனதாய்ப்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷாணவைப்புஅறிந்தவனேசிவயோகிஆதிதானே. (௬௬௬)

அரிதாரபாஷாணவைப்பு.

ஆதியென்றகெந்திபாஷாணஞ்சொன்னேன்அரிதாரபாஷாணமருளக்கேளு, நீதியுடனரிதாரந்தகடாய்வாங்கி நேர்மையுடனதுக்குநிகர்துரிசிதுத்தஞ், சாதியென்றகெந்தியடவீரங்காரம்சங்கையுள்ளசெ

வுரியுடசாரங்கூட்டி, பேதியென்றயெழுசரக்குமொன்ருய் மைந்தா பெருமையுடன்தான்பொடித்துக்குப்பிக்கேத்தே. (௬௬௭)

ஏத்தமுள்ளகுப்பிதனக்கங்கிழூட்டி யின்பமுடன் முன்போலே வைத்துகார்த்து, பார்த்திபனேபதங்கண்டுயிறக்கிப்பார்க்கப்பதிவா னசறக்கெல்லாங்கட்டிநிற்குஞ், சாத்தியதோரறிதார பாஷாணத்தை தங்கமதுபத்துக்குஒன்றுதாக்கி, போத்திமிகத்தானுருக்கிப்பார்த்தா யானல்புண்ணியனேதங்கமதுகுருவாம்பாரே. (௬௬௮)

பாரப்பாதங்கரதிகுருவைமைந்தா பக்குவமாய்வெள்ளியிலேநூ த்துக்கொன்று, நேரப்பாதான்குடுத்துஉருக்கிப்பாரு நிசமானவெள் ளிதங்கமாகுமய்யா, காரபபாதங்கமதுஉலகுக்கெல்லாங் கருணையுள் ளதெய்வமதாய்நின்றுதப்பா, பேரப்பாயிதுவெல்லாம் சத்தேயாகும் பெரிதானதங்கமென்றதீபந்தானே. (௬௬௯)

நாகரசபாஷாணவைப்பு.

தங்கமென்றனுகரசபாஷாணத்தை தண்மையுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு, அங்கமுடன்பழச்சாத்தில்சூடன்போட்டு அப்பனே தான்களைத்துசூதம்விட்டு, சங்கையுடனடுப்பேத்தி யெரிக்கும்போ துசணத்திலேசூதமதுவாலையாகும், பங்கமில்லாவாலேதனைவைத்துக் கொண்டுபத்தியுடனுகமதைசுத்திபண்ணே. (௬௭௰)

சுத்திபண்ணவகையேதுயென்ருயானல் சுகமானகாரெள்ளுத்த யிலத்தாலே, பத்தியுடன்தானுருக்கிப் பழச்சாத்துள்ளே பாச்சுவாய் அஞ்சுமுறைபண்பாய்மைந்தா, சுத்தமுடன்அஞ்சுதிரம் உருக்கிச்சா ய்த்துதீற்கமுடன்பின்பொருக்கால்உருகும்போது முத்தியுள்ளவாலை தனேசேர்த்தால்மைந்தாமுற்கமுடன்நாகாசமொன்ருய்க்காணே. ()

ஒன்ருனநாகரசந்தனக்குமைந்தா உண்மையுடனதுக்கநிகர்கெந் திகூட்டி, நன்ருனலிங்கமுடன்விரம்வெள்ளை நலமானகெவுரியுடன் காரஞ்செய்து, குன்ருமல்யெண்சரக்கும்பொடியாய்ப்பண்ணி குப்பி யிலேதானடைத்துமுன்போலமைந்தா, அண்டபிரான்தனைத்தொழு துயெடுத்துப்பார்க்கஆதியென்றநாகபாஷாணமாமே. (௬௭௨)

ஆமப்பாநாகபாஷாணந்தன்னை அருளானதங்கமதில்பத்துக்கொ ன்று, தாமப்பாதான்குடுத்துஉறுக்கிப்பார்க்க தண்மையுடன்தங்கம துகுருவாய்நிற்கும், ஓமப்பாயேமமதுகுருவாய்ப்போனல்உத்தமனே வெள்ளிசெம்பிலனந்தம்வேதை, காமப்பால்கானற்பால் கருவினலே கண்ணடங்காவேதைமுறைகாணலாமே. (௬௭௧)

கெந்தகசெந்தூரம்.

காணவேயின்னமொருகருமானங்கேள்கருவானகெந்தகயோர்பலந்தான்வாங்கி, பேணவேகாண்டியிலேநெய்யைக்குத்திப் பெருமையுள்ளகெந்தகத்தையுருக்கிக்கொண்டு, தோணவேரசமதிலேவிட்டுக்கிண்டசுத்தமுடன்தான்மடிந்துதூளாய்ப்போகும், பூணவேயப்பொடியைவாங்கிமைந்தாபுத்தியுடனதுக்குநிகர்லிங்கஞ்சேரே. (சூஎச)

லிங்கமுடனரிதாரம்வீரங்காரம்நேர்மையுடன்தான்கூட்டிக்கல்வத்திட்டு, பங்கமில்லாபொத்தலையின்சாற்றாலாட்டிபத்தியுடன்உருட்டியொருவட்டாய்ப்பண்ணி, அங்கமுடனோட்டில்வைத்து சீலைசெய்துஅப்பனேநிதானமதாய்ப்புடத்தைப்போடு, சங்கையுடன்புடமாறியெடுத்துப்பார்க்கதங்கநிறஞ்செந்தூரமாகும்பாரே. (சூஎரு)

பாரப்பாசெந்தூரமதிககாந்திபணவிடைதான்வெள்ளியிலேபத்துக்கொன்று, காரப்பாதான்குடுத்துஉருக்கிப்பார்க்க கயிலாசவெள்ளையதுபழுத்துப்போகும், நேரப்பாபழுத்துநின்றதீபம்பார்த்துநேர்மையுடன்சிவயோக நிலையில்நின்றால், ஆரப்பாஉனக்கிடு சொல்லப்போறேன்ஆதிதிருசெந்தூரமருமைதானே. (சூஎசா)

அண்டச்செயநீர்.

அருமையுடனின்னமொருகருவைக்கேளுஆதியண்டச்செயநீரினருமைதன்னை, உருமையுடன்சம்பழத்தின்சாறுவாங்கி உத்தமனேபீங்கானில்விட்டுக்கொண்டு, வருமையதுதானகலசினக்காரமாற்கமுடன்தான்பொடித்துசாத்தில்கொட்டி, கருமையெனநின்றதொருஞானியண்டங்கருத்துறவேவாங்கியதிலமுத்துவாயே. (சூஎஎ)

அமர்த்திநின்றமுட்டைதனைமருனாள்பாற்க அரகராதோடுருகிசுன்னமாகுஞ், சுமத்திநின்றசவ்வுடனேமஞ்சள்வெள்ளை சுகமாகத்தானெடுத்துஅதனோடொக்க, விமத்தநவச்சாரமுடன் துருசுரெண்டும்விபரமுடன்களஞ்சிரெண்டுகூடப்போட்டுச், சமத்தாகதானரைக்கும்போதிலேதான்சங்கையுடன்மெழுகாகும்பதனம்பண்ணே. (சூஎஅ

பதமாகத்தோடுருகிநின்றசுன்னம்பக்குவமாய்த்தானெடுத்துஅதினோடொக்க, சதமானசாரமது கழஞ்சிரெண்டு தப்பாமல் போட்டொருநாள்வெய்யில்வைத்தால், விதமானமெழுகாகு மைந்தாமைந்தாவிபரமுடனிருமெழுகுமொன்றாய்க்கூட்டி, சுதமாகக் கல்வமதில்அரைக்கும்போதுசொலிக்குமடாநீரதனில்சுகமாய்ப்பாரே. (சூஎகூ)

பாரப்பா அன்னீரைவாங்கிமைந்தா பக்குவமாய்சரக்குகளேசுருக்குத்தாக்கு, வீரப்பாகொண்டதொருசரக்கையெல்லாம் விண்ணடங்கக்கட்டுமடாமெய்தான்பாரு, காரப்பாயிரும்பதனைத்தகடாய்த்தட்டிகருணையுடனன்னீரில்துவைத்துமைந்தா, நேரப்பாபுடம்போட்டுப்பார்த்தாயானல்நின்றதொருசெம்பதுபோலுருகும்பாரோ. (௬௮௰)

உருகிநின்றஅண்டநீர்தன்னில்மைந்தா உத்தமனேஅரப்பொடியுங்களஞ்சிசேர்த்து, பருவமுடன்தானரைத்துக் குகையில்வைத்துபக்குவமாய்தானுருக்கசெப்பாம்பாரு, கருணையுள்ள செம்பதனைவெள்ளிக்கியந்தால்கருத்துறவேஆறேழுவயதாம்பாரு, அருமையுள்ளசெயநீர்தான்அண்டநீரு அப்பனேமனதுருமையாகச்செய்யே. ()

லிங்கக்கட்டு.

செய்யடாயின்னமொருகருமானங்கேள் சிவசிவாகெந்தகமுந்தாரங்கூட்டி, நெய்யவேகாண்டிதனிலுருக்கிக்கொண்டுநல்லதொருலிங்கமடாதன்னைவாங்கி, மெய்யடாஉருகுநீர்தன்னில்போட்டுமேன்மைபெறவாட்டியெடுலிங்கங்கட்டும், பொய்யடாபோகாதுயிருகிக்கட்டும் புண்ணியனேதானெடுத்துவைத்துக்கொள்ளே. (௬௮௨)

கொள்ளப்பாவெடியுப்புஅஞ்சாங்காச்சல்கிருபையுடனதுக்குநிகர்கூடஞ்சேர்த்து, வள்ளப்பாவாய்நீராலரைத்துருட்டி மைந்தனேபுடம்போடக்கட்டும்பாரு, தாளப்பாலிங்கமுடன்கூடச்சேர்தது தண்மையுடன்வாய்நீராலரைத்துருட்டி, சூளப்பாஓட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடசுத்தமுடன்கட்டியதுகளங்குமாமே. (௬௮௩)

களங்கமத்தகளங்கதனையெடுத்துக்கொண்டுகளீம்பானசெம்புதனில்நூத்துக்கொன்று, விளங்கவேதான்குடுத்து உருக்கிப்பாருவேதாந்தசெம்பதுவுமீராறுருகும், களங்குவிந்துவாசியின்மேல் சார்ந்துக்கொண்டுசாதகமாய்ப்புருவனடுச்சுழியிலேறி, உளங்கனியஅண்டகேசரியைப்பாருஉண்மையுள்ளதீபமடாசோதியாமே. (௬௮௪)

நாகரசவங்கக்குரு.

ஆமப்பாநாகரசம்வங்கமூன்றும்அப்பனேஓரிடையாயொன்றாய்ச்சேர்த்து, தாமப்பாகல்வத்தில் பொடித்துக்கொண்டு சங்கையுடன்கெந்தகத்தின்தயிலமூட்டி, ஓமப்பாதானெடுத்துகல்வத்திட்டு உத்தமனேதுருசுடனேதாரம்வீரம், வாமப்பால்தன்னாலே கல்வத்தாட்டிமாற்கமுடன்வழித்துருட்டிகாயப்போடே. (௬௮௫)

காய்ந்ததொருவட்டதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணையுடன்பாண்டமதில்சாம்பலிட்டு, பாந்தமதாய்வில்லேவைத்து மேலும்போட்டு பத்தியுடனடுப்பேத்திஅனலேத்தாக்கி, சாந்தமாய்அனலேறியிருகிக் கட்டும்சங்கையுடன்கட்டினதைப்பதனம்பண்ணி, மாய்ந்துவிடக்கல்வமதில் பொடியாய்ப் பண்ணிமாற்கமுடன் பொற்றலையா லாட்டிக்காணே. (௬௮௬)

காணவேபொற்றலைநீர்தன்னுலாட்டி கருத்துறவே வழித்துருட்டிகாயப்போட்டு, பூணவேவோட்டில்வைத்து சிலேசெய்து புத்தியுடன்புடம்போடக்குருவாய்நிற்கும், பெணவேகுருவதனை யெடுத்துக்கொண்டுபிலமானதங்கமதில்தடவிமைந்தா, தோணவேநிலமறவில்புடத்தைப்போடுசோதியுள்ளதங்கமதுகுருவாம்பாரே. (௬௮௭)

குருவானதங்கமதையெடுத்துக்கொண்டுகூர்மையுடன்செம்பதனில்தூத்துக்கொன்று, கருவாகத்தான்குடுத்துஉருக்கிப்பாருகருணையுள்ளசெம்பதுவும்பத்துமாத்தாம், பருவமுடன்வெள்ளியிலேபதினுருகும்பாலகனேகுடவனிலேபதித்துப்பார்த்தால், திருவானபொன்வயதுயிராருகுஞ்சிவசிவாதிறிவங்கச்செயல்தான்பாரே. (௬௮௮)

அங்கசூட்சம்நீர்.

பாரப்பாவங்கமென்றுலங்கமாகும் பதிவானஅங்கமதின்சூட்சம்கண்டு, சாரப்பாவாசியிலேசார்ந்துக்கொண்டு தயவானருத்திரனார்பதியில்சென்று, மேறப்பாஅண்டபதம்உச்சிமீதில்மெய்ஞ்ஞானமனோன்மணியைகண்டுபோற்றி, சேரப்பாஅவள்பதமே கெதியென்றெண்ணிசிவசிவாஅந்திடத்தில்திறமாய்நில்லே. (௬௮௯)

திறமானவாசியடா மூலசூட்சந் தியானஅக்கினியாஞ் சுடராஞ்சோதி, உறமானசோதியடாசுவாசத்தந்தம் உத்தகலைக்கியானமடாஉச்சிவீடு, பரமானவீடதுதான்அகண்டவீடுபார்மகனேஅதனிலொருசூட்சமுண்டு, வறமானசூட்சமதுயென்னவென்றால் மகத்தானமதியமூர்தந்தாரையாமே. (௬௯௰)

ஆமப்பாதாரையுடன்சக்குநாதம் அருளானசெயகண்டிமணியினேசை, தாமப்பாபேரிகையும்வாருதியினுதம் சகலகலைநாதமென்றசெகனுதந்தான், வாமப்பாலுண்டுதிருவாசியேரி மகத்தானபூரணமாயறிவில்நின்றால், ஓமப்பாஆகாசமானகாதில் ஒருகோடிபேதமுள்ளநாதமாமே. (௬௯௧)

நாதமென்றசத்தமடா உதிக்குமுந்தி நயனவொளிபார்வையடா கந்தியாட்டம், நீதமென்ற ஆட்டமடா சக்கரத்தின்சுத்துநிலையானசுத்ததுதான்வாசிநேர்மை, சூதமென்றவாசியடா ஞானக்கண்ணு துலங்குகின்றசிந்தையடா அறிவானந்தம், பேதமெல்லாம் அந்தமென்ற அறிவின்கண்ணால்பிண்டத்தையுண்டத்தைபேசலாமே. (௬௬௨)

பேசவொண்ணா அந்தரங்கச்சுழியில்நின்று பிலமானருத்திரனார் சிகாரவிட்டில், நேசமுடன்வாசியினால்சிம்றிங்கென்று நேமமுடன் அண்டகேசரத்தைப்பார்த்தால், வாசமுள்ளகற்பூரதீபந்தீபம்மகத்தான சோதியடாமனக்கண்ணாற்பார், மாசத்தமரகதம்போல் கண்ணில்காணும்மகத்தானசத்தியெனவணங்குவாயே. (௬௬௩)

வணக்கமுள்ளபருதியடா மூலவன்னிமகத்தானமதியதுவுமண்டத்துச்சி, இணக்கமுடன்பருதிமதிஒன்றாய்ச்சேர்த்து யிருந்துதடா ருத்திரனார்யிருதயத்தில், தனக்குருதியானநடு வீட்டுக்குள்ளே சகலகலைக்கியானமென்றதீபமொன்று, உனக்குள்நின்று இணக்கமுடன்வணங்கிப்பார்த்தால்ஒன்றுமில்லையெங்குஞ்சிவமயமதாமே. (௬௬௪)

மயமானசிவமயமேஉலகசங்கமாயமென்றமாயமடா உலகவாழ்வு, நயமானஉலகமதில்வாழ்க்கைதன்னை நாட்டமுடன்கண்டறிந்துநயனமேவி, செயமானபராபரமேகெதியென்றெண்ணி தீற்கமுடன்பூரணத்தில்திறமாய்நின்றால், சுயமானசிவகலைதானேதானாய் துலங்குகின்றசோதியடா ஆதிதானே. (௬௬௫)

ஆதியென்றபஞ்சகற்தாள்ஒன்றோடொன்று அறியாமலவறவர்கள்ஆண்மையாலே, நீதியுடன் அசைவதனை அறிந்துக்கொண்டுநின்றார்கள்போரவழிதன்னைநோக்கி, வீதியுடன்போரவழி தன்னிலேதானமெய்யான அக்கினியார்தாண்டப்போகா, வாதியென்றபிரிதிவியு அப்புலொண்டுமடிந்து அந்தமூன்றுமடாவழியொன்றாச்சே. (௬௬௬)

ஒன்றானவழியதுதான் அண்டத்துச்சி யுகமுடிந்துபோனயிடம்மதுதானப்பா, நன்றாக அந்திடத்தைசென்றாயானால் நானுமில்லைநீயுமில்லைரெண்டுமொன்று, நின்றாடும்வாசியிலேகண்ணோட்டம்பார்நேர் பிரிந்துபோகாமல்நிலையில்நில்லு, குன்றாமல்நிலைதனிலேநிற்கும்போதுகுறியானசின்மயம்விண்மயமதாமே. (௬௬௭)

விண்மயமுந்தன்மயமும்மொன்றாய்ப்பாரு வேதாந்ததேகமதுசுடர்போல்காணும், தன்மயமேவிண்மயமாயாகுங்காலம்சகலபரிபூரண

முந்தானேதானாய், சின்மயமுந்தானாகஉண்மையானால் சிதம்பரமும் பராபரமும்தெரிசிப்பாய்நீ, கன்மயமேயல்லாது வேறொன்றில்லைகண்மறைந்தாலொன்றுமில்லைகண்ணைப்பாரே. (௬௬௮)

பாரப்பாகண்தானேஞானமாச்சு பறமானசிவகலையதுதானாச்சு நேரப்பாசிவயோகமதுதானாச்சுநிலையானபூரணமுமதுதானாச்சு, காரப்பாதிசதிட்சையதுதானாச்சுகலையானரவிமதியுஞ்சுடருமாச்சு, மேரப்பாகண்மயக்கங் கண்டபோதே மேலான சிவகளைபோச் சென்றெண்ணே. (௬௬௯)

எண்ணுவதும்உண்ணுவதுங்கண்தான்மைந்தா யேகபராபரமானசோதிக்கண்ணை, தன்னுடையகுருவென்றேவணங்காமல்தான் தரணிதனில்கோவில்குளந்தன்னில்சென்று, பண்ணுதிருப்பணிகள்சுத்தினதிகள்மூழ்கிபசித்திருந்துஉடலொறுத்துமதிமயங்கி,கண்ணுமிருகண்புகைஞ்சிகளையுமங்கிகாமவலைக்குள்ளாகிக்கண்கெட்டாரே. ()

கண்கெட்டுகளைமயங்கிபோவதற்கோ காமவலைதனில்முழுகுங்கசடரேகேள்,புண்பட்டுமுழித்ததினால்தன்னைவிட்டுபுத்தியுடனாதியென்றசத்தத்தேகி, நண்புற்றஅகாரமடாஅமுர்தகெங்கைநன்மையுள்ளகெங்கையிலேநயனசுத்தி, பண்பட்டுநயனமதை சுத்திபண்ணிபரமகயிலாசவரைபார்த்துநில்லே. (௭௱௧)

நில்லென்றநிலையதுதான்கண்மூக்கப்பா நெத்தியென்ற புருவமடாஉச்சமாச்சு, சொல்லென்றசத்தமடாமவுனமாச்சு சோதியென்றதீபமடாஞானமாச்சு, செல்லென்றவாசியடாயோகமாச்சு திருவானஅமுர்தமடாபானமாச்சு, உள்ளென்றஅறிவல்லோபூரணமாய்நின்று யுகமுடியும்போதில்கண்ணாலோடிப்போமே. (௭௱௨)

ஓடிமனமலையாமல்பஞ்சபூதமுண்மையுள்ள சரக்குகளைச்சொல்லக்கேளு, வாடிமனந்திரிந்ததினாலேதுண்டப்பா மகத்தானகாவியத்தைமகிழ்ந்துபாரு, நாடிமனம்நிலைப்பதற்குச்சொல்வேனிந்த நாதாந்தஉபரசமுங்காரசாரஞ், சூடிநின்றபாஷாணம் நவலோகங்கள் சுத்தமுடனேவகையாய்சொல்லக்கேளே. (௭௱௩)

கேளப்பாபிரிதிவுதான்தங்கமாச்சு கெடியானஅப்பதுதான்காரீயமாகும், சூளப்பாதேய்வதுதான்செம்பேயாகுஞ் சுகமானவாய்வதுதான்பிரும்புமாச்சு, மேலப்பாஆகாசம்நாகமாச்சு மேன்மையுடன்யினமறிந்துகூட்டினக்கால், கோளப்பாயில்லாதகுருவாய் நின்றுகுறியானதிரிகரணசுத்தியாமே. (௭௱௪)

அய்ம்பூதசரக்கு.

ஆமப்பாயின்னமுமேசொல்லக்கேளு அதிகாரசாரமதின் அன்னபக்கேளு, ஓமப்பாபூமியுப்புயிந்துப்போடு உரிசையுள்ளகல்லுப்பு வளையலுப்பு,தாமப்பா அப்பதுவுஞ்சாரமாச்சுசத்தியுடச்சாரமெவாச் சாரமாச்சு, காமப்பாதேய்வதுவும்சவுட்டுப்பாச்சு கடியதொருவெடியுப்புகற்பூரந்தான். (௭௱௫)

தானனவாய்வதுதான்துருசுமாச்சு சங்கையுள்ளவெண்காரஞ்சினக்காரம், கோனனஆகாசம்கற்பூரம்வழலைகூர்மையுடன்பூதவகைக் குறித்துப்பார்த்து, நானனதத்துவத்தைநிறுத்திமைந்தாநன்மையுள்ளநாட்டமதாய்னடிப்பார்த்தால்,ஊனனதேகமதுஉறுதியாகும்உத்தமனேபாஷாணமுகந்துகேளே. (௭௱௬)

கேளப்பாபிறிதிவுதான்தாரமாகுங் கிறுபையுள்ள தண்ணீர்சவ்விரமாச்சு, நாளப்பாதேய்வதுதான்லிங்கமாச்சு நலமானவாய்வதுதான்வெள்ளையாகும், மேலப்பா ஆகாசம்கெந்தியாச்சு மேன்மைபெறஅஞ்சையுமேஅறிந்துக்கொண்டு,சூளப்பாயினமறிந்துவேதைபார்த்தால்துன்பவினையொன்றுமில்லைநன்மைதானே. (௭௱௭)

நன்மையுள்ளஉபரசத்தில்பஞ்சபூதம் நாட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்கேட்டுக்கொள்ளு, உண்மையுள்ளபூமியதுகாந்தமப்பிரகம் உத்தமனேசலாசத்துபூனகந்தான், தண்மையுள்ளஅப்பதுதான் சங்குநண்டுதயவானநத்தையொடுகிளிஞ்சியாகும். பெண்மையுள்ள தேய்வதுதானிமிளையோடு பேருனமேலுமிந்திரகோபந்தானே. (௭௱௮)

தானனவாய்வதுதான்சாஸ்திரவேதி சங்கையுள்ளகல்னர்கல்மதமுமாகும், வானனஆகாசந்துத்தம்அயக்காந்தமாற்கமுள்ளரசிதபாஷாணமாச்சு, தேனனஉபரசத்தில்பஞ்சபூதம் சிந்தைமனதறிவாலே கண்டுகொண்டு, கோனனகுருவருளால்வேதைபாரு குறியானபுருவமதில்கூர்ந்துபாரே. (௭௱௯)

பாரப்பாயினமறியபஞ்சபூதம் பக்குவமாய் தானறிந்துதன்னைப் பாரு, நேரப்பாநிலையறிந்துகாலையூனு நிலையானஅண்டகேசரியைப் பாரு, மேரப்பாஅண்டகேசரியைப்பார்த்து வேதாந்தபூரணத்தைவிரும்பிக்கொள்ளு, காரப்பாசதாகாலமறிவாய்நின்று காலறிந்துயின்னம்வெருகருவைக்கேளே. (௭௱௰)

காரசாரம்இருபத்தஞ்சு.

கருவானகருவதுதானென்னவென்றால்காரசாரங்களிதுயிருபத்தஞ்சு, உருவானபாஷாணம்அறுபத்துநாலும்உத்தமனேஉபரசம்நாத்திருபத்தெட்டு, பருவமுடன்யினவகையைநன்றாய்ச்சொல்வேன்பக்குவமாய்த்தானறிந்துபதியில்நின்று, திருவானபதியறிந்துகுருவைக்கார்க்கதிற்கமுடன்யினவகையைசெப்பக்காணே. (௭௱௰௧)

காணவேசொல்லுகிறேன்காரசாரங்கருணையுள்ளபேர்வகையைசொல்லக்கேளு, பூணவேவழலைபூநீறுசாரம்பொங்காதயெவாச்சாரம்சத்திச்சாரம், பேணவேசிவகாசிச்சாரஞ்சீனம் பெருகின்றயேகம்பச்சாரஞ்சூடன், தோணவேவெங்காரம்அமுரியுப்பு சுத்தமுள்ளகற்பூரங்கல்லுப்பாமே. (௭௱௰௨)

உப்பானயினங்களிந்து வளையலுப்பு உருகின்ற சவுட்டுப்புதிலாலவணமாகும, அப்பானலவணமடாகெந்தியுடலவணம் அரிதானபொன்னம்பர் சிந்துலவணமுமாம், மெய்பபானகடல் நுரைமீனம்பரோடுமேலாகதான்காச்சுலவணமதுவாகும், தப்பாமல்சொல்லி விட்டேன்காரசாரம்தானறிவாய்சாரவகையிருபத்தஞ்சே. (௭௱௰௩)

பாஷாணம்வகைஅறுபத்துநாலு.

அஞ்சானபாஷாணமறுபத்துநாலில் அப்பனேசுயம்புவகைமுப்பத்திரெண்டு, நெஞ்சாரச்சொல்லுகிறேன்நன்றாய்க்கேளு நிசமானகற்கடகபாஷாணந்தான், பஞ்சானகோளகபாஷாணஞ்சூதம் பத்தியுள்ளஅரிதாரம்கெந்தபாஷாணம், நஞ்சானவீரமொடுவெயக்கிரூந்தம் நாலானதாலபாஷாணந்தானே. (௭௱௰௪)

தானானஅமுர்தபாஷாணந்தொட்டி தண்மையுள்ளசிர்பந்தங்குதிரைப்பல்லு, ஊனானசங்கமாங்கெவுரிதுத்தம்உத்தமனே பலண்டுவபாஷாணங்சாந்தம், தேனானலிங்கமொடுமனோசிலைதாளகமுஞ் சிலசிவாசரக்காண்டம்ஆவின்பல்பாஷாணம், பூனனகாலாங்ககற்பரி பாஷாணம்புகலுகின்றஅஞ்சனபாஷாணங்காணே. (௭௱௰௫)

காணவேகச்சலாங்கார்முகில்சிதாங்கங்கருணையுள்ளசிலாமதமப்பிரகம்வெள்ளை, பூணவேசுயம்பானபாஷாணந்தான்புத்தியுடன்முப்பத்திரெண்டும்பார்த்து, தோணவேபூதவகைஅறிந்துசேர்க்கசுத்தமுடன்கட்டுவதுசித்தமாகும், பேணவேஅறிவதனால்தன்னைப்பார்த்துபெருகின்றவைப்புமுறைதன்னைக்கேளே. (௭௱௰௬)

பறங்கிவைப்புபாஷாணம்.

கேளப்பாவைப்பானபாஷாணந்தான் கெணிதமுடன்முப்பத்தி ரெண்டுஞ்சொல்வேன், சூளப்பாதொட்டிசெம்புதொட்டி அயத்தொட்டிசுகமானபுத்தொட்டின் தொட்டிபாஷாணம், நீளப்பாரத்தசிங்கியேமசிக்கிசமானரத்தினசிங்கிதீமுருகல், வாளப்பாகார்முகியும்லிங்கபாஷாணம் வண்மையுள்ளவெள்ளையுடன்கெவுரிதானே. (எ௱௰எ)

தானனவீரமொடுகோழிதலைகெந்தி தன்மையுள்ளபவழபுத்து சுரக்காய்கெந்தி, தேனனஅரிதாரங்கோடாசூரிதெளிவானபஞ்சபட்சிகுங்குமபாஷாணம், ஊனனொத்தவர்னங்கோமுகபாஷாணம் உருதியுள்ளதுருசுதுத்தம்ரசிதபாஷாணங், கோனனசூதபாஷாணங்கெந்தங்கொள்கின்றநீலவர்னபாஷாணங்கானே. (எ௱௰அ)

கானவேகாரமுகில்சோரபாஷாணங் கருவானநாகமுகில்பாஷாணந்தான், பூணவேபரங்கிவைப்புமுப்பத்திரண்டும் போக்குடனே சொன்னதைநீபுத்தியாக, பேணவேஅறிந்துக்கொண்டுவேதைபாரு பிலமானவாசியிலேநின்றுதேறு, தோணவேநின்றுமனந் தேர்ந்துக்கொண்டுசுத்தமுடன்சிவயோகத்துறையைக்காரே. (எ௱௰௯)

துறையானபாஷாணமெட்டெட்டுந்தான் துலக்கமுடன்சொல்லிவிட்டேன்சூழ்ந்துபாரு, நிறையானநிறையறிந்துசூழ்ந்துப்பார்த்தால் நெத்தியென்றகண்ணதுதான்சுத்தமாகும், வறையானகண்ணதுதான் சுத்தமானல்வாசியது பூரணமாய் வளையில்தங்கும், திரையானமாய் கைதனையகலத்தள்ளிசிவசிவாபூரணத்தில்திறமாய்நில்லே. (எ௨௰)

உ ப ர ச ம்.

திறமானஉபரசத்தைச்சொல்லக்கேளு திறகமுடன்நூத்திரெண்டுபத்துமைந்தா, உறமானதுருசுடனேபொன்னிமிளையோடு உத்தமனேரசிதமென்றநிமிளையோடு, நிறமானகஞ்சமொடுலோகங்காந்தம்நிறைந்தபொன்னப்பிரகம்சிகப்புத்தாலுங், கறமானகிஷ்ண அப்பிரகமோடுகெருவானசுவேதஅப்பிரகந்தானே. (எ௨௰க)

தானனகாந்தமொடுஊசிக்காந்தந்தறமானவயக்காந்தம்உருளைக்காந்தம், ஊனவகல்க்காந்தக்கல்நாருந்தான் உத்தமனேசலாசத்துசாஸ்திரவேதி, கானனகல்மதம்அஞ்சனக்கல்லோடு கருங்கல்லும்படிகமுடன்சுக்கான்கல்லும், தேனனவீரக்கல்ராசவற்கங் திறமானகெருடபட்சியோடுசெங்கலே. (எ௨௰௨)

செங்கலொடுயெலும்புமயிர்நாகவண்டு திறமானநண்டுநத்தைகி ளிஞ்சியாமை, அங்கமுள்ளமுட்டையுடன்ஆனைக்கொம்பு அப்பனே பண்ணியுடன்மாட்டுக்கொம்பு,பங்கமில்லாகலைக்கொம்பு யிந்திரகோ பம் பல்லுடனேபூனைகஞ் சிவந்தஅட்டை, சங்கையுள்ளதவளையுட ன்கரடிகோழிசங்குசிப்பிமுத்துடனேபவழந்தானே. (எஉ௩)

தானனபவழமொடுவயிரம்பச்சை சங்கையுள்ளகோமேதகம்பு ஷ்பருகம், ஊனனவயிடூரியம்சிகப்புநீலம்உத்தமனேகெண்டகச்சிலை சூடாலைக்கல், மானனமஞ்சள்கல்மரக்கல்லோடு மைந்தனேதேக்கல் லுதவளைக்கல்லு, கோனனசிலாவங்கம்சிலாநாகந்தான் கொடியஅன் னபேதியொடுஅஸ்திகாணே. (எஉ௪)

காணவேஅஸ்தியொடுசொர்னபேதி கருவானவுவர்மண்மாங்கி ஷமாம்பேதி,பேணவேகருமணல்கருங்கிட்டந்தான்பெரிதானசெம்ம ண்ணும்சுத்தமண்ணும்,தோணவேகருவண்டுமுடவாட்டுக்கால்சுத்த முள்ளபண்ணிமுள்ளுயெலியின்முள்ளு, பூணவேகடல்துறையுமீனெ லும்புபுத்தியுள்ளமுள்சங்குயின்னங்கேளே. (எஉ௫)

கேளடாநாகபச்சைபேரோசனையுங் கெணிதமுள்ளமரகதமாம் பச்சைதானுங், காலடாகாகதண்டுவெள்ளைச்சுக்கான் காகசிலைபுத்தா னபவழங்கஸ்தூரி, மாளடாமந்தாரசிலைகல்பாசி மகத்தானவேகமடா காண்டாமிருகம், சாளடாமாங்கிஷசிலைசாலக்கிருமம்சங்கையுள்ளது ளிர்க்கல்லுபடிகக்கல்லே. (எஉ௬)

கல்லானகாவில்கல்செம்புமண்ணு கருணையுள்ளநாகமண்ணு வ ங்கமண்ணு, நல்லானவெள்ளிமண்ணுவெள்ளீயமண்நலமானலோகம ண்ணுயேமமண்ணு, வல்லானமயிலிரகு கருஞ்சுக்கான்தான்மகத்தா னகானக்கல்குருந்தக்கல்லு, சொல்லானரசிதசிலையேமசிலைமைந்தாசு த்தமுள்ளநாகசிலைவங்கசிலைகாணே. (எஉ௭)

காணப்பாவெள்ளீயசிலைதான்பாரு கருவான அயச்சிலைதிருச்சி லைதானகும், பேணப்பாவெங்கலமாமலைதானையா பெரிதானசெம்பு மலைபித்தளையின்மலைதான், தோணப்பாவெள்ளிமலை தங்கமலைமைந் தாசுகமானயின்னமுபாசங்களுண்டு, தேனப்பாருசிபோலே தேடிப் பார்த்துசிவாயகுருகற்பமதைதினமுங்கொள்ளே. (எஉ௮)

கொள்ளாதமனத்தோர்க்கு ஞானமேது குவிந்தயிட மறியார்க்கு
யோகமேது, பொல்லாதபாவியற்குகற்பமேதுபூரணத்தையறியார்க்கு
தீட்சையேது, கல்லாதமாந்தருக்குநூலங்கேதுகருத்துரைத்துநில்லா
ர்க்குகாலங்கேது, உள்ளானஉள்ளமதைகனலாய்தூண்டி உத்தசிவசத்
தியைநீபூசைபண்ணே. (௭௨௯)

சிவசத்திப்பூசை.

பூசையென்னவாசிமலர்தனையெடுத்து பூரணமாய்ப்புருவனடுசு
ழினைக்கேத்தி,நேசமுடன்கற்பூரதீபந்தன்னில்நினைவாகஅம்மலரைசா
த்தினுக்கால், வாசமுள்ளவாசிமலர்தன்னோடொக்க மகத்தானதீபம
டாமூலத்தேகு, ஆசையுடனத்தீபமூலத்தேகிலருள்ஞானசிவகலைஅ
திசயங்காணே. (௭௩௰)

காணுதற்குமூலமடாஆதாரந்தான் கருத்துறவேஆதாரந்தன்னி
ல்நின்று, தோணுதற்குவாசியென்றதிறவுகோலால்சுழினைதனைநின்று
திறைசுழத்தித்தள்ளி, ஊணுதற்குஓங்காரக்கம்பமேறஉத்தகலைரவிம
தியுமொன்ருய்க்கூட்டி, பேணுதற்குஉச்சியென்றதுவாதசாந்தப்பெ
ருவெளியைப்பார்த்தாக்கால்சோதியாச்சே. (௭௩௧)

சோதியென்றசிவஞானசிவயோகத்தில் சுத்தமுடன்தானிருந்து
குருவைக்காண, சாதியென்றபாஷாணகாரசாரம்சதாகோடிஉபரசங்
கள்லோகமெல்லாம், நீதியுடன்பேர்வகையும்பூதசேற்கைநிச்செயமா
ய்சொன்னதைநீஅறிந்துக்கொண்டு, ஆதியுடன்அனுதிதனை சேர்ப்ப
தற்குஅப்பனேசத்துருமித்துருவைக்கேளே. (௭௩௨)

துருசுக்குசத்துரு.

கேளப்பாதுருசுசத்துருவைக்கேளு கிருபையுள்ளசவுக்காரம்வ
ங்கம்நாகம், சூளப்பாயிந்துப்புகாந்தஞ்சிங்கிசுடுகின்றகற்சுவடுகல்லு
புந்தான், நாளப்பாவெள்ளைபாஷாணஞ்சூடன்நலமானஅப்பிறகம்யி
ணங்கனோடு, மேலப்பாதொட்டியுடஅஞ்சனபாஷாணம்வெகுசுருக்
குதுருசுக்குசத்துருவென்றெண்ணே. (௭௩௩)

துருசுக்குமித்து.

எண்ணவேமித்துருவின்விபரங்கேளு யேகாந்தலிங்கமொடுகெ
வுரிபண்ணை, நண்ணவேநிமிளையொடுபரிமனோசிலையும் நாதமென்ற
பூரமொடுசூதங்கெந்தி, உண்ணவேவெங்காரம்வீரம்சாரம் உத்தம
னேஅரிதாரமித்துருவுமாகும், பண்ணவேசத்துருமித்துருவுங்கண்
டுபார்மகனேயிதிலனந்தம்வேதையாச்சே. (௭௩௪)

ஆச்சப்பாசத்துருவால்துருசைக்கட்டி அப்பனேமித்துருவால் குருவைச்செய்து, நீச்சப்பாநிலையாதவேதைபார்க்க நிகருணக்குயில் லேபடாநினவாய்ப்பார்த்தால், மூச்சப்பா அறிவுபூரணமாய்நின்றுமுத் தியுள்ளசிவயோகஞ்சுத்தமாகும்,காச்சப்பாகசடானபுத்திதன்னைக்கா ச்சியந்தக்கசடகத்தித்தன்னைப்பாரே. (எ௩௫)

சாரசத்துரு.

பாரப்பாசாரத்தின்சத்துருவைக்கேளு பதிவானகடல்நுரையும் அப்பிறகஞ்சவுடு, நேரப்பாகாரீயங்கல்சுன்னந்தான் நிசமாகமடிந்தசு க்கான்யேரண்டத்தோல், காரப்பாவளையலுப்புகார்தம்வங்கங்கருவா னயிந்துப்புபடிகக்கல்லு, சேரப்பாயிவ்வளவுஞ்சாரச்சத்துருவாம் தி றமானமித்துருவைசெப்பக்காணே. (எ௩௬)

சாரமித்துரு.

காணப்பாசாரமித்துருவைக்கேளு களிம்பானசெம்புடனேரு சவற்கம், பூணவேகிமிளையொடுகெவுரிநாகம் பொருந்திநின்றலிங்க மொடுகாரீயங்கல்நார், பேணவேவிரம்வெடியுப்புக்காரம் பிலமான கெந்திசிலைதாளகமித்துருவாம், தோணவேசத்துருவால் சாரங்கட்டி சுகமானமித்துருவால்குருவைப்பாரே. (எ௩௭)

குருவரியாமாந்தருக்குகருவங்கேது கூர்ந்துமனம்நிலையாற்குவா சியேது, திருவறியாமூடருக்குதெய்வமேதுசித்தம்நிலையரியாற்குயோ கமேது, உருவரியாகுருடருக்குஞானமேதுஒன்றும்யிடமறியாற்குதீ பமேது, பருதிமதியரியாற்குகற்பமேது பாலகனேசத்திசிவம்பணிந் துபோத்தே. (எ௩௮)

வெடியுப்புசத்துரு.

போத்திமனக்கனிவாலேபுலத்தியாகேள்புத்தியுடன்வெடியுப்பு சத்துருவைக்கேளு, தேத்தியதோரண்டோடுதீமுருகல்சிங்கி திரமா னகெந்திதொட்டிசிலைகாந்தம்வற்கம், பார்த்திபனேவெள்ளிசெம்புயி ரும்போடுதுருசுபதிவானவெள்ளீயங்காரீயஞ்சவுடு, தோத்தியதோர் சூடனொடு சுரக்காய்கெந்தி சுகமானவெடியுப்பு சத்துருவென் றெ ண்ணே. (எ௩௯)

வெடியுப்புமித்துரு.

எண்ணவேமித்துருவின்வகையைக்கேளு யின்பமுள்ளப் பழம் புளியும்சிலையுஞ்சிங்கி, உண்ணவேரோமமொடுநைகந்தகம் உத்தம னேதாளகமும்துத்தம்விரம், திண்ணவேலிங்கமொடுகாரங்கல்லுசிவ சிவாயித்துடமீனமித்துருவாம்பாரு, நண்ணவேசத்துருவைமித்துரு வைப்பார்த்துநாட்டமுடன்நீயிருந்துநயனம்பாரே. (எ௪௰)

கல்லுப்புசத்துரு.

பாரப்பாகல்லுப்புசத்துருவைக்கேளு பதிவானவீரமொடு சவுட்டுவில்லை, நேரப்பாபழம்புளியும் சிங்கிசிலையோடு நின்பவழப்புத்ததுவுஞ்சத்துருவேயாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்துருமித்துருவை அறிந்துகருவெடுத்துநீயாடவேணும், காரப்பாகல்லுப்புசத்துருவைச்சொன்னேன்கருணையுள்ளமித்துருவைகலந்துகேளே. (௭௪௧)

கல்லுப்புமித்துரு.

கேளப்பாமித்துருதானென்னவென்றால் கெவுரியுடன்செம்பிரும்புபூரங்காரம், நாளப்பாதாளகமும்கிமிளைநாகம் நன்றானஅப்பிரகம் லிங்கம்வங்கம், சூளப்பாயிவ்வளவு மித்துருவேயாகும் சூட்சமுடன் கைமுறையாய்தொடுத்துப்பாரு, கோளப்பாயில்லாமல் சரக்கெல்லாந்தான்கூர்மையுடனின்றிலங்குங்கூர்ந்துபாரே. (௭௪௨)

காந்தசத்துரு.

பாரடாகாந்தத்தின்சத்துருவைக்கேளுபதிவானபுளியுடனேஅண்டஞ்சூடன், நேரடாசலாசத்துபூரணமந்தாகினவானகாரமதின்சத்துருவேயாகும், காரடாசத்துருவைஅகலத்தள்ளி கருணையுடன்மித்துருவைகருவாய்ப்பார்த்து, சேரடாசேர்ந்துநிலைஅறிந்துக்கொண்டு சிவசிவாகாந்தமித்துருவைக்கேளே. (௭௪௩)

காந்தமித்துரு.

கேளடாஉபரசங்கள்பாஷாணங்கள் கெணிதமுள்ளமித்துருவென்றறிந்துக்கொள்ளு, நாளடாசினமதுக்கிதுவேசூட்சம்நன்மையுடன் தானறிந்துநாட்டம்பாரு, வாளடாவாசியிலேமகிழ்ந்துக்கொண்டுமகத்தானபூரணத்தில்மனதைநாட்டி, தாளடாபெரியோர்கள்தனக்குமைந்தாசச்சுதானந்தமென்றஅறிவைப்பாரெ. (௭௪௪)

தங்கசத்துரு.

அரியானதங்கமதின்சத்துருவைக்கேளு அப்பனேசவ்வீரங்காந்தஞ்சூதம், நெறியானகெந்தியொடுஅண்டத்தோடு நேரானதாளகமுமனோசிலைஅப்பிரகம், குறியானகெவுரிவெள்ளையிணங்கன்கண்டாய்குணமானலிங்கமொடுகிமிளைநாகம், பரியானதங்கமதுக்கிதுவெல்லாந்தான் பாலகனேசத்துருவென்றறிந்துக்கொள்ளே. (௭௪௫)

தங்கமித்துரு.

கொள்ளடாதங்கமதின்சத்துருவைத்தள்ளி கூர்மையுடன்மைத்தகெல்லாமித்துருவேயாகும், நில்லடாசத்துருமித்துருவைப் பார்க்

துகினவாலேகினவறிந்துதன்னைப்பார்த்து, உள்ளடா உள்ளுரைந்து உள்ளங்கொண்டுஉத்தகலைக்கியானகேசரியைப்பார்த்து,செல்லடா அவள்பதமேகெதியென்றெண்ணிதிறமானசூதசத்துருவைக்கேளே. ()

சூதசத்துரு.

கேளப்பாபூநீறுகற்பூரம்கிமிளைகெடியானவெடியுப்புமிரும்புகாந்தம், வாளப்பாகுதிரைப்பல்சத்திசார மகத்தானகெவுரியொடுவெள்ளைசிங்கி, சூளப்பாயிவ்வளவுஞ்சூதச்சத்துருவாம் சுருக்கானசத்துருவால்துஞ்சப்பண்ணி, மேலப்பாமித்துருவால் செயமேசெய்ய விபரமுடன்சொல்லுகிறேன்னன்றாய்ப்பாரே. (எ௪எ)

சூதமித்துரு.

பாரப்பாசூதமித்துருவைக்கேளுபதிவானதிமுருகல்பவழப்புத்து, நேரப்பாசாரமுடன்வெங்காரந்துத்தம் நிலையானவெள்ளிசெய்புதுருசுதொட்டி, சாரப்பாதாளகமுஞ்சிலைவீரங்கெந்தி தனிவங்கங்காரீயம்நாகமப்பிரகம், காரப்பாயிவ்வளவுமித்துருவேயாகுங்கருவாலே அறிந்துசெய்யக்கருதிக்காணே. (எ௪அ)

இரும்புக்குசத்துரு.

காணவேயிரும்புக்குசத்துருவைக்கேளு கருவானகெவுரிவெள்ளைபூநீறுசத்து, பூணவேசவ்வீரம்சிங்கிசிலைசாரம் பொருந்திநின்றவங்கமொடுகிளிஞ்சிகெந்தி, தோணவேஅண்டமொடுஅப்பிரகங்காரம் சுத்தமுள்ளயிரும்புக்குசத்துருவேயாகும், பேணவேசத்துருவால்அயத்தைக்கொன்றுபிலமானமித்துருவாலுருக்கிக்காணே. (எ௪௯)

இரும்புக்குமித்துரு.

உருக்கவேமித்துருதான்மயூரஞ்செம்புஉண்மையென்றகுருடனுடன்கெந்திதங்கம், தருக்கவேபூனைகஞ்செம்புகாந்தம் தயவானனுகமுடன்வெள்ளிபூரம், பருக்கவேமித்துருவை யறிந்துக்கொண்டு பாலகனேசகலகருமானம்பாரு, பெருக்கவேகருமானசூட்சங்கண்டு பெருமையுள்ளரசவாதம்பேணிப்பாரே. (எ௫ய)

நாகசத்துரு.

பாரடாநாகத்தின்சத்துருவைக்கேளு பதிவானவளையலுப்பு அன்னபேதி, நேரடாஅபின்மிளகுவெள்ளைவீரம்கினவானசிங்கியொடுநண்டோடுவெள்ளி, சேரடாபடிகமொடுரங்கம்வங்கம் செம்மைவெடியுப்புடனேகிளிஞ்சிஅண்டம்,காரடாநாகமுடன்சத்துருவேயாகுங் கருணையுடன்மித்துருவைக்கண்டுகேளே. (எ௫க)

நாகமித்துரு.

கேளப்பாகருநாகஞ்சாரங்கெந்திகிருபையுள்ள பூனைகமயூரச்செம்பு, வேளப்பாசூதமுடன்கெவுரிசெம்பு விதமானசலாசத்துயிரும்பு காந்தம், சூளப்பாஅப்பிரகம்கிமிளேதாளுஞ்சுகமானநாகமித்துருவேயாகும், ஆளப்பாசத்துருமித்துருவைக்கண்டு ஆதியந்தபூரணத்தில் அறிவாய்க்காணே. (எருஉ)

காரீயசத்துருமித்துரு.

காணவேகாரீயசத்துருவைக்கேளு கருவான்கெவுரிகெந்திரண்டுகத்தை, பேணவேஅயக்காந்தம் கிமிளேஅண்டம் பிலமானசுன்னமொடுருசவற்கம், தோணவேயிவ்வளவுங்காரீயச்சத்துருவாம் துரியமுடன்மித்துருவைசொல்லக்கேளு, பூணவேனகமுடநாகச்செம்புபுதுமையுடன்வெள்ளிவங்கஞ்சூதந்தானே. (எருந)

தானைசரக்குகளேஅறிந்துக்கொண்டு தண்மையுடன் சத்துருவால்சங்காரம்பண்ணி, கோனைமித்துருவால்செயமேசெய்து குருவானபதிதனிலேவாசிபூட்டி, வானைஅண்டபதங் கெதியென்றெண்ணிமகத்தானகேசரியைவணங்கிக்கொண்டு, தேனைன அமுர்தரசபானத்தாலேதிருவானகர்வியத்தைசெப்பினேமே. (எருச)

நூல்தொகை.

செப்பினேன்வயித்தியகாவியத்தில்மைந்தா சிவசிவாஅன்னாத்தில்திறமாய்ச்சொன்னேந், துப்பரவாய்ஆயிரத்தியிறுனூறுக்குள்சுத்தமுடன்சகலகலேக்கியானஞ்சொன்னேம், மெய்ப்பாகசவுமியசாகரமுஞ்சொன்னேம்வேதமயமானபூரணமுஞ்சொன்னேந், தப்பில்லாமாந்திரிகமனுவிக்கியானங் தத்துவமாயிம்மூன்று ஆயிரமுஞ்சொன்னேன். (எருரு)

சொன்னேனுன்வெகுகோடிசாஸ்திரங்கள்தொகையெடுத்துபார்க்கவென்றுலக்கோயில்லே, முன்னேதான்அண்ணவி அருளேப்பெத்துமுடிவில்லாக்கிரந்த மெல்லாங் தமிழாய்ச்செய்தேன், யென்னேரம்போதைபூரணத்தில்கின்று யெடுத்துறைத்தசாஸ்திரங்கள் கோடாகோடி, விண்ணோர்கள்தான்மகிழபூசைவிதிதீட்சை மேன்மைபெறச்சொன்னதைநீயறிந்துபாரே. (எருசு)

பாரப்பாபூரணமாய்தன்னேப்பாரு பாடினதோர்சாஸ்திரங்கள்பயனேப்பார்த்து, காரப்பாசுழிமுனையாம்புருவமேவிகதித்தெழுந்தவாசியினுல்கனலேத்தூண்டி, மேரப்பாஅண்டபதமுடிவில்கின்று மெய்ஞ்ஞானபூரணமாய்த்தீபம்பாரு, காரப்பாதீபமதைதினமும்பார்த்தால்கயிலாசபதவிதனேக்காணலாமே. (எருஎ)

காணவேஅக்கினியாம்லலாடபீடம் கயிலாசபதவியடா புருவமையம், பூணவேமையமென்றஅந்தத்தேகிபுத்தியுள்ளதேசியடாவாசிகொண்டு, தோணவேகண்டமதில்அங்கென்றாணிசுத்தமுடன்முக்கோண துரியங்கண்டு,பேணவேஅத்துரியாதீதங்கண்டால்பின்னேது முன்னேதுரெண்டுமொன்றே. (எ௫௮)

ஒன்றானபூரணமேசதாநந்தியாகும் உத்தகலைவாசியடாபிராணனுச்சு, ஒன்றானபிராணனல்லோசோதிதீபம்உருமையுடன்தீபமதை நன்றாய்ப்பார்த்து, ஒன்றானபூரணியைதியானம்பண்ண உருதியுனக்கில்லையடா உருவமவைத்து, ஒன்றாகஒருமனதாய்ப்பூசைபண்ணி உண்மையுடன்வாசிமலருகந்துநாட்டே. (எ௫௯)

நாட்டமுடன்விண்ணொளியாய்க்கனலேனுக்கு நந்தியென்றஅக்கினிதான்பிரகாசிக்குந், தேட்டமுடன்தன்னொளிவே பிரம்மமாகுந் தேகமென்றதத்துவந்தான்மாயாரூபம், ஆட்டமென்றவாசியினால்தன்னைப்பாருஆனந்தமதியமுர்தமுண்டுதேறு, ஒட்டமென்ற காலறிந்து அடங்கிநின்றால்உனதுடம்புநாதமடா உருதிகாணே. (எ௬௰)

உருதியுடநவக்கிரகபூசைபண்ணி உத்தமனேஅனுக்கிரகந்தன்னில்நின்று, பருதிமதிசுடரதனைப் பணிந்துக்கொண்டுபாலகனேரேசகபூரகமுஞ்செய்து, சுருதியுடன்கும்பகமாய்அந்தத்தேகிசுடர்ஞானதீபமதில்சொக்கிநின்று, திரிகரணசுத்தியதாய்தன்னைப்பார்த்தால்சிவசிவாயெங்குஞ்சிவமயமதாமே. (எ௬௧)

மயமானசிவமயமேஉலகமாய்கை மாயமென்றமாயமடாமனிதர்வாழ்வு, நயமானநயமில்லாவாழ்வுதன்னை நத்திமனமகிழ்ந்து செயல்கெட்டார்பாரு, சுயமானபூரணமேவாழ்வென்றெண்ணி சுத்தமுடன் சத்திசிவபூசைபண்ணி, செயமானசெகச்சோதிதன்னைமைந்தா தீர்கமுடனடுவிருந்துஉச்சம்பாரே. (எ௬௨)

ரசமணி.

உச்சமதைதானேக்கிதவமேசெய்ய உருதியுள்ளகெவுனமணிஒன்றுகேளு, உச்சமென்றநாதவிந்துசத்திசிவமாச்சு உருமையுடன்நாதவிந்துஒன்றாய்க்கூட்டி, உச்சமென்றபருதியனலதிலேதாக்கிஉறுதியுள்ளசூதமதுஉடனேசேர்த்து, உச்சமென்றபுருவமதைத்தியானம்பண்ணிஉண்மையுடன்கடமதனில்சமாதுவையே. (எ௬௩)

வையப்பாசமாதுதனில்திரணைபோட்டு மாற்கமுடன்தானிருந்துமனதொன்றாகி, மெய்ப்பாருத்திரனைத்தியானம்பண்ணிமேன்மை

யுடன்மண்டலஞ்சென்றெடுத்துப்பாரு, செய்யப்பாசெய்ததொருதவ த்தினலேசிவசிவாசூதமதுதிரண்டுபோகும், பையப்பாதிரண்டதுவு ம்வெண்ணைபோலாம்பத்தியுடன்தானெடுத்துபதனம்பண்ணே. ()

பண்ணப்பாவெண்ணைதனையெடுத்துக்கொண்டுபத்தியுடனதுக் குளிகைதங்களுக்கு, நண்ணப்பாரெண்டுமொன்றாய்க்கல்வத்திட்டுநை யவேஅறுசாமமத்தித்தாக்கால், கண்ணப்பாகருணைவளர்சோதிபோ லேகருவானசூதமதுசெயமாய்நிற்கும், விண்ணப்பாதானேக்கி செய சூதந்தன்னைவேணபடிமணியதுபோல்செய்துக்காணே. (எசுரு)

காணவேசெய்தமணிதன்னைமைந்தா கமலரசஅமுர்தமதில்கனி வாய்ப்போட்டு, பூணவேமூன்றுனுளெடுத்துப்பாருபுண்ணியனேரச மணிதானிறுகிநிற்கும், பேணவேஅந்தமணிதனையெடுத்துபேசாதம வுனரசநாதந்தன்னில், தோணவேஅதிலமர்த்திஅஞ்சாறுள்தான்சுத் தமுடன்தானெடுக்கவெத்தியாமே. (எசுசு)

வெத்தியுள்ளரசமணியையெடுத்துமைந்தா வேதாந்தலகிரிசார ணையேசெய்து, முத்தியுடன்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி முனையா னசுழினையிலேவாசிபூட்டி, சித்தமெந்தன்பாக்கியமென்றெண்ணிமை ந்தாசிவசிவாரேசகபூரகமும்பண்ணி, பத்தியுடன்கும்பகத்தில்நின்று அந்தபதிவானரசமணியைஅடக்கஞ்செய்யே. (எசுஎ)

செய்வதுதானுவுதனிலடஞ்செய்து செகச்சோதியானபூரணத் தைப்பத்தி, மெய்தவரூபூரணமாய்நின்றுயானல் வேகமுள்ளவாசிய துஅடங்கும்வீட்டில், தொய்தமுடன்நினைத்தபடிகெவுனந்தங்குஞ்சு ழினையிலேகற்பூரதீபந்தோனுஞ், சைதன்னியமானதொருதீபங்கண் டால்தானவனுயென்றுநித்தம்வாழலாமே. (எசுஅ)

வசியமை.

ஆமப்பாயின்னமொருசூட்சங்கேளு அடங்காதரூபியடாகாமரூ பி, தாமப்பாகண்டவுடன்கொண்டுவந்துதயவான தேவாங்குமதனப் பூடு, தாமப்பாரெண்டையுமேகரிக்கிகீத்தி சந்தணமுங்கற்பூரசவ்வா துங்கூட்டி, தாமப்பாபன்னீரால்அரைத்துருட்டிசங்கையுடன்திலர்தமி ட்டுதன்னைப்பாரே. (எசுசு)

பாரடாபார்த்திக்குவிசையஞ்செய்ய பரிவானரசக்குளிகையட க்கம்பண்ணி, நேரடாநீறணிந்துநிலையில்நின்று நீதியுடன்சின்மயமா யிருந்தாயாகில், வீரடாகொண்டபிணியாளரோடு வேதாந்தங்கத்த தொருபெரியோரெல்லாம், மூரடாகூடியல்லோ உனதுபாதம் உண் மையுடன்கண்டுபதம்பெருவார்பாரே. (எஎ0)

சிஷருக்குச்சொல்ல.

பாரப்பாஉனதுதிருக்கையால்நீரு பத்தியுடன்பெத்தவற்குபல னைக்கேளு, காரப்பாகண்ணேறுநாவேறுந்தான் கடிதானபில்லிசூனி யங்கள்தோஷம், விரப்பாகொண்டதொருகுன்மரோகம் வெந்துநின் றகுட்டமொழுமூற்சைவாய்வு, நேரப்பாஉனதுபதங்கண்டபோதேநி ன்றவிடந்தெரியாமல்நீங்கிப்போமே. (எஎக)

நீங்கிப்போம்சகலவிஷரோகமெல்லாம் நிசமான சற்குருவின்கி டாட்சத்தாலே, பாங்குபெறத்தேவாதிதெரிசினங்கள் பத்தியுடன்கா ணுமடாநிஷ்டையோகம், பூங்கமலஅமுர்தரசகெவுனத்தாலேபூலோ காரசமெல்லாம்புத்திகேழ்ப்பார், சாங்கமாயுனதுபதங்கெதியென்றெ ண்ணுந்தண்மையுள்ளபிள்ளைகட்குத்தானேசொல்லே. (எஎஉ)

தானென்றதிசைதிட்சைதன்னைக்காட்டிதண்மையுடன் ஆதார திட்சைசொல்லி, ஞானமென்றபுருவநிலைதன்னிலேதான்நந்தியொளி தனையறியநயனங்காட்டி, மோனமென்றநாதவிந்துநின்றகுட்சம் முத் தியுடன்அகாரமுடன்உகாரஞ்சொல்லி, வானமென்ற அண்டசேசரி யைக்காட்டிமகத்தானபூரணத்தின்வகைசொல்வாயே. (எஎங)

வகையானஆதாரவழியுஞ்சொல்லி வழியறிந்துயேருதற்குவாசி சொல்லி, சிகையானதீபமதைதினமும்நோக்கிசிவபோதநிஷ்டையுட ன்றிறமுஞ்சொல்லி, பகையானதீவினைகள் அகல்வதற்குபத்தியுடன் காயாதிகற்பஞ்சொல்லி, தகையாமல்தானிருக்குமமுர்தங்காட்டிசதா காலசின்மயமாய்தானேநில்லே. (எஎச)

தானாகநின்றநிலைபெறுவதற்குத்தண்மையுள்ள சடாட்சரத்தை செபிக்கச்சொல்லி, வானாகநின்றுசிவம்செபிப்பதற்கு வணக்கமுடன் தவத்திலுடவரிசைசொல்லி, கோனாகநின்றுதவஞ்செய்வதற்குகுண மாகநிஷ்டையுடன்குறியைச்சொல்லி, ஊனனநிஷ்டைதனக் குருதி யானஉண்மையென்றகற்பமதையுகந்துசொல்லே. (எஎரு)

உகந்துநின்றகற்பமதுக்குறுதியாகஉத்தமனேநிறுவிகற்பச்சமா துசொல்லி, அகந்தெளிந்துபூமிவலம்வாவென்றேதான் ஆதரவாயுரு திசொல்லிஅனுப்புமைந்தா, முகந்தெளிந்த முத்திரையாங் கமலக்க ண்ணுமுனையானசுழிமுனையாய்நின்றகண்ணால், செகந்தெளியநன்ம னதாய்ப்பார்த்துமைந்தா, சின்மயத்தினருளாலேதெளிந்துநில்லே.()

தெளிந்துகம்பமுண்ணயிலேலமைந்தாமைந்தா செடமிருகச்சாத
னையைசெப்பக்கேளு, வழிந்தரசந்தனேயறிந்துகொண்டுநின்றுமாற்க
முடன்கணபதியைவணங்கிமைந்தா, நெளிந்துமனமலேயாமல்யிருகா
ல்கூட்டிநேமமுடன்பதினாறுஉக்குபோட்டால், சொரிந்துநின்றநரம்
பிருகிமூலகுட்சஞ்சுத்தமுடன்துலங்குமடாயின்னங்கேளே. (௭௭௭)

கேளப்பாநின்றநிலேதன்னிலேதான்கிறுபையுடன்யிருகையும்நி
லத்திலூணி, வேளப்பாவில்லதுபோல்நிதானங்கொண்டு மேன்மை
பெறபுருவமதில்மனதைவைத்து, மேலப்பாகுருபாதந் தன்னேனக்
கிவிபாமுடன்னூறு தெண்டஞ்செய்தாயாகில், காலப்பாகொண்டுநி
ன்றவிஷநீரெல்லாங்கக்குமடாரோமமென்றகண்ணூல்தானே.(௭௭௮)

தானேதான்யிந்தவிதஞ்செய்துக்கொண்டு தண்மையில்லாவிஷ
நீரைப்போக்காவிட்டால், ஊனேதானுடம்பேரி மயிர்க்கண்சென்று
ஊத்திருந்துமயிர்வெளுத்துயுமன்றுதேகம், வீணேதா னெழுந்திரு
க்கவலுவுங்கெட்டு விரசுகொண்டு நடப்பதற்குமேவொட்டாது, வா
னேதான்கெதியெனவே உயிர்தானிற்கு மகத்தானசிலம்படிக்கவகை
தான்பாரே. (௭௭௯)

சிலம்பம்.

பாரப்பாசிலம்படிக்கஉக்கிதெண்டம் பதிவான ஆதியந்தமார்
தான்காண்பார், நேரப்பாதினந்தோரும்பழக்கமானல்நின்புசமும்கா
ல்பிலமுநிலேக்குமப்பா, ஆரப்பாஉனக்குநிகர்ஒருத்தரில்லே ஆகாதசத்
துருதான்வந்தெதிர்த்தானாகில், காரப்பாகைதனிலே சோட்டாவாங்
கிகருச்சானவீச்சப்போல்காலேக்காணே. (௭௮௰)

காணவேகால்வாங்கிபக்கஞ்சென்றுகையிலிருந்தசோட்டாவால்
கண்ணேப்பார்த்து, ஊணவேகுதிகாமுகமூஞ்சிதன்னே யுடைத்துவி
டுகிழ்விழுந்துஉதைத்துக்கொள்வான், பேணவேகெருடபட்சி வீச்சு
ப்போலபெருகிநின்றுபிடரியிலேபிலமாய்ப்போடு, தோணவேபொ
ரிகலங்கிசுழன்றுபோவான்துன்மாற்கத்துட்டருக்குத்தொழிலிதாமே

தொழிலானயின்னமொருசூட்சங்கேளு சுகமானகழுகினுடவிச்
சுபோலே, நெளியாமல்நின்று வலங்கொண்டு அந்த நேர்மையுடன்
பொருத்தறிந்துகுருக்கில்போடு, சுழியானசுழிமயங்கி பரதவிப்பான்
சுழியரியாப்பாவிகளைதுடர்ந்துவெட்டு, கெலியாமல்மனதுறைத்துப்
பிலமாய்நிற்ககணபதியைமுன்னிறுத்திதெண்டம்பண்ணே. (௭௮௨)

பண்ணப்பாயின்னமொருசூட்சங்கேளு பதியறியாமூடர்கள்வந்தெதிர்த்தாராகில், நண்ணப்பா அவனெதிரேபுலிபோல்நின்றுநாட்டமுடன்யிடசாரிவலசாரியாக, முண்ணப்பாபின்னாகநின்றுக்கொண்டு முழிப்பரித்துநினைத்தபடிமுட்டலாகும், கண்ணப்பாமுழிப்பாகயெதிர்கொண்டேகில்கலந்துநின்றபடைதனிலேநீஞ்சலாமே. (௭௮௩)

நீஞ்சுவகைதனையறிந்துபிலவான்வந்தால் நிலையானபட்சியுடவிச்சைக்கண்டு, பாஞ்சுநின்றசோட்டாவின்கெதியைக்கண்டு பத்தியுடன்யிருபேரும்பக்கத்தேகி, வாஞ்சல்லியமாகவேதா னொன்றுக்கொன்றுவணக்கமுள்ளவிச்சுமுறைமகிழ்ந்துக்கொள்வார். ஊஞ்சலிடசாரிவலசாரிகண்டுஉருதியுடன்யிருமனதுமொன்றாங்காணே. (௭௮௪)

ஒன்றாமல்கூத்தாட்டமாகநின்று உருமிவெகுசாய்க்குதிக்குமுலகப்பேயை, நன்றுநன்றுநின்றநிலைதன்னிலேதான் நாட்டமுடனிலையறிந்துதட்டிப்போட்டால், குன்றாகத்தானுமூன்று மனப்பேயாகிகுணமாகஉனதுபதம்பணிந்தானானால், பன்றானதொழில்முறையில் ஒன்றுசொல்லிபதியறிவாய்தானிருப்பாரண்ணாவிதானே. (௭௮௫)

அண்ணாவிதானமக்குஆசானென்று அடிபணியாமூடர்கள்வந்தெதிர்த்தாறாகில், விண்ணாட்டஞ்சுழினையிலேதீபம்னோக்கி விபரமுடன்கம்கம்பிறிங்கம்மென்றுதான் முன்னாகத்தான்செபித்துபார்க்கும்போதுமூனைமழுங்கியறிவுகெட்டுமுகமுஞ்சோர்ந்து,கண்ணாணகண்மயங்கிகாலுஞ்சோர்ந்துகட்டிநின்றகத்தகம்போல்முழிப்பான்பாரே. ()

முழிப்பறிந்துகாரியங்கள்செய்துக்கொண்டால் மூதண்டஅண்டவாசுத்தலாகும், செழிப்புடனேமுழிப்பரிந்துமுதுகண்பூட்டிசென்றுவலசாரியிடசாரிகண்டால், சுழிப்புடையதீபந்தான்சுழியில்நின்றுசுழிதிறந்துஅமுர்தரசஞ்சொலிக்கும்பாரு, செளிப்புடையமனதகத்திஅமுர்தங்கொண்டால்நேமமுடன்சிவயோகமநிலைக்குங்காணே.()

நிலைக்கமனமாதியிலேமைந்தாகேளு நிலையானவெள்ளிமலைக்கேகும்போது, மலைந்துருவமத்தியிலேகுகைதானுண்டு மார்க்கமுடனதனிலொருபெரியோர்தானும், கலைக்கதிகமான சிலநூல்கள் பேசிகருணையுடனிருக்கையிலேசென்றேன்யானுஞ், சிலைக்கதிகமகத்தீசர்வாவென்றேதான்தீற்கமுடனுபசரித்துயிருவென்றாரே. (௭௮௮)

இருவென்றுஅமுர்தரசங்கொள்ளும்போது யின்பமுடன்சிலம்படிக்கவகையுஞ்சொல்லி, கருவென்றுபட்சியுடன் விச்சுங்காட்டிகா

ல்பிலமும்புசபிலமுங்கலந்துசொல்லி, திருவென்று மந்திரத்தின்திற் கஞ்சொல்லிசிவகயிலைபொதிகையில்போ யிருநீயென்றார் குருவென் றுபொதிகையில்வந்திருந்துக்கொண்டு, குருவானகருவெடுத்துஆடி னேனே. (எ௯௬)

ஆடினேனதின்பிறகுகோடாகோடி அளவத்தவித்தையெல்லா மாடிக்கொண்டு, நாடினேன்சுழிமுனையில்நாட்டங்கொண்டுநாதாந்த மனோன்மணியைக்கண்டுதேரி, பாடினேன்வெகுகோடி சாஸ்திரங்க ள்பத்தியுடன்கருக்கிடைகள்நன்றாய்த்தோண, தேடினேன்மலைகெவு டுகுகைகள்தோறுஞ் சென்றுதிறம்பெத்துமனம் நிலைத்தேன்பாரே.()

நிலைத்தமனமுறுதியினால்பொதிகைசென்றுநிலைத்ததினால்பொ திகைமுனியானேன்பாரு, பிலத்தரொருசதுரகிரிஅந்தங்கண்டு பிச காமல்நின்றுதவஞ்செய்யும்போது, குலத்தில்முதலானவேதியந்தான ங்கேகூர்மையுடன் யெக்கியத்தில்பாயச்சொன்னார், முளைத்தஅனல் கும்பமதில் பாய்ந்து நின்றேன் முறையறிந்துகும்பமுனி யென்றார் காணே. (எ௯௧)

காணவேயின்னமொருகருவைக்கேளு காடுமலைதன்னில் தவஞ் செய்யும்போது, ஊணவேமிருகாதிவந்துதானால் உத்தமனேஅதுக் குமுயிர்நிலைதான்மைந்தா, பேணவேதலையாகுந்திறமாய்நின்று பில மாகசோட்டாவால்தட்டினக்கால், தோணவேபொறிகலங்கி கண்ணை மூடுஞ்சுத்தமுடன்பின்பொருக்கால்மாட்டிப்பாரே. (எ௯௨)

மாட்டப்பாமிருகமென்றசெந்துக்கெல்லாம்மகத்தானஉயிர்நிலை தான்சிரசுமைந்தா, நாட்டப்பாசிரசிலுயிர் யெங்கேயென்றால் நலமா னகண்ணதுதான்சோதியாச்சு, மூட்டப்பாசிரசிலடிபட்டபோது மு ழிகலங்குமவ்வேளைமுழித்துக்கொள்ளும், ஆட்டப்பாஆட்டமெல்லா ம்அறிவுங்கண்ணும்அதுகுறைந்தாலொன்றுமில்லையெல்லாம்வீணே.

வீணேதான்திரியாமல்மனசோடந்த வேதாந்தபூரணமேகெதி யென்றெண்ணி, கோனேதான்தானவனையுறுதிகொண்டு குறியறிந்து சிவயோகங்குறித்துக்கொண்டால், தானேதான்தானவனே யாருமப் பாசகலவினைதுன்பமெல்லாந்தவறிப்போகும், தேனேதானமுர்தரச பானங்கொண்டுசிவாசிவாசிவச்செயலென்றிருந்துவாழே. (எ௯௪)

மிருகவசியம்.

இருந்துநிலைதானறிந்துயோகஞ்செய்ய யேகாந்தயுலத்தியனேஒ ன்றுகேளு, வரிந்துநின்றமிருகமெல்லாம்வசியமாக மாற்கமுடன்மந்

திரந்தானென்றுகேளு, அருந்தவமாய்ச்சொல்லுகிறேம் நன்றாய்க்கேளு, அக்உக்கென்றுமிக அழித்தியூது பரந்துவரு மிருகமெல்லாம் அசந்துபோகும்பாலகனேசுழிமுனையில்பதிவாய்நில்லே. (௭௯௫)

விஷந்தீரமந்திரம்.

பதிவானவிஷங்களெல்லாந்தீர்வதற்குபாலகனேமந்திரந்தானென்றுகேளு, கெதியானஅட்சரந்தான்-சி-சி-மசி-கசிக்கென்றுஇறுவையுடன்பதினாறுஉருவேசெய்து, மதியானவிபூதியைநீ கடாட்சித்தாக்கால்மகத்தானவிஷங்களெல்லாமாண்டுப்போகும், விதியாளியானநிலைசொன்னேன்மைந்தா வேறுவிதமாயவர்கள்செவிப்பார்தானே.()

செவிப்பதற்குவெகுசுருக்குமைந்தாகேளு சிலமதிலேதான்செபித்துகுடிக்கலாகுந், தவிப்பகலகுளப்பார்வைபாற்கலாகுந் தானினிந்துமந்திரத்தைசெபிக்கலாகுங், குவிப்பானசிலந்திமுதல்விக்கத்துக்குகுணமானவெண்ணெயிலேதியானம்பண்ணு, கவிப்பானவிஷமுதலாய்சிலவிஷங்கள்காணுமல்யோடுதற்குகருவைக்கேளே. (௭௯௭)

தீருநோய்அனுமானம்.

கருவானமூலிகைதான்தும்பைவேந்தன்சடிசானமேனியுடன்மூன்றுங்கூட்டி, உருவானநவாச்சாரங்கொஞ்சம்வைத்து உத்தமனேநசிக்கியந்தநயனத்தாட்டி, பெருவானவிஷங்களதுதலைமேல்கொண்டால்பிறிந்தவுடன்ஓடுமடாபிணமானாலும்,விரிவானபிசாசுமுதல்சன்னிக்கெல்லாம்விபரமுள்ளநசியமதால்விட்டுப்போமே. (௭௯௮)

களிம்பு.

விட்டுவிடயின்னமொருமருந்துகேளு வீச்சானமூன்றுருவாயிலேதான், சட்டமுடனேங்களஞ்சி ரசத்தைவிட்டு சாங்கமாய்சுடுதியொருபடியில்போட்டு, திட்டமுடன்கலசவாய் நன்றாய்மூடி தீற்கமுடன்மண்டலந்தான்சமாதுவைப்பாய், யிஷ்டமுடன்மண்டலஞ்சென்றெடுத்துக்கொண்டுயின்பமுடனசுந்தரியைகல்வத்திட்டே. (௭௯௯)

கல்வமதில்ரசமாளநன்றாயாட்டிகருவானசுடுதியிலேகல கிமைந்தா, சில்விஷமும்பெருவிஷமுந்தீண்டிவந்தால் திருவானவெத்திலையில்பணவிடைதான்பூசி, உள்விஷங்கொண் டேறாமல் திங்கச்சொல்லில்உத்தமனேசிணத்தில்விஷமிறங்கிப்போகும், வல்விஷமாயினின்றாலுமாண்டுபோகுமகத்தானசஞ்சீவிகளும்பிதாமே. (௮௱)

ஆமப்பாகளும்பதனைல்இறந்திதிரும்ஆறுகவெட்டைமுதல்குலைதீருந்; தாமப்பாகுன்மமொடுபவுத்திரங்கள் தருகாதநெஞ்சடைப்பு

மூற்சைவாய்வு,ஓமப்பாகுழம்பதனை உண்ணும்போதில்வுகமுடிந்துகுட்டமெல்லாம்ஓடிப்போகும், சோமப்பாலுண்டுகெதி தன்னல்லமைந்தாசுத்தமுள்ளசத்தியைநீதொழுதுநில்லே. (௮௱௧)

ரசகெந்திமெழுக்கில்வேதைகாண.

நில்லப்பாயின்னமொருசூட்சஞ்சொல்வேன்நிசமாகக்கண்டுதவஞ்செய்துக்கொண்டு, செல்லப்பாகெந்தகமுந்தாரம்ரெண்டுஞ் செம்மையுடன்கறண்டியிலேயிளக்கம்பண்ணி, நல்லப்பாயிளகினபின்ரசத்தைவாருநாட்டமுடன்துருசுபொடித்துடனேசேர்த்து, மெள்ளப்பாகிண்டயிலேஒன்றாய்க்கூட்டிமேன்மையுடன் தானிருக்கும்வீரஞ்சேரே. (௮௱௨)

சேரப்பாவீரமதைவாசிகூட்டிதிறமாகலிங்கமப்படியேசேறு காரப்பாஒன்றாகக்கல்வத்திட்டு கனிவானநாதமதால்கலந்தரைத்து வீரப்பாதானடங்கஅரைத்தபின்பு வேதாந்தநவாச்சாரநீரால்ஆட்டி, நேரப்பாதானாட்டிநின்றபோது நேசமுடன்தங்கரேக்கதனில்சேரே. ()

சேர்த்துநன்றாய்ப்பின்னுமோர்நாதநீரால் செம்மையுடன்தானரைப்பாய்ஆறுசாமங், கார்த்துநன்றாயரைத்துமிகப் பார்க்கும்போது கருணைவளர்பூரணமாய்மெழுகாய்நிற்கும், பார்த்திபனே அம்மெழுகைபரணிசேர்த்துபக்குவமாய்சற்குருவின்பாதம்போற்றி, சாத்தியதோர்வாசியினால்மூலம்பார்த்து சங்கையுள்ளவழிமுறையைச் சாத்தக்கேளே. (௮௱௪)

கேளப்பாமெழுகில்பணவிடைதான்கொண்டு கெணிதமுடன்களஞ்சிவெள்ளிதகட்டில்பூசி, வாளப்பாமேல்கீழுஞ்சாம்பலிட்டு வணக்கமுடன்புடம்போட்டுயெடுத்துப்பாரு, காலப்பாகால்விசைகொண்டேரிமைந்தாகனகமென்றவட்டதுவையென்னசொல்வேன், மேலப்பாஅண்டகேசரியாள்பாதம்விண்ணொளியில்சோதிமயமாகுந்தானே

தானானசெம்புவெள்ளிஒன்றாய்ச்சேர்த்து தண்மையுள்ளமெழுகிலேசாத்திமைந்தா, தானாகமேல்கீழுஞ்சாம்பலிட்டு தண்மையுடன்புடம்போட்டுயெடுத்துப்பாரு, தானாகிநின்றதங்கம் யென்னசொல்வேன்சச்சுதானந்தபூரணமாய்நிற்குந், தானாகத்தானவனாய் தன்னைப்பாரு தன்னைப்பார்விண்ணைப்பார்கண்ணைப்பாரே. (௮௱௫)

பாரப்பாதாம்பூரத்தகட்டிலேதான் பத்தியுடன்மெழுகிட்டுபுடத்தைப்போட்டால், நேரப்பாதாம்பூரம்பழுத்துநல்ல நேர்மையுடன் ஆறேழுவயதாய்நிற்குங், காரப்பாகனகமதைநக்கண்டுநீயுங் காஸ்பதரி

த்திரியாதேகண்ணேனுெக்கி, மேரப்பா அண்டபதந்தன்னேநோக்கவே தாங்கஅண்டமடாதங்கந்தானே. (௮௱௭)

தானுனதங்கமடாதங்கரூபி சகலகலேக்கியானமென்றவாசிரூபி, ஊனுன ஆதாரமூலரூபிஉண்மையென்றபுருவமடாதீபரூபி, வானுன பூரணமாம்அண்டரூபிமகத்தானபேதமுள்ளமவுனரூபி, தேனுன அமுர்தரசமானரூபிசிவசிவாகலேக்கியானரூபிகாணே. (௮௱௮)

காணவேகனகாதியானசோதிகருணேயுள்ளசோதியடாகமலபீடம், தோணவேஅமுர்தரசஞ்சொலிக்கும்பீடஞ் சுத்தமுள்ளவாசிநின்றிருக்கும்பீடம், பூணவேபோதமென்றமவுனபீடம் பூரணமாமனோன்மணிநின்றிருக்கும்பீடம், பேணவேகற்பூரதீபபீடம் பிலமானபீடமடாமூலந்தானே. (௮௱௯)

மூலமென்றஆதாரமூலம்மூலம்முத்தியுள்ளபுருவனடுகுழினேமூலம், ஞாலமென்றகுழினேயிலே மலர்க்கண்சாத்தி நடுவெழுந்ததீபமதைநன்றாய்ப்பார்த்தால், சீலமென்றசிவயோகமுறுதியாகுஞ் செகச்சோதிகாந்தியடாகண்கொள்ளாது, தூலமென்றநயனவொளிக் கப்பால்நின்றுசுயச்சோதியானபிரகாசம்பாரே. (௮௱௰)

நாகவேதை.

பாரப்பாயின்னமொருகருவைக்கேளு பதிவானநாகமதின் வேதைசொல்வேன்,காரப்பானுகமதைசுத்திசெய்துகணக்காகஅந்திடைக்கிருதஞ்சேர்த்து, நேரப்பாதானெடுத்து பொடித்துமைந்தா நேர்மையுடன்கெந்தகமுந்தாரங்கூட்டி, சேரப்பாகரண்டியிலேயிளகப்பண்ணிசேர்ந்துநின்றநாகரசப்பொடியைக்கொட்டே. (௮௱௰௧)

கொட்டிநன்றாய்க்கிண்டியதையெடுத்துக்கொண்டு கூர்மையுள்ளவிரமொடுதுருசுசேர்த்து, திட்டமுடனாதநீர்தன்னுல்மைந்தா செம்மையுடன்கல்வமதிலாட்டும்போது, கட்டிநின்றஅயத்துடனேதங்கஞ்சேர்த்துகருவாகத்தான்பொடித்துகூடக்கூட்டி, சட்டமுடன்சாரநீர்தன்னுல்தாக்கிகருவானநாகமதைஉண்டைபண்ணே. (௮௱௰௨)

பண்ணப்பாஉண்டைகுண்டுமணிபோல்மைந்தா பக்குவமாய்த்தானுணர்த்திசிமிளில்வைத்து,நண்ணப்பாவெள்ளிசெம்புஆறுநாலும்நாட்டமுடன்வுருக்கிவொருஉண்டையீய்ந்தால், கண்ணப்பாதான்துலங்கிசோதிபோலே கனகமென்றதங்கமதை யென்னசொல்வேன், பொன்னப்பாபொன்விளேயுங்கருவைக்கண்டால் பூலோகருசரிஷியாவாய்பாரே. (௮௱௰௩)

பாரப்பாகுடவனிலேபத்துக்கொன்றுபதிவானநாகமணிஒன்று யீய்ந்தால், நேரப்பாகுடவனதுபத்துமாத்தாய்நேர்மையுடன்காணுமடாநினைவாய்ப்பாரு, காரப்பாநினைவாலேகண்ணைப்பார்த்து கண்ணனமனோன்மணியைத்தியானம்பண்ணி, மேரப்பாஅண்டபதங் கண்டாயானால்வேதாந்தசித்தியுள்ளசித்தனாமே. (அாயசு)

அயக்களங்கு.

சித்தமதுநான்துலங்கயின்னமொன்று செயமானவாதமுறைக்கருவைச்சொல்வேன், உத்தமனேமணல்போலேயிரும்பைராவி உருமையுடனதுக்குநிகர்செம்புசேர்த்து, சித்தமுடன்யிருபொடியு மொன்றாய்க்கூட்டிதிறமானகாரநீரதனில்பிசரிப், பத்தமுடன்குகையில்வைத்துருக்கும்போது பாலகனேரெண்டுமொன்றாயுருகும்பாரே. ()

பாரப்பாஅதுக்குநிறைவெள்ளிசேரு பதிவானவெள்ளியதைதங்கஞ்சேரு, நேரப்பாநின்றநிறைதனக்குப்பாதி நீதியுடன்கட்டினதோர்நாகஞ்சேரு, காரப்பாஅஞ்சுமொன்றாயுருகிநிற்குங்கருணையுடன்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, சேரப்பாவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்றுதிற்கமுடன் அயக்களங்கைஒன்றுதாக்கே. (அாயசுா)

தாக்கினன்றாயுருக்கிப்பார்மைந்தாமைந்தா சங்கையுள்ளபொன்வயதையென்னசொல்வேன், நோக்கிநின்றமூலமதின்வாசியாலே நுழைந்தேருஆதாரமுடிவிலேதான்,பாக்கியமாய்ஆதாரமுடிவில்சென்றால்பசிதிறஉண்பதற்குபாலுண்டங்கே, வாக்குமனமொன்றாகசோமப்பாலைமனங்குளிரகொண்டுவிடுமயக்கம்போமே. (அாயஎ)

மயக்கமென்றதிரோதகையாள்மாய்கைதீர்ந்தால் மனோன்மணியாளனுதினமுமனதில்நிற்பாள், நயக்கமலமுகனோக்கிமனதாய்ப்பாருநாதாந்தபூரணமாய்வாசியேறும், தயக்கமில்லாமனதாகவாசிகொண்டால்தாண்டலாமண்டவரைசணத்தில்மைந்தா, யியக்கமுடன்மதிதனையேரவியில்சேர்த்துயேகாந்தபூரணத்தில்யிருந்துகாரே.(அாயஅ)

காரப்பாகமலவிழிக்கண்ணுலந்த கருணைவளர்பூரணமாம்உச்சிமீதில், நேரப்பாநேர்ந்துமனதறிவால்நின்றால் நிசமானமதியமுர்தம்நாவிலூரும், பாரப்பாஅந்தமுர்தந்தினமுங்கொண்டு பாலகனேபுருவமதில்பதிவாய்நின்றால், வீரப்பாகொண்டதொருலகிரிதானும் விண்ணடங்கிதன்னறிவுவிளையுந்தானே. (அாயகூ)

தானென்றதன்னறிவேசோதிசோதி சச்சுதானந்தமயமானசோதி, கோனென்றசோதிதனை ஆர்தான்காண்பார்குவிந்தநிலையறியாதகு

ருடர்தானும், வீணென்றஅட்சரத்தை செபித்துக்கொண்டு மேல்வி ழிமறியாமல்விண்ணைநோக்கி, ஊனென்றஉருசையிலேநினைவாய்நிற் பார்யுகமுடிந்தவிடமறியார்உலகத்தோரே. (௮௨௰)

உலகமதுபேருசைபேய்தான்கொண்டுஉன்னுடமையென்னுட மையென்றுகூறிக்கலகமிடுமறிவில்லார்மெத்தவுண்டுகண்டுஅவருட ன்சேரக்கர்மமுண்டு, விலக்கிவிடுகர்மமெல்லாமறிவின்கண்ணால்மெ ய்யானபூரணமேகெதியென்றெண்ணி, பலகலையின்பயனறிந்துநிலையி ல்நின்றால்பார்க்கலாம்முடிந்தவிடம்பதவிதானே. (௮௨௧)

பதமானபதவியடாமூலபீடம் பதிவானபீடமடாஆதாரந்தான், நிதமாகஆதாரபீடந்தன்னில் நீமகனேநின்றுசிவயோகஞ்செய்தால்,ச தமானமுச்சுடருமொன்றாய்நின்றுசாஸ்திரமாங்கமலமதின்நடுவிலே தான், விதமானபிரகாசமென்னசொல்வேன் வேதாந்தபூரணத்தில் மேவிப்பாரே. (௮௨௨)

தாமரை மை.

பார்க்கவேயின்னமொருசூட்சங்கேளு பரமானமூலியடாஆர்தா ன்காண்பார், பேற்கவேசொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள்யிளசானதா மரையின்கொடியைவாங்கி, திற்கமுடனக்கொடியையுணர்த்திநல்ல சிவந்தபட்டுக்குள்ளிருத்திமேலேசுத்தி, சேற்கையுடன்நெய்நனைத்து தீபமேத்திதீபமதால்யெரிந்துஅதுகரியாங்காணே. (௮௨௩)

காணவேகரியெடுத்துகல்வத்திட்டு கருவானயேரண்டத்தயிலத் தாலே, பூணவேயிராறுசாமமாட்டி புத்தியுடன்அதுக்குநிகர்சவ்வா துசேர்த்து, தோணவேமத்தித்துசிமிளில்வைத்து சுத்தமுடன்சற்கு ருவைத்தியானம்பண்ணி, பேணவேபுருவநடுச்சுழினைமீது பிலமான மையெடுத்துதிலர்தம்போடே. (௮௨௪)

போடப்பாதிலர்தமதுபோடும்போதுபூரணமாய்நின்றுமனதறி வால்போட்டால், சூடப்பாகொண்டேநீகண்திறந்து தலைதூரங்கா ணுமடாசுழிகண்ணுட்டம், நாட்டப்பாதூரதிஷ்டிவிபரமெல்லாம்நய னமதில்தோணுமடாநந்திவாழ்வு, தேடப்பாஅவ்வாழ்வுயோகவாழ்வு சிவசிவர்சிவயோகவாழ்வில்நில்லே. (௮௨௫)

நில்லடாபுருவனடுச்சுழியைமேவிநின்றிலங்குங்கற்பூரதீபம்பார் க்க, செல்லடாசென்றுமனேயேறுதற்கு சிவசிவாசத்திசிவபூசைபண்

ணி, உள்ளடாஉள்ளமதுதெளிவாய்நின்று உத்தமனேகாவியத்தினுண்மைதன்னை, சொல்லடாதன்மனமேசாட்சியாக சுத்தமுடன்தானிருக்கச்சோதியாமே. (அ௨௬)

உப்புகட்ட.

ஆமப்பாசோதியென்றஉப்புக்கட்ட அப்பனேகரியுப்புகொண்டுவந்து, தாமப்பாகலசமனையுப்பையிட்டு சங்கையுடன்மேனிச்சாரிணையவிட்டு, ஓமப்பாரவிதனிலேவைத்துக்கிண்டி உப்புநீர்தான்சுவரக்காய்ந்தபின்பு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்பின்னும்விட்டுநாட்டமுடன்பத்துமுறைநன்றாய்க்காச்சே. (அ௨௭)

காச்சிநன்றாய்ச்சிறுகீரைச்சாறுவிட்டு கல்வமதில்தான்மடியநன்றாயாட்டி, மூச்சடக்கவாட்டினபின்னெருக்கம்பாலால் முறையாகமூன்றுவிசைநன்றாயாட்டித், தாட்சியொன்றும்நினையாமல்வழித்துருட்டிசங்கையுடன்ரவிதனிலேகாயப்போட்டு, மாச்சலறக்காய்ந்தபின்புகவந்தன்சாத்தில்மாட்டியனைத்தேயுருட்டிவட்டுப்பண்ணே.(அ௨௮)

பண்ணப்பாவட்டகனைரவியில்போட்டுபாலகனேநீரறவேகாய்ந்துதானால், நண்ணப்பாஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து நாட்டமுடன்யெருவடிக்கிப்புடத்தைப்போடு, உண்ணப்பாபுடமாறி யெடுத்துப்பாருஉத்தமனேஉப்பதுதான்கட்டிப்போகும், கண்ணப்பாகண்மணிபோல்கட்டிநின்றகரியுப்பைத்தானெடுத்துகருவைக்கேளே.(அ௨௯)

கருவானஉப்புடனேநாகஞ்சூதங் கம்பியென்றலிங்கமதுகூடச்ர்த்து, உருவானதுருசுடனேயஞ்சுமொன்றாயுத்தமனேகல்வமதிலிட்டுக்கொண்டு, திருவானநாதநீர்தன்னாலாட்டிசெம்மையுடன்தானுருட்டிரவியில்போடு, பருவமுடன்காய்ந்தபின்புஓட்டில்வைத்துபாலகனேபுடம்போடக்குருவாம்பாரே. (அ௩௰)

பாரப்பாகுருவெடுத்துபதனம்பண்ணி பாச்சுவாய்செம்புதனிற்பத்துக்கொன்று, காரப்பாதான்கொடுத்துஉருக்கிப்பாரு களிம்பானசெம்பதுதான்கனகமாகும், வீரப்பாகொண்டதொருகுடவன்தன்னில்மேவினாலாரேழுவயதேயாகுஞ்,சாரப்பாயிவ்வேதையதிகவேதைசணத்திலேசெய்யுகிறவகையாங்காணே. (அ௩௧)

காணுதகாட்சியெல்லாங்காணலாகுங் கருணையுள்ளகாவியத்தைக்கண்டால்மைந்தா, தோணுதசுரூபநிலைதோணுமையா சுத்தமுள்ளவாசியிலேதுலங்கலாகும், பூணுதபூவினுடவமுர்தந்தன்னை புத்தியுட

ன்கண்டறிந்துகொள்ளலாகும், பேணுமலின்னனுாலைவெளிவிட்டாக் கால்பெரிதானசாபம்வந்துபிலக்கும்பாரே. (அ௩௨)

குடவன்வேதை.

பாரப்பாகுடவனுடமகிமைகேளு பக்குவமாய்பித்தளையைத்தக டடித்து, காரப்பாதுருசுகவாச்சாரஞ்சூடன்கம்பிஉப்புகரிசலுப்புஅ ஞ்சுங்கூட்டி, நேரப்பாசாரநீர்விட்டுஆட்டி நேர்மையுடன்தானுருட் டிதகடுள்வைத்து, சேரப்பாஓட்டில்வைத்து புடந்தைப்போட்டால் சிவசிவாகுடவனதுசெம்புமாச்சே. (அ௩௩)

ஆச்சப்பாயிந்தவிதமூன்றுதிரம்போடு அப்பனேகுடவனதுசெ ம்புமாகும். பாச்சப்பாகுடவன்செம்பெடுத்துக்கொண்டுபக்குவமாய் வெள்ளியிலேனுலுக்கொன்று, காச்சப்பாகுடைகயிலிட்டுஉருக்கிப்பா ருகனகமென்றதங்கமதுயெட்டுமாத்து, பேச்சப்பாசலுதியிலேபார்க் கும்வித்தைபிறரோடேசொல்லாதேபிழைத்துப்போவே. (அ௩௪)

அண்டகற்பம்.

பிழைப்பதற்குயின்னமொருகருவைக்கேளு பிலமானகருஞானி யண்டம்வாங்கி, நிலைப்பதற்குதண்ணீரும்ஆவின் பாலும்நேர்மையுட னிருனிருமொன்ருய்ச்சேர்த்து, மலைப்பகலஅண்டமதை அவித்துக் கொண்டுமாற்கமுடனிருகருவுந்தேனில்போட்டு, வளப்பமுடனந்தி சந்திகொள்ளும்போதுமகத்தானதேகமடாயிருக்கும்பாரே. (அ௩௫)

யிருகுமடாயிந்திரியங்கட்டிப்போகும்யேகாந்தவாசியதுஅகலா தையா, உருகுமடாகமலரசஅமுர்தந்தானும் உத்தமனேஉள்ளுணர் ந்துஉணர்வாய்க்கொள்ளும், வருகுமடாசகலகலைக்கியானமெல்லாம் மனதுபரிபூரணமாய் மனதுட்கொண்டால், பெருகுமடாஅறிவுபூர ணமாய்நின்றுபேச்சடங்குஞ்சூட்சமதைப்பேணலாமே. (அ௩௬)

மயிலுடையஅண்டகற்பம்.

பேணவேமயிலுடைய அண்டம்வாங்கி பிலமாகக்கட்டுதற்குவ கையைக்கேளு, காணவேவெடியுப்புயிந்துச்சாரங்கடிதானசூடனுட ன்சருகுகூட்டி, தோணவேஅமுரியிலரைத்துமைந்தா சுகமாகச்ச ந்தனம்போலரைத்துக்கொண்டு, பூணவேமயிலுடையஅண்டம்வை த்துபுத்தியுடநீர்வத்தஅவித்துப்பாரே. (அ௩௭)

பாரப்பாஅவித்தகருஒண்டுமொன்ருய் பக்குவமாய்த்தானுரு கிகட்டிப்போகும், காரப்பாகட்டினதையெடுத்துக்கொண்டு கருணை

வளர்அமுர்தரசபானஞ்சேர்த்து, நேரப்பாதேனதுவுங்கூடச்சேர்த்துநேர்மையுடன்ரவிதனிலேனவனுள்போட்டு, சாரப்பாஅந்திசந்திகொண்டாயானல்சனைதநரம்புவலுவாககெதியுண்டாமே. (௮௩௮)

கெதியானமோட்சகெதி யென்னவென்றால் கேள்மகனேபூமிதனிலிருக்குமட்டுஞ், சதியானபீடையிலேஅழுந்தாமல்தான்சதாகாலப்பூரணத்தில்சார்ந்துக்கொண்டு, விதியானயெழுத்ததிலே மனதைவைத்துவேதாந்தவாசியினல்விண்ணைநோக்கி, பதியானமூலமடாஉச்சிமீதில்பரஞானசோதிகண்டால்மோட்சந்தானே. (௮௩௯)

முப்பாழ்.

தானனமூலமடாஉச்சிமூலம் தன்மையுள்ளவாசியடாசுவாசத்தந்தம்,கோனனகுருவருளால்தியானங்கொண்டுகுவிந்துநின்றவிடமதுதான்முக்கோணம்பார், வானனமுக்கோணம்மயானருத்திரன்மருவிநின்றயிடமதுதான்முப்பாழ்மைந்தா, ஊனனஆதாரங்கண்டுதேறிஉண்மையென்றநடுமனையிலுகந்துநில்லே. (௮௪௰

ரசகற்பூரவைப்புகற்பம்.

உகந்துகொண்டுநிற்பதற்குரசகற்பூர முறுதியுடன்சொல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள், வகுந்துநின்றதிரிகடுகுவெந்தயமுமொன்றாய்மாற்கமுடன்வகைமூன்றுவருகன்தூக்கி, பகர்ந்துநின்றமத்தஞ்சார்விட்டனைத்துபாலகனேகுகைபோலபண்ணிக்கொண்டு, சுகந்தமுடன்ரசகெந்திலிங்கமூன்றுஞ் சுத்தமுடன்பொடிப்பண்ணி குகையில்போடே. (௮௪௧)

போடப்பாசட்டிமுக்காலுப்பைக்கொட்டி புத்தியுடனக்குகையைபதியவைத்து, நாடப்பாமேல்சட்டிகொண்டுமூடி நலமாகமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து, சூடப்பாஅனல்மூட்டிஆறுசாமம் துப்பரவாய்தீயெரித்துயெடுத்துப்பார்த்தால், மூடப்பாமூடிநின்றசட்டிமேலேமூற்கமுடன்ரசமேரிபற்பமாச்சே. (௮௪௨)

ஆச்சப்பாபற்பமென்றரசகற்பூரம்அப்பனேபக்குவமாயெடுத்துக்கொண்டு, வீச்சப்பாகிரந்திமுதல்குட்டத்துக்கும்விசையானபவுத்திரமுஞ்சூலைக்கெல்லாம், பாச்சப்பாபணவிடைகால் சக்கரையில்தாஆம்பரக்குமடாசகலவிஷரோகமெல்லாங்,காச்சப்பாபூரமென்றால்ரசகற்பூரம்கண்டவுடன்தீருமடாகருவாய்ப்பாரே. (௮௪௩)

பாரப்பாயின்னமொருசூட்சங்கேளு பவுத்திரகுடோரியென்றமூலந்தன்னை, காரப்பாயிருள்ளிதும்பைவேளை கடுகவேதட்டியதைக

ட்டினக்கால், வேரப்பா அய்த்ததுவும்ஆரிப்போகும்விசையானமருந் திதுதான்பிசகோயில்லே, ஆரப்பா அரிவார்களிந்தமூலி அருமைவெ கு அருமையடா அறிந்துபாரே. (௪௬௪)

சன்னிமுரிய.

பாரானசன்னியதுமுறிந்துபோக பக்குவமாய்சூட்சமொன்றுப கரக்கேளு, நேரானவசம்பதனைநையத்தட்டிநினைவாககஸ்தூரிகூடச் சேர்த்து, கூறானபொட்டணமாய்முடிந்துக்கொண்டுகூர்மையுடன் தானெடுத்துமுகர்ந்துபார்த்தால்,வீறானசன்னியதுமுறியுமைந்தாவெ குசுருக்குசுகசன்னிவிட்டுபபோமே. (௪௬௫)

செம்புசுத்தி.

விட்டுப்போம்செம்பில்நின்றகளிம்பதுதான்மைந்தா விபரமுட ன்துருசுவெடியுப்புறொண்டும், திட்டமுடன்தான்பொடித்துவைத்து க்கொண்டுசெம்புருக்கிதான்குடுத்துயெடுத்துப்பாரு, கட்டிநின்றக ளும்பதுதான்விட்டுநல்லகனகமயமாயிருக்குஞ்செம்புதானும், சட்ட முடனிந்தமுறைவெளிவிடாதே சங்கையுள்ளசெம்புசுத்தி தன்னைப் பாரே. (௪௬௬)

அண்டவாதத்துக்கு.

பாரடா அண்டமென்றவாதந்தீர பக்குவமாய்நாயுருவிவிறைதா னேடே, நேரடாகாதொட்டிவேறுங்கூட்டி நேர்மையுடன்மிளகுவெ ள்வெங்காயஞ்சேர்த்து, காரடாயிதுநாலுமரைத்துக்கொண்டால்சடி தான அண்டமென்றவாதந்தீரும்,சாரடாயிம்மருந்தைவெளிவிடாதே சங்கையுடன்தன்மனதில்சார்வாய்நில்லே. (௪௬௭)

கெற்பமுண்டாக.

நில்லடாயின்னமொருசூட்சங்கேளுநிசமானகாஞ்சுரைவேரின் பட்டை, நல்லடா அரைத்து அதில்வெண்ணைசேர்த்து நன்மையுடன் முழுகினதோர்நாலாநாளில், சொள்ளவேபெண்களுக்குகெற்பமுண் டாக்குணமானமருந்திதுதான்கூர்ந்துபாரு, செல்லடாயிம்முறைதா ன்சூட்சமாகுந்திறமாகச்சண்டறிந்துதீற்கங்காணே. (௪௬௮)

பிறவிநோக்க.

காணடாபிறவியதுனேக்குதற்குகருவாககுண்டையுடன்வாடேவே ர்வாங்கி, பூணடாசற்குருவைத்தியானம்பண்ணிபுத்தியுடன்வள்ளையமி ட்டுமஞ்சள்சாத்தி, பேணடாகால்விரலில்பூட்டினக்கால் பிள்ளையது தான்பிறக்கும்பெருமையாக, தோணடாகண்ணுமனக் கண்ணுலந்த சோதியென்றபுருவமதைசூழ்ந்துப்பாரே. (௪௬௯)

பாரப்பாயின்னமொன்று சொல்வேன்கேளு பரிதானபெறண்டைவேர்கொண்ணைவேறும், நேரப்பாகாடியிலே அரைத்துமைந்தா நீமகனேதான்குடிக்கபிறவினேக்குக், காரப்பாஅதிமதுரம் பொடியேசெய்துகருணையுடன்தேனதிலேகொடுத்துப்பாரு, பேரப்பாபிறவியதுநாளேனேக்கிபிள்ளையுமேசுகமாகப்பெருவாள்பாரே. (௮௰)

அந்திரவாய்வுக்கு.

பாரடாஅந்திரமாம்வாய்வுதிரபத்தியுடன்யின்னமொருகருவைக்கேளு, காரடாபுளியிலையைதுவைத்துமைந்தா கருணையுடன்மூனுபடிதண்ணீர்விட்டு, நீரடாதானுழக்காய்காச்சிமைந்தா நேர்மைநல்லசிரகத்தைஅரைத்துப்போட்டு, பாரடாகுடித்தவுடனந்திரவாய்வுபரக்குமடாயிந்தமுறைபத்திப்பாரே. (௮௰௧)

பத்தியுடன்யின்னமொருபாகங்கேளுப்திவாகசிறுபிளைதுவைத்துச்சாத்தை, புத்தியுடன்தான்குடிக்கவாய்வுநீங்கும் பூரணத்தைப்பத்திமனதறிவாய்நின்று, சத்தியமாய்புருவமதைநித்தம்பாருசதாகாலஞ்சிவயோகந்தண்மைபூணு, சுத்தமுடனந்திசந்திமனக்கண்பூண்டால்சுகமானசித்துவிளையாடலாமே. (௮௰௨)

அண்டவாதத்துக்கு.

ஆடவேயின்னமொருகருவைக்கேளு ஆனகருஞ்சிரகமும்வெள்ளைப்பூண்டும், கூடவேதேனதிலேஅரைத்துக்கொண்டால் சுரூகத்தீருமடாஅண்டவாதஞ், சூடவேயிந்தமுறைசுறுக்குமெத்த சுகராசவயித்தியமென்சொல்லலாகும், தேடவேயிந்தமுறைஅறிதறிதுமைந்தாசித்தர்கள்தான்செய்யுகிறவித்தைதானே. (௮௰௩)

மரித்தபிள்ளைபிறக்க.

தானேதான்மறித்தபிள்ளைபிறவினேக்கதண்மையுடன்னுங்கிழுவையரைத்துமைந்தா, பூனேதான்நல்லெண்ணையில்கலக்கிக்கொண்டால்புண்ணியனேசெத்தபிள்ளைவிழுகும்பாரு, வானேதான்தானவனுய்வடிவுகொண்டு மனங்குவிந்துபுருவமதில் மனையைக்கண்டால், கோனேதான்குடியிருப்பார்மனமொன்றாக குவிந்துநின்றவாசியிலே குணமாய்ச்சேரே. (௮௰௪)

இரத்தகாசந்தீர.

சேரடாரெத்தமென்றகாசமெல்லாந்தீரவதற்குயின்னமொருசெய்கைகேளு, யேரடாசிலைசுட்டசாம்பலோடே யெள்ளுநைவைத்துபொடிபண்ணிகுடிக்கத்திரும, வீரடாகொண்டரொத்தகாசத்துக்குவெகுசுருக்குயிந்தமுறைவினவிப்பாரு, ஆரடாஉனக்குநிகர் வயித்தியமுண்டோஅருமையுள்ளவித்தையடாஅரிந்துபாரே. (௮௰௫)

பீனிசங்களெட்டுக்கு.

பாரப்பாபீனிசங்க ளெட்டுக்குந்தான் பதிவானமருந்தொன்று சொல்லக்கேளு, காரப்பாபேச்சுரைபேய்பீர்குரொண்டில்கருவானவி ரையெடுத்துஅரைத்துமைந்தா, நேரப்பாநல்லெண்ணைதன்னில்காய்ச்சிநீமகனேதலைக்கிட்டுமூன்றுநாள்தான், சேரப்பாநாசியிலேநசியம் பண்ணதீராதபீனிசங்கள்தீர்ந்துப்போமே. (அ௫௬)

பெண்ருதுவாக.

போமப்பாயின்னமொருபுதுமைகேளு பெண்களிலேபுத்தியறியாதிருந்தால், நாமப்பாசொல்லுகிறேன்காணந்தன்னை நாட்டமுடனவித்துநீர்யிறக்கிக்கொண்டு, ஓமப்பாபெருங்காயமுரைத்துக்கொண்டால்உத்தமனேபெண்ருதுவாம்உண்மையாகும், காமப்பால்கானற்பால்கொண்டுநின்று கருவானபூரணத்தைகருவாய்க்காணே.(அ௫௭)

வெட்டைபிரமியங்கள்தீர.

காணவேவெட்டைமுதல்பிரமியங்கள் காரணமாய்தீர்வதற்குமருந்துகேளு, பூணவேதேங்காய்ப்பால்புழிந்துக்கொண்டு புங்கம்வேர்தட்டியதின்பாலுங்கூட்டி, தோணவேஓரிதழ்வெறரைத்துப்போட்டு சுகமாகமூன்றுநாள்குடித்துப்பாரு, பேணவேவெட்டையெல்லாந்தீர்ந்துபோகும் பெரிதானவித்தையடாருட்சந்தானே. (அ௫அ)

குழந்தைசுரத்துக்கு.

தானனகுழந்தைகட்கு சுரங்கண்டாக்கால்தன்னைமயுள்ளரோகிணியும்சீராவேறும், ஊனனசெங்கழுநீர்தன்னுலாட்டிஉத்தமனேமுலைப்பாலில்குடுத்துப்பார்த்தால், வீனனசுரங்களெல்லாம் ஓடிப்போகும்விசையானமூலமடாகிசமாம்வித்தை, தேனனஅமுர்தரசபானங்கொண்டுசிவன்மேலேசிந்தையதாய்தினமுநில்லே. (அ௫௯)

குழந்தைவாந்திக்கு.

தினமானகுழந்தைகட்குவாந்திகண்டால்சிங்கியென்றகலைக்கொம்புதிப்பிலியுங்கூட்டி, இனமாகஅதிவிடையம் கூடச்சேர்த்துயின்பமுடன்பொடிப்பண்ணிதேனில்கொண்டால், கனமானவாந்தியெல்லாம்விட்டுப்போகும்கைகண்டமருந்திதுதான்கருதிப்பாரு, மனதாணமனதறிவோடிருந்துக்கொண்டு மகத்தானசுருதியிலே மனதை நாட்டே. (அ௬௰)

குழந்தைக்குபேதி.

நாட்டமுடன்குழந்தைகட்குபேதிகண்டால்நல்லபுளியாரையுடன்வாழைப்பூவும், தேட்டமுடனென்றுக்கிபிட்டவித்து திறமாகப்பி

ழிந்ததிலேதேனுங்குத்தி, வாட்டமில்லாமருந்துதான்குடிக்கும்போ
துமகத்தானகழிச்சலெல்லாம்வாங்கிப்போகும், தாட்டிகமாய்சற்குரு
வைத்தியானம்பண்ணிதண்மையுடன்புருவமதில்சார்ந்துநில்லே. ()

மூலத்துக்கு.

நில்லப்பாயின்னமொருசூட்சங்கேளுநிசமானகுதிரையுடகுழம்
புச்சிவல், நல்லப்பாமிளகுசுக்குயிந்துப்போடுநன்மையுள்ளப்பழச்சா
த்தில்நன்றாயாட்டி, துள்ளப்பாநின்றதொருமுளையில்பூசிசுருக்கானக
மூதையுடகத்தந்தன்னில், விள்ளப்பாநெருப்பிட்டுபுகையைக்காட்ட
வெகுசுறுக்காய்மூலமதுகரைந்துபோமே. (௮௬௨)

இரத்தமூலத்துக்கு.

போமப்பாயின்னமொருசூட்சங்கேளுபொல்லாதமூலமடாரெத்
தமூலம், நாமப்பாபோவதற்குசூட்சங்கேளு நன்மையுடன்விலாமிச்
சைவேரைவாங்கி, தாமப்பாதண்ணீரில்கிழாயம்பண்ணி சங்கையுட
ன்மூன்றுனாளிருபோதுண்ண, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் ரெத்தமூ
லம்நன்மையுடன்றீருமடாதண்மைதானே. (௮௬௩)

தண்மையுடன்யின்னமொருசூட்சங்கேளு தாறுனவிடதலையின்
கொழுந்துவாங்கி, உண்மையுடன்யிடித்துச்சாரொழக்குக்கொண்டா
ல்ஓடுமடாரெத்தமென்றமூலந்தானுஞ், சின்மயத்தைதானினைந்துசி
வமேசெய்தால்தீராதவல்பிணியுந்தீர்ந்துபோகும், நன்மையுள்ளநாட்
டமதாய்நயனம்பாருநாதாந்தமுத்திரையைதினமுனேக்கே. (௮௬௪)

பேய்ச்சொரிக்கி.

நோக்கமில்லாபேய்ச்சொரிக்கிமருந்துகேளு நன்மையுடனிந்
துப்புபொடியாய்ப்பண்ணி, தாக்கடாநெய்தனிலே பொடியைக்கொ
ட்டிதண்மையுடன்கிண்டியதைரவியில்வைத்து, தீர்க்கமுடன்தலைக்
கிட்டுமேலும்பூசிதிறமாகமருநாள்தான்முழுகிப்போடு, தூக்கமில்லா
பேய்ச்சொரிதான்வோடிப்போகுஞ்சுருக்கானமருந்திதுதான்சுகமாய்
ப்பாரே. (௮௬௫)

பாரிசவாய்வுக்கு.

பாரப்பாயின்னமொருசூட்சங்கேளு பதிவானபாரிசமாம்வாய்வு
தீர, நேரப்பாவெள்ளுள்ளிப்பூடுரித்துமைந்தா நிறமானபொன்னிற
மாய்வறுத்துக்கொண்டு, சேரப்பாவிளக்கெண்ணை கொஞ்சம்விட்டு
நிறமானகருப்புட்டிகூடச்சேர்த்து, காரப்பாகிண்டியதைதின்னும்
போதுகனத்திருந்தபாரிசமாம்வாய்வுபோமே. (௮௬௬)

காமாலைக்கு.

போமப்பா காமாலைதீருதற்கு போக்குடனேயெருமையுடசாணி ப்பாவில், நாமப்பா அதினுடையதயிர்தன்னாலே நல்லசீரகமும்வெங் காயங்கூட்டி, தாமப்பா அரைத்துஅந்தப்பாலில்சேர்த்துத் தான்குடி க்கக்காமாலைதணிந்துபோகும், ஓமப்பாஉண்மையுடனன்மையானல் உன்னுடையஅஸ்தமதுவிசேஷமாச்சே. (௬௬௭)

ஒருதலைவலிக்கு.

ஆச்சப்பாதலைவலிக்கிமருந்துகேளு அரகராநாய்ப்பாகல்சாறு வாங்கி, பாச்சப்பாசீலையிலேஊட்டிமைந்தா பருந்திரியாய்தானுருட் டிகாயவைத்து, காச்சப்பாதிக்கொளுத்திஅவித்துநல்லகடிசானபுகை மூக்கில்யேத்தினக்கால், போச்சப்பாவொருதலையில்வலிகளெல்லாம் புத்தியுடனிந்தமுறைபூண்டுபோரே. (௬௬௮)

இருமல்யிளைப்புக்கு.

பாரப்பாயிருமலொடுயிளைப்புத்தீரபதிவானதூதுவளைகண்டங் கத்திரி, நேரப்பாதானிடித்துதூளேபண்ணி நீமகனேதேனிலரைம ண்டலங்கொள், காரப்பாமண்டலமேகொண்டாயானல்கடிதானயிரு மலொடுயிளைப்புபோகும், தேரப்பாகருணையினல்வாசியேறிதிருவா னபூரணத்தில்சேர்ந்துநில்லே. (௬௬௯)

இருமல்யிளை.

சேர்ந்துநின்றயின்னமொருகருவைக்கேளுதிறமானஆதளையின் யிலையைத்தட்டி, பாங்கிபமாய்ரெண்டுபடிநீரில்போட்டு பக்குவமாயு முக்காக்கிக்கொண்டாயானல், சார்ந்துநின்றயிரும்பலொடுயிளைபோகு ஞ்சங்கையுடன்சூரணமுந்தானேகொள்ளு, தீர்ந்துவிடும்நோயறிந்து மருந்துகொண்டால்சிவாயகுருதேசிகனைதியானம்பண்ணே. (௬௭0)

பித்தத்துக்குத்தயிலம்.

பண்ணப்பாபித்தவகைக்கெல்லாமப்பா பதிவாகத்தீர்வதற்குத் தயிலங்கேளு, செண்ணப்பாயிளநீரும்பசுவின்பாலும் திறமானநல் லெண்ணைமூன்றுமொன்றாய், கண்ணப்பாபடியொன்றுபாண்டத்தி ட்டுகடைச்சரக்குமூலமதைக்கருதிக்கேளு, நிண்ணப்பாஅதிமதுரங் குங்குமப்பூகோஷ்டம்கிசமானசந்தணமுமகிலுங்கூட்டே. (௬௭௧)

கூட்டப்பாயேலமுடன்லவங்கந்தானுங் குணமானவிலாமிச்சை நன்னாரிவேரு, நாட்டப்பாவசவாசிநெய்தலோடுநலமானசடாமாஞ்சி

ஙிரும்புதானும, நீட்டப்பாதண்ணிமிட்டாக்கிழக்குகூடநிசமானசெ ண்பகப்பூமுத்தக்காசு, பூட்டப்பாசாதிக்காய்வெள்ளுள்ளி ரோகிணி யும்புதியமுடன்புழுகுகற்பூரங்கூட்டே. (௪எ௨)

கூட்டடாமருந்துவகைகளஞ்சிவிதங்குணமானயிளநீராலரைத் தெடுத்து, நாட்டடாயெண்ணெயுமோகலந்துமைந்தா நலமானசற்கு ருவைத்தியானம்பண்ணி, சூட்டடா அடுப்பேத்திபதத்தைப்பார்த்து சுகமாகதயிலமதை வடித்துக்கொண்டு, நீட்டடாஉச்சிமுதல்பாதந் தொட்டுதீராதபித்தமெல்லாந்தீர்ந்துபோமே. (௪எ௩)

தீர்ந்துபோம்நயனமதில்குளிர்ச்சியாகுந் திறமானகாந்தலொடு வரட்சிகக்கல், சூழ்ந்துநின்றகண்புகைச்சல்நயனரோகஞ் சுகமில்லா வாயூரல்நெஞ்செரிவுகூட, பாங்கிபமாய்த்தீருமடா யிளநீரெண்ணெ பக்குவமாய்ச்செய்துகொண்டு முழுகிவந்தால், சாந்தம்வெகுசாந்த மடாதேகந்தேகஞ்சந்திரன்போல்காந்தியடாதன்னைப்பாரே. (௪எ௪)

பெரும்பாடுவுதிரத்துக்கு.

பாரப்பாபெரும்பாடு உதிரங்கண்டால் பக்குவமாயதற்குமொ ருமருந்துகேளு, நேரப்பாகவுதும்பைகுருவரிசியோடு நேர்மையுட ன்தானிடித்துமாவதாக்கி, காரப்பாபனவெல்லங்கூடச்சேர்த்து கரு ணையுடனுறுனள்கொள்ளும்போது, வீரப்பாகொண்டுநின்றபெரும் பாடெல்லாம்மெய்யாகத்தீருமடாவிண்ணேனுக்கே. (௪எ௫)

நோக்கம்.

நோக்குவதுவிண்ணிறைந்தசோதிதன்னை நூலானகாலறிந்துவா சியேறி, தாக்குவதுகண்ணுமனக்கண்ணுங்கொண்டுதன்னொளியும்வி ண்ணொளியுந்தாக்கிப்பார்த்தால், வாக்கடங்காவிண்ணொளியையென் னசொல்வேன்மகத்தானபூரணமாய்நின்றதையா, மூக்குநுனிசுழினை யடாவாசிவிடுமுத்தியுடன்பிடறிகண்டத்தடியைப்பாரே. (௪எ௬)

அடிபார்த்துமனங்குவிந்தாலண்டங்காணு மண்டமென்றஆதிய டாசோதிசோதி, முடிபார்த்துபத்திநிலைமுன்னேபாரு முன்னறிந்து பின்னுனபிடரிபாரு, குடிபார்த்துகுடியிருந்தகுரம்பைப்பாரு கூற் மையென்றபுருவமதில்குணமாய்நில்லு, படிபார்த்துநடக்கும்வழிசெ ன்றுயானல்பரமகயிலாசவரையேறலாமே. (௪எஎ)

ஏறலாம்வாசியினாலண்டமேவியிருக்கலாங்கேசரியேகெதியென் றெண்ணி, நேரலாங்கைவாசிகுளிகையாலேநிலைக்கலாம் நிலையறிந்து காலையூண, பாலொலாமுனதுகைவசமேயாகும் பத்திகொண்டுகேசரி

யாள்பாதம்னேக்க, கூரலாஞ்சகலகலைதனக்குள்கண்டு குவியலாமன ங்குவிந்துகுறியில்நில்லே. (௮௭௮)

வெள்ளைபாஷாணக்கட்டு.

குறியறிந்துகுணமறிந்துநிலையில்நிற்கக் கூறுகிறேனதுக்குவொருகுணத்தைக்கேளு, நெறியறிந்துவெள்ளையடாபாஷாணந்தான்நிசமானபாஷாணந்தன்னைவாங்கி, அறியரிந்ததாரமுடன் துருசுகூட்டி அப்பனேஅமுரியினலரைத்துக்கொண்டு, துருவறிந்தபாஷாணந்தனக்குமைந்தாசுத்தமுடன்கவசமதுதுலங்கச்செய்யே. (௮௭௯)

வங்கக்கட்டு.

செய்யப்பாகவசமதுநன்றாய்ச்செய்துதிற்கமுடன் காடையொருபுடத்தைப்போடு, மெய்யப்பாபாஷாங்கட்டிப்போகும் விபரமுடன் தானெடுத்துமேலுங்கேளு, பொய்யப்பாபோகாமல்நாதநீரால் புத்தியுடனரைத்துவெள்வங்கத்தப்பி, பையப்பாமண்சிலைவலுவாய்ச்செய்துபதியானபுடத்தில்வங்கங்கட்டிப்போமே. (௮௮௰)

கட்டிநின்றவங்கநிகர்வெள்ளிசேர்த்து கருவாகஉருக்கவெள்ளி ஞெருங்கிப்போகுங், திட்டமுடன்ஞெருங்கினதைக்கல்வத்திட்டுதிரமாகஅதுக்குநிகர்ரசத்தைச்சேர்த்து, தட்டநன்றாய்நாதவிந்துதன்னலாட்டிதண்மையுடன்வழித்துருட்டிரவியில்போட்டு, சட்டமுடன் காடையொருபுடத்தைப்போட்டால்சங்கையுள்ளரசிதவங்கங்குருவாம்பாரே. (௮௮௧)

பாரப்பாகுருவெடுத்துசெம்பிலேதான் பரிவாகதாளுருக்கிபத்துக்கொன்று, நேரப்பாகுடுத்துமுகந்தெளிவைப்பார்த்து நிசமானவெள்ளியடாஅதிகவெள்ளி, காரப்பாவெள்ளியென்றமதியைப்பார்த்துகருவான அம்மதியைரவியில்சேர்த்து, சேரப்பாவாசியென்றகருவைத்தாக்கசிவசிவாவாசியினல்செம்மையாமே. (௮௮௨)

பாஷாணக்கட்டு.

செம்மையுடன்ஞதவிந்துவொன்றாய்க்கூட்டி திருவானகற்பூரமொன்றுசேர்த்து, நன்மையுடன்பாஷாணங்கட்டித்தூக்கி நாட்டமுடன்தீயெரிக்கக்கட்டிப்போகும், தண்மையுடன்கட்டினதையெடுத்துமைந்தாதாம்பூரவெள்ளியுமாய்சேர்த்துருக்கி, உண்மையுடன்பாஷாணம்பத்துக்கொன்றுஉறுதியுடன்தான்குடுக்கவெள்ளியாமே. ()

ஆதியந்தம்நாதவிந்து.

ஆமப்பாவெள்ளிவித்னதயதிகவித்தை அந்தரங்கமானவித்தையாதியாதி, தாமப்பாதன்னிலேயேஆதியாகுஞ் சங்கையுள்ளபூமியடா

அந்தமாகும், ஓமப்பா ஆதியந்தமெங்கேயென்றால் உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன்றதவிந்து, வாமப்பால்பொங்கிநின்றதவிந்தால் ம கத்தானபஞ்சகற்தாள்வடிவுமாச்சே. (௮௮௪)

ரவிமதி.

ஆச்சப்பாவிந்துவினல்சதையெலும்புமாச்சு ஆதியென்றநாதம தாலக்கினிவாய்வாச்சு, காச்சப்பாரொண்டுமொன்றாய் கலந்துகூடில்க லந்துநின்றஆகாசவெளியுமாச்சு, மூச்சப்பாதனக்குயிர்தான் வெளி யாய்நின்றமுத்தியுள்ளரவிமதியுங்கண்ணாநின்று, பேச்சப்பாரவிமதி யுமொன்றாய்நின்றபேசாதமவுனமென்றசுழியுமாச்சே. (௮௮௫)

அஷ்டாங்கசூட்சம்.

ஆச்சப்பா அஷ்டாங்கசூட்சங்கேளு அருளாகதிழ்முகமாயிருந்து க்கொண்டு, மூச்சப்பாமூலமென்றவாசியாலே முத்திபெறரோசகபூரக மும்பண்ணி, நீச்சப்பாகும்பகத்தில்மனதைவைத்து நேமமுடன்மசி மசியென்றுருவேசெய்து, காச்சப்பாகருணைவிழிப்பார்வையாலே க ண்குளிரரவிமதியுமொன்றாய்ப்பாரே. (௮௮௬)

பாரப்பாரவிமதியுங்கண்ணில்கண்டால் பாலகனே அபமிருத்து பரந்துபோகும், நேரப்பா அபமிறுத்துவிலகித்தானல்நிலையானவாசி யதுகுலையாதையா, சாரப்பாவாசியதுசார்ந்துநின்றுசகலகலைதனக்கு மொருகுருவாய்நிற்குங், காரப்பாகிழ்த்திசையே சகலத்துக்குங் கரு ணையுள்ளமோட்சமெனக்கருதலாமே. (௮௮௭)

ஆமப்பாதென்கிழக்குதிசையைநோக்கி அருளானவாசிதனையன் பாய்க்கொண்டு, தாமப்பாதன்னிலையைச்சார்ந்துமைந்தா தண்மையு டன்ரோசகபூரகமும்பண்ணி, போமப்பாகும்பகத்தில் மனதைநாட்டி பூரணமாய்வசிவசியென்றுருவேசெய்தால், ஓமப்பாயிருதயமாங்கம லந்தன்னில்உண்மையென்றவன்னிபிரகாசமாமே. (௮௮௮)

ஆமென்றவன்னிபிரகாசமானல் அருளானகமலமதில்தீபந்தோ ணும், ஓமென்றதீபமதின்ஒளிகண்டாக்கால்ஒருகோடிபாவமெல்லாம் உடனேதீரும், தாமென்றதன்னிலையேபிரகாசிக்குஞ் சதாபோதபூர ணமாய்தானேநிற்கும், பூவென்றஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே பொ ருந்திநின்றபூரணமும்புனிதமாமே. (௮௮௯)

புனிதமுடனீயிருந்துபுருவம்பாருபுத்தியுடன்தானிருந்துபாற்கு ம்போது, மணிதறணறதவொலிசெவியில்கேழ்கு மறலியென்றகூத் துவனுமாண்டுபோவான், கெணிதமென்றவாசியதுகீழோடாது கீழ்

மேலும்நடுவானமுடிமேல்நிற்கும்,பனிதமுள்ளமுடிமேலேவலஞ்செ ன்றக்கால்பாலகனேகண்குளிரபார்க்கலாமே. (௮௬௰)

பார்க்கவேதென்திசையைநோக்கிமைந்தா பதிவானவாசியிலேப ணிந்துக்கொண்டு, யேற்கவேரேசகபூரகமும்பண்ணி யேகாந்தகும்ப கத்தில்மலர்க்கண்சாத்தி, மூற்கமுடன்தானிருந்து மதியைப்பார்த்து முன்னேறிகசிகசியென்றுருவேசெய்தால், திற்கமுடன்மதிகறைந்தா ப்போலேமைந்தா திங்குசெய்யும்பாவிகள்தான்திகைப்பார்பாரே. ()

திகைத்துமனமறந்துமதிகெட்டுப்பின்னுந் தீராதவல்பிணியில் திகைப்பான்பாரு, நகைப்பதற்குஉடம்பெடுத்தபாவிமாரே நாவில் வைத்துப்பேசாதேநயங்காட்டாதே, தகைப்பறிந்துஅமுர்தரசங்குடி த்தோர்தம்மைச்சங்கைகெட்டுபேசினதோர்சவங்கள்தன்னை, புகைப் பறிந்துஉயிருலேஉயிரைவாங்கும் பொல்லாதமாரணமாம் பூண்டுப் பாரே. (௮௬௨)

பாரப்பாபூரணமாய் தன்னைப்பார்த்து பதிவான வாசியினலை ண்டத்தேகி, காரப்பாஅண்டபதக்கெதியென்றெண்ணிகமலமென்ற ஆயிரத்தெண்மலரில்நின்று, நேரப்பாஅந்தமுர்தங்கொண்டுதேறிதி ருநயனசூட்சமதால்தன்னைப்பாரு, நேரப்பாநின்றமனக்கண்ணால்பா ர்த்தால்நின்றுருபமாகாசவெளிதானுமே. (௮௬௩)

ஆமப்பாவெளியேறிவந்தசூட்ச மாரறிவாரக்கினிகோத்திரந்தா ன்மைந்தா, ஓமப்பாஅக்கினிகோத்திரத்தில்வந்தஉண்மையென்றவா சியடாமூச்சேயாச்சு, தாமப்பாதன்னிலையாய்வந்தசூட்சந் தணலான வக்கினியின்ஆவிஆவி, சாமப்பால்கசிந்தொழுகுமாவிதன்னை கண்ட வர்களண்டபதங்காண்பார்காணே. (௮௬௪)

காணவேகன்னிதிசைதென்மேற்காக கருணையுடனத்திசையை நோக்கிமைந்தா, பூணவேவாசியினல்சுழினைக்கேத்தி புத்தியுடன்ரே சகபூரகமும்பண்ணி, தோணவேகும்பகத்தில்நின்றுக்கொண்டு துரு வமுடன்வங்வங்கென்றுருவேசெய்தால், பேணவேசுழினையிலேசத்தி ரூபம்பெரிதானமரகதம்போல்வடிவாம்பாரே. (௮௬௫)

பாரப்பாமரகதம்போல்தன்னைக்கண்டால்பதிவானஅஷ்டசத்தி வசமேயாவாள், நேரப்பாஅஷ்டசத்திவசமாம்போதுநிசமில்லாதேக மதுநிசமாய்ப்போகும், காரப்பாதேகமென்றலார்தான்காண்பார்க லேமதியாய்நின்றதிருவாசிதேகம்,ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரணமாந்தே கமருள்ஞானபூரணமாயமைத்தவாழ்வே. (௮௬௬)

அமைந்தபடிமுடிக்குமென்றுசொன்னபேச்சு அப்பனேபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, அமைந்தபோதாதியிலேமூளைத்தசத்த மங்கனையேமாண்டுதென்றுஅறியார்மூடர், அமைந்தசத்தம்பிறந்ததுதான்வெளியிலாச்சு அடங்கியதுபோனதுதான்வெளியிலாச்சு, அமைந்தபடிமுடிக்குமென்றுசொன்னதெல்லாம் அடங்கினதுஒடுங்கினதும்வெளிதான்பாரே. (அகூஎ)

பாரப்பாமேல்திசைதான்வருணன்வீடு பதிவாகமேல்திசையில்மனதைநாட்டி, நேரப்பாவாசியில்சென்றொடுங்கிநின்றுநினைவறிந்துரேசகபூரகமும்பண்ணி, சேரப்பாகும்பகமேகெதியென்றெண்ணிநிற்கமுடன்அம்அம்வென்றுருவேசெய்தால், காரப்பாகால்குவிந்துஅமுர்தமுண்டால்கமலரசஅமுர்தமதைகனிந்துஉண்ணே. (அகூஅ)

உண்ணுவதுபூரணத்தைஉண்ணவேணும்உருமையுடன்வாசியில்சென்றேறவேணும், திண்ணமுடன்வாசியில்சென்றேறியந்ததிருவாளமுச்சுடரைக்காணவேணும், வண்ணமுள்ளமுச்சுடரைக்கண்டுதேரிமகத்தானசோதியிலேமனக்கண்ணாட்டி, விண்ணானகேசரியைக்கெதியென்றேதான்விண்ணாட்டஞ்சுழினையிலேமேவிக்காணே. (அகூகூ)

காணவேகண்கொள்ளாக்காட்சிகாணுங்கண்கண்டகாட்சியாகருணைவீடு, பூணவேபொற்கமலமானவீடுபொருந்திநின்றசோதிதான்நிறைந்தவீடு, பேணவேஅமுர்தரசஞ்சொலிக்கும்வீடுபேர்பெரியவீடதுதான்அண்டவீடு, தோணவேஅவ்வீடேகெதியென்றெண்ணிசுத்தமுள்ளமார்க்கத்தோர்துணிந்தார்காணே. (கூ௱)

காணவேவடமேற்குவாய்வுவீடு கண்டுகொண்டுஅவ்வீட்டைடகனிவாய்ப்பார்த்து. தோணவேவாசிமலர்தன்னால்நீயுஞ் சுத்தமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, பேணவேகும்பகத்திலொளிக்கண்ணாட்டிபெருமையுடன்சிம்சிம்யென்றுருவேசெய்தால், காணவேமூலஅனல்மேலேசாடிகற்மமென்றயிந்திரியங்கருகிப்போமே. (கூ௱க)

போமப்பாகசடானதத்துவங்கள் பொல்லாதவினைகளெல்லாஞ்செந்தீப்பட்டு, தாமப்பாதன்னிலையேசுரூபமாகத் தானவனாய்நீயிருந்துதன்னைப்பாரு. வாமப்பாவுண்டுகெதிதன்னைப்பார்த்தால் மகத்தானசுடரொளிபோல்மனங்கொண்டோடும், ஆமப்பாயிப்படியேஅஷ்டகற்மமடங்குநிலைதன்னையறிந்துஅருளைப்பாரே. (கூ௱உ)

பாரப்பாஅருளானகண்ணாலேநீயும் பதிவானமுதுகண்ணால் தன்னைப்பாரு, காரப்பாகண்ணுமனக்கண்ணாலந்த கருணைவளர் புருவாடு

உச்சிமீதில், யேரப்பாசகலகலைவாசிதன்னால்யேரியந்தபூரணத்திலின்பமானால், வீரப்பாகொண்டதொருவியாதியெல்லாம்வேதாந்தஅக்கினியில்வெந்துபோமே. (௯௩)

வெந்துமனம்நிலைப்பதற்குமைந்தாகேளுவிபரமுடன்வடதிசையைநோக்கிமைந்தா, சொந்தமுடன்வாசியினால்சுழியைக்கண்டு சுத்தமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, பந்தமுடன்கும்பகத்தில்நின்றுக்கொண்டு பாலகனேமங்மங்கென்றுருவேசெய்தால், யெந்தவினைசெய்தாலுந்தீர்ந்துப்போகும் யின்பமுள்ளசோதியைநீயிருத்திப்பாரே. ()

இருத்திமுனைபார்க்கையிலேகண்தான்கூசும் யின்பமுடன்கண்மூடிசுழினைக்கேத்தி, திருத்தமுடன்சுழினையிலேமலர்க்கண்சாத்தில் சிவசிவாபரவெளிதான்யென்னசொல்வேன், பெருத்ததொருபரவெளியிலொளிதானின்றுபேருலகெல்லாம்நிறைந்தசோதியாச்சு, குறித்ததொரு சோதிதன்னைகண்ணால்பார்க்க குருவானஆவியென்ற வாசிபாரே. (௯௫)

வாசிபார்வாசிசிவயோகஞ்செய்யவழியுனக்குத்தெரியாட்டாலேதுசெய்வோம், நேசமுள்ளவாசியடாஅகாரவிந்துநிலையறிந்துவிந்ததனைஉகாரத்தாலே, ஆசுவென்றவாசியினாலமுத்தியூத அங்கனவேவிந்துரசங்கட்டிப்போச்சு, பாசமென்றவிந்துரசங்கட்டிப்போனால் பாயவாமண்டவனாகெவுனந்தானே. (௯௬)

தானானவடகிழக்குமைந்தாமைந்தா சகலரிஷிதேவர்முதல்வாசம்வாசம், கோனானகுருபதத்தைமனதிற்கொண்டு குணமானயீசானதிசையைநோக்கி, ஊனானவாசியினால்தன்னைப்பார்த்து உத்தமனேரேசகபூரகமுமபண்ணி, வானானகும்பகத்தில்மலர்க்கண்சாத்தி மாற்கட்டன்நங்மங்கென்றுருவேசெய்யே. (௯௭)

செய்யப்பாஉருவறிந்துஉருவேசெய்தால்திருவானவாசியதுதிறமாய்நின்று, பையப்பாதேகமதில் நின்றநோய்கள் பருதிகண்டபனிபோலேபரந்துபோகும், மெய்யப்பாதேகமதில்காந்திமீறும் வேதாந்தசுழினையிலேதீபங்காணும், மையப்பாமையமென்றநந்திவீடு மகத்தானசோதிப்பிரகாசந்தானே. (௯௮)

அமுரியுப்புசுன்னம்.

தானென்றஅமுரியுப்புசொல்லக்கேளு சருகானமூலமதையார்தான்காண்பார், ஊனென்றஉருசையடாசருகுவாங்கிஉத்தமனேபுடம்போட்டுசாம்பலாக்கி, தேனென்றஅமுரியிலேசாம்பல்விட்டுதிறமா

கலக்கியதைத்தெளியவைத்து, பூனென்றமனதறிவால்மைந்தாமைந்தாபுத்தியுடன்மூன்றுநாள்தெளிவைவாங்கே. (௯௱௯)

நாதநீர்.

வாங்கியந்தத்தெளிவைமிகநன்றாய்க்காச்ச மகத்தானஅமுரியுப்பையென்னசொல்வேன், பாங்குடனேஅமுரியுப்பை வாங்கிமைந்தாபக்குவமாயதுக்குநிகர்கம்பிகூட்டி, சாங்கமாயதுக்குஅரைகூடஞ்சேர்த்துசாரநீர்விட்டரைத்துவட்டுப்பண்ணி, தாங்கியேரவிதனிலேகாயப்போட்டுசெங்கையுடன்வோட்டில்வைத்துப்புடத்தைப்போடே. ()

நாதநீர்முரிய.

போடப்பாநிதானமதாய்ப்புடத்தைப்போடு புடமாறியெடுத்துப்பார்சுன்னமாகும், தேடப்பாசுன்னமதைபதனம்பண்ணி திருவானநாதநீர்தன்னைவாங்கி, சூடப்பாஅமுரியுப்புசுன்னந்தன்னில் சுகமாகப்பணவிடைதான்போட்டுப்பாரு, நாடப்பாநாதநீர்முரிந்துபோகும் நன்மையுடன்தெளிவதனைபதனம்பண்ணே. (௯௱௰௧)

துரிசுசுன்னம்.

பண்ணப்பாதெளிவதனைபிங்கான்சேர்த்து பசுமையுள்ளதுருசுனுடகட்டிவாங்கி, நண்ணப்பாநாதநீர்தன்னில்போட்டுநாட்டமுடன்ரவிதனிலேவைத்துப்பாரு, விண்ணப்பாரவியனலால் வெளுத்துப்போகும்வெளுத்துநின்றதுருசுனுடகட்டிவாங்கி, நுண்ணப்பாதெளிவதனில்வீரம்பூரந்துணுக்கியிட்டுவெளுத்தகட்டியமுக்கிப்பாரே. ()

பாரப்பாஅமுக்கிநல்லரவியில்போட்டால்பசுமையதுதுருசுவெகுசுன்னமாகும், காரப்பாசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணிகருவானசுன்னமதில்விராகனென்று, நேரப்பாவீரமொடுபூரமொண்டும் நிசமாகசுன்னநிறையெடுத்துமைந்தா, சாரப்பாசாரநீர்தன்னாலாட்டி தண்மையுடனதுக்குரொட்டிதாரம்வாங்கே. (௯௱௰௩)

வாங்கியந்ததாரமதில் கவசம்பூட்டி மாற்கமுடன் பூப்புடத்தில்வைத்துப்பாரு, சாங்கமுள்ளதாரமதுயியமாகுந் தயவானயியமதைவைத்துக்கொண்டு, பாங்குபெறவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்றுபக்குவமாய்த்தான்குடுத்துஉருக்கிப்பாரு, தீங்கில்லாவெள்ளியதுபழுத்துப்போகுஞ்சிவசிவாவெள்ளியதுதங்கமாச்சே. (௯௱௰௪)

ஆச்சப்பாசருகுடையசாம்பலொன்று அதுக்குநிகர்ருத்திரனர்சாம்பல்கூட்டி, பாச்சப்பாபூநீருசரியாய்ச்சேர்த்துபத்தியுடனமுரியினல்கரைத்திருக்து, வாச்சப்பாஅடுப்பிலிட்டுயெரிக்கும்போதுமகத்

தானஉப்பதுவையென்னசொல்வேன், மூச்சப்பாஅடங்கிநின்ற உப்பைவாங்கிமுக்கியமுடநீர்வத்தரவியில்போடே. (௯௱௰௫)

போடப்பாரவிதனிலேநன்றாய்க்காய்ந்தால்புத்தியுடன்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, நாடப்பாவெடியுப்புகூடனேடே நன்மையுடனதுக்குநிகர்உப்புசேர்த்து, சாடப்பாகல்வமதிலிட்டுக்கொண்டுசாரநீர்தன்னாலேஅனாத்துமைந்தா, சூடப்பாவழித்துருட்டி ரவியில்போட்டுசுத்தமுடன்முன்போலேபுடத்தைப்போடே. (௯௱௰௬)

போட்டபுடமாரவிட்டுயெடுத்துப்பாரு புண்ணியனேயென்னசொல்வேன்சுன்னமாகும், தேட்டமுள்ளசுன்னமதைபதனம்பண்ணிசிவசிவாநாதநீர்தன்னாலாட்டி,நாட்டமுடன்துருசுக்குகவசம்பண்ணிநன்மையுடன்காயவைத்துயெடுத்துக்கொண்டு, வாட்டமில்லாபூப்புடத்தில்வைத்துப்பார்க்கமாசத்தசுன்னமதாய்நீறுங்காணே.(௯௱௰௭)

துருசுசெயநீர்.

காணவேதுருசுநீற் மைந்தாமைந்தா காணரிதுகாணரிது அரிதுமெத்த, பூணவேஅந்தநீர்தன்னேடொக்கபுத்தியுடன்நவாச்சாரங்கூடச்சேர்த்து, பேணவேபிங்கானில்வைத்துப்பாரு பெருமையுள்ளசெயநீராயென்னசொல்வேன், தோணவேபன்னீரை வைத்துக்கொண்டுதொடுகுறிபோலின்னமொருசூட்சங்காணே. (௯௱௰௮)

சூதக்கட்டுமணி.

காணவேசெயநீரின்பெருமைசொல்வேன்காண்டியிலேஅன்னீரைவிட்டுக்கொண்டு, தோணவேசூதம்விட்டுஅடுப்பில்வைத்து சுகமாகத்தீயெரிக்கச்சூதங்கட்டும், பேணவேகட்டினதை யெடுத்துமைந்தாபெருமையுடன்நாலிலொன்றுரோக்குசுத்தி, பூணவேகாரநீர்தனில்பிரட்டிபுத்தியுடன்தானுருக்கமணியுமாமே. (௯௱௰௯)

மணியானமணியதுதான்மைந்தாமைந்தா மகத்தானதம்பனமாங்குளிகையாகும், கனியானகுளிகைதனைவைத்துக்கொண்டுகாலதிந்துவாசியினால்கண்ணைநோக்கி, பணியானரசமணியைநாவில்வைத்துபாலகனேயடக்கியதால்யோகமபார்த்தால்,தனியானஅக்கினிகொண்டுயரயேத்துந்தாயானபூரணத்தைதியானம்பண்ணே. (௯௱௨௰)

தீபம்பார்க்க.

பண்ணப்பாதியானமதுபுருவமேத்தி பரஞானகேசரியைப்பாதம்போத்தி, விண்ணப்பாதானேக்கிகண்ணைப்பாரு மெய்ஞ்ஞானசுழி

ீனயிலேமேவிநில்லு, கண்ணப்பாசுழினேயிலேமேவிநின்றால் கற்பூர தீபமதுகண்ணில்தோணும், முன்னப்பாபின்னாகிமுன்பின்னாகி முத்தியுள்ளதேகமடாசுத்தமாமே. (௬௨௧)

யோகம்பார்க்க.

சுத்தமுடனாதாரந்தன்னைப்பார்த்துசோதிமயமானதொரு உச்சிமீதில், பத்தமுடன்தானிருந்துபதியைப்பார்த்து பதிவானபூரணமே கெதியென்றெண்ணி, சித்தமுடன்தானிருந்துசிவயோகம்பார்சிவசத்தியோகமதையார்தான்காண்பார், நித்தமுமேதன்னறிவால் தானாய்நின்றுநீமகனேஅகாரமுடன்உகாரம்பாரே. (௬௨௨)

அகாரஉகாரமறிய.

பாரப்பா அகாரமுடன்உகாரமென்றும் பதிவானநாதவிந்துகாரசாரம், காரப்பாசாரமுடன்காரம்ரெண்டுங்கருணையுடன்கண்டறிந்துகொண்டுநின்றால், நேரப்பா அண்டபதம்முடிவுகாணும் நிசமானவாசியதுவசமாய்நிற்கும், சாரப்பா அவ்வாசிதன்னிலேதான்தான்தானேயொடுங்கிநிலேதன்னைக்காணே. (௬௨௩)

அமுர்தங்கொள்ள.

காணவேகண்திறந்துவிண்ணைப்பார்த்தால் கமலரசபூரணந்தான்கசிந்துகாணும், பேணவேயமுர்தங்கொண்டுதேறிபிரளாமல்வாசியிலேநின்றுகொண்டு, பூணவேவாய்வேகலகிரிமூட்டிபூரணமாயிருந்துமதிரவியில்சேரு, தோணவேமதிதனையேரவியில்சேர்த்தால் சுகமாகயென்னாளும்வாழலாமே. (௬௨௪)

மதிரவியிற்காண.

வாழப்பாயென்னாளும்வாழ்ந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்தானிருக்கவரிசைகேளு, காலப்பாகாலானவாசியேறி கருணையுடன்கண்டமதிலங்கென்றெணி, மேலப்பா அண்டகேசரியைக்கண்டு மெய்ஞ்ஞானபோதநிலைதன்னைப்பெத்து, ஆளப்பா அகண்டவெளி கெதியென்றெண்ணி அடிநடுவுமுடிமேலாயமர்ந்துநில்லே. (௬௨௫)

துருசுசுன்னம்.

நில்லப்பா துருசுனுடசுன்னஞ்சொல்வேன் நிசமானகருவங்காரசமுங்கூட்டி, செல்லப்பாவெடியுடனேதுருசுங்கூட்டிசேர்ந்துநின்றகருவங்கமொன்றாய்ச்சேர்த்து, கொல்லப்பாநாதநீர்விட்டரைத்து கூர்மையுடன்வழித்துருட்டிரவியில்போட்டு, கல்லப்பாபோலவுமேகாய்ந்தானால், கருணையுடன்வோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடே. ()

போடப்பாபுடமாறியெடுத்துப்பாரு பொருமிவெகுசுன்னமதாய்நீறிநிற்கும், நாடப்பாசுன்னமதையெடுத்துமைந்தாநலம்பெறவேதுருசதற்குகவசம்பண்ணி, மூடப்பாஓட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு முத்தியுள்ளதுருசதுதான்சுன்னமாகும், ஆடப்பாசுன்னமதைவைத்துக்கொண்டுஅப்பனேவேதைமுகம்நன்றாய்க்காணே. (௯௨௭

துருசுசெயநீர்.

காணுதற்குவகைவிபரஞ்சொல்லக்கேளு சருவானதுருசுனுடசுன்னந்தன்னில், பூணுதற்குநவாச்சாரம்நாலிலொன்றுபுத்தியுடன்கல்வமதில்பொடித்துக்கொண்டு, பேணுதற்குபீங்கானில் வாரிவைத்தால்பெருகிவருஞ்செயநீராயென்னசொல்வேன், தோணுதற்குஅந்நீர்தன்னைவாங்கிசுகமாகலிங்கமதில்சுருக்குத்தாக்கே. (௯௨௮)

லிங்கக்குரு.

சுருக்கமுடன்சுருக்கரிந்துசுருக்குத்தாக்க சுத்தமுள்ளலிங்கமதுகட்டிப்போகும், பெருக்கமுடன்கெந்தகமுந்தாரஞ்சேர்த்து பெருகிநின்றசெயநீராலரைத்துமைந்தா, கருக்கறிந்துகட்டினதோர் லிங்கமேலேகவசமதுதான்பொருத்திகாயப்போடு, பிருக்கமுடன்காய்ந்ததின்மேல்சீலைசெய்துயேகாந்தசற்குருவைத்தியானம்பண்ணே. ()

பண்ணப்பாசற்குருவைத்தியானம்பண்ணி பதிவானகவசமதைபுடத்தைப்போடு, விண்ப்பாதானேக்கியெடுத்துப்பார்த்தால் வேதாந்தலிங்கமதுஉருகிநிற்கும், பொன்னப்பாபோலவுமேஉருகிநின்றபுத்தியுடன்லிங்கமணிதன்னைவாங்கி, நண்ணப்பா அபரஞ்சி ரேக்குசுத்திநன்மையுடன்காரமதாலுருக்கிப்பாரே. (௯௩௰)

பாரபபாஉருகிநின்றகுருலிங்கத்தைபக்குவமாய்த்தானெடுத்துபதனம்பண்ணி, சேரப்பாவெள்ளிசெம்புஎட்டுரெண்டுந்திறமுடன்தானெடுத்துஉருக்கிக்கொண்டு, காரப்பாகளங்கானலிங்கந்தன்னைக்கணக்காகப்பத்திலொன்றுபோட்டாலந்த, நேரப்பாநின்றசெம்புவெள்ளிதானும்நிசமானலிங்கமதால்தங்கமாச்சே. (௯௩௧)

ஆச்சப்பாதங்கமயர்தன்னைக்காண அரிதரிதுகோடியிலேஒருவன்காண்பான், மூச்சப்பாமுடிந்தவிடங்கண்டோன்காண்பான் முனையானதீபவொளிகண்டோன்செய்வான், காச்சப்பாகனலறிந்துகனலையுண்டுகால்வாசிகொண்டுசிவயோகிகாண்பான், வீச்சப்பாவெறும்பிலுக்காய்யெடுத்துப்பார்த்து வேசிமகன் வேரெடுத்து விதியென்பானே. (௯௩௨)

விதியானதலைவிதியின் அமைப்பென்றெண்ணி விதியறிந்தூ டெடுக்கவினர்தானும், பதியானபதிதனையேயறியமாட்டான் பாய்ந் தோடவாசிதனைகாணமாட்டான், மதியானகலையறிந்தூரவியில்சேற்க மந்திரகலையறியாதமாற்கத்தோனைக், கெதியாகப்பிடித்திருத்தி அல கில்போட்டுகேசரத்தில்மனம்பொருந்தியிருவென்பாயே. (௬௬௩)

சிஷருக்குச்சொல்ல.

இருவென்றுவாசிநிலைதன்னைக்காட்டியேகாந்தபூரணத்தின்யின் பங்காட்டி, குருவென்றுசொன்னநிலைதன்னைக்காட்டிகூடுறுதியாகசி வபூசைசொல்லி, திருவென்றஞானபோதகமுஞ்சொல்லிசிவயோகபூ ரணத்தின்செயலுங்காட்டி, கருவென்றகாவியமுங்கையிலீய்ந்து கரு வானஞதவிந்துகண்ணைக்காட்டே. (௬௬௪)

கண்ணானகண்ணதுதான்கமலக்கண்ணு கற்பூரசோதிமயமானக ண்ணு, விண்ணானசுழினையடாநந்திக்கண்ணுவேதமயமானபூரணமா ங்கண்ணு, முன்னாகிபின்னாகியெங்குந்தானாய் முத்திகொண்டபோத மடாஅறிவின்கண்ணு, ஒண்ணானகண்ணதுதான்அறிவின்கண்ணேஓ ம்நமசிவாயமதாயுத்துப்பாரே. (௬௬௫)

உத்துமெள்ளஅறிவான கண்ணாலமைந்தா உண்டையென்றநய னவிழிசூட்சம்பார்த்து, சித்தமுடன்தானிருந்துவிண்ணட்டம்பார்தி ருநயனசூட்சமடாசோதிசோதி, முத்தியுள்ளசோதியடாஅறிவானந் தம்முன்னேழிப்பாயுதடாமுதுகண்பார்வை, பத்தமுள்ளபார்வையி லேபதிவாய்நின்றுபாதாதிகேசமுதல்பணிந்துபாரே. (௬௬௬)

நாதநிலர்தம்.

பாரப்பாயின்னமொருசித்துசொல்வேன்பதிவானபுலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, காரப்பாசுயமானசவ்வாதுவாங்கி கன்னிமுதலானரு துறெத்தத்தோடே, சேரப்பாசும்சும்சிங்கென்றுசொல்லிதீற்கமுடன் மந்தித்துசிமிளில்வைத்து, நேரப்பாசற்குருவைத் தியானம்பண்ணி நீதியுடன்புருவமதில்நின்றுகொள்ளே. (௬௬௭)

நின்றுகொண்டுநெத்திநடுகண்ணைப்பார்த்துநிலையானகண்ணறி ந்துநிலர்தம்போட்டு, நின்றுஅந்தவாசியினால்மைந்தாமைந்தாமோசக முமபூரகமும்நினைவாய்ச்செய்து, நின்றுஅந்தபூரணமே கெதியென் றெண்ணிநேர்மையுடன்சிவயோகநிலையில்நின்றால், நின்றதொருவுயி ர்களெல்லாம்வணக்கமாகிநின்பதமேகெதியெனவே சார்வார்காணே.

காணவேயுன்சமுகங்கண்டோர்க்கெல்லாங்கர்மவினைதானகலுங் கடாட்சமுண்டாம், பூணவேபேய்ப்பூதம் பிசாசுக்கெல்லாம்பூரணத் தைக்கண்டவுடனேடிப்போகும், பேணவேதூரதிஷ்டிநடத்தைகா ணும்பின்தோணும்முன்தோணுமெங்குந்தானாய், தோணவேவாசியி னால்மூலம்பார்த்துதுலங்கினால்உன்சமுகங்கண்டிலாரே. (௬௩௯)

கண்டவர்க்குகர்மவினைதீர்ந்துபோகுங் கருத்துடனேகேட்டவர்க் கும்பாவந்தீரும், தெண்டனிட்டுவணங்கிதிருநீறுபெற்றோர்சிவபூஜைச கோடிசெய்ததிறமதாகும்,விண்டதொருமந்திரங்கள்சித்தியாகும்வே தாந்தவாசியதுவிலகாதையா, அண்டகேசரிமாதுவசியத்தாலேஆன உயிர்பயிர்களெல்லாம்வசியமாமே. (௬௪௰)

கருஆமைமைவசியம்.

ஆமப்பாயின்னமொருவசியஞ்சொல்வேன்அண்டரண்டபதங்க ளெல்லாமங்கேகாணும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்புலத்தியாகேள் ந ல்லகருஆமையிலேமூன்றுனமை, ஓமப்பாகுருவருளால்கண்டுதேறி யுருதியுடன்மனதறிவால்கருவைவாங்கி, தாமப்பாசிவந்தபட்டுதன்னா ல்சுத்திசங்கையுடன்நெய்துவைத்துதீபமேற்றே. (௬௪௧)

ஏத்திநன்றாய்கருகிநின்றகருவைப்பார்த்து யின்பமுடன்தானெ டுத்துகல்வத்திட்டு, பார்த்திபனேகாரெள்ளுத்தயிலத்தாலேபதிவாக த்தானட்டிவழித்துக்கொண்டு, போத்தியந்தமையிக்கி நிகர்சவ்வாது சேர்த்துபுத்தியுடன்தானிருந்துதிலர்தம்போட்டால், நால்திசையும் வெகுதூரங்கண்ணோட்டம்பார், நன்மையுடன்மேல்கீழும் நன்றாய்ப் பாரே. (௬௪௨)

பார்க்கயிலேஅண்டவனாநன்றாய்க்காணும் பத்தியுடன்பூமியில் பாதாளந்தோணும்,எற்கவேபாதாளந்தன்னைக்காணில்யிருநிதியமொ ருநிதியாயேகந்தோணுங், சார்க்கவேபெருநிதியையகலத்தள்ளி கயி லாசபூரணமாய்நிதியைத்தேடு, மார்க்கமுடன் கயிலாசநிதியைத்தே டவந்துதடாஅஷ்டாங்கவளமைதானே. (௬௪௩)

வளமையுள்ளமைதனிலேசிம்பால்சேர்த்துமகத்தானபுடரியிலு ம்நெத்திமேலும், நல்மையுடன்மையெடுத்துதடவிக்கொண்டு நாடுவ லஞ்சுத்திவரஆருங்காணார், தலமையுடனார்காணதேதென்றாக்கால்ச ங்கையில்லாசிம்பால்தன்நன்மைநன்மை, யிளமையுள்ளசிம்பால்தன் பெருமைசொல்லயென்னாலேமுடியாதுயேகாந்திதானே. (௬௪௪)

தானென்றயேகாந்தி அதிககாந்தி சங்கையில்லாபூமா துதந்தகாந்தி, ஊனென்றதேகமது காந்திகாணும் யுத்தசிவசத்தியுடன் காந்தியாகும், வானென்றகாந்திதனையார்தான்காண்பார் மக்களேமனதறிவால் மனதுபூண்டு, கோனென்றகுருவருளால்காணவேணுங் கொள்கிநின்றவாலரசவிந்துதானே. (௬௪௫)

விந்துத்திலர்தம்.

விந்துநிலைதனையறிந்துவிந்துவாங்கி மெய்ஞ்ஞான யிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி, அந்தமுள்ளபூச்சியிலேவிந்தைப்பாச்சியவையடக்கமாகவேநீயரைத்துக்கொண்டு, சொந்தமுடன்அதுக்குநிகர் சவ்வாதுசேர்த்துசுகமாகபரணிதனிலடக்கஞ்செய்து, பந்தமுடன் சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி பரஞானகேசரியில்திலர்தம்போடே. (௬௪௬)

போடப்பாதிலர்தமதுபோடும்போது பூரணமாய்சற்குருவைத்தியானம்பண்ணி, நாடப்பாவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி நாதாந்தமையெடுத்துதிலர்தம்போட்டு, தேடப்பாசாபநிவாரணத்தைமைந்தா தேடி மிகஉருசெபித்துதிறமாய்நின்றால், வீடப்பாதானிருக்குமாண்பெண்ணெல்லாம்வேண்டியேயுனதுபதம்பணிவார்காணே. (௬௪௭)

பணிந்துமிகநிற்போர்கள்கோடாகோடிபார்த்தாட்டங்கொள்வார்கள்கோடாகோடி, கனிந்துவலஞ்சுத்துவர்கள்கோடாகோடிகருணையுள்ளமாவிளக்கோகோடாகோடி, அணிந்துபொங்கல் தானிடுவார் கோடாகோடிஅன்புடனேதோத்தரிப்பார்கோடாகோடி, தொனிந்துசங்குனதஞ்செயகண்டிநாதம்துலங்குமடாஉன்சமுகஞ்சுருதிதானே.

தானகஉன்சமுகங்கண்டோர்க்கெல்லாஞ் சகலபிணிவல்விஷமுந்தானேபோகும், கோனனைகுருபதமேகெதியென்றெண்ணி குணமாகசாபநிவாரணத்தைச்செய்து, ஊனனைதேகமடாகெட்டிகெட்டி ஒருகோடிமந்திரமுஞ்சித்தியாகுந், தேனனைஅமுர்தரசஞ்சித்தியாகுந் திருவாணவாசிநிலைதீர்க்கம்பாரே. (௬௪௯)

பாரப்பாதீபமென்றவாசியாலே பதிவானமுக்கோணசிகாரவீட்டில், காரப்பாநிலையானவன்னிவீட்டைக்கண்ணுமனக்கண்ணதினல் கார்த்தாயானல், நேரப்பாஅந்தவன்னிமுடிமேற்சென்று நிலையானசுழினையிலேசோதியாச்சு, சாரப்பாஅறிவானசோதிதன்னைச் சார்ந்து அண்டகேசரியைத்தானேகாணே. (௬௫0)

நவக்கிரகசக்கரம்.

காணவேநவக்கிரகஞ்சக்கிரமாகக் கருணையுள்ளஅனுக்கிரகங்கண்தான்மைந்தா, பூணவேகண்ணுமனக்கண்ணாலந்தபொருந்திநின்றவாசிதன்னைசுழினைக்கேத்தி, தோணவேநவக்கிரகபூசைபண்ணிசுத்தமுடன்தானவனாய்நின்றுதேற, பேணவேமானதமாம் பூசைகேளு பெரிதானபூசையடாமவுனந்தானே. (௯௫௧)

மவுனமென்றபூரணமேதெய்வந்தெய்வ மகத்தானபூரணமேகெதியென்றெண்ணி,தவமுடனேநவக்கிரகம்நன்றாய்ச்சொல்வேன்தானரேகைஒன்பதொன்றுநேரோகீறி, நவமாகஅவ்விதமேகுருக்கேகீறி நாலஞ்சுவீடுமெண்பத்தொன்றுமாச்சு, சிவமானவீடுமெண்பத்தொன்றுக்குள்ளேசேர்ந்துநின்றநவபீசஞ்செப்பக்கேளே. (௯௫௨)

கேளப்பாரவிபீசங்கம்மென்றிட்டு கிருடையுள்ளமதிபீசஞ்சிம்மென்றிட்டு, வாளப்பாசெவ்வாய்தான்டம்மென்றிட்டுவளமானபுதனதுதான்தம்மென்றிட்டு, நாளப்பாவியாழமதுரம்மென்றிட்டு நலமானவெள்ளியடாலம்மென்றிட்டு, சூளப்பாசனிபீசம்அங்கென்றிட்டு சுகமானராகுஉம்மென்றுபோடே. (௯௫௩)

போடப்பாகேதுவடபீசந்தானும்பூரணமாம்ஒங்கென்றுபோட்டுதீர்ந்தால், கூடப்பாநவக்கிரகமொன்பதுக்குஞ்சுத்தமுள்ளபீசமடா உயிருமாச்சு, நாடப்பாஉயிரான யெழுத்தைமைந்தா நன்மையுடன்தானெழுதிகட்டினாக்கால், வீடப்பாநவக்கிரகதோஷமெல்லாம் விலகுமென்றுவேதியனும்விளம்பினாரே. (௯௫௪)

விளம்புமொழிதனையறிந்துமைந்தானானும்விபரமுடன்நவக்கிரகம்நன்றாய்ப்பார்த்து, நலம்பெறவேநவக்கிரகம்ஒன்பதுக்கும் நடுவானஅனுக்கிரகமுடிவில்நின்று, வளமபெறவேவாசியினால்முடிவிலந்த மகத்தானவனுக்கிரகங்கண்டபோது, குழம்பியதோர்நவக்கிரகஞ்செம்மையாச்சுகுருவானஅனுக்கிரகந்தன்னைப்பாரே. (௯௫௫)

தன்னைப்பார்ஆதாரமானசூட்சந்தருவானசூட்சமடாஅஞ்செழுத்துமாச்சு, முன்னப்பாஅஞ்செழுத்துதன்னோடொக்கமுத்தியுள்ளசத்திமூன்றெழுத்துங்கூட்டி, விண்ணப்பாவெட்டெழுத்துதிட்டமாகவிபரமுடன்தான்செபித்துநிலையில்நின்றால், கண்ணப்பாதான்துலங்கிமுதுகண்ணோடேகலந்துநின்றசோதிவெகுசோதிதானே. (௯௫௬)

சோதியென்றகண்ணறிந்துசூட்சம்பாருசூட்சமுடன்வாசியிலேதுலங்கிநில்லு, ஆதியென்றவாசியிலேதுலங்கிநின்றால் ஆதாரமூலம

தினடுக்குத்தோணும், நீதியுடனுதாரமடுக்கைக்கண்டுநிலையறிந்துகூ டுகிறவழியைக்கண்டு, ஓதியதோர்மந்திரகலைகூட்சங்கண்டு ஒடுங்குநி லைதனில்வாசியூணிக்கானே. (௯௫௭)

சோடசமெழுகு.

வேணிமனம்நிலைப்பதற்குமைந்தாகேளுஉருதியுடன்நாகரசவங் கமூன்றும், பேணியேஒன்றாகசேர்த்துமைந்தா பெரிதானகல்வமதி லிட்டுக்கொண்டு, ஆணியாய்கெந்தகமூக்துருசுந்தாரம் அரிதானவீர முடன்பூரஞ்சேர்த்து, பாணியாய்வெள்ளையுடகெவுரிலிங்கம் பத்தியு ள்ளமனோசிலையும்பொன்னிமிளைகூட்டே. (௯௫௮)

கூட்டுவாய்துத்தமிறுதாறசிங்கி கூர்மையுள்ளஅரப்பொடியுஞ் சுத்திபண்ணி, நாட்டுவாய்பதினாறுமொன்றாய்க்கொண்டு நாதாந்தபூ ரணநீர்தன்னாலாட்டி, வாட்டுவாய்ரவிதனிலேவளித்துவைத்து மாற் கமுடன்பின்னுமமைதசாரநீரால், சூட்டுவாய்மைபோலே நன்றாயாட் டிசுகமாகபத்துமுறையரைத்துக்கானே. (௯௫௯)

காணவேநவாச்சாரமொன்றுகூட்டிகமலரசமூலைப்பாலால்கனி வாயாட்டு, பூணவேஒன்றாகஆட்டும்போது புதுமையென்னசொல்வ னடாமெழுகாய்நிற்கும், பேணவேயம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணி பி லமானமுக்கண்ணைபேணிக்கொண்டு, தோணவேவயிரவற்குப்பூசை பண்ணிசுத்தமுடன்குருபூசைசுகமாய்ச்செய்யே. (௯௬௰)

செய்ததொரு சோடசமா மெழுகுதன்னை திற்கமுடன்பணவி டைதான் யெடுத்துக்கொண்டு, கொய்ததொரு களஞ்சிவெள்ளித் தகட்டில்பூசிகூர்மையுடன்சாம்பல்வைத்துபுடத்தைப்போடு, கைத வாறப்புடமாறி யெடுத்துப்பார்த்தால் கனகமயமானசெயல் யென்ன சொல்வேன், சைதன்னியமானகுருதன்னைப்போத்திச் சதாபோதநி ஷ்டையிலேதானேநில்லே. (௯௬௧)

தானானசோடசமாமெழுகிலேதான் சகலசரக்கத்தனையுமாண்டு ப்போகும், ஊனானவம்மெழுகில்பூரணத்தைச்சேர்த்தாலுண்மையெ ன்றவேதையதுகண்கொள்ளாது, கோனானவேதியன்சொல்முறைதா னப்பாகுருமொழிதப்பாமல்மனங்கொண்டாயானால், வானானஅண் டகேசரியாள்பாதம்மவுனமுள்ளபோதமதாய்வணங்கிக்காரோ.(௯௬௨

சாரப்பாகாலறிந்துகால்மேல்கொண்டு கமலரசபூரணத்தைபா னம்பண்ணி, நேரப்பாபுருவனடுசுழினைபார்த்துநின்றிலங்குங்கற்பூர திபந்தன்னில், சாரப்பாசார்ந்துஅந்ததீபத்தோடேசதாபோதபூரண

மாய்நின்ருயானல், ஆரப்பாவுனக்குநிகராருமில்லே அப்பனேபூரண த்தைவணங்கிநில்லே. (௬௬௩)

வணக்கமுடன்வாசியிலேமனக்கண்ணூட்டி. மகத்தானஅண்டப தவடிகைக்கண்டு, யிணக்கமுடன்யிருசுடருமொன்ருய்க்கூட்டி யே காந்தபுருவனடு சுழியைப்பார்த்தால், தனக்குளறிவானதிருசோதி பாதஞ்சதாபோதபூரணமாய்தானேநின்று, மணக்குமலர்ச் சகஸ்திர மாம்மலருக்குள்ளேமகத்தானபூரணத்தைமருவிக்காணே. (௬௬௪)

நாதவிந்துமெழுகு.

காணவேநாதவிந்து மெழுகுசொல்வேன் கைமுறையாய்நாத மதில்விந்துசேர்த்து, பூணவேரவிபீசமொன்ருய்க்கூட்டி புத்தியுட ன்ரவிதனிலேகாயப்போடு, தோணவேரவிதனிலே காய்ந்துதானுல் சுத்தமுடன்பூரணமும்ரவியுங்கூட்டி,பேணவேசுத்தசலந்தனில்கழ த்துபின்பொருக்காலிட்டுரவிமுகத்தில்வைவயே. (௬௬௫)

வைப்பாயிந்தமுனைபத்துவிதஞ்செய்தால் வணக்கமுள்ளமெ ழுகாகுமைந்தாகேளு, கைப்பாகைமுறையாய் பாகஞ்செய்து கரு ணையுடன்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, மெய்யப்பாதவருமல் கு ருவைப்போத்திவேதாந்தமெழுகில்பணவிடைதான்கொண்டால்,செ ய்யப்பாசெய்தவத்துக்குறுதியாகுஞ்செயமானநாதவிந்துமெழுகைச் செய்யே. (௬௬௬)

லவணமெழுகு.

செய்யவேயின்னமொருகருவைக்கேளு திருவானலவணமதின் மெழுகைச்சொல்வேன், பையவேசத்தியுப்புதன்னேவாங்கிபாலகனே அதுக்குநிகர்சூடன்சேர்த்து, நையவேதண்ணீரா லரைத்துமைந்தா நன்மையுள்ளபுத்தோட்டில்நன்ருய்விட்டு,தொய்யவேரவிதனிலேகா யப்போட்டால்துஞ்சியதுமெழுகுபதமாகுங்காணே. (௬௬௭)

காணவேமுன்போலேயின்னுஞ்செய்து கருணையுள்ளமெழுகதி லேவிட்டுமேலும், தோணவேரவிதனிலேபாகம்பண்ணிசுகமாகப்பத் துமுறைநன்ருய்ச்செய்தால், பேணவேசத்தியுப்பை யென்னசொல் வேன்பிலமானமெழுகாகும்பேணிப்பாரு, பூணவேபூரணமும்ரவியு ஞ்சேர்த்துபுத்தியுடன்தண்ணீரால்கழத்துவாங்கே. (௬௬௮)

கழத்ததொருபூரணத்தை மெழுகில்விட்டுக் கருவைெொண்டு மொன்ருகக்கலந்துமைந்தா, உரத்துடனேதண்ணீரால் கழத்துநல்

லஉண்மையென்றரவிதனிலேஉலர்ந்துதானால்,திறந்துடனேமெழுக துவையென்னசொல்வேன் சிவசிவாகாயாதிகற்பமாச்சு,பரத்துடைய கற்பமதைமைந்தாகேளுபாலகனேபணவிடைதான்கொண்டுபோரே.

பாரப்பா அந்திசந்திகொண்டுதேர்ந்தால்பதிவானசதைகரம்புயி ருகிப்போகும், நேரப்பாவாசியதுநிலையில்நிற்கும்நிலையானபுருவமதி ல்தீபங்காணும், காரப்பாதீபமதினுருதியாலேகைலாசபூரணமாய்வா ழலாகும், தேரப்பாலவணரசமெழுகைக்கொண்டு தேகவச்சிரகாயம தாயிருக்குங்காணே. (௬௭௰)

பூரணமெழுகு.

காணவேபூரணத்தின்மெழுகைச்சொல்வேன்கமலசத்திசாகரத் தினமுர்தம்வாங்கி, பூணவேனுதவிந்துகூடச்சேர்த்து புத்தியுடன்ர விபீசமொன்றாய்க்கூட்டி, பேணவேகல்வமதில்நன்றாயாட்டிபெரிதா னபீங்கானில்வழித்தெடுத்து, தோணவேரவிதனிலேவைத்துநல்லசு த்தமுள்ளகலசப்பால்கூடச்சேரே. (௬௭௧)

சேர்த்துமிகரவிதனிலேகாயக்காயதிருவானகலசப்பால்விட்டுக் கிண்டி, பார்த்திபனேதினந்தோறும்விட்டுக்கிண்ட பசுமையுள்ளமெ ழுகதனையென்னசொல்வேன், சாத்தியதோர்முன்செய்த மெழுகிர ண்டுந்தண்மையுடன்மூன்றுமொன்றாய்சேர்த்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கரமாவதற்குகலசப்பாலேமுழுகவிட்டுரவிதனிலேகாயப்போடே. ()

போடப்பாநவனுள்தான்ரவியில்போட்டால் பொன்னனமெழு கதுவையென்னசொல்வேன், சூடப்பாமெழுகெடுத்துபதனமாக சுக மானபீங்கான்றன்மேருக்கேத்தி, நாடப்பாதினந்தோறும் பூசைபண் ணிநாதாந்தவேதரசமெழுகில்மைந்தா, விடப்பாபிலப்பதற்குதினந் தான்மைந்தாமேன்மைபெறபணவிடைதான்கொண்டுகாரே.(௬௭௩)

காரப்பாமெழுகில்பணவிடைதான்கொண்டால்கருணையுடனதி ன்பிலத்தைசொல்லக்கேளு, நேரப்பாநின்றதொருவாதபித்தம் நிலை யானஅய்யத்தால்யெழுந்தநோய்கள், வீரப்பாகொண்டதொருகுன்ம வாய்வுவெந்துநின்றகுட்டமொடுமகோதரங்கள், சீரப்பாபவுத்திரங்க ள்அண்டவாய்வுதீராதவெடிசூலேலிங்கப்புத்தே. (௬௭௪)

புத்தானலிங்கமுடன்யோனிப்புத்துபொருமிநின்றவெடிசூலைய ண்டச்சூலேச்சத்தானபெரும்பாடுகிறுச்சினங்கள்சங்கையில்லாவெகு நோய்கள்தானேதீரும், சித்தானமெழுகுவெகு அருமைமைந்தாதிர

மானஅரிவதனுல்செய்யவேணும், பத்தாசைகொண்டுவெருபதிவாய்ச்செய்தால்பாலகனேதேகவச்சிரகாயமாமே. (௱௭௫)

ஆமப்பாகாயமதில்பித்தநீர்கள்அடங்காதவாதநீர்மேகநீர்கள்,நாமப்பாசொல்லுகிறேரும்மெழுகுகொண்டால் நாதாந்ததேகவச்சிரகாயமாகும், தாமப்பாஅறிவுபூரணமாய்நிற்குஞ்சகலநிருமயமானசோதிகாணும், ஓமப்பாஅஷ்டாங்கயோகத்துக்கும் யுண்மையுள்ளமெழுகிதுதான்நன்மைகாணே. (௱௭௬)

நன்மையுள்ளநாட்டமதாயிறுக்கவேணும் நாதாந்தஅமுர்தரசங்கொள்ளவேணும்,யுண்மையுடன்வாசியிலேவொடுங்கவேணுவுருமையுடன்புருவமையம்பார்க்கவேணுங், தண்மையுடன்புருவமையச்சோதிபார்த்துச்சதாகாலம்பூரணமாயிருக்கவேணுஞ், சின்மயமேதன்மயமென்றருளைப்பெத்துசிவசிவாசிவயோகத்திறத்தைப்பாரே. (௱௭௭)

பாரப்பாஆதியோடந்தம்பார்த்து பதிவானமுக்கோணநீங்காரத்தில், காரப்பாகருணைபெறநின்றுக்கொண்டு கமலமென்றசுழினையிலேகண்ணேட்டம்பார், நேரப்பாசுழினையிலேபிரகாசந்தான் நிகரில்லாசோதியடாகண்கொள்ளாது, சாரப்பாசோதிசிவபாதம்தன்னில்சதாகாலம்பூரணமாய்தானேநில்லே. (௱௭௮)

நில்லடாநிலையறிந்துகமலக்கண்ணைநிசமானவாசியினலண்டமேவி, நில்லடாஅந்தநிலைசொந்தமாக நின்றுமனக்கண்ணதினல்தன்னைப்பார்த்து, நில்லடாநின்தேகம்சோதிபோலே நின்றிலங்கும்புருவனடுஉச்சிமீதில், நில்லடாஅந்தநிலைவாசிகொண்டுநிரந்தரமுந்தன்வசமாய்நீதான்காணே. (௱௭௯)

காணவேகண்கொள்ளா காட்சிகாணும் கருணையுள்ளகாவியத்தைக்கண்டபோது, பூணவேவாசியதுநிலைநின்றுடும் பூரணமுங்காரணமும்பொருந்திப்போகும், தோணவேதானிருந்து விண்ணைநோக்கிசுருதிமயமானசுழிதன்னைப்பாரு, ஊணவேசுழிதனிலேமனக்கண்வைத்துயுருதியுடன்சோதியைநீயுத்துப்பாரே. (௱௮௰)

உத்துமனதறிவாலேதன்னைப்பாரு வூடாடும்வாசியிலேயுகந்துநில்லு, புத்தியுடன்பூரணமேமெய்யென்றெண்ணி பொருந்திநின்றரவிமதியைசுழினைக்கேத்தி, சித்தியுடன்சிவயோகத்திருந்துக்கொண்டால்சிவசிவாசுத்தசிவமயமதாச்சு, பத்தியுள்ளமூலமதின்வாசியாலேபரமகயிலாசவளாக்காணலாமே. (௱௮௧)

காணவேகண்ணின்மலர்தன்னிலேதான்கசிந்தொழுகுமமுர்தரசத்தேனைவாங்கி, பூணவேமதியமுர்தரசத்தைமைந்தா புத்தியுடன்தான்கலந்துவிண்ணைநோக்கிப், பேணவேமானதமாய்ப் பூசைபண்

ணிபிலத்தபுத்தியறிவாலேபானங்கொண்டா, லூணவேஉன்னுடம்பு கெட்டியாகுமுத்தகலைக்கியானமென்றவாலையாச்சே. (கூஅ௨)

ஆச்சப்பாவாலைரசஞ்செந்தியாகும்அந்தரசஞ்சோதியடா அருள் ஞானத்தீ, நீச்சப்பாநிலையாநசெந்திக்குள்ளே நிலைத்துமனதறிவா லேவாசியேறி, மூச்சப்பாதானிருத்தி அண்டஞ்சுத்திமுத்திதருஞான கேசரியைக்கண்டால், பேச்சப்பாபிசகாதுபேச்சேசத்தம்பிலமானச த்தமடாநாதந்தானே. (கூஅ௩)

நாதமென்றசெந்தியில்மைந்தா மைந்தா நன்மையுடன்விந்துவெ ன்றவாய்வுசேரில், போதமென்றவாதமதுக்குயிருமாச்சுபூரணமேதா னவனைக்காணலாச்சு, வேதமென்றவேதமடா ஞானதேரூபிவேதாந்தசோ தியடாவொளிகண்பார்வை, நீதமுடன்அந்தநிலைபார்வையாலேநீம கனேசிவயோகம்நன்றாய்ப்பாரே. (கூஅ௪)

பாரப்பாமனுவேந்தராசபுத்திரா பத்தியுள்ளபுலத்தியமா ரிஷி யேகேளு,நேரப்பாவுனக்குறுதிநன்றாய்ச்சொல்வேன்நெடுவானில்ரா குடனேகேதுரெண்டுஞ், சாரப்பாஅக்கினியும்வாய்வுமாகிசந்திரற்கு ஞ்சூரியற்குந்தானேதானாய், வீரப்பாகொண்டவற்குபகையுமாகி வி ண்ணில்நின்றகதிர்மதியைமறைத்தார்காணே. (கூஅரு)

கிரணம்.

காணவேராகதுவுங்கதிரில்நின்றான் கதித்தெழுந்தகேதுவுமே மதியில்நின்றான், பூணவேயிருவர்களும்நின்றமாற்கம்புத்தியுடன்சொ ல்லுகிறேன்சுத்தமாக, ஊணவேராகதுவும்அம்மாவாசிஉதையமதில் சூரியனைமறைத்திருந்தார், தோணவேபவுரணையில்கேதுதானுஞ்சுத் தமுடன்சந்திரனைமறைத்தார்தானே. (கூஅகூ)

தானாகத்தானவனாய்மறைந்துநின்று சணப்போதில்தான்விலகி க்கானேதானாய், மானாகேள்தொட்டுவிட்டமாற்கந்தன்னை மகத்தான வேதியன்தான்மறையோர்க்கீய்ந்தார், காணாமலந்திரத்தில்மறைந்து நின்றகணக்கரிந்துவணக்கமுடன்கருணைகூர்ந்து, ஊனானதேகமதில் மைந்தாமைந்தாஉருதியுடன்ரவிமதியையுத்துப்பாரே. (கூஅஎ)

ருத்திரகாயத்திரி.

உத்துமெள்ளரவிமதியைப்பார்க்கும்போதுஉண்மையுள்ளகிரு ணமதின்வகைதான்தோணுஞ், சித்தமுடன்தானறிந்து கிருணதோ ஷந்திருதற்குருத்திராகாயத்திரிகேளு,பத்தியுள்ளரகசியமிதுமவுனவி த்தைபாலகனேகெவுனதிசெபிக்குமாற்கஞ், சுத்தமுடன்சொல்லுகி றேன்ஓம்சிறீங்றீங்சுகமாகமசிமசிநசிமசியென்றேதிப்பாரே. (கூஅஅ)

ஓதுவதுநூத்தெட்டுஉருவேசெய்தா லுத்தகலைரவிமதியில்நின்
றதோஷஞ், சாதகமாய்நீங்கிவிடுமைந்தாமைந்தா சதகோடிமந்திரமு
மிதுக்கொப்பல்ல, நீதமுள்ளருத்திரகாயத்திரிதானும் நிச்செயமாய்
தன்வசமேசித்தியாக, போதமுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தபாரு
புத்தியுடன்சித்திபெறபுதுமைகேளே. (௬௮௯)

கேளப்பாஓமவளர்குண்டஞ்செய்து கிருபையுடனலாசு சமித்
தைவாங்கி, சூளப்பாகுண்டமதிலதீவளர்த்துசுத்தமுடன்பசுவின்நெ
ய்வாங்கிமைந்தா, மேலப்பாகுருபதத்தில்மனதைவைத்து வேதாந்த
ருத்திரகாயத்திரிசொல்லி, ஆளப்பாநூத்தெட்டுஆகுதியேசெய்ய ஆ
தியென்றருத்திரகாயத்திரிசித்தே. (௬௯௰)

சித்தமுடன்சித்திபெறயிதுவேமூலஞ்செகத்தோற்குயிந்தமுனா
செப்பாதேகேள், பத்தியுள்ளமந்திரங்கள்பலிக்கவென்றால்பாலகனே
யிந்தமுறைஓமம்பண்ணு, சுத்தமுடன்சதகோடிமந்திரமெல்லாஞ் சு
ருக்காகத்தன்வசமேசித்தியாகும், புத்தியுடன்சித்தமதா யிருந்துக்
கொண்டுபூரணமாயஷ்டாங்கயோகம்பாரே. (௬௯௧)

பாரப்பாஅஷ்டாங்கயோகஞ்செய்ய பதிவானயெக்கியத்தால்மந்
திரசித்தி, ஆரப்பாஅறிவார்கள்கோடிக்கொன்று அறிந்துநிலைபெத்த
வனேராசயோகி, காரப்பாகமலமலர்க்கண்ணாலந்தகண்ணறிந்து உன்
னிநடுஉச்சிமீதில், சாரப்பாமனக்கண்ணால்பூசைபண்ண சதாகோடி
சூரியன்போலொளிதான்காணே. (௬௯௨)

காணுதகாட்சியெல்லாங்காணலாகுங்கருணைவளர்காவியத்தைக்
கண்டபோது, தோணுதுஒன்றுமில்லையெல்லாந்தோற்றுஞ் சு[illegible]மு
ள்ளகிரந்தமடாவேதவாக்கியந், தானாகத்தனித்திருந்துவேதம்பாருத
ன்மயமேசின்மயமாய்தானேகாட்டும், வீணாகத்திரியாமல்தன்னைப்பா
ருவேதசிம்மாசனபதியாய்விளங்குவாயே. (௬௯௩)

விளங்கிநின்றவேதகாவியத்தைமைந்தா வேதமயமாமெனவேபூ
சைபண்ணி, களங்கமில்லாமனதாகயிருந்துக்கொண்டு காப்பேடுங்க
டையேடும்நன்றாய்ப்பாரு, உளங்கனியநன்றாகப்பார்த்துவந்தா லுத்
தமனேஆதாரமூலந்தோணு, மிலக்குமணிபீடமடாமகுடரொத்தினம்
யிருசுடரிநடுவானமூலம்பாரே. (௬௯௪)

விஷ்ணுகாயத்திரி.

பாரப்பாமூலமுதலாறுதாரம்பார்த்துமேலாதாரபதியில்நின்று
காரப்பாபிரமகாயத்திரியொன்றுகருணைவளர்விஷ்ணுகாயத்திரியொ
ன்று, நேரப்பாருத்திரகாயத்திரியொன்றுநிசமானகாயத்திரிமந்திரங்
கள்மூன்றுஞ், சாரப்பாருத்திரகாயத்திரியோதசகலவிஷரேகமெல்
லாமசாந்தமாமே. (௬௯௫)

ஆமப்பாவிஷ்ணுகாயத்திரியோத அப்பனே சந்தானசவுபாக்கியங்கள், தாமப்பாஒன்றுப்த்தாய்தானேயுண்டாஞ் சங்கையுடன்பிரம காயத்திரியோக, ஓமப்பாசகலகலைக்கியானமெல்லாம்உண்மையுடன் அஷ்டாங்கசித்தியாகும், நாமப்பாசொன்னகாயத்திரிமூன்றும் நாதாந்தநயனமடாசத்தியமாமே. (சுசுசா)

நூல்பார்க்க.

சத்தியமாய்காவியத்தைநன்றாய்ப்பாரு சகலகலைஆயிரத்தியிருநூறும்பார், புத்தியுடன் பூரணமீராருநூறும் புகழான தத்துவமுமனுவிக்கியானம், புத்தியுள்ளவெகுநூல்கள்லெக்கோயில்லைபுண்ணியத்தால்கிட்டுமடாநன்றாய்ப்பாரு, சித்தமுடன்தானிருந்துதன்னைப்பாருசிவசிவா விண்ணைப்பார்கண்ணைப்பாரே. (சுசுஎ)

கண்ணைப்பார்மனக்கண்ணால்விண்ணைப்பாற்க கருத்துனக்குயில்லையடாகாலைப்பாரு, தன்னைப்பார்காலறிந்துகால்மேல்கொண்டுதன்மயமாய்நின்றகேசரியைப்பாரு, விண்ணைப்பார்த்தண்டகேசரியைக் கண்டால்வேதாந்தகலைக்கியானமுடிவுகாணும், மண்ணைப்பார்க்கண்ணைப்பார்விண்ணைப்பாருமனதுபரிபூரணத்தின்வடிவைப்பாரே. ()

பாரப்பாபூரணமேகெதியென்றெண்ணிபலகாலம்வாசியிலேபதிவாய்நில்லு, காரப்பாவாசியிலேபதிவாய்நின்றுகாவியத்தின்காப்பேடுங்கடையேடும்பார், தேரப்பா அடிமுடியும்நன்றாய்ப்பார்த்தால் திறமானநடுவீடுபதவிதோணும், நேரப்பாநடுவானசொந்தவீட்டை நீமகனேயறிவதனால்நன்றாய்ப்பாரே. (கூசுசு)

பார்க்கவேயண்டரண்டபதங்கள்தோணும்பரஞானகேசரியும்வசமேயாவாள், யேற்கவேஅவள்பதமேகெதியென்றெண்ணியிருகதிருமொருகதிராய்யேகங்கொண்டு, மாற்கமுடன் அடிநடுவுமுடிமேல்சென்றுமகத்தானபுருவமதில்சோதிபார்த்தால், தீற்கமுடன்தன்மயமும்விண்மயமுங்கூடிசிவசிவாவொண்டுமொன்றாய்சிவமாம்முற்றே. (சூ)

முத்தானசிவமதுவேஆத்துமாவாகும் முழங்கிநின்றநாதமடாசோதியாகும், சித்தானசித்ததுதான் அறிவானந்தம் சின்மயமாய்நின்றதுவேவிந்துவாகும், வித்தானவித்ததுதான்ஒளிகண்பார்வைவேதாந்தபூரணமேதான்தானாகும், பத்தானதிசைதீட்சை தன்னிலேதான் பத்தியுடன்தானறிவாய்பதிவாய்முற்றே. (ஆக)

பூரணகாவியம் - ஆ.

முற்றுப்பெற்றது.